

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2018

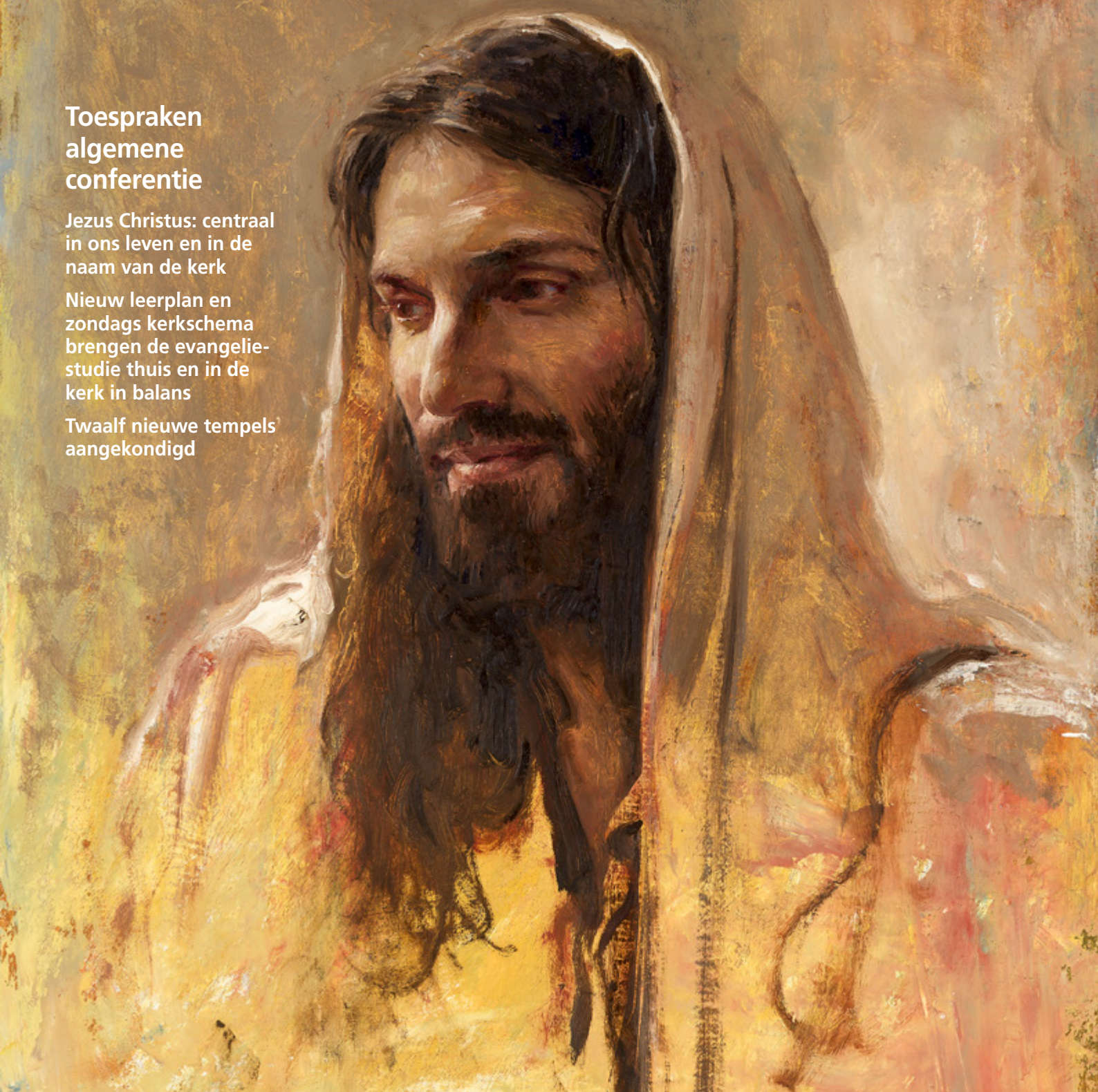
Liahona

Toespraken algemene conferentie

Jezus Christus: centraal
in ons leven en in de
naam van de kerk

Nieuw leerplan en
zondags kerkschema
brengen de evangelie-
studie thuis en in de
kerk in balans

Twaalf nieuwe tempels
aangekondigd

Ik spoor u vanavond met alle hoop van mijn hart aan dat u zult bidden om inzicht in uw geestelijke gaven – om ze meer dan ooit te ontwikkelen, te gebruiken en uit te breiden. U zult de wereld daardoor veranderen. [...]

‘Lieve zusters, wij hebben u nodig! Wij hebben uw kracht, uw bekering, uw overtuiging, uw leidinggevende kwaliteiten, uw wijsheid en uw inbreng nodig.’ Wij kunnen Israël gewoon niet zonder u vergaderen.

‘Ik heb u lief en dank u, en zegen u nu met het vermogen om de wereld achter u te laten terwijl u aan dit cruciale en dringende werk deelneemt. Samen kunnen wij alles doen wat onze hemelse Vader van ons verwacht om de wereld op de wederkomst van zijn geliefde Zoon voor te bereiden.’

President Russell M. Nelson, ‘Deelname van de zusters aan de vergadering van Israël’, 69, 70.

De cirkel rond maken,
Jenedy Paige

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 6 **Openingswoord**
President Russell M. Nelson
- 8 **Diepe en blijvende bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus**
Ouderling Quentin L. Cook
- 12 **Hef uw hoofd op en verblijd u**
M. Joseph Brough
- 15 **Het fundament van een groot werk leggen**
Ouderling Steven R. Bangerter
- 18 **Wees niet verontrust**
Ouderling Ronald A. Rasband
- 21 **Alles in Christus bijebrengen**
Ouderling David A. Bednar
- 25 **Waarheid en het plan**
President Dallin H. Oaks

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 28 **De steunverlening aan kerkfunctionarissen**
President Henry B. Eyring
- 30 **Onwrikbaar en standvastig in het geloof in Christus**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 34 **Kom, hoor naar een profetenstem**
Bisschop Dean M. Davies
- 37 **Eén in Christus**
Ouderling Ulisses Soares
- 40 **Het kampvuur van ons geloof**
Ouderling Gerrit W. Gong
- 43 **Alle mensen moeten de naam op zich nemen die door de Vader is gegeven**
Ouderling Paul B. Pieper
- 46 **Geloven, liefhebben, doen**
Ouderling Dieter F. Uchtdorf

Algemene vrouwenbijeenkomst

- 50 **Voor Hem**
Joy D. Jones
- 52 **Goddelijke ontevredenheid**
Michelle D. Craig
- 55 **De vreugde van onbaatzuchtig dienstbetoon**
Cristina B. Franco
- 58 **De rol van de vrouw in het evangelieonderricht thuis**
President Henry B. Eyring

- 61 **Ouders en kinderen**
President Dallin H. Oaks
- 68 **Deelname van de zusters aan de vergadering van Israël**
President Russell M. Nelson

Zondagmorgenbijeenkomst

- 71 **Het visioen over de verlossing van de doden**
President M. Russell Ballard
- 74 **Een herder worden**
Bonnie H. Cordon
- 77 **Een bediening van verzoening**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 80 **De rol van het Boek van Mormon bij bekering**
Ouderling Shayne M. Bowen
- 83 **Verwond**
Ouderling Neil L. Andersen
- 87 **De correcte naam van de kerk**
President Russell M. Nelson

Zondagmiddagbijeenkomst

- 90 **Doe het, doe het, doe het**
President Henry B. Eyring
- 93 **De Vader**
Brian K. Ashton
- 97 **De naam van Jezus Christus op ons nemen**
Ouderling Robert C. Gay
- 101 **Wilt u gezond worden?**
Ouderling Matthew L. Carpenter
- 104 **Kies dan nu**
Ouderling Dale G. Renlund
- 107 **Doe het nu**
Ouderling Jack N. Gerard
- 110 **Zielen hoeden**
Ouderling Gary E. Stevenson
- 113 **Voorbeeldige heiligen der laatste dagen worden**
President Russell M. Nelson

- 64 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 115 **Register conferentieverhalen**
- 116 **Kerknieuws**
- 121 **Kom dan en volg Mij - voor het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging**

188e algemene oktoberconferentie

Zaterdagmorgen 6 oktober 2018, algemene bijeenkomst

Leiding: president Henry B. Eyring
Openingsgebed: ouderling Craig A. Cardon
Slotgebed: ouderling Adilson de Paula Parrella
Muziek verzorgd door het Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Brian Mathias en Richard Elliott, organisten: 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns*, nr. 83; 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1, arr. Wilberg; 'If I listen with My heart', DeFord, arr. Murphy; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5; 'I Will Follow God's Plan', *Children's Songbook*, 164–165, arr. Hofheins; 'Come, Come, Ye Saints', *Hymns*, nr. 30, arr. Wilberg.

Zaterdagmiddag 6 oktober 2018, algemene bijeenkomst

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: Sharon Eubank
Slotgebed: ouderling Joni L. Koch
Muziek verzorgd door een gecombineerd koor uit het opleidingscentrum voor zendingen in Provo; Ryan Eggett en Elmo Keck, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Hark, All Ye Nations!', *Hymns*, nr. 264, arr. Schank; medley: 'I Will Be Valiant', *Children's Songbook*, 162, en 'The Church of Jesus Christ', *Children's Songbook*, 77, arr. Warby; 'Called to Serve', *Hymns*, nr. 249; 'Hope of Israel', *Hymns*, nr. 259, arr. Schank.

Zaterdagavond 6 oktober 2018, algemene vrouwenbijeenkomst

Leiding: Jean B. Bingham
Openingsgebed: Memnet Lopez
Slotgebed: Jennefer Free
Muziek verzorgd door een jongevrouwenkoor uit ringen in Pleasant Grove (Utah, VS); Tracy Warby, dirigent; Bonnie Goodliffe, organiste: 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58, arr. Warby; 'This Is the Christ', Faust, Pinborough en Moody; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3; 'We'll Bring the World His Truth', *Children's Songbook*, 172–173, arr. Warby.

Zondagmorgen 7 oktober 2018, algemene bijeenkomst

Leiding: president Henry B. Eyring
Openingsgebed: ouderling Allan F. Packer
Slotgebed: ouderling Donald L. Hallstrom
Muziek verzorgd door het Tabernacle Choir; Mack Wilberg, dirigent; Clay Christiansen en Richard Elliot, organisten: 'Rejoice, the Lord Is King!', *Hymns*, nr. 66; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6, arr. Wilberg; 'Choose the Right', *Hymns*, nr. 239, arr. Wilberg; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'His Voice as the Sound', Amerikaanse folkhymne, Walker, arr. Wilberg; 'It Is Well with My Soul', Spafford en Bliss, arr. Wilberg.

Zondagmiddag 7 oktober 2018, algemene bijeenkomst

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: ouderling Gary B. Sabin
Slotgebed: ouderling Michael John U. Teh
Muziek verzorgd door het Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Andrew Unsworth en Brian Mathias, organisten: 'In Hymns of Praise', *Hymns*, nr. 75, arr. Murphy; 'I Believe

in Christ', *Hymns*, nr. 134, arr. Wilberg; 'Glory to God on High', *Hymns*, nr. 67; 'Our Prayer to Thee', Nelson en Parry, arr. Wilberg.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

U kunt de conferentietoespraken in veel talen op het internet vinden. Ga naar conference.lds.org en kies de gewenste taal. De toespraken zijn ook in de app Evangeliebibliotheek beschikbaar. Op disability.lds.org vindt u informatie over de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een handicap.

Op de omslag

Voorzijde: Walter Rane, *Het Licht van de wereld* (2015), kopiëren niet toegestaan. Achter: foto Cody Bell.

Foto's conferentie

De foto's van de conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matt Reier, en Christina Smith.

**NOVEMBER 2018 JAARGANG 118 NUMMER 11
LIAHONA 14853 120**

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaaft Apostelen: M. Russell Ballard,
Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund,
Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Verantwoordelijk redacteur: Randy D. Funk
Assistent-redacteers: Adviseurs: Brian K. Ashton, Randall K.
Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco,
Donald L. Hallstrom, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Hoofdredacteur: Richard I. Heaton
Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg
Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: Adam C. Olson
Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr
Publiciteitsassistent: Francisca Olson

Redactieteam: Maryssa Dennis, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekerk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen
Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare,
K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom: Collette Nebeker Aune
Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith
Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis
Directeur distributie: Troy R. Barker

Vertaling: Jos Peeters
Kerkelijk vertaalbureau
Diestseweg 40/4, B-2440 Geel
E-mail: peetersjmg@gmail.com

Distributie: Corporation of the Presiding Bishop of The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement: Neem voor bestelling van abonnementen
of adreswijziging contact op met Customer Service op
00800 2950 2950 (gratis) of +49 6172 492833 (of 34).
E-mail: orderseu@ldschurch.org
Online: store.lds.org
Prijs jaarabonnement: 9,20 EURO

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,
of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple
Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas'
of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili,
Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjedisch, Urdu, Vietnamees
en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2018 by Intellectual Reserve, Inc. All rights
reserved. Printed in the United States of America.

Informatie auteursrechten: Tenzij anders aangegeven, kan
materiaal uit de *Liahona* voor persoonlijk, niet-commercieel
gebruik (zoals kerkroepingen) worden gekopieerd. Dit recht
kan ieder ogenblik ingetrokken worden. Afbeeldingen mogen
niet worden gekopieerd indien die beperking bij de afbeelding
vermeld staat. Voor vragen over auteursrechten, neemt u
contact op met het Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL 13. Salt Lake City, UT 84150, USA; of e-mail:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2018 Vol. 118 No. 11. LIAHONA (USPS 311) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;
Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change
of address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Register op spreker

Andersen, Neil L., 83
Ashton, Brian K., 93
Ballard, M. Russell, 71
Bangerter, Steven R., 15
Bednar, David A., 21
Bowen, Shayne M., 80
Brough, M. Joseph, 12
Carpenter, Matthew L., 101
Christofferson, D. Todd, 30
Cook, Quentin L., 8
Cordon, Bonnie H., 74
Craig, Michelle D., 52
Davies, Dean M., 34
Eyring, Henry B., 28, 58, 90
Franco, Cristina B., 55
Gay, Robert C., 97
Gerard, Jack N., 107
Gong, Gerrit W., 40
Holland, Jeffrey R., 77
Jones, Joy D., 50
Nelson, Russell M., 6, 68,
87, 113
Oaks, Dallin H., 25, 61
Pieper, Paul B., 43
Rasband, Ronald A., 18
Renlund, Dale G., 104
Soares, Ulisses, 37
Stevenson, Gary E., 110
Uchtdorf, Dieter F., 46

Register op onderwerp

Activering, 110
Angst, 18, 101
Avondmaal, 8, 43, 90
Bediening, 37, 40, 46, 50, 68,
74, 77, 97, 110
Begeleiding, 37
Behoud van bekeerlingen, 37
Bekering, 8, 21, 25, 30, 37,
80, 101, 104
Beproevingen, 83, 90
Boek van Mormon, 34, 68, 80
Creativiteit, 40
De profetie volgen, 34
Dienen, 37, 40, 50, 52, 55,
74, 97
Discipelschap, 12, 43, 46, 52
Dood, 71
Dooop, 43
Gebed, 58
Geestenwereld, 71
Geloof, 6, 15, 18, 21, 25, 30,
40, 52, 83, 90, 104, 113
Genade, 40, 52, 97
Genezing, 46, 83, 97, 101
Getuigenis, 80
Gevoel van eigenwaarde,
74, 97
Gezin, 6, 8, 15, 25, 58,
61, 113
Gezinsavond, 8
Goddelijke natuur, 68
Heilige Geest, 18, 43, 80, 93
Heilsplan, 25, 61, 71, 93, 104
Hemelse Vader, 25, 40,
93, 104
Herstelling, 87
Hoop, 46, 90
Huis van Israël, 68
Ingevingen, 52
Jezus Christus, 6, 8, 12, 15, 18,
21, 25, 30, 34, 37, 40, 43,
46, 50, 52, 55, 58, 71, 74,
77, 80, 83, 87, 90, 93, 97,
101, 104, 107, 110, 113
Jongeren, 74
Joseph Smith, 34, 52, 80, 107
Keuzevrijheid, 25, 104

Kinderen, 15, 25, 61
Leerplan, 6, 8, 113
Leren, 58, 113
Liefde, 18, 37, 40, 46, 50,
55, 58, 61, 74, 77, 90, 93,
97, 110
Media, 68
Menslievendheid, 61
Moederschap, 58, 61, 68
Naam van de kerk, 87, 113
Naasteliefde, 55, 58, 90
Offers, 55
Onderwijs, 15, 58, 68
Oordelen, 97
Openbaring, 18, 34, 80
Opstanding, 71, 93
Ouderschap, 15, 61
Perspectief, 68, 107
Prioriteiten, 107
Profeten, 18, 34
Sabbat, 8
Schriftstudie, 8, 37, 58
Techniek, 61
Tegenspoed, 12, 18, 30, 46,
55, 71, 83, 101
Tempels, 18, 34, 113
Tempelwerk, 68, 113
Thuis, 6, 8, 15, 18, 21, 58, 113
Tradities, 15
Verbonden, 30, 43, 80, 107
Vergadering van Israël, 21,
68, 74, 80
Vergeving, 12, 77
Vervolg, 83
Verzoening, 77
Volharding, 30, 83
Volmaking, 40
Voorbeeld, 113
Voorsterfelijke bestaan, 93
Vrede, 18, 77, 83
Vreugde, 12, 40, 46
Vriendschap, 37, 74
Waarheid, 25, 107
Zustershulpvereniging, 68

Hoogtepunten uit de 188e algemene oktoberconferentie

En weer zijn er in de algemene conferentie ingrijpende veranderingen aangekondigd. Hoewel de aankondigingen deze keer anders waren, bleven de doelen erachter dezelfde: de profeet van God spoort ons aan ons op de wederkomst van de Heer voor te bereiden en vraagt ons om ons geloof in onze hemelse Vader en zijn zoon Jezus Christus te versterken.

Hier is een handgreep van de belangrijkste aansporingen en beloftes waar president Russell M. Nelson tijdens de conferentie nadruk op heeft gelegd.

Maak van uw huis een heiligere plek

In zijn openingstoespraak besprak president Nelson dat het nodig is ons leven zo aan te passen dat ons huis een centrum van evangeliestudie wordt. 'Het is tijd voor een *thuisgerichte kerk*, gedragen door het kerkleven in onze wijk- en ringgebouwen.'

- Lees over de voorgestelde veranderingen thuis en de aanpassingen in

de kerk ter ondersteuning daarvan (pagina 8).

- Aanvullende informatie staat in 'Wijzigingen zorgen voor balans tussen het evangelieonderricht thuis en het evangelieonderricht in de kerk' (pagina 117).

'[Laat] de wereld achter u'

President Nelson spoorde de zusters in de algemene vrouwenbijeenkomst aan om aan 'het *grootste* doel [...] op aarde in deze tijd' deel te nemen. Hij beloofde: 'Samen kunnen wij alles doen wat onze hemelse Vader van ons verwacht om de wereld op de wederkomst van [Jezus Christus] voor te bereiden.'

- Lees de vier dingen die president Nelson aan de zusters vraagt (pagina 68).

'[Herstel] de juiste naam van de kerk van de Heer in ere'

President Nelson roept de leden op voor de kerk van de Heiland de naam te gebruiken die de Heiland eraan gaf.

'Ik beloof u dat als we ons best doen om de juiste naam van de kerk van de Heer in ere te herstellen, Hij van wie deze kerk is, zijn macht en zegeningen op de hoofden van de heiligen der laatste dagen zal uitstorten, overvloediger dan we ooit hebben meegemaakt.'

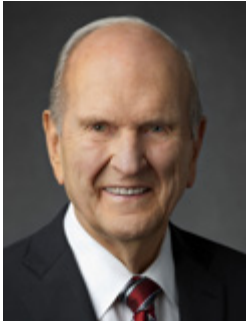
- Lees de instructie die president Nelson over de naam van de kerk geeft (pagina 87).

'[Ga] naar zijn heilige huis'

President Nelson sloot de conferentie met de aankondiging van twaalf nieuwe tempels en de aansporing 'geregeld [...] naar zijn heilige huis te gaan'. Hij zei: 'Ik beloof u dat de Heer de wonderen tot stand brengt waarvan Hij weet dat u ze nodig heeft, als u offers brengt om in zijn tempel te dienen.'

- Zie waar de aangekondigde tempels zullen komen (pagina's 113, 116).

President Russell M. Nelson

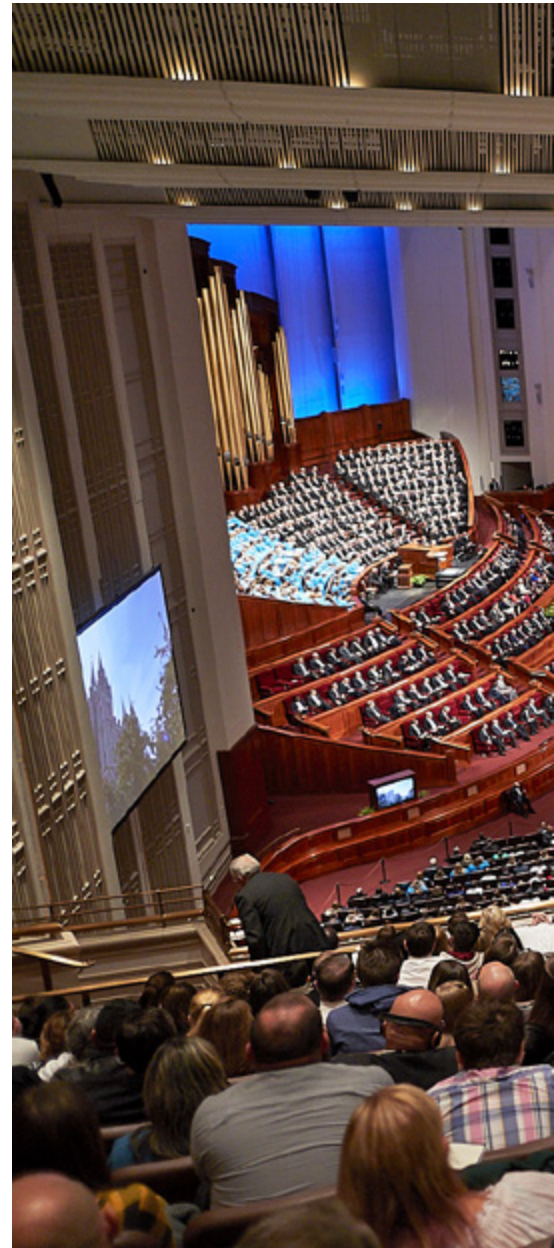
Openingswoord

Het is tijd voor een thuisgerichte kerk, gedragen door het kerkleven in onze wijk- en ringgebouwen.

Lieve broeders en zusters, wij hebben ernaar uitgezien om weer met u bijeen te komen in deze algemene oktoberconferentie van de kerk. We heten u allen hartelijk welkom. We zijn zo dankbaar voor uw gebeden voor ons. Wij voelen het effect daarvan. Dank u wel!

We zijn dankbaar voor de fantastische manier waarop u gehoor heeft gegeven aan de raad die een half jaar

geleden in de algemene conferentie is gegeven. Over de hele wereld hebben ringpresidiums voor de benodigde openbaring gebeden om de ouderlingenquorums te reorganiseren. Mannen uit die quorums werken gedreven met toegewijde ZHV-zusters samen om onze broeders en zusters op een hogere, heiligere manier te bedienen. We zijn geïnspireerd door uw goedheid en buitengewone inspanningen om de

liefde van de Heiland naar uw gezin, burens en vrienden te brengen en hen te bedienen zoals Hij dat zou doen.

Sinds de aprilconferentie hebben mijn vrouw en ik met leden op vier continenten en op eilanden van de zee gesproken. Van Jeruzalem tot Harare, van Winnipeg tot Bangkok hebben wij uw grote geloof en de kracht van uw getuigenis ervaren.

We zijn heel blij met de vele jongeren die zich bij het jeugdbataljon van de Heer hebben gevoegd om het verstrooide Israël te helpen vergaderen.¹ We danken jullie! En door gehoor

te blijven geven aan mijn uitnodigingen op die wereldwijde devotional, geven jullie het voorbeeld dat de rest van ons kan navolgen. En wat een verschil maken jullie, jongens en meisjes!

In de afgelopen jaren hebben wij ons in de presiderende raden van de kerk over een fundamentele vraag gebogen: hoe kunnen we het evangelie in zijn eenvoudige zuiverheid en de verordeningen met hun eeuwige werking aan *al* Gods kinderen brengen?

Als heiligen der laatste dagen zijn we eraan gewend geraakt om 'kerk' te zien als iets wat in onze kerkgebouwen

gebeurt en dat wordt gesteund door wat er thuis gebeurt. We moeten dat patroon bijstellen. Het is tijd voor een *thuisgerichte kerk*, gedragen door het kerkleven in onze wijk- en ringgebouwen.

Nu de kerk zich in de wereld verder blijft verbreiden, wonen veel leden in landen waar wij geen kerkgebouwen hebben en in de nabije toekomst misschien ook niet zullen hebben. Ik ken een gezin dat vanwege zulke omstandigheden in hun eigen huis vergaderde. Ik vroeg de moeder hoe ze het vond om in haar eigen huis naar de kerk te gaan. Ze antwoordde: 'Ik vind het fijn!

Mijn man let thuis nu beter op zijn taalgebruik, omdat hij weet dat hij hier elke zondag het avondmaal zal zegenen.'

Het permanente doel van de kerk is alle leden te helpen meer geloof in onze Heer Jezus Christus en zijn verzoening te krijgen, hen te helpen bij het sluiten en onderhouden van hun verbonden met God, en hun gezin te versterken en verzegelen. In de complexe wereld van vandaag is dat niet gemakkelijk. De aanvallen van de tegenstander op het geloof en op ons en onze gezinnen nemen exponentieel toe. Om geestelijk te overleven, hebben

wij eigen strategieën en proactieve plannen nodig. Daarom willen wij nu organisatorische aanpassingen doorvoeren die onze leden en hun gezin verder versterken.

Al jaren werken kerkleiders aan een geïntegreerd leerplan om gezinnen en personen te versterken met een *thuisgericht* en *kerkgesteund* plan, zodat meer begrip van de kerkleer, een groter geloof en een diepere persoonlijke aanbidding worden bereikt. Onze inspanningen van de afgelopen jaren om de sabbat te heiligen – om die een verlustiging en een persoonlijk teken aan God van onze liefde voor Hem te maken – zullen aangevuld worden met de aanpassingen die wij nu introduceren.

Vanochtend kondigen wij een nieuwe balans en verbinding tussen het evangelieonderricht thuis en het evangelieonderricht in de kerk aan. Wij zijn zelf verantwoordelijk voor onze eigen geestelijke groei. En de Schriften maken duidelijk dat het de ouders zijn die de primaire taak hebben om hun kinderen in de leer te onderwijzen.² Het is de verantwoordelijkheid van de kerk om ieder lid te steunen in het door God omschreven doel om meer kennis van het evangelie te krijgen.

Ouderling Quentin L. Cook zal deze belangrijke aanpassingen nu uitleggen. Alle leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen staan unaniem achter deze boodschap. Dankbaar erkennen wij de inspiratie van de Heer, die de ontwikkeling van de plannen en procedures die ouderling Cook zal presenteren, heeft beïnvloed.

Lieve broeders en zusters, ik weet dat God leeft! Jezus is de Christus! Dit is zijn kerk, die Hij leidt door profetie en openbaring aan zijn nederige dienstknechten. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Russell M. Nelson en Wendy W. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), HopeofIsrael.lds.org.
2. Zie Leer en Verbonden 93:40; Mozes 6:58–62.

Ouderling Quentin L. Cook
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Diepe en blijvende bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus

Ons doel is een dusdanige balans tussen de kerk- en de gezinsbeleving te brengen dat geloof en spiritualiteit en diepe bekering enorm toenemen.

Zoals president Russell M. Nelson zojuist zo indrukwekkend en welsprekend heeft uitgelegd, hebben kerkleiders lange tijd gewerkt aan 'een *thuisgericht* en *kerkgesteund* plan, zodat meer begrip van de kerkleer, een groter geloof en een diepere persoonlijke aanbidding worden bereikt.' President Nelson maakte daarna een aanpassing bekend om 'een nieuwe balans en verbinding tussen het evangelieonderricht thuis en het evangelieonderricht in de kerk'¹ te bereiken.

Teneinde die door president Russell M. Nelson omschreven doeleinden te verwezenlijken, zal het zondagse kerkschema, op aanwijzing van president Russell M. Nelson, en overeenkomstig het besluit van de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, met ingang van januari 2019 als volgt worden gewijzigd.

Zondagse kerkschema

De zondagse kerkbijeenkomsten zullen bestaan uit een avondmaalsdienst van 60 minuten, gericht op de Heiland, de verordening van het avondmaal en spirituele toespraken. Na een korte pauze zullen de kerkleden een klas van 50 minuten bijwonen, die elke zondag wisselt:

- De zondagsschool vindt op de eerste en derde zondag van de maand plaats.
- De priesterschap, zustershulpvereniging en jongevrouwen vinden op de tweede en vierde zondag plaats.
- De klassen op de vijfde zondag vallen onder de verantwoordelijkheid van de bisschop.

Het jeugdwerk vindt wekelijks tijdens dezelfde periode van 50 minuten plaats, en bestaat uit een zangperiode en een klasperiode.

Ten aanzien van het zondagse kerkschema zijn de hoogste leiders van de kerk zich er al jaren van bewust dat een zondagse kerkschema van drie uur, voor sommige leden – die wij liefhebben – te lang is. Dat geldt in het bijzonder voor ouders met kleine kinderen, jeugdwerkkinderen, bejaarde leden, recente bekeerlingen en anderen.²

Deze aanpassing houdt evenwel zoveel meer in dan het inkorten van het zondagse kerkschema. President Nelson bevestigt dankbaar dat er veel is bereikt, omdat u getrouw gehoor aan eerdere uitnodigingen hebt gegeven. Hij, en de voltallige leiderschap van de kerk, verlangen dat ouders, kinderen, jongeren, alleenstaanden, bejaarden, recente bekeerlingen, en mensen die les van de zendelingen krijgen, meer vreugde in het evangelie beleven door middel van een evenwichtige, thuisgerichte, kerkgesteunde werkwijze. De doeleinden en zegeningen die met deze aanpassing en andere recente veranderingen verband houden, zijn de volgende:

- Diepgaande bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus en groter geloof in Hen.

- Personen en gezinnen versterken door middel van een thuisgericht en kerkgesteund leerplan dat bijdraagt tot een vreugdevolle evangeliebeleving.
- De sabbat heiligen, met gerichte aandacht voor de verordening van het avondmaal.
- Alle kinderen van onze hemelse Vader aan beide zijden van de sluier helpen, door zendingswerk te doen en de verordeningen en verbonden, en de zegeningen van de tempel beschikbaar te stellen.

Thuisgerichte, kerkgesteunde evangeliestudie

Dit zondagse schema biedt meer tijd om op zondag een thuisavond te houden en het evangelie in huiselijke kring te bestuderen. Naar keuze van het individuele lid of het gezin kan dat ook op een andere tijd gedaan worden. Een gezin kan dan op maandag of op een andere dag een activiteitenavond houden. Daarom dienen er op de maandagavond nog steeds geen kerkbijeenkomsten en -activiteiten plaats te vinden. De tijdsduur van de thuisavond, evangeliestudie, en activiteiten kan, afhankelijk van de

omstandigheden, per gezin of persoon verschillen.

De evangeliestudie in het gezin van het individuele lid wordt aanmerkelijk verbeterd door een geharmoniseerd leerplan en een nieuw boek, *Kom dan en volg Mij* – voor personen en gezinnen, dat is afgestemd op de lessen die in de zondagsschool en het jeugdwerk worden gegeven.³ In januari zullen de jongeren en ouderen in de zondagsschool, en de kinderen in het jeugdwerk, het Nieuwe Testament bestuderen. Het nieuwe boek voor thuisstudie, *Kom dan en volg Mij* – voor personen en gezinnen, is geschreven om leden de kans te bieden thuis het evangelie te leren. Er staat in: ‘Dit boek is voor alle personen en gezinnen in de kerk bestemd. Het is geschreven [om ons te helpen] het evangelie [beter te leren], zelfstandig of in gezinsverband. [...] Dit [nieuwe boek] bevat een wekelijks leesschema.’⁴

De lessen in het nieuwe jeugdwerkboek, *Kom dan en volg Mij* volgen hetzelfde schema. De zondagsschoollessen voor ouderen en jongeren op de eerste en derde zondag zijn ook afgestemd, zodat ze op het nieuwe boek voor thuis, *Kom dan en volg Mij*,

aansluiten. Op de tweede en vierde zondag blijven de volwassenen in de priesterschap en ZHV de leringen van kerkleiders bestuderen, met nadruk op de recente boodschappen van hedendaagse profeten.⁵ Op die zondagen bestuderen de jongevrouwen en de Aäronische priesterschap evangeliethema's.

Het nieuwe boek voor thuisstudie bevat 'Ideeën voor Schriftstudie in gezinsverband en de gezinsavond.'⁶ Elk lesschema bevat nuttige studie-ideeën en activiteiten voor personen en gezinnen. Het boek *Kom dan en volg Mij* – voor personen en gezinnen bevat veel illustraties die het leerproces van het individuele lid of de gezinsleden een stuk aantrekkelijker maken, in het bijzonder voor kinderen.⁷ Ieder huishouden ontvangt dit nieuwe boek in december.

President Nelson heeft ons, vanaf zijn eerste toespraak tot de leden van de kerk, dringend verzocht ons voor te bereiden op de wederkomst door het verbondspad te bewandelen.⁸

De huidige wereldsituatie vergt steeds meer een diepere bekering tot, en meer geloof in, onze hemelse Vader, en Jezus Christus en zijn verzoening. De Heer heeft ons regel op regel voorbereid op de zware tijden waarin we ons nu bevinden. In de afgelopen jaren heeft de Heer ons geïnspireerd om bepaalde, verwante zaken aan de orde te stellen, met inbegrip van:

- Sabbatheiliging en de heilige verordening van het avondmaal, waar in de afgelopen drie jaar de nadruk op heeft gelegen.
- Op aanwijzing van de bisschop richten versterkte ouderlingenquorums en zustershulpverenigingen zich op het doel en de van God gekregen taken van de kerk.⁹ Zij helpen leden heilige verbonden sluiten en nakomen.
- Bediening op een hogere en heiliger manier is vreugdevol ter hand genomen.
- Met het einddoel in gedachten, worden tempelverbonden en familiegeschiedenis een doelgericht onderdeel van het verbondspad.

De aanpassing die vanochtend is bekendgemaakt, is nog een voorbeeld van hemelse leiding voor de uitdagingen van deze tijd.

Het traditionele leerplan van de kerk legde nadruk op de zondagse kerkbeleving. We weten dat we, als we beter onderwijs krijgen en de leden beter geestelijk voorbereid aan de les deelnemen, een betere zondagse kerkbeleving hebben. Het is een grote zegen dat de Geest in de kerksetting vaak bekering stimuleert en versterkt.

Het nieuwe thuisgerichte en kerkgesteunde leerplan dient te leiden tot een krachtiger godsdienstige beleving en geestelijke instelling in het gezin, en een krachtiger godsdienstige beleving en geestelijke instelling van personen. We weten welke krachtige geestelijke invloed en diepe en blijvende bekering er thuis mogelijk zijn. Jaren geleden bleek uit onderzoek dat jongemannen en jongevrouwen de invloed van de Geest het meest voelen bij individuele Schriftstudie en gezinsgebed. Ons doel is een dusdanige balans tussen de kerk- en de gezinsbeleving te brengen dat geloof en spiritualiteit in diepe bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus enorm toenemen.

Wat in deze aanpassing te maken heeft met het thuisgerichte en kerkgesteunde leerplan, laat voldoende ruimte voor iedere persoon en ieder gezin om onder gebed te bepalen hoe

en wanneer zij dat willen doen. Dit zal bijvoorbeeld gezinnen zeer tot zegen zijn. Maar het is, afhankelijk van de plaatselijke behoeften, volstrekt gepast dat jonge alleenstaanden, alleenstaanden, alleenstaande ouders, gezinnen met niet-leden, nieuwe leden¹⁰ en anderen, buiten de normale kerkgang gezellig samenkomen en elkaar sterken door het thuisgerichte kerkboek samen te bestuderen. Wie dat verlangen te doen, kunnen dat informeel onderling regelen.

In veel delen van de wereld kiezen leden ervoor om na de zondagsdienst in de kerk te blijven om de sociale banden nog wat aan te halen. Niets in deze aanpassing staat zulke geweldige en lonende initiatieven in de weg.

Ter voorbereiding op de sabbat sturen sommige wijken doordeweeks al een e-mail, sms'je of appje met informatie naar de leden. In het licht van deze aanpassing bevelen wij deze vorm van communicatie ten zeerste aan. Deze uitnodigingen stellen de leden op de hoogte van het kerkschema voor de komende zondag, inclusief het onderwerp van de zondagse les. Ze stimuleren ook de evangelische gesprekken thuis. Bovendien kan er in de zondagse bijeenkomsten voor volwassenen informatie gedeeld worden die wekelijks de studie in de kerk aan de studie thuis verbindt.

De avondmaalsdienst en de lesperiode vergen gebedvolle overweging om er zeker van te zijn dat de spiritualiteit voorrang krijgt boven bestuurszaken. Zo kunnen bekendmakingen grotendeels in de doordeweekse uitnodiging of in een gedrukt programma komen te staan. Een openings- en slotgebed maken deel uit van de avondmaalsdienst, maar in de tweede bijeenkomst volstaat alleen een slotgebed.¹¹

Zoals gezegd gaat het nieuwe zondagse kerkschema pas in januari 2019 in. Daar zijn verscheidene redenen voor. Dit zijn de twee belangrijkste. Ten eerste is er dan tijd genoeg om het boek *Kom dan en volg Mij* – voor personen en gezinnen, te verspreiden. Ten tweede, krijgen ringpresidenten en bisschoppen zo de tijd om een

vergaderschema voor meerdere wijken in één gebouw op te stellen, zodat meer wijken eerder op de dag met hun kerkschema kunnen beginnen.

De openbaringen die de leiders van de kerk de afgelopen paar jaar hebben gezocht en gekregen, behelzen: de avondmaalsdienst kracht bijzetten, de sabbat heiligen, en ouders en individuele leden stimuleren en assisteren om van hun thuis een bron van geestelijke kracht en groter geloof te maken, een plek waar blijdschap en geluk heersen.

Uitzonderlijke zegeningen

Wat houden deze aanpassingen in voor de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen? We zijn ervan overtuigd dat de leden uitzonderlijk zullen worden gezegend. De zondag kan een dag van evangeliestudie en -onderricht zowel in de kerk als in het gezin zijn. Voor personen en gezinnen die aan gezinsraden, familiegeschiedenis, bediening, dienstbetoon, aanbidding en vreugdevolle activiteiten in het gezin deelnemen, zal de sabbat werkelijk een verlustiging zijn.

Een gezin in Brazilië woont in een ring waarin het nieuwe boek *Kom dan en volg Mij* is uitgetest. Fernando, een teruggekeerde zendeling, en zijn vrouw, Nancy, de ouders van vier kleine kinderen, zeiden in hun verslag: 'Toen *Kom dan en volg Mij* in onze ring werd geïntroduceerd, was ik heel enthousiast, en ik dacht: de manier waarop wij thuis de Schriften bestudeerden, gaat veranderen.' En dat gebeurde dan ook bij ons thuis, en ik zag als kerkleider dat het ook in andere gezinnen gebeurde. [...] Het hielp ons om de Schriften thuis meer te bespreken. Mijn vrouw en ik kregen meer begrip van het onderwerp dat we die week bestudeerden. [...] Het vergrootte [...] onze kennis van het evangelie en versterkte ons geloof en getuigenis. [...] Ik geef u mijn getuigenis [...] dat ik weet dat het door de Heer geïnspireerd is. De consequente en doeltreffende studie van beginselen en leerstellingen, vervat in de Schriften, leidt tot meer geloof, getuigenis en licht in de gezinnen [...]

in een wereld die steeds meer in verval raakt.¹²

Het nieuwe boek *Kom dan en volg Mij* is in meer ringen over de hele wereld uitgetest, en overall is het boek zeer gunstig ontvangen. Vele leden gaven aan dat ze zowaar de stap van het lezen van de Schriften naar het bestuderen van de Schriften wisten te maken. Ze waren veelal van mening dat hun geloof erdoor was versterkt en dat het de wijk zeer ten goede was gekomen.¹³

Diepe en blijvende bekering

Het doel van deze aanpassingen is een diepe en blijvende bekering van volwassenen en de opkomende generatie teweeg te brengen. Op de eerste pagina van het boek voor personen en gezinnen staat: 'Het doel van al het leren en onderwijzen in het evangelie is onze bekering te verdiepen en meer op Jezus Christus te lijken. [...] We vertrouwen daarbij op Christus, dat Hij ons hart [...] verandert.'¹⁴ Dat gebeurt veelal 'buiten het klaslokaal om en vindt in iemands hart en huis plaats. Het vergt dat we dagelijks consequent proberen het evangelie te begrijpen en na te leven. Voor ware bekering is de invloed van de Heilige Geest essentieel.'¹⁵

Het belangrijkste doel en de uiteindelijke zegen van een diepe en blijvende bekering is dat we de verbonden en verordeningen van het verbondspad waardig ontvangen.¹⁶

We vertrouwen erop dat u met elkaar overlegt en openbaring krijgt om deze aanpassingen door te voeren, zonder het doel voorbij te zien of personen of gezinnen in een keurslijf te duwen. Er volgt nog extra informatie, inclusief een brief met bijlage van het Eerste Presidium.

Ik getuig tot u dat wij allen een krachtige bevestiging kregen na onze beraadslagingen in de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen in de tempel, en nadat onze geliefde profeet de Heer om openbaring had gesmeekt om deze aanpassingen te kunnen invoeren. Russell M. Nelson is onze levende president en profeet. De bekendmakingen die vandaag zijn gedaan zullen grote zegeningen teweegbrengen voor hen die de aanpassingen enthousiast omarmen en de leiding van de Heilige Geest nastreven. We zullen dichter bij onze hemelse Vader en onze Heer en Heiland, Jezus Christus, komen, van wie ik een stellige getuige ben. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Openingswoord', *Liahona*, november 2018, 8.
2. We zijn ons er ook van bewust dat in de samenleving in het algemeen het overgrote deel van de evenementen op het gebied van informatie, onderwijs, en zelfs amusement, aanmerkelijk zijn ingekort.
3. Dit leerplan zal zowel digitaal als in druk beschikbaar komen.
4. Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen (boek, 2019), VI.
5. Zie 'Kom dan en volg Mij – voor het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging', *Liahona*, mei 2018, 140. In plaats van op de tweede en derde zondag, worden de boodschappen van de algemene conferentie op de tweede en vierde zondag besproken.
6. Zie *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen*, 4. Personen en gezinnen beslissen zelf welk deel van de evangelische thuisstudie, thuisavond en gezinsactiviteiten de gezinsavond vormen (die door velen al thuisavond wordt genoemd). Daar personen en gezinnen dit zelf zullen bepalen, zijn *thuisavond* en *gezinsavond* onderling verwisselbaar gebruikt in de aanpassingen die zijn bekendgemaakt.
7. Zie *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen*, 29.
8. Zie Russell M. Nelson, 'Nu we samen verdergaan', *Liahona*, april 2018, 7.
9. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.2. Die door God voorgeschreven taken 'bestaan uit hulp aan de leden om het evangelie van Jezus Christus na te leven, de vergadering van Israël door middel van zendingswerk, de zorg voor de armen en behoeftigen, en de verlossing van de doden door de bouw van tempels en het verrichten van plaatsvervangende verordeningen.' Zie ook *Leer en Verbonden* 110, waar verslag wordt gedaan van de herstelling van essentiële sleutels.
10. Besteed in het bijzonder aandacht aan de kinderen van wie de ouders niet tot de kerk behoren of onregelmatig naar de kerk komen. Alleenstaanden en anderen kunnen ook met een gezin samenkomen als alle betrokkenen daarbij gebaat zijn.
11. De tweede bijeenkomst heeft doorgaans geen openingsprogramma.
12. Fernando en Nancy de Carvalho, Brazilië.
13. Wie betrokken waren bij het testproject bestudeerden het evangelie gemiddeld vaker, en hun Schriftstudie en evangeliegesprekken thuis hadden meer diepgang. Ze schreven dat ze meer over het evangelie spraken met leden van de familie en de wijk. En ze vonden het fijn dat ze hetzelfde tekstblok als de andere gezinsleden bestudeerden. Dat gold in het bijzonder voor jongeren.
14. Zie *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen*, V; zie ook 2 Korinthe 5:17.
15. *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen*, V.
16. Russell M. Nelson, 'Nu we samen verdergaan', 7.

M. Joseph Brough

Tweede raadgever in het algemeen jongemannenpresidium

Hef uw hoofd op en verblijd u

Laten we ons hoofd opheffen en ons verblijden terwijl we op de wijze van de Heer moeilijkheden trotseren.

In 1981 ging ik samen met mijn vader en twee goede vrienden op avontuur in Alaska (VS). We zouden op een afgelegen meer landen en vervolgens de prachtige bergen beklimmen. Om het gewicht dat we moesten meesjouwen te beperken, stopten we onze spullen in dozen, pakten die in schuimrubber in, maakten er lange kleurige linten aan vast, en gooiden ze boven onze eindbestemming uit het raam van ons vliegtuigje.

Bij aankomst konden we ondanks lang zoeken tot onze ontzetting geen

enkele doos vinden. Uiteindelijk vonden we er toch één. Er zat een gastel, een zeildoek, wat snoep en een paar pakjes pasta en gehaktkruiden in, maar helaas geen gehakt. We konden niet met de buitenwereld communiceren en zouden pas een week later weer opgehaald worden.

Ik haalde hier twee belangrijke lessen uit: ten eerste, gooi je eten niet uit het raam. Ten tweede, soms krijgen we moeilijkheden.

Moeilijkheden wekken vaak de reactie 'waarom ik?' bij ons op. Maar

die vraag laat iets moeilijks niet verdwijnen. De Heer wil dat we moeilijkheden overwinnen en Hij heeft gezegd 'dat al deze dingen [ons] ondervinding zullen geven en voor [ons] bestwil zullen zijn'.¹

Soms vraagt de Heer ons iets moeilijks te doen en soms veroorzaken wij of anderen onze moeilijkheden door onze keuzes. Nephi ondervond beide soorten moeilijkheden. Toen Lehi zijn zonen vroeg om de platen van Laban te gaan halen, zei hij: 'Zie, je broers morren en zeggen dat het moeilijk is wat ik van hen heb geëist; maar zie, niet ik heb het van hen geëist, maar het is een gebod van de Heer.'² Later beperkten Nephi's broers zijn keuzevrijheid met hun keuzes: 'Zij [grepen] mij [vast], want zie, zij waren buitengewoon verbolgen, en zij bonden mij met koorden vast – want zij trachtten mij van het leven te beroven.'³

Joseph Smith maakte in de gevangenis te Liberty iets moeilijks mee. Er was geen verlichting in zicht, waardoor Joseph in wanhoop uitriep: 'O God, waar bent U?'⁴ Sommigen onder ons kennen dat gevoel ongetwijfeld.

Iedereen maakt moeilijkheden mee: de dood van een dierbare, een echtscheiding, een afgedwaald kind, ziekte, geloofsbeproevingen, ontslag enzovoort.

De volgende woorden van ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf, die hij tijdens zijn strijd met leukemie uitte, hebben me voorgoed veranderd. Hij zei: 'Al peinzende kwamen deze leerzame en geruststellende woorden in mijn gedachten: "Ik heb je leukemie gegeven opdat je mijn volk met authenticiteit kunt onderwijzen."' Hij legde vervolgens uit dat hij door deze ervaring 'een perspectief van de grote realiteit van de eeuwigheid' gekregen had. 'Dergelijke glimpen van de eeuwigheid stellen ons in staat om de volgende honderd meter af te leggen. En die kunnen heel moeilijk zijn.'⁵

Ik geef u twee suggesties om uw moeilijkheden met dergelijke glimpen van de eeuwigheid te overwinnen. We moeten onze moeilijkheden het hoofd bieden door, ten eerste, anderen te

vergeven, en ten tweede, ons aan onze hemelse Vader toe te wijden.

Het is soms zeer moeilijk om de mensen te vergeven die onze moeilijkheden veroorzaakt hebben, en ons met de wil van God te verzoenen.⁶ Het doet extra veel pijn als een familielid, een goede vriend of wijzelf onze moeilijkheden veroorzaakt hebben.

Als jonge bisschop ontdekte ik wat vergeving inhield toen mijn ringpresident, Bruce M. Cook, het volgende verhaal vertelde. Hij zei:

'Aan het eind van de jaren zeventig startte ik met een aantal anderen een bedrijf op. Hoewel we niets illegaals deden, leidden enkele foute beslissingen en de slechte economie ertoe dat we faalden.

'Enkele investeerders spanden een rechtszaak tegens ons aan en eisten een schadevergoeding. Hun advocaat was toevallig een raadgever in onze bisschop. Ik vond het heel moeilijk om de man te steunen die me leek te willen ruïneren. Ik begon wrok te koesteren en beschouwde hem als mijn vijand. Na vijf jaar juridische strijd waren we alles kwijt, zelfs ons huis.

'In 2002 vernamen mijn vrouw en ik dat het ringpresidium waarin ik raadgever was, gereorganiseerd werd.

Toen we vlak voor mijn ontheffing nog een korte reis maakten, vroeg mijn vrouw wie ik als raadgevers zou kiezen als ik als ringpresident werd geroepen. Ik wilde het er niet over hebben, maar ze drong aan. Uiteindelijk kwam er één naam bij me op. Mijn vrouw noemde vervolgens de advocaat die volgens ons twintig jaar eerder onze problemen veroorzaakt had. Toen ze hem noemde, bevestigde de Geest dat hij mijn andere raadgever moest worden. Kon ik die man vergeven?

'Toen ouderling David E. Sorensen me als ringpresident riep, gaf hij me een uur om raadgevers te kiezen. Met tranen in de ogen vertelde ik hem dat de Heer me die al geopenbaard had. Op het moment dat ik de naam uitsprak van de man die ik als mijn vijand beschouwd had, verdwenen mijn woede, vijandigheid en haat. Ik ervoer op dat moment de gemoedsrust die door de verzoening van Christus uit vergeving voortvloeit.'

Met andere woorden, mijn ringpresident schonk hem, net als Nephi, 'oprecht vergeving'.⁷ President Cook en zijn raadgever waren rechtschapen priesterschapsleiders die elkaar liefhadden. Ik nam me voor om een voorbeeld aan hen te nemen.

Ik had jaren daarvoor tijdens onze tegenslag in Alaska geleerd dat het niets uithaalt om anderen de schuld van onze omstandigheden te geven – in dit geval de piloot die ons eten in het schemerlicht had gedropt. Maar toen we met uitputting, honger en ziekte geconfronteerd werden, en tijdens een zware storm onder de schamele beschutting van een zeildoek moesten slapen, ontdekte ik dat voor God niets onmogelijk is.⁸

Jongeren, God verwacht dat jullie moeilijke dingen doen. Een 14-jarige jongevrouw speelde basketbal in clubverband. Het was haar droom om, net als haar zus, in de basketbalploeg van de middelbare school te spelen. Maar toen werd haar vader als president van een zendingsgebied in Guatemala geroepen.

Toen ze in Guatemala aankwam, ontdekte ze dat ze sommige lessen in het Spaans zou moeten volgen. En ze sprak geen Spaans. Haar school had geen enkele sportploeg voor meisjes. Ze woonde op de dertiende verdieping van een zwaar beveiligd gebouw. En tot overmaat van ramp mocht ze uit veiligheidsoverwegingen niet eens alleen naar buiten.

Haar ouders hoorden hoe ze zich maandenlang in slaap huilde. Dat brak hun hart! Uiteindelijk besloten ze dat ze bij haar oma in Amerika mocht gaan wonen.

Toen mijn vrouw de kamer van onze dochter binnenging om haar over ons besluit in te lichten, was onze dochter in gebed neergeknield. Haar boek-van-mormon lag open op haar bed. De Geest fluisterde mijn vrouw 'Ze redt het wel' in, waarop ze stilletjes de kamer verliet.

Ze heeft zich daarna nooit meer in slaap gehuild. Ze hield die drie jaren vastberaden, dapper en met de hulp van de Heer vol.

Aan het eind van onze zending vroeg ik mijn dochter of ze zelf op zending wou gaan. Ze antwoordde: 'Nee, papa, ik heb al een zending vervuld.'

Daar had ik vrede mee! Maar ongeveer een half jaar later maakte de Geest me 's nachts met deze gedachte

wakker: 'Ik heb je dochter op zending geroepen.'

Mijn reactie was: 'Hemelse Vader, ze heeft al zoveel gegeven.' De Geest wees me al snel terecht en liet me inzien dat de Heer haar als zending nodig had.

Ik vroeg mijn dochter mee uit eten. We zaten tegenover elkaar aan tafel en ik zei: 'Ganzie, weet je waarom ik je uitgenodigd heb?'

Ze zei: 'Ja, papa. Je weet dat ik op zending moet gaan. Ik wil niet gaan, maar ik ga toch.'

Ze diende onze hemelse Vader met heel haar hart, macht, verstand en kracht omdat ze haar wil aan Hem gegeven had. Ze heeft haar vader geleerd hoe je iets moeilijks kunt doen.

President Russell M. Nelson heeft de jeugd in een wereldwijde devotionaal moeilijke dingen gevraagd. Hij zei: 'Mijn vijfde uitnodiging is om op te vallen; wees anders dan de wereld. [...] De Heer [wil] dat je eruitziet, klinkt, handelt en je kleedt als een echte discipel van Jezus Christus.'⁹ Dat kan moeilijk zijn, maar ik weet dat je het kunt – met vreugde.

Vergeet niet dat 'de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben'.¹⁰ Lehi had ondanks alles vreugde.

Weet je nog dat Alma door het volk van Ammonihah 'onder smart gebukt ging'?¹¹ De engel zei toen tegen hem: 'Gezegend bent u, Alma; hef daarom uw hoofd op en verblijd u, [...] want u bent getrouwd geweest in het onderhouden van de geboden van God.'¹² Alma leerde een belangrijke les: we kunnen altijd vreugde hebben als we de geboden onderhouden. Er was 'onder het volk van Nephi nooit een gelukkiger tijdperk'¹³ dan de tijd van opperbevelhebber Moroni waarin ze onder oorlogen en beproevingen gebukt gingen. We kunnen en moeten in moeilijke tijden vreugde hebben.

De Heiland maakte moeilijkheden mee: 'De wereld zal Hem [...] als niets achten; daarom geselen zij Hem, en Hij verdraagt het; en zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij bespuwen Hem, en Hij verdraagt het wegens zijn goedertierenheid en zijn lankmoedigheid jegens de menskinderen.'¹⁴

Jezus Christus heeft vanwege die goedertierenheid de verzoening ondergaan. Daarom zegt Hij tot ons allemaal: 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.'¹⁵ Dankzij Christus kunnen ook wij de wereld overwinnen.

Laten we ons hoofd opheffen en ons verblijden terwijl we op de wijze van de Heer moeilijkheden trotseren. Ik maak van deze heilige gelegenheid gebruik om tot de wereld te getuigen dat onze Heiland leeft en dat Hij zijn kerk leidt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 122:7.
2. 1 Nephi 3:5.
3. 1 Nephi 7:16.
4. Leer en Verbonden 121:1.
5. Neal A. Maxwell, 'Revelation', *First Worldwide Leadership Training Meeting*, 11 januari 2003, 6.
6. Zie 2 Nephi 10:24.
7. 1 Nephi 7:21.
8. Zie Lukas 1:37.
9. Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), [HopeofIsrael.Lds.org](https://www.hopeofisrael.lds.org).
10. 2 Nephi 2:25.
11. Alma 8:14.
12. Alma 8:15.
13. Alma 50:23.
14. 1 Nephi 19:9.
15. Johannes 16:33.

Ouderling Steven R. Bangarter
van de Zeventig

Het fundament van een groot werk leggen

De tradities die we in ons gezin hebben en de lessen die we daaruit leren, hoe klein en eenvoudig ook, worden alsmear belangrijker in de hedendaagse wereld.

Als ouders in Zion hebben we de heilige plicht om in onze kinderen geestdrift voor en toewijding aan de vreugde, het licht en de waarheid van het evangelie van Jezus Christus wakker te schudden. We voeden onze kinderen op, stellen gezinstradities in en werken aan communicatie- en gedragspatronen in ons gezin. Al doende horen de ingestelde tradities sterke, onwankelbare, goede eigenschappen in onze kinderen naar boven te brengen, die ze de kracht geven om goed met de wisselvalligheden van het leven om te gaan.

Mijn familie geniet van onze jaarlijkse traditie om hoog in de toppen van het Uintah-gebergte in het noordoosten van Utah te kamperen. We rijden 32 km over een verharde zandweg naar een prachtige groene vallei, omgeven door torenhoge bergwanden en waar een rivier met fris helder water doorstroomt. In de hoop de waarde van de evangelieleer en -gebruiken in het hart van onze kinderen en onze kleinkinderen te bevestigen, vragen Susan en ik elk jaar aan onze zes zonen en hun gezin om een korte boodschap te brengen over een onderwerp dat zij

fundamenteel vinden voor een gezin dat op Christus is gericht. Dan komen we met zijn allen op een afgelegen plek bij elkaar en brengt ieder gezin zijn boodschap.

Dit jaar hadden onze kleinkinderen het onderwerp van hun toespraak op stenen geschreven en die daarna één voor één naast elkaar begraven. De stenen stonden symbool voor het vaste

fundament waarop een gelukkig leven gebaseerd is. Alle zes boodschappen hadden als rode draad de onveranderlijke eeuwige waarheid dat Jezus Christus de hoeksteen van dat fundament is.

Met de woorden van Jesaja: 'Daarom, zo zegt de Heere Heere: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen, die vast gegrondvest is.'¹ Jezus Christus is die kostbare hoeksteen in het fundament van Zion. Hij is het die de profeet Joseph Smith deze geweldige leerstelling heeft gegeven: 'Welnu, word niet moe goed te doen, want u legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort.'²

De tradities die we in ons gezin hebben en de lessen die we daaruit leren, hoe klein en eenvoudig ook, worden alsmear belangrijker in de hedendaagse wereld. Wat zijn de kleine en eenvoudige dingen die, als ze zijn ingesteld, een groot werk in het leven van onze kinderen zullen verrichten?

President Russell M. Nelson heeft onlangs een groot publiek in de buurt van Toronto (Canada) toegesproken en ouders duidelijk op de heilige verantwoordelijkheid gewezen die ze voor het onderwijs aan hun kinderen hebben. President Nelson noemde niet alleen essentiële plichten, maar legde ook nadruk op de plicht van ouders om hun kinderen duidelijk te maken waarom we deelnemen aan

Boodschappen die het fundament van een gelukkig leven voorstellen, met Jezus Christus als de hoeksteen van dat fundament.

het avondmaal, wat het betekent om in het verbond te worden geboren, en hoe belangrijk het is zich op een patriarchale zegen voor te bereiden en die te ontvangen. Hij moedigde ouders aan het lezen van de Schriften in gezinsverband prioriteit te geven.³ Onze geliefde profeet spoort ons aan om van ons huis een 'heiligdom van geloof' te maken.⁴

Enos heeft in het Boek van Mormon geschreven hoe innig dankbaar hij voor het voorbeeld van zijn vader was, die hem had 'onderwezen in zijn taal, en tevens in de lering en terechtwijzing van de Heer.' Enos zei met grote emotie: 'Gezegend zij de naam van mijn God daarvoor.'⁵

Ik koester de kleine en eenvoudige tradities die we in de loop van de 35 jaar van ons huwelijk hebben opgebouwd. Veel van onze tradities zijn klein maar zinvol. Bijvoorbeeld:

- Als ik 's avonds niet thuis was, wist ik altijd dat onze oudste aanwezige zoon onder leiding van Susan, zonder dat het hem werd gevraagd, het gezin in Schriftstudie en gezinsgebed zou leiden.⁶

- Een andere traditie is dat we nooit van huis gaan of een telefoongesprek beëindigen vóór we 'Ik hou van je' zeggen.
- Wij zijn gezegend omdat we regelmatig tijd vrijmaakten voor persoonlijke gesprekken met ieder van onze zonen. Tijdens zo'n gesprek vroeg ik een van onze zoons of hij een zending wilde vervullen en hoe zijn voorbereiding erop vorderde. Na daar kort op ingegaan te zijn, viel er een bedachtzame stilte, waarna hij zich naar voren boog en zei: 'Papa, weet u nog dat we deze gesprekken ook al hadden toen ik jonger was?' Ik zei: 'Ja.' Hij zei: 'Ik heb u toen beloofd dat ik op zending zou gaan. En u en mama hebben mij beloofd dat u tweeën op zending zou gaan wanneer u oud was.' Er viel opnieuw een pauze. 'Is er een probleem waardoor u niet op zending zou kunnen gaan? Misschien kan ik u daarbij helpen.'

Consistente, opbouwende gezins-tradities, hoe klein en eenvoudig ook, zoals gebed, Schriftstudie, gezinsavond en naar de kerk gaan, kunnen een cultuur van liefde, respect, eenheid en

geborgenheid creëren. Door de geest die deze tradities vergezelt, worden onze kinderen beschermd tegen de brandende pijlen van de tegenstander, die de wereldse cultuur van tegenwoordig op hen afvuurt.

Denk eens aan de wijze raad die Helaman aan zijn zoons gaf: 'Bedenk, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon van God, dat jullie je fundament moeten bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm jullie zullen striemen, die geen macht over jullie zullen hebben om jullie neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop jullie zijn gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.'⁷

Jaren geleden toen ik een jonge bisschop was, vroeg een oudere man of hij met me kon spreken. Hij legde uit dat hij in zijn jeugd de kerk en de rechtschappen tradities van zijn ouders de rug had toegekeerd. Hij beschreef in detail het hartzeer dat hem ten deel was gevallen, terwijl hij vergeefs

blijvende vreugde zocht in het kortstondige geluk dat de wereld te bieden heeft. Nu hij ouder was, ervoer hij de vertederende, soms aanhoudende, fluisteringen van de Geest van God, die hem terug naar de lessen, gebruiken, gevoelens en geestelijke geborgenheid van zijn jeugd leidden. Hij sprak zijn dank voor de tradities van zijn ouders uit en herhaalde in hedendaags termen wat Enos heeft gezegd: 'Gezegend zij de naam van mijn God daarvoor.'

In mijn ervaring is de terugkeer van deze dierbare man tot het evangelie kenmerkend voor veel mensen. Het komt vaak voor onder Gods kinderen die een tijdlang de kerk verlaten hebben, dat ze later naar de leringen en gebruiken van hun jeugd terugkeren. Op die momenten zijn we getuige van de wijsheid van de schrijver van Spreuken die ouders aanspoort: 'Oefen de jongeman overeenkomstig zijn levensweg, ook als hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken.'⁸

Elke ouder ervaart bij de opvoeding van hun kinderen momenten van ergernis en verschillende niveaus van volharding en kracht. Als ouders echter geloof oefenen door hun kinderen openhartig en liefdevol te onderwijzen, en al het mogelijke doen om ze op het pad te houden, krijgen ze een grotere hoop dat de geplante zaadjes in het hart en verstand van hun kinderen zullen wortel schieten.

Mozes begreep de noodzaak van constant onderricht goed. Hij gaf deze raad: 'U moet uw kinderen [deze woorden] inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat.'⁹

We knielen tijdens het gezinsgebed naast onze kinderen, we zorgen voor ze wanneer we aan zinvolle Schriftstudie in gezinsverband meedoen, we zorgen vol liefde en geduld voor ze als we samen gezinsavond houden, en we maken ons zorgen over ze terwijl we ons geknield in persoonlijk gebed tot de hemel richten. O, hoe zeer verlangen we dat de zaadjes die we hebben geplant in hun hart en verstand wortelschieten.

Ik geloof dat het niet zozeer de vraag is of onze kinderen ons onderwijs

'snappen', bijvoorbeeld als we proberen samen met hen in de Schriften te lezen of gezinsavond te houden, of de wekelijkse activiteitenavond of andere kerkbijekomsten bij te wonen. Het is niet zozeer de vraag of ze op die ogenblikken het belang van die activiteiten inzien, maar meer de vraag of wij, als ouders, genoeg geloof oefenen om de raad van de Heer op te volgen en toegewijd te leven, te onderwijzen, aan te sporen en verwachtingen te hebben die door het evangelie van Jezus Christus zijn geïnspireerd. Het is een werk dat door ons geloof wordt aangedreven. Door ons geloof dat op zekere dag de zaadjes die tijdens hun jeugd zijn geplant, wortel schieten en beginnen te ontspruiten en groeien.

De zaken die we bespreken, verkondigen en onderwijzen, bepalen de zaken die we zullen meemaken. Als we

opbouwende tradities instellen die de leer van Christus onderwijzen, getuigt de Heilige Geest van de waarheid van onze boodschap en voedt Hij de evangeliezaadjes die diep in het hart van onze kinderen zijn geplant door al het werk dat we onderweg gedaan hebben. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 28:16.
2. Leer en Verbonden 64:33.
3. Zie de Facebookpagina van Neil L. Andersen, bericht van 19 augustus 2018, [facebook.com/lds.neil.l.andersen](https://www.facebook.com/lds.neil.l.andersen).
4. Sarah Jane Weaver, 'President Nelson Urges "Teach the Children"', *Church News*, 23 september 2018, 11.
5. Enos 1:1.
6. Zie Dallin H. Oaks, 'Priesterschapsgezag thuis en in de kerk', *Liahona*, november 2005, 24–27.
7. Helaman 5:12.
8. Spreuken 22:6.
9. Deuteronomium 6:7.

Ouderling Ronald A. Rasband
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wees niet verontrust

Vat moed, broeders en zusters. Ja, we leven in zware tijden, maar als we op het verbondspad blijven, hoeven we niet bang te zijn.

Ook ik getuig, zoals president Russell M. Nelson en ouderling Quentin L. Cook daarnet, over de eensgezindheid van de Raad van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. Ik weet dat in deze aankondigingen de zin en de wil van de Heer worden geopenbaard en dat ze personen, gezinnen en De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vele generaties tot zegen zullen zijn.

Enkele jaren geleden stelde een van onze pasgetrouwde dochters en haar man mijn vrouw en mij een heel belangrijke levensvraag: 'Is het nog veilig en verstandig om kinderen te krijgen in deze schijnbaar goddeloze en angstaanjagende wereld?'

Dat was een belangrijke vraag om als moeder en vader van dierbare getrouwde kinderen te overwegen. We hoorden de angst in hun stem en voelden de angst in hun hart. Ons antwoord aan hen was duidelijk: 'Ja, dat is meer dan in orde.' We bespraken essentiële evangelielingen en onze eigen diep doorvoelde ingevingen en ervaringen.

Angst is niet nieuw. Toen de discipelen van Jezus Christus zich midden in de nacht op de zee van Galilea bevonden, vreesden ze de 'stormwind en de

golven'.¹ Ook wij, zijn hedendaagse discipelen, kennen angst. Onze alleenstaanden zijn bijvoorbeeld bang om de verantwoordelijkheid van een huwelijk op zich te nemen. Pasgetrouwden, zoals onze kinderen, kunnen bang zijn om kinderen op de wereld te zetten, die almaar goddelozer wordt. Zendingen zijn voor van alles bang, vooral vreemdelingen aanspreken. Weduwen zijn bang om er alleen voor te blijven staan. Tieners zijn bang dat ze er niet bij horen; kinderen zijn bang voor de eerste dag op de basisschool; studenten zijn bang voor toetsuitslagen. We vrezen mislukking, afwijzing, teleurstelling, en het onbekende. In de VS jagen orkanen, aardbevingen en bosbranden die ons land en ons leven verwoesten, ons angst aan. We zijn bang dat we niet worden gekozen, maar aan de andere kant ook dat we wel worden gekozen. We vrezen dat we niet goed genoeg zijn; we vrezen dat de Heer ons niet zal zegenen. We zijn bang voor verandering en onze angsten kunnen in paniek overslaan. Heb ik nu ongeveer iedereen gehad?

Al sinds de oudheid heeft angst het perspectief van Gods kinderen beperkt. Ik heb het verhaal van Elisa in 2 Koningen altijd al geweldig gevonden. De Syrische koning had een legioen gestuurd en dat '[kwam]'s nachts en

[omsingelde] de stad'.² Het wilde de profeet Elisa gevangennemen en vermoorden. We lezen:

'De dienaar van de man Gods stond heel vroeg op en ging naar buiten, en zie, een leger met paarden en strijd-wagens omringde de stad. Toen zei zijn knecht tegen hem: Ach, mijn heer! Wat moeten wij doen?'³

Dat werd uit angst gezegd.

'[Elisa] zei: Wees niet bevreesd, want die bij ons zijn, zijn méér dan die bij hen zijn.'⁴

Maar daar liet hij het niet bij.

'Elisa bad en zei: Heere, open toch zijn ogen, zodat hij ziet. En de Heere opende de ogen van de knecht, zodat hij zag; en zie, de berg was vol paarden en strijd-wagens van vuur rondom Elisa.'⁵

Er worden al dan niet strijd-wagens van vuur gestuurd om onze angsten te verjagen en onze demonen te overwinnen, maar de les is duidelijk. De Heer is met ons. Hij denkt aan ons en zegent ons zoals alleen Hij dat doen kan. Door gebed kunnen we de nodige kracht en openbaring ontvangen om onze gedachten op Jezus Christus en zijn zoenoffer te richten. De Heer wist dat we soms angst zouden voelen. Ik heb dat meegemaakt en u ook. Daarom staan de Schriften vol met de raad van de Heer:

'Wees welgemoed en vrees niet.'⁶

'Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet.'⁷

‘Vrees [...] niet, kleine kudde.’⁸ Ik houd van het vertederende ‘kleine kudde’. De kerk mag dan klein in getal zijn en naar wereldse maatstaven weinig invloed hebben, maar wanneer we onze geestesogen opendoen, zien we dat ‘die bij ons zijn, méér [zijn] dan die bij hen zijn’.⁹ Onze liefhebbende Herder, Jezus Christus, zegt vervolgens: ‘Laten aarde en hel tegen u samenspannen, want indien u bent gebouwd op mijn rots, vermogen zij niets.’¹⁰

Hoe overwinnen we onze angst? De jonge knul stond vlak naast Elisa die een profeet van God was. Wij hebben diezelfde belofte. Wanneer we naar president Russell M. Nelson luisteren, wanneer we gehoor geven aan zijn raad, staan we bij een profeet van God. Denk aan wat Joseph Smith heeft gezegd: ‘En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!’¹¹ Jezus Christus leeft. Onze liefde voor Hem en zijn evangelie verjaagt angst.

Ons verlangen om ‘zijn Geest altijd bij [ons te] mogen hebben’¹² verdrijft onze angst, zodat we een beter eeuwig perspectief op ons sterfelijk leven krijgen. President Nelson heeft ons gewaarschuwd: ‘Maar in de komende tijd kunnen wij geestelijk niet overleven zonder de leidende, troostende en voortdurende invloed van de Heilige Geest.’¹³

De Heer heeft over de gesels die het land zouden bedekken en het hart van velen zouden verharderen, gezegd: ‘Maar mijn discipelen zullen op heilige plaatsen staan en niet aan het wankele worden gebracht.’¹⁴

En vergeet deze goddelijke raad niet: ‘Wees niet verontrust, want wanneer al deze dingen geschieden, zult u weten dat de beloften die u zijn gedaan, vervuld zullen worden.’¹⁵

Sta op heilige plaatsen, wees niet verontrust, en beloften zullen in vervulling gaan. Laten we elk van deze raadgevingen ten opzichte van onze angsten bekijken.

Ten eerste, op heilige plaatsen staan. Wanneer we op heilige plaatsen staan – in onze rechtschappen huisgezinnen, onze ingewijde kerkgebouwen, onze

gewijde tempels – voelen we dat de Geest van de Heer met ons is. We ontdekken het antwoord op vragen waar we mee zitten of vinden de gemoedsrust om ze van ons af te zetten. Dat is de Geest in actie. Op deze heilige plaatsen in het koninkrijk van God op aarde moeten we eerbiedig zijn, anderen respecteren, op ons best zijn in onze evangeliebeleving, hopen onze angsten af te leggen, en naar de genezende kracht van Jezus Christus door zijn verzoening verlangen.

Er is geen plaats voor angst op deze heilige plaatsen van God of in het hart van zijn kinderen. Waarom niet? Vanwege de liefde. God houdt altijd van ons en wij houden van Hem. Onze liefde voor God overstijgt alle angsten, en zijn liefde is overvloedig aanwezig op heilige plaatsen. Denk daar maar eens over na. Wanneer we het niet zo nauw nemen met onze verplichtingen aan de Heer, wanneer we afwijken van zijn pad dat naar het eeuwig leven voert, wanneer we onze waarde in zijn goddelijk plan in twijfel trekken of er ons vragen bij stellen, wanneer we

toelaten dat angst de deur voor al zijn kompanen openzet – ontmoediging, woede, frustratie, en teleurstelling – verlaat de Geest ons en zijn we zonder de Heer. Als u weet hoe dat voelt, weet u dat het geen goede plaats is om te zijn. Als we daarentegen op heilige plaatsen staan, kunnen we Gods liefde voelen, ‘want de volmaakte liefde drijft alle vrees uit’.¹⁶

De volgende belofte is: ‘Wees niet verontrust.’¹⁷ Ongeacht de hoeveelheid goddeloosheid en chaos in de wereld, hebben wij de belofte dat onze dagelijkse getrouwheid aan Jezus Christus ons ‘de vrede van God, die alle begrip te boven gaat’ brengt.¹⁸ En wanneer Christus in al zijn macht en glorie verschijnt, komt er een einde aan kwaad, verzet en onrechtvaardigheid.

Lang geleden heeft de apostel Paulus tegen de jonge Timotheüs over onze tijd geprofeteerd:

‘En weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken.

‘Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, groot-sprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun

ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, [...]

‘meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God.’¹⁹

Denk eraan dat ‘die bij ons zijn’ aan beide kanten van de sluier, zij die met heel hun hart, kracht en verstand van de Heer houden, ‘méér [zijn] dan die bij hen zijn.’²⁰ Als we actief op de Heer en zijn manier van doen vertrouwen, als we met zijn werk bezig zijn, zullen de trends van de wereld ons geen angst inboezemen of verontrusten. Ik smeed u de wereldse invloeden en spanningen van u af te zetten en dagelijks spiritueel te zijn. Houd van wat de Heer liefheeft, dus ook van zijn geboden, zijn heilige huizen, onze heilige verbonden met Hem, het avondmaal op elke sabbatdag, onze communicatie door gebed en u zult niet verontrust zijn.

Het laatste punt: vertrouw op de Heer en zijn beloften. Ik weet dat al zijn beloften vervuld zullen worden. Ik weet dat zo zeker als ik hier in deze heilige bijeenkomst sta.

De Heer heeft geopenbaard: ‘Want zij die wijs zijn en de waarheid hebben ontvangen en de Heilige Geest tot hun gids hebben genomen en niet zijn misleid – voorwaar, Ik zeg u: Zij zullen niet worden omgehakt en in het vuur geworpen, maar zullen de dag verdragen.’²¹

Daarom moeten we niet verontrust zijn over de beroering die we zien, of vanwege de mensen in het grote en ruime gebouw, of de mensen die op eerlijk dienstbetoon en oprechte toewijding aan de Heer Jezus Christus neerkijken. Optimisme, moed, zelfs naastenliefde komen voort uit een hart dat niet door zorgen en onrust is belast. President Nelson die ‘optimistisch over de toekomst’ is, heeft ons eraan herinnerd: ‘Als we enige hoop hebben om de vele stemmen en filosofieën van mensen die de waarheid aanvallen uit te filteren, dan moeten we openbaring leren ontvangen.’²²

Om persoonlijke openbaring te ontvangen, moeten we prioriteit geven aan het evangelie naleven, en getrouwheid en spiritualiteit in anderen, maar ook in onszelf aanmoedigen.

Spencer W. Kimball was een van de profeten toen ik jong was. Deze afgelopen paar jaar, nadat ik als apostel was geroepen, heb ik gemoedsrust gevonden in zijn eerste toespraak in de algemene oktoberconferentie van 1943. Hij voelde zich overweldigd door zijn roeping. Ik begrijp hoe hij zich voelde. Ouderling Kimball heeft gezegd: ‘[Ik] heb veel nagedacht en gebeden, en veel gevast en gebeden. Er gingen tegenstrijdige gedachten door me heen, het leek wel of ik stemmen hoorden die zeiden: “Je kunt het werk niet aan. Je bent dat niet waardig. Je hebt de kwaliteiten niet.” En altijd volgde uiteindelijk de triomferende gedachte: je dient het toegewezen werk te doen. Je moet jezelf bekwamen, waardig maken en kwalificeren. En de strijd werd voortgezet.’²³

Ik put moed uit dit zuiver getuigenis van deze apostel die de twaalfde president van deze machtige kerk zou worden. Hij beseftte dat hij zijn angsten achter zich moest laten om het ‘toegewezen werk te doen’ en dat hij zich op de Heer moest verlaten voor de kracht om zichzelf te ‘bekwamen, waardig [te] maken en [te] kwalificeren.’ Dat kunnen wij ook. De strijd zal voortgezet

worden, maar we zullen die met de Geest van de Heer tegemoet treden. We zullen 'niet verontrust' zijn, want wanneer we aan de zijde van de Heer staan en opkomen voor zijn beginselen en zijn eeuwige plan, staan we op heilige grond.

Maar hoe zit het nu met mijn dochter en schoonzoon die jaren geleden vanwege hun angst een oprechte en indringende vraag stelden? Ze dachten diep na over ons gesprek van die avond; ze baden en vastten en trokken hun eigen conclusies. Gelukkig voor hen en ons, de grootouders, zijn ze ondertussen gezegend met zeven prachtige kinderen. Ze gaan verder in geloof en liefde.

Vat moed, broeders en zusters.

Ja, we leven in zware tijden, maar als we op het verbondspad blijven, hoeven we niet bang te zijn. Ik zegen u dat als u dat doet, u niet verontrust zult worden door de wereld waarin we leven of de zorgen op uw pad. Ik zegen u dat u ervoor zult kiezen op heilige plaatsen te staan en onwrikbaar te zijn. Ik zegen u dat u in de belofte van Jezus Christus zult geloven, dat Hij leeft, en dat Hij over ons waakt, voor ons zorgt en ons bijstaat. In de naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Markus 4:37.
2. 2 Koningen 6:14.
3. 2 Koningen 6:15.
4. 2 Koningen 6:16.
5. 2 Koningen 6:17.
6. Leer en Verbonden 68:6.
7. Leer en Verbonden 6:36.
8. Leer en Verbonden 6:34.
9. 2 Koningen 6:16.
10. Leer en Verbonden 6:34.
11. Leer en Verbonden 76:22.
12. Leer en Verbonden 20:77.
13. Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', *Liahona*, mei 2018, 96.
14. Leer en Verbonden 45:32.
15. Leer en Verbonden 45:35.
16. Moroni 8:16.
17. Leer en Verbonden 45:35.
18. Filippenzen 4:7.
19. 2 Timotheüs 3:1-2, 4.
20. 2 Koningen 6:16.
21. Leer en Verbonden 45:57.
22. Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', 96.
23. Spencer W. Kimball, Conference Report, oktober 1943, 16-17.

Ouderling David A. Bednar
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Alles in Christus bijeenvbrengen

De macht van het evangelie van de Heiland om ons te veranderen en zegenen, vloeit voort uit het opmerken en benutten van de verwevenheid van de leer, de beginselen en de gebruiken.

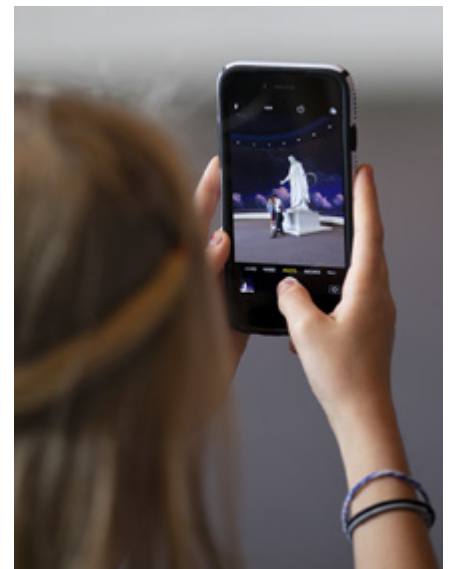
Een touw is een belangrijk werkmiddel dat we allemaal kennen. Touwen zijn gemaakt van draden uit stof, planten, metaal of andere materialen die ieder gedraaid of gevlochten zijn. Het is boeiend dat heel gewone stoffen ineengestremeld kunnen worden en dan buitengewoon sterk zijn. Zo kunnen we door gewone materialen effectief met elkaar te verbinden een buitengewoon werkmiddel produceren.

Net zoals een touw sterk wordt door veel draden ineen te strengelen, zo biedt het evangelie van Jezus Christus het beste perspectief van waarheid en de rijkste zegeningen, wanneer we de aansporing van Paulus opvolgen om 'alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is.'¹ En deze essentiële hoeveelheid waarheid heeft de Heer Jezus Christus als middelpunt, omdat Hij 'de Weg en de Waarheid en het Leven' is.²

Ik bid dat de Heilige Geest ons mag verlichten nu we bespreken hoe het beginsel van *alles in Christus bijeenvbrengen* heel praktisch van toepassing is op het leren en naleven van zijn herstelde evangelie in ons dagelijks leven.

Een tijd van openbaring

Wij leven in een opmerkelijke tijd van openbaring in de herstelde Kerk van Jezus Christus. De historische veranderingen die vandaag zijn aangekondigd, hebben maar één alles overkoepelend doel: geloof in onze hemelse Vader en zijn plan, en in zijn Zoon Jezus Christus en zijn verzoening, sterken. Het zondagse

Het doel en de reiniging, het geluk en de vreugde, en de voortgaande bekering en bescherming als gevolg van ‘de overgave van [ons] hart aan God’⁴ en het ontvangen van ‘zijn beeld in [ons] gelaat’,⁵ kunnen niet worden verkregen door het louter afwerken en afstrepen van alle geestelijke zaken die we horen te doen. De macht van het evangelie van de Heiland om ons te veranderen en zegenen, vloeit voort uit het opmerken en benutten van de verwevenheid van de leer, de beginselen en de gebruiken. Alleen als we *alles in Christus bijeenbrengen*, met onze aandacht sterk op Hem gericht, kunnen met elkaar verbonden evangeliewaarheden ons in staat stellen om te worden wat God voor ogen heeft⁶ en moedig tot het einde toe te volharderen.⁷

Evangeliewaarheden ontdekken en met elkaar verbinden

Het evangelie van Jezus Christus is een prachtig wandkleed van waarheid dat ‘goed samengevoegd’⁸ en geweven is. Als we geopenbaarde evangeliewaarheden ontdekken en met elkaar verbinden, ontvangen we een mooi perspectief en meer geestelijk vermogen door ogen die de invloed van de Heer in ons leven kunnen zien en oren die zijn stem kunnen horen.⁹ En door het beginsel van *alles samenbrengen – en wel in Hem* – kunnen wij de traditionele checklist veranderen in een samengevoegd, geïntegreerd en compleet geheel. Ik zal een leerstellig voorbeeld en een kerkvoorbeeld geven van wat ik bedoel.

Voorbeeld 1. Het vierde geloofsartikel is een van de beste voorbeelden van alles in Christus samenbrengen: ‘Wij geloven dat de eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Heer Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; ten vierde, handoplegging voor de gave van de Heilige Geest.’¹⁰

Echt geloof richt zich op de Heer Jezus Christus als de goddelijke en eniggeboren Zoon van de Vader. Het

kerkschema is niet gewoonweg ingekort. Integendeel, we hebben nu als individueel lid en als gezin meer de kans en de plicht onze tijd te gebruiken om van de sabbat thuis en in de kerk een verlustiging te maken.

In april is niet louter de organisatiestructuur van de priestersquorums veranderd. Integendeel, er is nadruk gelegd op en kracht verleend aan een edeler, heiliger manier van bediening aan onze broeders en zusters.

Net zoals de gevlochten draden van een touw een solide, duurzaam werkmiddel opleveren, zo maken al deze acties die met elkaar in verband staan, deel uit van een vereende inspanning om de focus, de hulpbronnen en het werk van de herstelde kerk van de Heiland op één lijn te brengen met haar fundamentele zending: God helpen bij zijn werk om de verlossing en verhoging van zijn kinderen tot stand te brengen. Concentreer u alstublieft niet vooral op de logistieke aspecten van wat bekendgemaakt is. We moeten oppassen dat de procedurele details

de overkoepelende geestelijke redenen voor deze veranderingen niet overschaduwen.

Het is ons verlangen dat geloof in het plan van de Vader en in de verlossende zending van de Heiland op de aarde mag toenemen en dat Gods eeuwigdurend verbond mag worden gevestigd.³ Onze enige doeleinden zijn voortgaande bekering tot de Heer mogelijk maken, en onze broeders en zusters vollediger liefhebben en effectiever dienen.

In hokjes denken

Wij, leden van de kerk, denken soms in hokjes: we scheiden zaken van elkaar en passen het evangelie toe door middel van lange lijsten met onderwerpen die we moeten bestuderen of taken die we af moeten maken. Maar die benadering kan ons begrip en onze visie wel eens inperken. We moeten voorzichtig zijn, want een farizees aandacht voor lijstjes kan ons ervan weerhouden om dichterbij de Heer te komen.

richt zich op Hem en op de verlossende zending die Hij heeft vervuld. 'Want Hij heeft aan de doeleinden van de wet voldaan en Hij maakt aanspraak op allen die in Hem geloven; en zij die in Hem geloven, zullen al het goede aanhangen; daarom bepleit Hij de zaak van de mensenkinderen.'¹¹ Geloof in Christus oefenen betekent dat we ons *vertrouwen* in Hem als onze Heiland stellen, in zijn naam en in zijn beloften.

Het eerste natuurlijke gevolg van vertrouwen in de Heiland is dat we ons bekeren en ons van kwaad afwenden. Wanneer we geloof in de Heer oefenen, wenden we ons vanzelf tot Hem, komen tot Hem en leunen op Hem. Bekerings betekent dus erop *vertrouwen* en ons erop *verlaten* dat de Verlosser voor ons doet wat we zelf niet kunnen doen. Ieder van ons moet zich 'geheel *verlaten* op de verdiensten van Hem die machtig is om te redden',¹² omdat wij 'door de verdiensten en de

barmhartigheid en de genade van de heilige Messias'¹³ nieuwe scheppingen in Christus kunnen worden'¹⁴ en uiteindelijk terug kunnen keren naar de tegenwoordigheid van God, en daar kunnen wonen.

De verordening van de doop tot vergeving van zonden vereist dat wij op Hem *vertrouwen*, ons op Hem *verlaten* en Hem *volgen*. Nephi verkondigde: 'Daarom, mijn geliefde broeders, weet ik dat indien u *de Zoon* met een volmaakt voornemen van hart volgt, zonder huichelarij en bedrog voor het aangezicht van God, maar met een oprechte bedoeling, en u zich van uw zonden bekeert en tot de Vader getuigt dat u gewillig bent de naam van Christus op u te nemen door de doop – ja, door *gelijk uw Heer en uw Heiland* in het water af te dalen, naar zijn woord – zie, dan ontvangt u de Heilige Geest; ja, dan komt de doop met vuur en met de Heilige Geest.'¹⁵

De verordening van handoplegging voor de gave van de Heilige Geest vereist dat wij op Hem *vertrouwen*, ons op Hem *verlaten*, Hem *volgen* en met de hulp van de Heilige Geest *in Hem voorwaarts gaan*. Zoals Nephi zei: 'En nu, [...] hierdoor weet ik dat, tenzij een mens tot het einde volhardt in het volgen van het voorbeeld van de Zoon van de levende God, hij niet kan worden gered.'¹⁶

In het vierde geloofsartikel worden niet alleen de fundamentele beginselen en verordeningen van het herstelde evangelie opgenoemd. Maar in deze geïnspireerde geloofsverklaring wordt alles in Christus bijeengebracht: op Hem *vertrouwen*, ons op Hem *verlaten*, Hem *volgen* en met Hem, ja, in Hem, *voorwaarts gaan*.

Voorbeeld 2. Nu wil ik duidelijk maken hoe alle kerkprogramma's en initiatieven in Christus bijeengebracht worden. Ik zou nog veel meer voorbeelden kunnen noemen, maar beperk mij tot een paar.

In 1978 instrueerde president Spencer W. Kimball de leden van de kerk om de kracht van Zion in de hele wereld op te bouwen. Hij raadde de heiligen aan om in hun vaderland te blijven en sterke ringen te vestigen door Gods gezin bijeen te brengen en hen in de wegen van de Heer te onderwijzen. Hij gaf ook aan dat er meer tempels gebouwd zouden worden en beloofde zegeningen aan de heiligen, waar ter wereld ze ook woonden.¹⁷

Naarmate het aantal ringen toenam, werd de behoefte groter om te zorgen dat het thuis van de leden 'een plek werd waar gezinsleden [graag] waren, hun leven konden verrijken en wederzijdse liefde, steun, waardering en bemoediging onder vinden.'¹⁸ Daarom werden in 1980 de zondagsbijeenkomsten geconsolideerd tot een vergaderblok van drie uur om onze 'persoonlijke en gezinsverantwoordelijkheid voor het leren, naleven en onderwijzen van het evangelie opnieuw te benadrukken.'¹⁹ Die nadruk op het gezin werd bevestigd in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', die in 1995 door

herstelde evangelie van Jezus Christus zullen ervaren als we alles in Christus bijeen proberen te brengen, namelijk in Hem.

Alle kansen en zegeningen die van eeuwig belang zijn, hebben hun oorsprong in, zijn mogelijk dankzij, zijn zinvol vanwege, en blijven bestaan door de Heer Jezus Christus. Alma getuigde 'dat er geen andere weg of middel is waardoor de mens kan worden gered, dan alleen in en door Christus. Zie, Hij is het leven en het licht van de wereld.'²⁶

Vol vreugde getuig ik van de goddelijkheid en levende werkelijkheid van de eeuwige Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus. In onze Heiland vinden wij vreugde. En in Hem vinden we de geruststelling van 'vrede in deze wereld en het eeuwige leven in de toekomstige wereld'.²⁷ Daarvan getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Efeze 1:10.
2. Johannes 14:6.
3. Zie Leer en Verbonden 1:21-22.
4. Helaman 3:35.
5. Alma 5:14.
6. Zie Mattheüs 5:48; 3 Nephi 12:48.
7. Zie Leer en Verbonden 121:29.
8. Efeze 2:21.
9. Zie Leer en Verbonden 136:32.
10. Geloofsartikelen 1:4.
11. Moroni 7:28.
12. 2 Nephi 31:19.
13. 2 Nephi 2:8.
14. Zie 2 Korinthe 5:17.
15. 2 Nephi 31:13; cursivering toegevoegd.
16. 2 Nephi 31:16.
17. Zie Spencer W. Kimball, 'The Fruit of Our Welfare Services Labors', *Ensign*, november 1978, 76.
18. Instructies voor ringpresidiums en bisschappen, in 'Church Consolidates Meeting Schedules', *Ensign*, maart 1980, 73.
19. Instructies, in 'Church Consolidates Meeting Schedules', 73.
20. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, mei 2017, 145.
21. Zie Gordon B. Hinckley, 'New Temples to Provide "Crowning Blessings" of the Gospel', *Ensign*, mei 1998, 87-88.
22. Zie Gordon B. Hinckley, 'The Perpetual Education Fund', *Liahona*, juli 2001, 60-62, 67.
23. Zie Russell M. Nelson, 'De sabbat is een verlustiging', *Liahona*, mei 2015, 129-32.
24. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 1.4, cursivering toegevoegd.
25. Geloofsartikelen 1:9.
26. Alma 38:9.
27. Leer en Verbonden 59:23.

president Gordon B. Hinckley werd gepresenteerd.²⁰

In april 1998 kondigde president Hinckley de bouw van veel kleine tempels aan en bracht de heilige verordeningen van het huis des Heren daardoor dichterbij de heiligen der laatste dagen en hun gezinnen in de hele wereld.²¹ Die verbeterde kansen voor geestelijke groei en ontplooiing werden ondersteund door een toename in stoffelijke zelfredzaamheid met de aankondiging van het permanent studiefonds in 2001.²²

President Thomas S. Monson heeft de heiligen tijdens zijn ambtsperiode herhaaldelijk aangespoord anderen te redden. Hij beklemtoonde de zorg voor de armen en minderbedeelden als een van de taken die de kerk van God heeft gekregen. De aanhoudende nadruk op stoffelijke voorbereiding resulteerde in de zelfredzaamheidsdiensten die in 2012 vorm kregen.

De laatste jaren is de opdracht om van de sabbat thuis en in de kerk een verlustiging te maken als een wezenlijk beginsel beklemtoond en bekrachtigd. Dat heeft ons voorbereid op de aanpassing in het zondagse kerkschema die in deze conferentiebijeenkomst bekend is gemaakt.²³

En zes maanden geleden werden de Melchizedekse-priesterschapsquorums versterkt en meer met de hulporganisaties op één lijn gebracht om een

hogere, heiliger vorm van bediening te bewerkstelligen.

Ik geloof dat wij door de volgorde en timing van deze beslissingen in een tijdsbestek van decennia, één harmonieus, allesomvattend werk kunnen zien in plaats van een serie onafhankelijke, losse initiatieven. 'God heeft een patroon geopenbaard voor de geestelijke groei van personen en gezinnen door middel van verordeningen, onderwijs, programma's en activiteiten **die thuisgericht en kerkgesteund zijn**. Kerkorganisaties en programma's zijn er om personen en gezinnen tot zegen te zijn en vormen geen doel op zich.'²⁴

Ik bid dat we mogen inzien dat het werk van de Heer één groot wereldwijd werk is, dat zich steeds meer op het gezin richt en door de kerk ondersteund wordt. Ik weet en getuig dat God 'nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk van God zal openbaren'.²⁵

Belofte en getuigenis

Aan het begin van mijn toespraak heb ik uw aandacht gevestigd op de kracht die ontstaat als aparte draden van een materiaal samen tot een touw worden gedraaid of gevlochten. Op soortgelijke wijze beloof ik dat wij meer perspectief, doelgerichtheid en kracht bij het leren en naleven van het

President Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Waarheid en het plan

Als we de waarheid over godsdienst willen vinden, moeten we die met geschikte geestelijke methodes zoeken.

Volgens hedendaagse openbaring is waarheid 'kennis van dingen zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen zijn' (Leer en Verbonden 93:24). Dat is een perfecte definitie van het heilsplan en 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'.

We leven in een tijd waarin informatie op zeer brede schaal beschikbaar is. Maar niet al die informatie is ook waar. We moeten voorzichtig zijn in onze zoektocht naar waarheid en in de keuze van onze bronnen. Werelds aanzien of gezag zegt niets over de betrouwbaarheid van een bron. We moeten voorzichtig zijn met informatie of adviezen van filmsterren, bekende sportmensen of anonieme bronnen op het internet. Wie deskundig op één gebied is, hoeft dat niet op andere gebieden te zijn.

We moeten ook goed kijken waarom iemand bepaalde informatie geeft. Daarom waarschuwen de Schriften ons tegen priesterbedrog (zie 2 Nephi 26:29). Als de bron anoniem of onbekend is, kan de informatie ook twijfelachtig zijn.

We moeten onze keuzes baseren op informatie uit gezaghebbende bronnen die geen zelfzuchtige motieven hebben.

I.

Als we de waarheid over godsdienst willen vinden, moeten we die met geschikte geestelijke methodes zoeken: gebed, het getuigenis van de Heilige Geest, en studie van de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten. Ik vind het altijd triest als iemand zegt niet meer te geloven door wat men in de wereld beweert. Zij die eens geestelijke visie hadden, kunnen zichzelf geestelijk verblinden. Zoals president Henry B. Eyring heeft

gezegd: 'Hun probleem is niet wat ze denken te zien; het is wat ze nog niet kunnen zien.'¹

De wetenschappelijke methodes leiden ons naar wat we wetenschappelijke waarheid noemen. Maar het leven is meer dan 'wetenschappelijke waarheid'. Zij die niet leren 'door studie en ook door geloof' (Leer en Verbonden 88:118) beperken hun begrip van de waarheid tot wat wetenschappelijk aantoonbaar is. Ze leggen hun zoektocht naar waarheid kunstmatige grenzen op.

President James E. Faust heeft gezegd: 'Zij die [gedoopt zijn], brengen hun eeuwige ziel in gevaar als ze achteloos alleen op wereldlijke kennis afgaan. Wij geloven dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de volheid van het evangelie bezit, welk evangelie de kern van waarheid en eeuwig geestelijk licht is.'²

We vinden ware, blijvende vreugde door de waarheid te ontdekken over wie we zijn, waarom we op aarde zijn en waar we na de dood heengaan, en daarnaar te handelen. Die waarheden leer je niet met wetenschappelijke of wereldlijke methodes.

II.

Dan wil ik het nu hebben over herstelde evangeliewaarheden die fundamentele leerstellingen van De Kerk

van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn. Denk alstublieft goed over deze waarheden na. Ze zeggen veel over onze leer en gebruiken, mogelijk ook zaken die nog niet begrepen worden.

Er is een God, die de liefdevolle Vader is van de geest van allen die ooit hebben geleefd of zullen leven.

Het geslacht is eeuwig. Vóór onze geboorte op aarde leefden wij allen als mannelijke of vrouwelijke geest in Gods tegenwoordigheid.

We hebben net het Tabernacle Choir at Temple Square 'I Will Follow God's Plan' horen zingen.³ Dat plan is door God ingesteld zodat al zijn geestkinderen eeuwig vooruitgang konden maken. Dat plan is voor ieder van ons essentieel.

Volgens dat plan heeft God deze aarde geschapen om zijn geliefde geestkinderen een plek te geven waar ze in een sterfelijk lichaam geboren konden worden en eeuwige vooruitgang konden maken door goede keuzes te doen.

Om dat te bereiken, moesten er op aarde keuzes gemaakt worden tussen elkaar bestrijdende krachten van goed en kwaad. Er moest tegenwerking zijn. En daarom moest er een tegenstander zijn, die vanwege opstand werd uitgeworpen en aan wie werd toegestaan Gods kinderen te verleiden om tegen Gods plan in te handelen.

Het doel van Gods plan was om zijn kinderen de kans te geven het eeuwige leven te kiezen. Dat kon alleen worden bereikt door ervaringen in een sterfelijk leven en, na de dood, verdere groei in de geestenwereld.

In de loop van het sterfelijk leven zouden we allemaal besmeurd raken met zonde, doordat we aan de kwade verleidingen van de tegenstander zouden toegeven, en uiteindelijk zouden we sterven. We durfden dit alles aan omdat het plan van God onze Vader voorzag in een Heiland, zijn eniggeboren Zoon, die ons zou verlossen. Door een algehele opstanding zouden we ook na de dood een lichaam ontvangen. De Heiland zou ook verzoening doen en daarmee de prijs voldoen om iedereen van zonde te reinigen, op door Hem gestelde voorwaarden. Die voorwaarden waren geloof in Christus, bekering, doop, de gave van de Heilige Geest, en andere met priesterschapsgesegde verrichte verordeningen.

Gods grote plan van geluk brengt de eeuwige gerechtigheid en de genade die wij door de verzoening van Jezus Christus kunnen verkrijgen, perfect in balans. Daardoor kunnen we ook worden veranderd in nieuwe schepsels in Christus.

Een liefdevolle God reikt naar ieder van ons uit. We weten dat door zijn liefde en vanwege de verzoening van zijn eniggeboren Zoon, 'de *gehele*

mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van [zijn] evangelie' (Geloofsartikelen 1:3; cursivering toegevoegd).

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen staat terecht bekend als een gezinsgerichte kerk. Maar wat niet goed wordt begrepen, is dat onze gezinsgerichtheid verder gaat dan relaties in dit leven. Ook eeuwige relaties staan in onze theologie centraal. 'Het gezin is door God ingesteld.'⁴ Als onderdeel van het grote plan van onze liefdevolle Schepper is de zending van zijn kerk erop gericht om ons de verhoging in het celestiale koninkrijk te bieden. Die kan alleen door een eeuwig huwelijk tussen man en vrouw bereikt worden (zie Leer en Verbonden 131:1-3). Wij bevestigen de leerstelling van de Heer dat het geslacht 'een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en doel' is en dat 'het huwelijk van man en vrouw [...] van essentieel belang in zijn eeuwige plan' is.⁵

Tot slot, Gods liefde is zo groot dat, behalve voor de enkelen die bewust zonen van het verderf worden, Hij voor al zijn kinderen een heerlijkheid heeft bestemd. 'Al zijn kinderen' sluit alle doden in. We verrichten plaatsvervangend verordeningen voor hen in onze tempels. Het doel van de Kerk van Jezus Christus is zijn kinderen in aanmerking te laten komen voor de hoogste graad van heerlijkheid, namelijk de verhoging of het eeuwige leven. Voor diegenen die dat niet verlangen of verdienen, heeft God andere, maar lagere, koninkrijken van heerlijkheid bestemd.

Iedereen die deze eeuwige waarheden begrijpt, zal snappen waarom wij als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen denken wat we denken en doen wat we doen.

III.

Dan zal ik nu een paar toepassingen van deze eeuwige waarheden noemen, die alleen in het licht van Gods plan kunnen worden begrepen.

Ten eerste, wij respecteren ieders keuzevrijheid. De meeste mensen weten dat de herstelde kerk zich sterk inzet voor godsdienstvrijheid in de Verenigde Staten en de hele wereld. Deze inspanningen dienen niet zozeer onze eigen belangen maar helpen al Gods kinderen om, volgens zijn plan, in vrijheid te kiezen.

Ten tweede, wij zijn een zendingsvolk. Ons wordt soms gevraagd waarom wij zendingen naar zoveel landen sturen, ook christelijke. Ons wordt ook gevraagd waarom we vele miljoenen dollars aan humanitaire hulp geven aan mensen die geen lid van onze kerk zijn en waarom we deze hulp niet aan ons zendingswerk koppelen. We doen dat omdat we alle mensen als kinderen van God, onze broeders en zusters beschouwen. We willen onze geestelijke en stoffelijke overvloed met iedereen delen.

Ten derde, wij beschouwen het sterfelijk leven als heilig. Onze inzet voor Gods plan eist dat we tegen abortus en euthanasie zijn.

Ten vierde, sommigen hebben een probleem met enkele standpunten van de kerk over het huwelijk en kinderen. Omdat God ons zijn heilsplan geopenbaard heeft, moeten wij ons verzetten tegen tendensen in de samenleving en wetgeving tegen het traditionele huwelijk of voor aanpassingen die tot verwarring over of verandering van het geslacht leiden, of de verschillen tussen mannen en vrouwen afzwakken. We weten dat de relatie, identiteit en functie van mannen en vrouwen essentieel zijn om Gods grote plan te verwezenlijken.

Ten vijfde, we hebben ook een uitgesproken visie op kinderen. Wij beschouwen het krijgen en grootbrengen van kinderen als een onderdeel van Gods plan en als een vreugdevolle en heilige plicht voor hen die het vermogen hebben om eraan deel te nemen. Wij zien onze kinderen en nakomelingen als onze ultieme schatten op aarde en in de hemel. Daarom moeten wij principes en gebruiken uitdragen en bevorderen die de beste omstandigheden scheppen voor

de ontwikkeling en het geluk van kinderen – alle kinderen.

Tot slot, wij zijn geliefde kinderen van een hemelse Vader, die ons leert dat het man-zijn en het vrouw-zijn, het huwelijk tussen man en vrouw, en het krijgen en opvoeden van kinderen alle essentieel zijn in zijn grote plan van geluk. Vanwege ons standpunt over deze fundamentele waarheden wordt de kerk vaak tegengewerkt. Wij beschouwen dat als onvermijdelijk. Tegenwerking hoort bij het plan, en Satans felste tegenwerking richt zich op wat het belangrijkste in Gods plan is. Hij wil Gods werk vernietigen. Hij doet dat vooral door de Heiland en zijn goddelijk gezag in diskrediet te brengen, de invloed van de verzoening van Jezus Christus uit te wissen, bekering te ontmoedigen, openbaring te vervalsen, en individuele verantwoordelijkheid te ontkennen. Ook geeft hij een verkeerde voorstelling van zaken over het geslacht en het huwelijk en ontmoedigt

hij het krijgen van kinderen – vooral bij ouders die kinderen in waarheid zouden grootbrengen.

IV.

Het werk van de Heer gaat voorwaarts ondanks de georganiseerde en constante tegenwerking tegen onze inspanningen om de leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in praktijk te brengen. Voor diegenen die onder deze tegenwerking wankelen, heb ik een paar suggesties.

Houd vast aan het beginsel van bekering dat door de macht van de verzoening van Jezus Christus mogelijk wordt gemaakt. Zoals ouderling Neil A. Maxwell ons aanspoort: wees niet een van hen 'die liever de kerk veranderen dan zichzelf'.⁶

Zoals ouderling Jeffrey R. Holland ons aanspoort:

'Hou vast aan wat je al weet totdat je meer weet. [...]

*'In deze kerk zal wat we weten altijd overtreffen wat we niet weten.'*⁷

Oefen geloof in de Heer Jezus Christus, dat is het eerste beginsel van het evangelie.

Tot slot, vraag om hulp. Onze kerkleiders houden van u en streven naar geestelijke leiding om u te helpen. We maken veel hulpmiddelen beschikbaar, die onder meer op LDS.org staan en andere leermiddelen voor de evangeliestudie thuis. We hebben ook dienende broeders en zusters, die geroepen zijn om liefdevolle steun te bieden.

Onze liefdevolle hemelse Vader wil dat zijn kinderen de vreugde ervaren die het doel van onze schepping is. Die vreugdevolle bestemming is het eeuwige leven, dat we kunnen verkrijgen door voorwaarts te streven op wat onze profeet, president Russell M. Nelson vaak 'het verbondspad' noemt. Dit is wat hij zei in zijn eerste boodschap als president van de kerk: 'Blijf op het verbondspad. Uw toewijding aan het volgen van de Heiland, door verbonden met Hem te sluiten en u daar aan te houden, zal de deur openen naar elk geestelijk voorrecht en elke zegen die mannen, vrouwen, en kinderen overal ter beschikking staan.'⁸

Ik getuig plechtig dat de dingen die ik heb gezegd waar zijn. Ze worden mogelijk gemaakt door de leringen en de verzoening van Jezus Christus, die dit alles mogelijk maakt in het grote plan van God, onze eeuwige Vader. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God: A Collection of Discourses* (1997), 143.
2. James E. Faust, 'The Abundant Life', *Ensign*, november 1985, 9.
3. 'Ik werk mee aan Gods plan voor mij', *Kinderliedjes*, 86–87.
4. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, mei 2017, 145.
5. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', 145.
6. Neal A. Maxwell, *If Thou Endure It Well* (1996), 101.
7. Jeffrey R. Holland, 'Ik geloof, Heere', *Liahona*, mei 2013, 94; cursivering in origineel.
8. Russell M. Nelson, 'Nu we samen verdergaan', *Liahona*, april 2018, 7.

Gepresenteerd door president Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

Broeders en zusters, ik zal nu de algemene autoriteiten, gebieds-zeventigers en leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties van de kerk ter steunverlening aan u voorstellen.

Wij stellen voor Russell M. Nelson steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Dallin H. Oaks als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Henry B. Eyring als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor Dallin H. Oaks steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en M. Russell Ballard als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de volgende leden van het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L.

Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong en Ulisses Soares.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dit eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor Brook P. Hales, die als algemeen zeventiger is geroepen, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie er niet mee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende ouderlingen met dank voor hun toegewijde werk als algemeen zeventiger te ontheffen: Mervyn B. Arnold, Craig A. Cardon, Larry J. Echo Hawk, C. Scott Grow, Allan F. Packer, Gregory A. Schwitzer en Claudio D. Zivic, en ze de status van emeritus algemeen autoriteit te verlenen.

Wie hun waardering willen uiten voor het uitstekende werk dat deze broeders hebben verricht, maken dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende gebiedszeventigers te ontheffen: B. Sergio Antunes, Alan C. Batt, R. Randall Bluth, Hans T. Boom, Fernando E. Calderón, H. Marcelo Cardus, Paul R. Coward, Marion B. De Antuñano, Robert A. Dryden, Daniel F. Dunnigan, Jeffrey D. Erikson, Mervyn C. Giddey, João Roberto Grahl, Richard K. Hansen, Todd B. Hansen, Michael R. Jensen, Daniel W. Jones, Steven O. Laing, Axel H. Leimer, Tasara Makasi, Alvin F. Meredith III, Adonay S. Obando, Katsuyuki Otahara,

Fred A. Parker, José C. Pineda, Gary S. Price, Miguel A. Reyes, Alfredo L. Salas, Netzahualcoyotl Salinas, Michael L. Southward, G. Lawrence Spackman, William H. Stoddard, Stephen E. Thompson, David J. Thomson, George J. Tobias, Jacques A. Van Reenen, Raul Edgardo A. Vicencio, Keith P. Walker en Daniel Yirenya-Tawiah.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene

autoriteiten, gebiedszeventigers en leden van de algemene presidiums van hulporganisaties die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wie tegen een of meerdere voorstellen hebben gestemd, kunnen contact met hun ringpresident opnemen.

Broeders en zusters, wij waarderen uw voortdurende geloof en gebeden voor de leiders van de kerk. ■

Ouderling D. Todd Christofferson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onwrikbaar en standvastig in het geloof in Christus

Willen we onwrikbaar en standvastig in ons geloof in Christus zijn, dan moet het evangelie van Jezus Christus in ons hart en onze ziel zijn doordrongen.

In de geschiedenis van het Oude Testament lezen we dat periodes waarin de kinderen van Israël hun verbond met Jehova eerden en Hem aanbaden, en periodes waarin zij dat verbond negeerden en afgoden of Baäl aanbaden, elkaar afwisselden.¹

Het bewind van Achab was een van die periodes van afval in het noordelijke koninkrijk van Israël. De profeet Elia zei op zeker moment tegen koning Achab dat hij het volk van Israël en de profeten en priesters van Baäl op de berg Karmel bijeen moest laten komen. Toen iedereen daar was, zei Elia tegen het volk: 'Hoelang hinkt u nog op twee gedachten? [Met andere woorden: wanneer besluiten jullie nu eens waar je voor kiest?] Als de Heere God is, volg Hem, maar als het de Baäl is, volg hem! Maar het volk antwoordde hem niet één woord.'² Dus stelde Elia voor dat hijzelf een jonge stier op een stapel hout op een altaar zou leggen en dat de profeten van Baäl hetzelfde zouden doen, maar ze zouden 'er geen vuur bij

leggen.'³ 'Roept u daarna de naam van uw god aan, dan zal ik de Naam van de Heere aanroepen. En de God Die door vuur antwoordt, Die is God. En het hele volk antwoordde en zei: Dat is goed.'⁴

U herinnert zich vast dat de priesters van Baäl er urenlang met veel kabaal bij hun god op aandrongen dat hij vuur zou zenden, maar 'er kwam geen stem

en er was niemand die antwoordde; er kwam geen teken van leven.'⁵ Toen het Elia's beurt was, herstelde hij het altaar van de Heer, dat omver gehaald was, en legde er het hout en het offer op. Toen gaf hij opdracht om het hele zaakje met water te doordrenken, niet één keer, maar drie keer. Er bestond geen twijfel dat hij noch enige menselijke macht het vuur aan kon steken.

'En het gebeurde, toen men het graanoffer bracht, dat de profeet Elia naar voren kwam en zei: Heere, God van Abraham, Izak en Israël, laat het heden bekend worden dat U God bent in Israël, en ik Uw dienaar, en dat ik al deze dingen overeenkomstig Uw woord heb gedaan. [...]

'Toen viel er vuur van de Heere neer, verteerde het brandoffer, het hout, de stenen en het stof. Zelfs het water in de geul likte het op.

'Toen heel het volk dat zag, wierpen zij zich met hun gezicht ter aarde en zeiden: De Heere is God, de Heere is God!⁶

Elia zou nu misschien zeggen:

- Ofwel: God, onze hemelse Vader, bestaat of Hij bestaat niet, maar als Hij bestaat, aanbid Hem dan.
- Ofwel: Jezus Christus is de Zoon van God, de herrezen Verlosser van de mensheid, of Hij is het niet, maar als Hij het is, volg Hem dan.
- Ofwel: het Boek van Mormon is het woord van God of het is dat niet, maar als het zo is, dan komen we

‘dichter bij God door [het te bestu-
deren en ons] aan de leringen erin
te houden.’⁷

- Ofwel: Joseph Smith heeft die lente-
dag in 1820 de Vader en de Zoon
gezien en met hen gesproken of
niet, maar als het waar is, volg dan
de profetische mantel, met de sleu-
tels voor verzegeling, die ik, Elia,
hem heb verleend.

Tijdens onze vorige algemene
conferentie heeft president Russell M.
Nelson gezegd: ‘U hoeft zich niet af te
vragen wat waarheid is. [Zie Moroni
10:5]. U hoeft zich niet af te vragen wie
u werkelijk kunt vertrouwen. U kunt
door persoonlijke openbaring zelf een
getuigenis ontvangen dat het Boek van
Mormon het woord van God is, dat
Joseph Smith een profeet is en dat dit
de kerk van de Heer is. Wat anderen
ook zeggen of doen, niemand kan u
een getuigenis in uw hart en uw ver-
stand over wat waar is, afnemen.’⁸

Toen Jakobus beloofde dat God ‘aan
ieder overvloedig geeft’,⁹ waarschuwde
hij ook:

‘Maar laat hij er in geloof om vragen
en daarbij niet twijfelen. Immers, wie
twijfelt, gelijkt op een golf van de zee,
die door de wind voortgestuwd en op-
en neergeworpen wordt.

Want zo iemand moet niet denken
dat hij iets ontvangen zal van de Heere.

Hij is een dubbelhartig man,
onstandvastig in al zijn wegen.’¹⁰

Onze Heiland echter was een vol-
maakt voorbeeld van standvastigheid.
Hij zei: ‘De Vader heeft Mij niet alleen
gelaten, omdat Ik *altijd* doe wat Hem
welgevallig is.’¹¹ Denk eens na over
deze beschrijvingen van mannen en
vrouwen in de Schriften die, net als
de Heiland, onwrikbaar en standvas-
tig waren:

Zij waren ‘tot het ware geloof
bekeerd; en zij weigerden ervan af te
wijken, want zij waren onwrikbaar en
standvastig en onveranderlijk, gewillig
om de geboden van de Heer met alle
ijver te onderhouden.’¹²

‘Zij zijn jong, en hun geest is
onwrikbaar, en zij stellen hun vertrou-
wen voortdurend in God.’¹³

‘En zie, u weet zelf, want u bent er
getuige van geweest dat zovelen van
hen als er tot de kennis van de waar-
heid worden gebracht, [...] onwrikbaar
en standvastig in het geloof [zijn] en in
hetgeen waarmee zij zijn vrijgemaakt.’¹⁴

‘En zij volhardden in de leer van
de apostelen en in de gemeenschap,
in het breken van het brood en in de
gebeden.’¹⁵

Willen we onwrikbaar en stand-
vastig in ons geloof in Christus zijn,
dan moet het evangelie van Jezus
Christus in ons hart en onze ziel zijn
doorgedrongen. Dat wil zeggen dat het
evangelie niet meer een van de vele
invloeden in iemands leven is, maar de
bepalende factor in zijn of haar leven
of karakter. De Heer zegt:

‘Dan zal Ik u een nieuw hart geven
en een nieuwe geest in uw binnenste
geven. Ik zal het hart van steen uit uw
lichaam wegnemen en u een hart van
vlees geven.

‘Ik zal Mijn Geest in uw binnenste
geven. Ik zal maken, dat u in mijn
inzettingen wandelt en dat u mijn
bepalingen in acht neemt en ze houdt.

‘U zult een volk voor Mij zijn en Ik
zal een God voor u zijn.’¹⁶

Dat is het verbond dat wij door onze
doop en door tempelverordeningen
sluiten. Maar sommigen hebben het
evangelie van Jezus Christus nog niet
ten volle ontvangen. Hoewel zij, zoals
Paulus zegt, ‘met Hem begraven [zijn]
door de doop in de dood’, ontbreekt
bij hen het gedeelte waarin zij ‘evenals
Christus uit de doden [zijn] opgewekt
[...], zo ook [zij] in een nieuw leven
zouden wandelen.’¹⁷ Het evangelie is
nog niet bepalend voor hen. Christus is
nog niet het middelpunt van hun leven.
Ze zijn selectief in de leer en geboden
die ze volgen en waar en wanneer
ze in de kerk dienen. Daarentegen
vermijden zij ‘die volgens het verbond
de uitverkorenen zijn’¹⁸ misleiding en
blijven ze sterk in het geloof in Christus
door hun verbonden stipt na te komen.

De meesten van ons bevinden zich
momenteel ergens op een continuüm
van sociaal gemotiveerde deelname
aan evangelierituelen aan de ene kant
tot volledig ontwikkelde toewijding aan
de wil van God, zoals Christus, aan de
andere kant. Ergens op dat continuüm
komt het goede nieuws van het evan-
gelie van Jezus Christus in ons hart en
neemt bezit van onze ziel. Het gebeurt

misschien niet ineens, maar we moeten ons allemaal in de richting van die gezegende toestand voortbewegen.

Het is moeilijk maar essentieel om onwrikbaar en standvastig te blijven wanneer we 'in de smeltoven van ellende'¹⁹ gelouterd worden. En dat overkomt ons in dit sterfelijk leven vroeg of laat allemaal. Zonder God leiden die donkere ervaringen naar verslagenheid, wanhoop en zelfs verbittering. Met God maakt pijn plaats voor troost, verwarring voor gemoedsrust en verdriet voor hoop. Door standvastigheid in het geloof in Christus ontvangen wij zijn schragende barmhartigheid en steun.²⁰ Hij zal beproevingen tot zegeningen transformeren en, met de woorden van Jesaja, 'sieraad in plaats van as'²¹ geven.

Laat me drie voorbeelden geven waarmee ik persoonlijk bekend ben:

Er is een vrouw die aan een afmatende chronische ziekte lijdt. Ondanks medische zorg, priesterschapszegens, vasten en gebed geneest zij niet. Toch is haar geloof in de kracht van het gebed en in de realiteit van Gods liefde voor haar hetzelfde gebleven. Ze gaat

van dag tot dag (en soms van uur tot uur) verder. Ze dient in haar roeping in de kerk en zorgt samen met haar man voor haar jonge gezin. Daarbij glimlacht ze zo vaak als ze dat op kan brengen. Ze heeft, verrijnd door haar eigen lijden, een diep medeleven met anderen en verliest zichzelf regelmatig in de bediening aan anderen. Ze gaat vastbesloten door. Mensen voelen zich in haar buurt gelukkig.

Een man die in de kerk opgroeide, als voltijdzending diende en een lieve vrouw trouwde, was verbaasd toen enkele van zijn broers en zussen kritiek op de kerk en de profeet Joseph Smith uitten. Na verloop van tijd verlieten zij de kerk en probeerden hem over te halen om dat ook te doen. Zoals vaak het geval is, bombardeerden ze hem met artikelen, podcasts en video's van critici, van wie de meesten ex-leden die zelf van de kerk vervreemd waren. Zijn familieleden bespotten zijn geloof en zeiden dat hij goedgegelovig en misleidend was. Hij kon niet al hun beweringen ontcrachten en zijn geloof begon onder de onophoudelijke tegenstand te wankelen. Hij vroeg zich af of hij

nog wel naar de kerk moest gaan. Hij praatte met zijn vrouw. Hij praatte met mensen die hij vertrouwde. Hij bad. Toen hij in die geestelijke nood in gedachten verzonken was, herinnerde hij zich situaties waarin hij de Heilige Geest had gevoeld en door de Geest een getuigenis van de waarheid had ontvangen. Zijn conclusie was: 'Als ik eerlijk ben, moet ik toegeven dat de Geest mij meer dan eens geraakt heeft en dat ik het getuigenis van de Geest niet kan ontkennen.' Hij ervaart samen met zijn vrouw en kinderen een hernieuwd gevoel van vreugde en gemoedsrust.

Een echtpaar dat de raad van onze leiders altijd consequent en blijmoedig had opgevolgd, had verdriet over het feit dat het maar geen kinderen kon krijgen. Zij besteedden veel geld aan medisch deskundige hulp en na verloop van tijd kregen ze een zoon. Tragisch genoeg was de baby na nog geen jaar het slachtoffer van een ongeluk, waar niemand iets aan kon doen, maar waardoor hij subcomateus werd en ernstige hersenbeschadiging opliep. Hij krijgt de allerbeste zorg, maar de

artsen kunnen niet voorspellen hoe het verder zal verlopen. Dit echtpaar had zo hard voor dit kind gewerkt en erom gebeden. Nu is het in zekere zin weer van hen afgenomen en ze weten niet of ze hem weer terug zullen krijgen. Het is heel moeilijk voor ze om voor hun baby in deze kritische conditie te zorgen en ook hun andere taken nog te vervullen. Onder deze extreem zware omstandigheden hebben zij zich tot de Heer gewend. Ze rekenen op het ‘dagelijks brood’ dat ze van Hem ontvangen. Zij krijgen hulp van meelevende vrienden en familieleden, en putten kracht uit priesterschapszegens. Ze zijn dichter tot elkaar gekomen. Hun huwelijk is nu misschien harmonieuzer en vollediger dan anders mogelijk was geweest.

Op zondag 23 juli 1837 gaf de Heer een openbaring die gericht was aan Thomas B. Marsh, toen president van het Quorum der Twaalf Apostelen. Daar stond onder andere in:

‘En bid voor uw broeders van de Twaalf. Wijs hen streng terecht omwille van mijn naam, en laten zij terechtgevoerd worden wegens al hun zonden en wees mijn naam getrouw voor mijn aangezicht.

‘En zie, na hun verzoeken en veel verdrukking, zal Ik, de Heer, hen zoeken, en indien zij hun hart niet verstokken en hun hals niet tegen Mij verstarren, zullen zij tot inkeer komen en zal Ik hen genezen.’²²

Volgens mij zijn de beginselen in deze verzen op ons allemaal van toepassing. De verzoeken en verdrukking die we meemaken, plus mogelijke toetsen die de Heer goed voor ons acht, kunnen tot onze volledige bekering en genezing leiden. Maar dit gebeurt als, en uitsluitend als, we ons hart niet verstokken en onze hals niet tegen Hem verstarren. Als we, wat er ook gebeurt, onwrikbaar en standvastig blijven, komen we tot de soort bekeering die de Heiland voor ogen had, toen Hij tegen Petrus zei: ‘Als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders’;²³ een bekeering die zo volledig is dat zij altijd standhoudt. De beloofde genezing betreft het reinigen

en heiligen van onze door zonde gewonde ziel.

Ik moet denken aan de raad van onze moeders: ‘Eet je groente op; dat is goed voor je.’ Onze moeders hebben gelijk, en in de context van standvastigheid in het geloof wordt ‘eet je groente op’ vertaald naar: bid steeds, vergast je dagelijks aan de Schriften, dien in en ga naar de kerk, neem elke week waardig van het avondmaal, heb je naaste lief, en neem je kruis elke dag op je in gehoorzaamheid aan God.²⁴

Denk altijd aan de belofte van komende zegeningen, zowel nu als in het hiernamaals, voor hen die onwrikbaar en standvastig in het geloof in Christus zijn. Denk aan ‘het eeuwige leven en de vreugde van de heiligen.’²⁵ ‘O, u allen die rein van hart bent, hef uw hoofd op en neem het aangename woord van God aan en vergast u aan zijn liefde; want dat mag u, als uw gemoed onwrikbaar is, voor eeuwig doen.’²⁶ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Gids bij de Schriften, ‘Baäl’.
2. 1 Koningen 18:21.
3. 1 Koningen 18:23.
4. 1 Koningen 18:24.
5. 1 Koningen 18:29.
6. 1 Koningen 18:36, 38–39.
7. Inleiding tot het Boek van Mormon.
8. Russell M. Nelson, ‘Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf’, *Liahona*, mei 2018, 95.
9. Zie Jakobus 1:5.

10. Jakobus 1:6–8.
11. Johannes 8:29; cursivering toegevoegd.
12. 3 Nephi 6:14; zie ook Alma 27:27.
13. Alma 57:27.
14. Helaman 15:7–8.
15. Handelingen 2:42.
16. Ezechiël 36:26–28; zie ook 2 Korinthe 3:3.
17. Romeinen 6:4.
18. Zie Mattheüs naar Joseph Smith 1:22–23; zie ook Mattheüs 24:24–25.
19. 1 Nephi 20:10; zie ook Jesaja 48:10.
20. Dit zei de Heer tegen de 22-jarige Joseph Smith toen hij een deel van de vertaling van het Boek van Mormon kwijt was geraakt: ‘U had de mens niet meer moeten vrezen dat God. [...] Hij zou zijn arm hebben uitgestrekt en u hebben beschermd tegen al de brandende pijlen van de tegenstander; en Hij zou in alle tijden van nood bij u zijn geweest’ (LV 3:7–8). Alma getuigde na zijn bekeering: ‘Ik ben in beproevingen en moeilijkheden van iedere aard, ja, en in allerlei benauwingen, geschraagd; ja, God heeft mij uit de gevangenis en van banden en van de dood bevrijd; ja, en ik stel mijn vertrouwen in Hem, en Hij zal mij steeds bevrijden. En ik weet dat Hij mij ten laatsten dage zal opwekken om in heerlijkheid bij Hem te wonen’ (Alma 36:27–28).
21. Jesaja 61:3.
22. Leer en Verbonden 112:12–13.
23. Lukas 22:32.
24. Zie Lukas 9:23. President Russell M. Nelson benadrukt: ‘Er is geen betere manier om de hemelen te openen dan door een combinatie van toenemende reinheid, exacte gehoorzaamheid, oprecht zoeken, ons dagelijks aan de woorden van Christus in het Boek van Mormon vergasten [zie 2 Nephi 32:3], en regelmatig tijd aan tempelwerk en familiegeschiedenis besteden.’ (‘Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf’, 95.)
25. Enos 1:3.
26. Jakobus 3:2.

Bisschop Dean M. Davies
Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

Kom, hoor naar een profetenstem

Als we onszelf aanleren om te luisteren naar en gehoor te geven aan de stem van de hedendaagse profeten, zullen we eeuwige zegeningen ontvangen.

De Heer heeft over de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gezegd:

‘En verder is het de plicht van de president van het ambt van het hoge priesterschap om de hele kerk te presideren, en zoals Mozes te zijn –

‘[...] ja, ziener, openbaarder, vertaler en profeet te zijn, *met alle gaven van God die Hij aan het hoofd van de kerk schenkt*’ (Leer en Verbonden 107:91–92; cursivering toegevoegd).

Het is een zegen dat ik enkele gaven van God op zijn profeten heb zien rusten. Ik wil graag iets over een van die heilige ervaringen zeggen. Voordat ik tot deze functie werd geroepen, was ik betrokken bij het zoeken en aanbevelen van locaties voor toekomstige tempels. Na 11 september 2001 is de controle bij de grensovergangen met de Verenigde Staten verscherpt. Daardoor moesten veel leden twee tot drie uur reizen om van Vancouver (Canada) over de grens naar de Seattletempel in de staat Washington te gaan. President Gordon B. Hinckley, die toen president van de kerk was, zei dat een tempel in

Vancouver een zegen voor de leden van de kerk zou zijn. We kregen de opdracht om te kijken of percelen van de kerk geschikt waren. Er werd ook naar percelen gekeken die geen eigendom van de kerk waren.

We vonden een prachtige locatie met godsdienstige bestemming langs de Trans-Canada Highway. Het

perceel was goed toegankelijk. Er stonden prachtige Canadese pijnbomen. Het was een prominente locatie die door duizenden automobilisten te zien zou zijn.

We presenteerden het perceel met foto's en landkaarten tijdens de maandelijkse vergadering van het comité tempellocaties. President Hinckley gaf toestemming om een optie op het perceel te nemen en het nodige onderzoek te verrichten. In december van dat jaar brachten we verslag uit van ons onderzoek, en vroegen we toestemming om het perceel te kopen. Nadat wij verslag hadden uitgebracht, zei president Hinckley: ‘Ik heb het gevoel dat ik het perceel zelf moet bekijken.’

Later die maand, twee dagen na Kerstmis, gingen we met president Hinckley; president Thomas S. Monson; en Bill Williams, een tempelarchitect, naar Vancouver. Daar ontmoetten we Paul Christensen, de plaatselijke ringpresident, die ons naar het perceel bracht. Het was die dag regenachtig en mistig, maar president Hinckley stapte snel uit de auto en begaf zich op het perceel.

Na enige tijd vroeg ik aan president Hinckley of hij nog enkele andere opties wilde zien die we hadden overwogen. Hij stemde daarmee in. Door naar andere locaties te kijken, zouden we een goede vergelijking kunnen maken.

We zijn helemaal rond Vancouver gereden om naar die andere locaties te kijken, en uiteindelijk waren we weer bij het oorspronkelijke perceel terug. President Hinckley zei: ‘Dit is zo'n prachtige locatie.’ Toen vroeg hij: ‘Kunnen we even naar het kerkgebouw gaan dat hier nog geen halve kilometer vandaan is?’

‘Uiteraard, president,’ zeiden we.

We stapten weer in de auto en reden naar de kerk. Toen we bij de kerk aankwamen, zei president Hinckley: ‘Sla hier linksaf.’ We sloegen af en reden de straat in. De straat ging licht omhoog.

Toen we bovenaan waren gekomen, zei president Hinckley: ‘Stop, stop.’ Hij wees naar een kavel grond aan de rechterkant en vroeg: ‘En dat

perceel? Daar gaan we de tempel bouwen. De Heer wil dat de tempel daar gebouwd wordt. Is dat perceel te koop? Is het te koop?

We hadden dat perceel nooit overwogen. Het lag verder van de snelweg af, en het stond niet in de verkoop. Toen we zeiden dat we het niet wisten, wees president Hinckley naar het perceel en zei nogmaals: 'Daar wordt de tempel gebouwd.' We stonden er nog even en reden toen naar het vliegveld voor onze vlucht terug.

De volgende dag werd broeder Williams en mij gevraagd om naar het kantoor van president Hinckley te komen. Hij had alles op papier gezet: de straten, het kerkgebouw, hier linksaf, en een *x* op de plek voor de tempel. Hij vroeg wat we te weten waren gekomen. We zeiden dat hij geen moeilijker perceel had kunnen kiezen. Er waren drie eigenaren: een uit Canada, een uit India en een uit China. En het perceel had geen godsdienstige bestemming.

'Nou, doe uw uiterste best', zei hij.

Toen gebeurden er enkele wonderen. We kochten het perceel binnen enkele maanden, en de stad Langley (in British Columbia) gaf toestemming voor de bouw van de tempel.

Nu ik er op terugkijk, stemt het me nederig dat daar waar broeder Williams en ik beiden een opleiding en jaren ervaring in onroerend goed en tempelontwerp hadden, president Hinckley een dergelijke opleiding ontbeerde. Maar hij had iets veel beters: de gave van profetisch zienschap. Hij zag waar Gods tempel gebouwd moest worden.

Toen de Heer de heiligen in de begindagen van de kerk de opdracht gaf om een tempel te bouwen, zei Hij:

'Maar laat er een huis voor mijn naam worden gebouwd volgens het plan dat Ik hun tonen zal.

'En indien mijn volk het niet bouwt volgens het plan dat Ik [...] tonen zal, zal Ik het niet uit hun handen aan nemen' (Leer en Verbonden 115:14–15).

En net als in de begindagen van de kerk blijft de Heer ook nu aan de president van de kerk openbaren hoe zijn koninkrijk moet worden geleid. En

Hij geeft ons persoonlijke leiding in de manier waarop wij ons leven moeten leiden, zodat we aannemelijk in de ogen van de Heer zullen zijn.

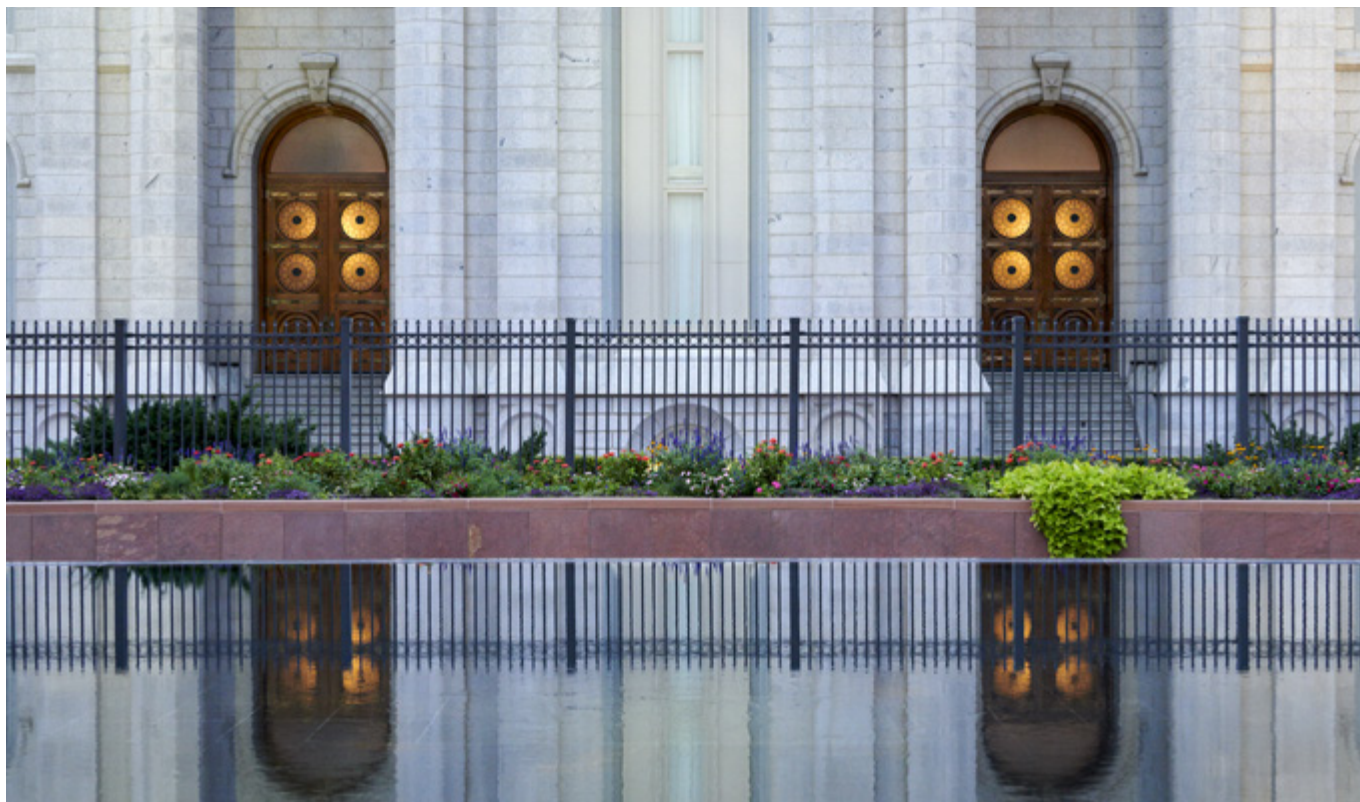
In april 2013 heb ik gesproken over de voorbereiding van het fundament van elke tempel, om er zeker van te zijn dat het de stormen en rampen waaraan het blootgesteld wordt, kan weerstaan. Maar het fundament is slechts het begin. Een tempel bestaat uit veel bouwstenen, die volgens een vooraf ontworpen patroon worden samengevoegd. Als ons leven een tempel moet worden die we volgens de wijze van de Heer moeten bouwen (zie 1 Korinthe 3:16–17), kunnen we ons redelijkerwijs afvragen: Welke bouwstenen moeten we samenvoegen om ons leven prachtig, majestueus en bestand tegen de stormen van de wereld te maken?

We vinden het antwoord op die vraag in het Boek van Mormon. De profeet Joseph Smith heeft over het Boek van Mormon gezegd: 'Ik vertelde de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt

door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook.' (Inleiding van het Boek van Mormon.) In de inleiding van het Boek van Mormon staat: 'Zij die [een] goddelijk getuigenis van de Heilige Geest ontvangen [dat het Boek van Mormon het woord van God is], zullen door diezelfde macht ook te weten komen dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is, dat Joseph Smith zijn openbaarder en profeet [van de herstelling] is, en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het koninkrijk van de Heer is, wederom op aarde gevestigd.'

Dit zijn dan belangrijke bouwstenen van ons persoonlijke geloof en getuigenis:

1. Jezus Christus is de Heiland van de wereld.
2. Het Boek van Mormon is het woord van God.
3. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is het koninkrijk van God op aarde.
4. Joseph Smith was een profeet, en we hebben tegenwoordig ook een levende profeet op aarde.

De afgelopen maanden heb ik naar elke conferentietoespraak geluisterd die president Nelson heeft gehouden vanaf het moment dat hij tot apostel was geroepen. Daardoor is mijn leven veranderd. Toen ik 34 jaar verzamelde wijsheid van president Nelson bestudeerde en overpeinsde, kwamen er duidelijke en consequente thema's uit zijn leringen naar voren. Elk van deze thema's heeft te maken met die bouwstenen die ik zojuist heb genoemd of is een andere bouwsteen van onze tempel. Ze omvatten geloof in de Heer Jezus Christus; doop voor de vergeving van zonde; de gave van de Heilige Geest; verlossing van de doden en tempelwerk; de sabbat heiligen; begin met het uiteindelijke doel in gedachten; blijf op het verbondspad. President Nelson heeft liefdevol en toegewijd over die onderwerpen gesproken.

Jezus Christus is de hoeksteen en de bouwsteen van de kerk en ons leven. Dit is zijn kerk. President Nelson is zijn profeet. De leringen van president Nelson zijn een getuigenis en openbaring van het leven en het karakter van Jezus Christus. Hij spreekt liefdevol

en doelbewust over het karakter en de zending van de Heiland. Hij heeft ook herhaaldelijk en vurig getuigd van de goddelijke roeping van de hedendaagse profeten – de presidenten van de kerk – met wie hij heeft samengewerkt.

Nu is het ons voorrecht om *hem* steun te verlenen als de hedendaagse profeet van de Heer op aarde. Het is gebruikelijk om onze kerkleiders steun te verlenen door het goddelijke patroon van het opsteken van onze hand om onze aanvaarding en steun kenbaar te maken. Dat hebben we zojuist gedaan. Maar ware steun gaat veel verder dan dit teken. Zoals we in LV 107:22 kunnen lezen, moet het Eerste Presidium worden 'gesteund door het vertrouwen, het geloof en het gebed van de kerk'. We steunen de huidige profeet volledig en waarlijk als we op zijn woorden vertrouwen, het geloof hebben om ze in praktijk te brengen en in gebed aan de Heer vragen om hem te blijven zegenen.

Als ik aan president Russell M. Nelson denk, vind ik troost in deze woorden van de Heiland: 'En indien

mijn volk naar mijn stem luistert en naar de stem van mijn dienstknechten die Ik aangewezen heb om mijn volk te leiden, zie, voorwaar, Ik zeg u: Zij zullen niet uit hun plaats verwijderd worden' (Leer en Verbonden 124:45).

Als wij naar de hedendaagse profeten luisteren, zal dat een diepgaande invloed op ons hebben, die verandering in ons teweeg zal brengen. Dan worden we gesterkt. Dan krijgen we meer vertrouwen in de Heer. Dan horen we de woorden van de Heer. Dan voelen we Gods liefde. Dan weten we hoe we doelgericht moeten leven.

Ik heb president Russell M. Nelson, en de anderen die als profeet, ziener en openbaarder zijn geroepen, lief en steun hen. Ik getuig dat hij de gaven van de Heer heeft ontvangen. Ook getuig ik dat als we onszelf aanleren om naar de hedendaagse profeten te luisteren, ons leven gegrond zal zijn op het goddelijke patroon van de Heer voor ons. Dan zullen we eeuwige zegeningen ontvangen. Die uitnodiging is voor iedereen. Komt, hoort naar eens profeten stem; ja, kom tot Christus en leef. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ouderling Ulisses Soares
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Eén in Christus

Mijn geliefde medewerkers in het werk van de Heer, volgens mij kunnen en moeten we veel meer doen om nieuwe vrienden in de kerk te verwelkomen.

Goedemiddag, lieve broeders en zusters. Zoals we in mijn taal, Braziliaans Portugees, zeggen: 'Boa tarde!' Ik voel me een gezegend mens dat ik in deze prachtige conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, onder leiding van onze geliefde profeet, president Russell M. Nelson, bij u mag zijn. Wat is het toch uniek dat ieder van ons de stem van de Heer kan horen, gesproken door zijn dienstknechten in deze laatste dagen.

Mijn thuisland Brazilië is zeer rijk aan natuurlijke rijkdommen. Een daarvan is de bekende Amazone, een van de grootste en langste rivieren ter wereld. Zij wordt gevormd door twee afzonderlijke rivieren, de Solimões en de Rio Negro. Een interessant feit is dat ze een paar kilometer samen stromen voordat het water zich mengt. De oorsprong, stroomsnelheid, temperatuur en chemische samenstelling van deze rivieren zijn heel verschillend. Na een paar kilometer mengt het water zich uiteindelijk en krijgen we een andere rivier dan de twee waaruit die ontstaan is. Pas na het samenvloeien wordt de Amazone zó sterk dat zij, wanneer ze de Atlantische Oceaan bereikt, het zeewater terugduwt en

er kilometers de oceaan in nog zoet water is.

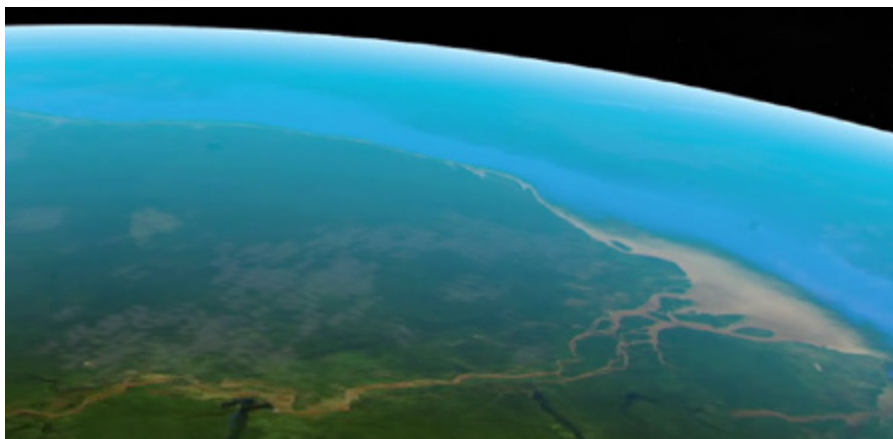
Net zoals de Solimões en Rio Negro samen de machtige Amazone vormen, komen de kinderen van God samen in de herstelde kerk van Jezus Christus. Ieder van hen brengt een eigen sociale achtergrond, traditie en cultuur mee in deze prachtige gemeenschap van heiligen in Christus. Naarmate we elkaar aanmoedigen, steunen en liefhebben, krijgen we samen grote kracht om goed te doen in de wereld. Als wij als volgelingen

van Jezus Christus samenvloeien in deze rivier van goedheid, kunnen we een dorstige wereld het 'zoete water' van het evangelie geven.

De Heer heeft zijn profeten geïnspireerd om ons te leren hoe we elkaar kunnen steunen en liefhebben, zodat we Jezus Christus met één geloof en doel kunnen volgen. Paulus, de apostel uit het Nieuwe Testament, schrijft: 'U allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed [...] want allen bent u één in Christus Jezus.'¹

Door bij de doop te beloven dat we de Heiland zullen volgen, laten we de Vader zien dat we gewillig zijn de naam van Christus op ons te nemen.² Als we ernaar streven ons zijn goddelijke eigenschappen eigen te maken, worden we door de verzoening van Christus, de Heer, een ander mens en gaan we vanzelf meer van alle mensen houden.³ We voelen ons oprecht betrokken bij ieders welzijn en geluk. We zien elkaar als broeders en zusters, als kinderen van God met goddelijke afkomst, eigenschappen en mogelijkheden. We willen voor elkaar zorgen en elkaars lasten dragen.⁴

Dat is wat Paulus 'de liefde' noemt.⁵ Mormon, een profeet in het Boek van Mormon, noemt het 'de reine liefde van Christus',⁶ de hoogste, edelste en sterkste vorm van liefde. Onze huidige profeet, president Russell M. Nelson, zei laatst dat onze bediening een uiting van deze reine liefde van Christus is,

Zoals de sterke Amazone, die het zeewater terugduwt wanneer ze de Atlantische Oceaan bereikt, bezorgen volgelingen van Jezus Christus een dorstige wereld het 'zoete water' van het evangelie.

een gerichtere, heiligere manier om lief te hebben en voor anderen naar het voorbeeld van de Heiland te zorgen.⁷

Laten we dit beginsel van liefhebben en verzorgen naar het voorbeeld van de Heiland nu betrekken op de aanmoediging, hulp en steun die we kunnen geven aan recente bekeerlingen en zij die belangstelling in onze bijeenkomsten beginnen te tonen.

Als deze nieuwe vrienden de wereld achterlaten, het evangelie van Jezus Christus omarmen en zich laten dopen, worden ze zijn discipelen, wedergeboren door Hem.⁸ De wereld die ze achterlaten, kennen ze goed, maar ze kiezen ervoor om Jezus Christus te volgen, met een volmaakt voornemen van hart. Ze gaan op in een nieuwe 'rivier' die lijkt op de machtige Amazone – een rivier van dappere goedheid en rechtschapenheid die naar Gods tegenwoordigheid stroomt. De apostel Petrus omschreef die als 'een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot zijn eigendom maakte.'⁹ Als deze nieuwe vrienden zich in die nieuwe en onbekende rivier mengen, voelen ze zich aanvankelijk misschien wat verloren. Deze nieuwe vrienden gaan op in een rivier met een unieke oorsprong, temperatuur en chemische samenstelling – een rivier met een heel eigen traditie, cultuur en taal. Ze kunnen denken dat dit nieuwe leven in Christus te moeilijk voor ze is. Denk u even in hoe ze zich kunnen voelen als ze voor het eerst termen horen als 'gezinsavond', 'wijkraad', 'vastenzondag', 'doop voor de doden', 'tripelcombinatie' enzovoort.

U snapt dat ze het gevoel kunnen krijgen dat ze hier niet thuishoren. In zulke omstandigheden kunnen ze zich afvragen: 'Is dit een plek voor mij? Pas ik in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen? Heeft de kerk mij nodig? Vind ik hier nieuwe vrienden die me zullen helpen en steunen?'

Lieve vrienden, op zulke momenten moeten wij die al iets van het lange pad van discipelschap hebben bewandeld onze nieuwe vrienden een

hartelijke, vriendschappelijke hand toesteken, ze accepteren zoals ze nu zijn, en ze helpen, liefhebben en een plek onder ons geven. Al die nieuwe vrienden zijn kostbare zoons en dochters van God.¹⁰ We mogen er niet één van kwijtraken, want net zoals de Amazone gevuld moet worden door haar zijrivieren, hebben wij hén net zo hard nodig als zij ons om een grote kracht om goed te doen in de wereld te worden.

God heeft onze nieuwe vrienden talenten, enthousiasme en goedheid gegeven. Hun vuur voor het evangelie kan aanstekelijk werken en ons eigen getuigenis nieuw leven inblazen. Ze brengen ook een frisse kijk op ons beeld van het leven en het evangelie mee.

Ons wordt al lang voorgehouden hoe we onze nieuwe vrienden het gevoel kunnen geven dat ze welkom en gewenst zijn in de herstelde kerk van Jezus Christus. Ze hebben drie dingen nodig om hun leven lang sterk en getrouw te blijven:

Ten eerste hebben ze broeders en zusters in de kerk nodig die oprechte interesse in hen hebben, ware en loyale vrienden bij wie ze altijd terecht kunnen, die aan hun zijde blijven en hun vragen beantwoorden. Als leden moeten we altijd opletten of er nieuwe

gezichten op onze activiteiten en bijeenkomsten zijn, wat onze eigen taken, opdrachten of zorgen ook mogen zijn. We kunnen eenvoudige dingen doen om deze nieuwe vrienden het gevoel te geven dat ze in de kerk welkom en op hun plaats zijn, bijvoorbeeld hen hartelijk groeten, gemeend naar ze glimlachen, samen de dienst volgen en zingen, hen aan andere leden voorstellen enzovoort. Als we op deze en andere manieren ons hart voor onze nieuwe vrienden openstellen, handelen we naar de geest van onze bediening. Als we hen dienen naar het voorbeeld van de Heiland, voelen ze zich niet als een 'vreemdeling in onze poorten'. Ze zullen het gevoel hebben dat ze hier wel zullen passen en nieuwe vrienden vinden, en vooral dat ze door onze oprecht zorg de liefde van de Heiland zullen voelen.

Ten tweede hebben nieuwe vrienden een taak nodig: de gelegenheid om anderen te dienen. Dienen is een van de briljante aspecten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ons geloof kan erdoor groeien. Elke nieuwe vriend verdient die kans. Hoewel het de bisschop en wijkraad zijn die iemand kort na zijn of haar doop een taak geven, weerhoudt niets ons er als lid van onze nieuwe vrienden uit te nodigen om ons te helpen bij wat informele hulp aan anderen of bij een dienstbetoenproject.

Ten derde moeten nieuwe vrienden 'gevoed worden door het goede woord Gods'.¹¹ We kunnen ze de Schriften helpen ontdekken en liefhebben door die met ze te lezen en de leringen te bespreken, verhalen in het juiste perspectief te plaatsen en moeilijke woorden uit te leggen. We kunnen ze ook leren hoe ze door geregelde Schriftstudie persoonlijke openbaring kunnen ontvangen. Daarnaast kunnen we onze nieuwe vrienden, buiten onze diensten en activiteiten om, thuis opzoeken en ze bij ons thuis uitnodigen. Zo mengen ze zich makkelijker in de machtige rivier van de gemeenschap van de heiligen.

We weten met welke aanpassingen en problemen onze nieuwe vrienden

te maken kunnen krijgen als ze lid van Gods familie en onze broeders en zusters worden. We kunnen dan vertellen hoe wij soortgelijke problemen hebben overwonnen. Dat zal hun het gevoel geven dat ze er niet alleen voor staan en dat God hun zal zegenen naarmate ze geloof in zijn beloften oefenen.¹²

Als de Solimões en Rio Negro samenvloeien, ontstaat daaruit een krachtige en sterke Amazone. Op eenzelfde manier wordt, als wij en onze nieuwe vrienden werkelijk samenvloeien, de herstelde Kerk van Jezus Christus nog sterker en stabiel. Mijn geliefde Rosana en ik zijn zo dankbaar voor al diegenen die ons hebben geholpen om jaren geleden in deze nieuwe rivier op te gaan, toen wij in ons vaderland, Brazilië, het evangelie van Jezus Christus aanvaardden. In de loop der jaren hebben deze geweldige mensen ons waarlijk gediend en geholpen om in rechtschapenheid te blijven stromen. We zijn hun erg dankbaar.

De profeten op het westelijk halfmond wisten goed hoe ze nieuwe vrienden konden vasthouden in deze nieuwe rivier van goedheid naar het eeuwige leven. Toen Moroni bijvoorbeeld onze tijd had gezien en beseftte dat wij voor soortgelijke problemen zouden staan,¹³ schreef hij deze belangrijke stappen in het Boek van Mormon:

‘En wanneer zij tot de doop waren toegelaten en de macht van de Heilige Geest op hen had ingewerkt en hen had gereinigd, werden zij onder het volk van de kerk van Christus gerekend; en hun naam werd opgeschreven, zodat zij bekend zouden blijven en gevoed worden door het goede woord Gods, om hen op het rechte pad te houden, om hen voortdurend het gebed indachtig te doen zijn, alleen vertrouwend op de verdiensten van Christus, die de bron en Voleinder was van hun geloof.

‘En de leden van de kerk kwamen dikwijls tezamen om te vasten en te bidden en met elkaar te spreken over het welzijn van hun ziel.’¹⁴

Mijn geliefde medewerkers in het werk van de Heer, volgens mij kunnen en moeten we veel meer doen om

nieuwe vrienden in de kerk te verwelkomen. Ik nodig u uit om te bedenken hoe wij hen liefdevoller kunnen opnemen, aanvaarden en helpen, en daar komende zondag al mee te beginnen. Laten uw taken in de kerk u er niet van weerhouden nieuwe vrienden in bijeenkomsten en op activiteiten van de kerk te verwelkomen. Uiteindelijk zijn deze zielen kostbaar in Gods ogen en veel belangrijker dan programma's en activiteiten. Als we onze nieuwe vrienden, naar het voorbeeld van de Heiland, met reine liefde in ons hart dienen, beloof ik U, in zijn naam, dat Hij ons daarbij zal helpen. Als wij trouw zijn in onze bediening zoals de Heiland dat was, krijgen onze nieuwe vrienden de hulp die ze nodig hebben om sterk, toegewijd en getrouw tot het einde te blijven. Zij worden samen met ons een machtig volk van God en helpen ons om zoet water te brengen naar een wereld die de zegeningen van het evangelie van Jezus Christus heel hard nodig heeft. Deze kinderen van God voelen zich dan 'niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen'.¹⁵ Ik beloof u dat zij de aanwezigheid van de Heiland, Jezus Christus, in zijn eigen kerk zullen herkennen. Met ons blijven zij dan als een rivier naar de bron van alle goedheid stromen tot zij met open armen door

onze Heer Jezus Christus worden ontvangen, en zij de Vader horen zeggen: 'U zult het eeuwige leven hebben'.¹⁶

Vraag de Heer u te helpen anderen net zo lief te hebben als Hij u liefheeft. Laten wij de raad van Mormon opvolgen: 'Welnu, mijn geliefde broeders [en zusters], bid tot de Vader met alle kracht van uw hart dat u met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn'.¹⁷ Van deze waarheden getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Galaten 3:27–28; cursivering toegevoegd.
2. Zie Leer en Verbonden 20:37.
3. Zie Mosiah 3:19.
4. Zie Mosiah 18:8.
5. Zie 1 Korinthe 13.
6. Moroni 7:47.
7. Zie Russell M. Nelson, 'Onze bediening met Gods macht en gezag', *Liahona*, mei 2018, 68–75.
8. Zie Mosiah 27:25.
9. 1 Petrus 2:9.
10. Zie Leer en Verbonden 18:10.
11. Moroni 6:4; zie ook 'Hoe werk ik samen met de leidinggevendenden in ring en wijk?' 'Het evangelie van Jezus Christus', *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2005], lds.org/bc/content/shared/content/dutch/pdf/language-materials/36617_nld.pdf.
12. Zie 1 Nephi 7:12.
13. Zie Mormon 8:35.
14. Moroni 6:4–5.
15. Efeze 2:19.
16. 2 Nephi 31:20; cursivering toegevoegd.
17. Moroni 7:48.

Ouderling Gerrit W. Gong
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het kampvuur van ons geloof

*De dageraad van geloof zal, voor wie die zoekt, toestaat
en ruimte biedt, soms heel geleidelijk, aanbreken of terugkomen.*

Geliefde broeders en zusters, is het niet geweldig om voortdurend bij monde van president Russell M. Nelson en onze kerkleiders openbaring uit de hemel te ontvangen? Zij vragen ons om thuis en in de kerk, met heel ons hart, verstand en sterkte op een nieuwe, heiliger manier te leven.¹

Hebt u weleens iets gedaan waarvoor u zich eigenlijk onvoorbereid of onbekwaam voelde, maar dat u tot zegen is geweest, omdat u het toch probeerde?

Ik wel. Ik geef een voorbeeld.

Enkele jaren geleden vroeg ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen mij: 'Gerrit, heb je zin om met mij aquarellen te schilderen?'

Ouderling Scott zei dat hij door te schilderen beter kon observeren en scheppen. In zijn boek staat: 'Wees creatief, ook al zijn uw pogingen maar bescheiden. [...] Creativiteit kan een geest van dankbaarheid voor het leven oproepen, en voor alles wat de Heer

met uw wezen heeft verweven. [...] Kies verstandig, dan hoeft het niet veel tijd in beslag te nemen.'²

President Henry B. Eyring zegt dat zijn artistieke bespiegelingen zijn ingegeven door een 'gevoel van liefde', onder meer 'de liefde van een Schepper die wil dat zijn kinderen zoals Hij worden, dat ze scheppen en vormgeven'.³ De creaties van president Eyring bieden een 'unieke, geestelijke blik op getuigenis en geloof'.⁴

De kunstwerken van president Boyd K. Packer geven een fundamentele evangelieboodschap weer: 'God is de Schepper van de hemelen en de aarde en alles wat daarin is, de natuur getuigt van die goddelijke schepping, en er bestaat een volmaakte harmonie tussen natuur, wetenschap en het evangelie van Jezus Christus.'⁵

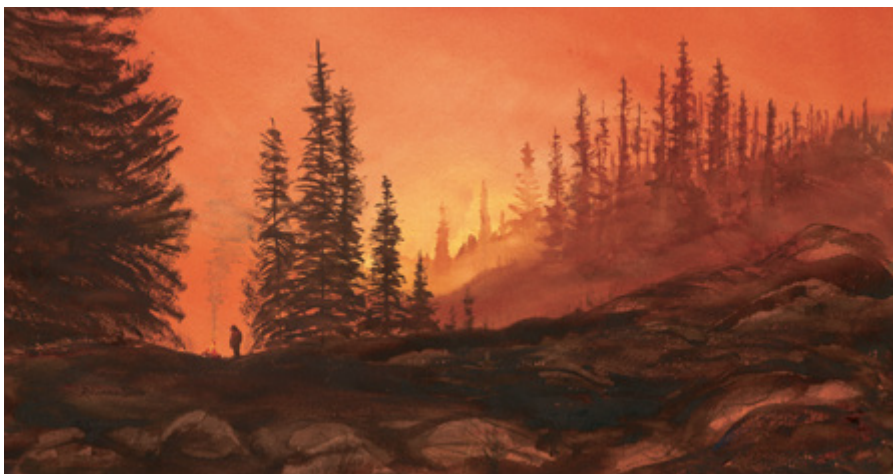
Alma getuigt: 'Alle dingen wijzen erop dat er een God is.'⁶ In het jeugdwerk zingen onze kinderen: 'Wanneer ik de zang van vogels hoor of kijk naar de blauwe lucht, [...] dan dank ik U, hemelse Vader, dat U al dit moois hebt gemaakt door uw macht.'⁷ De auteur Victor Hugo bejubelt de 'wonderlijke band tussen wezens en dingen; in dit onmetelijke geheel, van de zon tot de nietigste bladluis. [...] Al het vliegend gevogelte houdt het garen der eeuwigheid in zijn klauwen. [...] Een melkweg is een mierenest van sterren.'⁸

Ik ga terug naar de vraag van ouderling Scott.

'Ouderling Scott,' antwoordde ik, 'ik wil graag beter leren observeren en scheppen. Ik stel mij gefascineerd voor dat onze hemelse Vader kolkende wolken schildert, en lucht en water in alle schakeringen. Maar...' en toen aarzelde ik lang voordat ik zei: 'Ouderling Scott, ik kan helemaal niet aquarelleren. Het wordt vast frustrerend als u het mij wilt leren.'

Ouderling Scott glimlachte, en we legden een datum vast. Die dag had hij papier, verf en penselen klaargelegd. Hij maakte een paar schetsen en hielp mij het papier nat te maken.

Als voorbeeld gebruikten we zijn prachtige aquarel met de titel *Kampvuur bij zonsondergang*. Tijdens het

Kampvuur bij zonsondergang, ouderling Richard G. Scott

schilderen, praatten we over geloof, hoe we duisternis en onzekerheid achter ons laten als we naar het licht en de warmte van een kampvuur kijken, hoe een kampvuur van geloof ons hoop en vertrouwen geeft in lange, eenzame nachten. En de dag breekt altijd weer aan. Het kampvuur van ons geloof, onze herinneringen, ervaringen, en het erfgoed van ons geloof in Gods goedheid en barmhartigheid, heeft ons tijdens de nacht gesterkt.

Ik getuig dat de dageraad van geloof, voor wie die zoekt, toelaat en ruimte biedt, soms heel geleidelijk, zal aanbreken of terugkeren. Het licht zal komen als we ernaar verlangen en het zoeken, als we Gods geboden geduldig gehoorzamen, als we voor Gods genade, zijn genezing en verbonden ontvankelijk zijn.

Tijdens het schilderen moedigde ouderling Scott mij aan: 'Gerrit, zelfs na één les kun je iets schilderen dat je wilt bewaren en koesteren.' Ouderling Scott had gelijk. Ik koester de aquarel van het kampvuur van ons geloof die ouderling Scott mij leerde schilderen. Mijn artistieke talenten zijn nog steeds beperkt, maar de gedachte aan het kampvuur van ons geloof kan ons op vijf manieren opbouwen.

Ten eerste betekent het kampvuur van ons geloof dat we in gezonde creativiteit vreugde kunnen vinden.

Het is fijn om te fantaseren, leren en zinvolle nieuwe dingen te doen, vooral naarmate we ons geloof en vertrouwen in onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, verdiepen. We kunnen onszelf niet door eigenliefde redden. Maar onze hemelse Vader houdt meer van ons en kent ons beter dan wijzelf. We kunnen op de Heer vertrouwen en hoeven niet op ons eigen inzicht te steunen.⁹

Bent u weleens als enige niet op een verjaardagsfeest uitgenodigd?

Bent u weleens als laatste, of helemaal niet, in een team gekozen?

Hebt u zich weleens goed voorbereid op een examen, een sollicitatiegesprek of op iets wat u heel graag wilde, en hebt u het toch verknald?

Hebt u ooit gebeden voor een relatie die daarna toch op de klippen liep?

Bent u chronisch ziek, heeft uw partner u verlaten of bezorgen uw kinderen u verdriet?

Onze Heiland kent onze omstandigheden. Als we de keuzevrijheid die God ons heeft gegeven, benutten, en ons in nederigheid en geloof volledig inzetten, zal onze Heiland, Jezus Christus, in vreugde en problemen bij ons zijn. Geloof houdt een verlangen en een keuze om te geloven in. Geloof vloeit ook voort uit het gehoorzamen van Gods geboden, die zijn gegeven om ons te zegenen als we zijn verbondspad volgen.

Als wij ons onzeker, eenzaam, gefrustreerd, boos, teleurgesteld, ontmoedigd of ver van God en zijn herstelde kerk voelen, moeten we wellicht een extra inspanning leveren en meer geloof oefenen om weer op zijn verbondspad te komen. Maar dat is het waard! Alstublieft, kom, of keer terug, tot de Heer Jezus Christus! Gods liefde is sterker dan de banden van de lichamelijke en de geestelijke dood.¹⁰ De verzoening van onze Heiland is oneindig en eeuwig. We dwalen allemaal af en maken fouten. We kunnen tijdelijk de weg kwijtraken. God houdt ons liefdevol voor dat er altijd een weg terug is, waar we ook zijn of wat we ook hebben gedaan. Hij staat klaar om ons te omarmen.¹¹

Ten tweede moedigt het kampvuur van ons geloof ons aan om op nieuwe, hogere en heiliger manieren volgens de Geest te dienen.

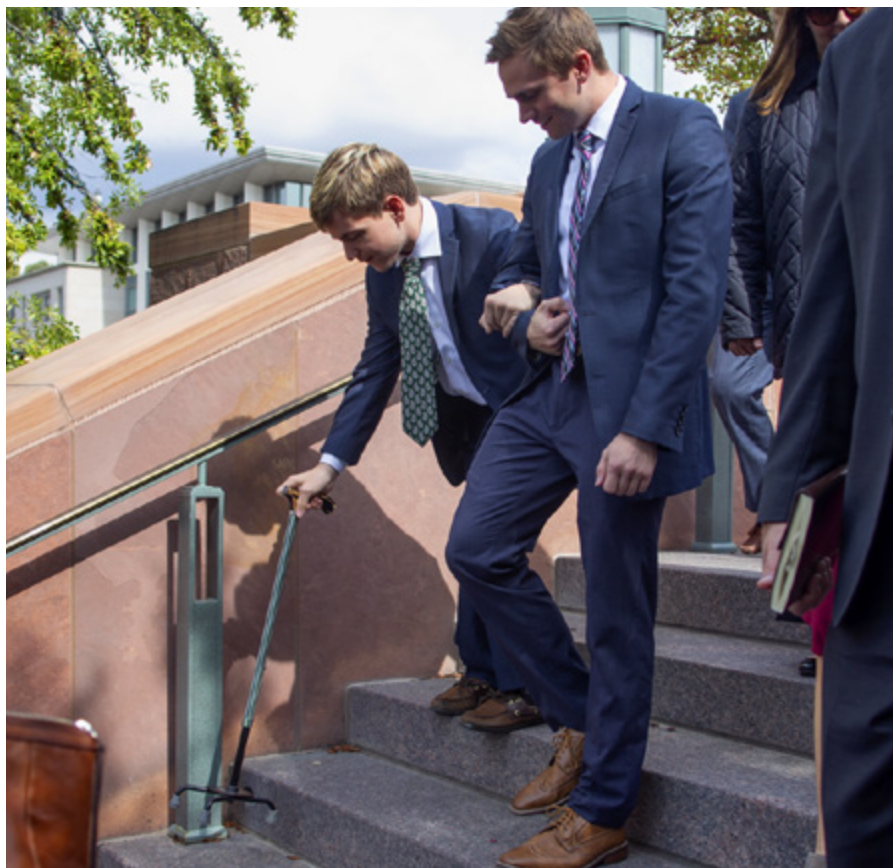
Die vorm van bediening brengt wonderen tot stand, en dan voelen we ons gezegend dat we bij het verbond horen. We voelen Gods liefde en willen anderen in diezelfde geest dienen.

Mijn vrouw en ik maakten onlangs kennis met een gezin dat was gezegend doordat een trouwe priesterschapsdrager aan de bisschop had gevraagd of hij de huisonderwijscollega van de vader mocht worden. De vader was niet actief en had geen zin in huisonderwijs. Maar geleidelijk veranderde zijn hart, en hij begon samen met zijn liefhebbende broeder 'hun' gezinnen te bezoeken. Na zo'n bezoek vroeg zijn vrouw, die zelf nooit naar de kerk ging, hoe het was gegaan. De vader gaf toe dat hij 'misschien iets had gevoeld', en ging vervolgens naar de keuken voor een biertje.¹²

Maar van het een kwam het ander: fijne ervaringen, de bediening, een verandering van hart, de cursus voorbereiding op de tempel, kerkbezoek, en verzegeling als gezin in de heilige tempel. Stel u voor hoe dankbaar de kinderen en kleinkinderen voor hun vader en moeder zijn, en voor de dienende broeder die als vriend en collega van hun vader anderen liefhad en diende.

Het derde voordeel van een kampvuur van geloof is dat we vreugde in het evangelie scheppen en zegeningen ontvangen als we ernaar streven de Heer en anderen met hart en ziel lief te hebben.

De Schriften vragen ons om alles wat we zijn en worden op het altaar

van liefde en dienstbetoon te leggen. In Deuteronomium in het Oude Testament staat dat we de Heer, onze God, met heel ons hart, onze ziel en kracht moeten liefhebben.¹³ Jozua spoort ons aan: '[Heb] de Heere, uw God, lief, [ga] in al Zijn wegen, [neem] Zijn geboden in acht neemt, [houd u] aan Hem vast, en [dien] Hem met heel uw hart en met heel uw ziel.'¹⁴

In het Nieuwe Testament geeft de Heiland de twee grote geboden: 'U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw kracht [...], en uw naaste als uzelf.'¹⁵

In het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus, arbeidde koning Benjamin 'met alle kracht van zijn lichaam en het vermogen van zijn gehele ziel' en vestigde hij 'vrede in het land'.¹⁶ Elke zendeling weet dat de Heer ons in de Leer en Verbonden vraagt Hem met ons hele 'hart, macht, verstand en kracht' te dienen.¹⁷ Toen de heiligen in Jackson County kwamen, gaf de Heer hun het volgende gebod om de Sabbat

te heiligen: 'U zult de Heer, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw macht, verstand en kracht; en u zult Hem dienen in de naam van Jezus Christus.'¹⁸

Wij verheugen ons in de uitnodiging om God en de mensen om ons heen met hart en ziel, en op nieuwe en heiliger manieren, lief te hebben, om ons geloof in onze hemelse Vader en Jezus Christus in ons hart, ons thuis en in de kerk te versterken.

Ten vierde moedigt het kampvuur van ons geloof ons aan om een consequent rechtschapen levenswijze te ontwikkelen waardoor ons geloof en onze geestelijke instelling zich verdiepen.

Deze heilige, rechtschapen levenswijze kan bestaan uit gewoonten zoals het gebed; Schriftstudie; vasten; onze Heiland en onze verbonden door de verordening van het avondmaal indachtig zijn; de zegeningen van het evangelie verspreiden door zendingswerk, tempelwerk en familiegeschiedenis, en ander dienstbetoon; een dagboek bijhouden enzovoort.

Waar rechtschapen gewoonten en geestelijke verlangens elkaar ontmoeten, worden tijd en eeuwigheid verenigd. We ontvangen geestelijk licht en leven, als we door onze religieuze gewoonten dichter bij onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, komen. Als we de geest en de letter van de wet liefhebben, zullen eeuwige zaken zich als dauw uit de hemel op onze ziel vormen.¹⁹ Dagelijkse gehoorzaamheid en verfrissend levend water leiden tot antwoorden, geloof en de kracht om alledaagse moeilijkheden en kansen met geduld, het juiste perspectief en vreugde aan te pakken.

Ten vijfde: als we goede gewoonten behouden en ook nog naar nieuwe, heiligere manieren zoeken om God lief te hebben en onszelf en anderen voor te bereiden Hem te ontmoeten, kan het kampvuur van ons geloof ons eraan herinneren dat alleen Christus volmaakt is, en niet wij of de wereld.

Gods uitnodigingen zitten vol liefde en mogelijkheden, want Jezus Christus is 'de Weg, de Waarheid en het Leven'.²⁰ Wie belast is, nodigt Hij uit: 'Kom naar Mij toe'. En wie naar Hem toekomt, belooft Hij: 'Ik zal u rust geven'.²¹ 'Kom tot Christus en word vervolmaakt in Hem [...] [heb] God [lief] met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat u door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus.'²²

Die verzekering – dat u door zijn genade volmaakt in Christus kunt zijn – omvat ook de troost, de gemoedsrust en de belofte dat we met geloof en vertrouwen in de Heer voorwaarts kunnen gaan, ook al gaat niet alles zoals wij verwachten of zelfs verdienen, ook als we ons best doen.

We hebben allemaal weleens het gevoel dat we niet goed genoeg, niet zeker, of misschien niet getrouw genoeg zijn. Maar als we trouw God liefhebben en onze naaste bedienen, voelen we op nieuwe en heiligere manieren Gods liefde en de inspiratie die we voor onszelf en voor hen nodig hebben.

Onze Heiland moedigt ons vol mededogen aan om 'standvastig in Christus

voorwaarts [te] streven, met volmaakt stralende hoop, en liefde voor God en voor alle mensen',²³ en Hij verzekert ons dat we dat kunnen. De leer van Christus, de verzoening van onze Heiland en onze onverdeelde inzet op zijn verbondspad zorgen ervoor dat wij zijn waarheden zullen kennen, en die zullen ons vrij maken.²⁴

Ik getuig dat de volheid van zijn evangelie en zijn plan van geluk zijn hersteld en worden onderwezen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, in de heilige Schriften, en door profeten, van de profeet Joseph Smith tot onze huidige profeet, president Russell M. Nelson. Ik getuig dat zijn verbondspad leidt tot de grootste gave die onze hemelse Vader ons heeft beloofd: 'u zult het eeuwige leven hebben'.²⁵

Mogen zijn zegeningen en blijvende vreugde ons vervullen, en mogen wij ons hart, onze hoop en toewijding warmen aan het kampvuur van ons geloof, dat bid ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Russell M. Nelson, 'Onze bediening', *Liahona*, mei 2018, 100.
2. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), 162–163; geciteerd in *Elder Richard G. Scott Art Exhibit: A Self-Guided Tour* (brochure, 2010).
3. *A Visual Journal: Artwork of Henry B. Eyring* (boekje, 2017), 2.
4. *A Visual Journal*, 28.
5. Boyd K. Packer, *The Earth Shall Teach Thee: The Lifework of an Amateur Artist* (2012), IX.
6. Alma 30:44.
7. 'Mijn hemelse Vader is goed voor mij', *Kinderliedjes*, 16–17.
8. Naar Victor Hugo, *Les Misérables*, vert. Julie Rose (New York: Random House, 2008), 728.
9. Zie Spreuken 3:5–6.
10. Zie Leer en Verbonden 121:44.
11. Zie Lukas 15:20.
12. Gebruikt met toestemming.
13. Deuteronomium 6:5.
14. Jozua 22:5.
15. Lukas 10:27.
16. Woorden van Mormon 1:18.
17. Leer en Verbonden 4:2.
18. Leer en Verbonden 59:5.
19. Zie Leer en Verbonden 121:45–46.
20. Johannes 14:6.
21. Mattheüs 11:28.
22. Moroni 10:32.
23. 2 Nephi 31:20.
24. Zie Johannes 8:32.
25. 2 Nephi 31:20.

Ouderling Paul B. Pieper
van de Zeventig

Alle mensen moeten de naam op zich nemen die door de Vader is gegeven

De naam van de Heiland heeft een unieke en essentiële kracht. Het is de enige naam die verlossing mogelijk maakt.

Eenkele weken geleden nam ik deel aan een doopdienst voor meerdere achtjarigen. Ze waren begonnen het evangelie van Jezus Christus van hun ouders en leerkrachten te leren. Het zaadje van hun geloof in Hem was gaan groeien. En nu wilden ze Hem in de wateren van de doop volgen om lid van zijn herstelde kerk te worden. Toen ik hun verwachtingsvolle gezichtjes zag, vroeg ik me af hoeveel zij begrepen van één belangrijk aspect van hun doopverbond: hun belofte de naam van Jezus Christus op zich nemen.

Vanaf het begin heeft God het belang van de naam van Jezus Christus in zijn plan voor ons verkondigd. Een engel heeft onze eerste vader Adam gezegd: 'Daarom zult u alles wat u doet, in de naam van de Zoon doen, en u zult zich bekeren en God voor eeuwig aanroepen in de naam van de Zoon.'¹

Koning Benjamin, een profeet uit het Boek van Mormon heeft tegen zijn volk gezegd: 'Er [zal] geen andere

naam, noch enige andere weg of middel, worden gegeven waardoor redding tot de mensenkinderen kan komen.'²

De Heer herhaalde dit beginsel aan zijn profeet Joseph Smith: 'Zie, Jezus Christus is de naam die door de Vader is gegeven, en er is geen andere naam gegeven waardoor de mens kan worden behouden.'³

President Dallin H. Oaks heeft recenter gezegd dat 'wie geloof oefenen in de heilige naam van Jezus Christus [...] en een verbond met Hem

aangaan [...] aanspraak kunnen maken op het zoenoffer van Jezus Christus.’⁴

Onze hemelse Vader wil absoluut duidelijk maken dat de naam van zijn Zoon, Jezus Christus, niet zomaar een naam is. De naam van de Heiland heeft een unieke en essentiële kracht. Het is de enige naam die verlossing mogelijk maakt. Door in elke bedeling nadruk op dit beginsel te leggen, verzekert onze liefdevolle Vader al zijn kinderen dat er een weg terug naar Hem is. De zekerheid dat er een weg terug is, betekent echter niet dat onze terugkeer vanzelf verzekerd is. God laat ons weten dat we moeten handelen: ‘Daarom moeten alle mensen de naam op zich *nemen* die door de Vader is gegeven.’⁵

Om aanspraak te maken op de verlossende macht die we alleen door de naam van Christus kunnen krijgen, moeten we ‘[ons] voor het aangezicht van God verootmoedigen [...] en naar voren treden met een gebroken hart en een verslagen geest [...] en gewillig zijn *de naam van Jezus Christus op [ons] te nemen*’ en daardoor, zoals mijn achtjarige vrienden, geschikt worden om ‘door de doop in zijn kerk [te] worden ontvangen’.⁶

Al wie oprecht verlangt de naam van de Heiland op zich te nemen, moet in aanmerking komen voor en de verordening van de doop ondergaan als een fysiek teken voor God van hun beslissing.⁷ De doop is nog maar het begin.

Het woord *nemen* is niet passief. Het is een woord dat actief handelen aangeeft en meerdere betekenissen heeft.⁸ Ons ertoe verbinden om de naam van Jezus Christus op ons te nemen, vereist ook handelen en heeft meerdere dimensies.

Bijvoorbeeld, één betekenis van het woord *nemen* is *ervan nemen* of in ons lichaam nemen, bijvoorbeeld wanneer we een slok water *nemen*. Door de naam van Christus op ons te nemen, verbinden we ons ertoe zijn leringen, eigenschappen en uiteindelijk zijn liefde diep in ons op te *nemen* zodat ze een deel worden van wie we zijn. Daarom is de aansporing van president Russell M. Nelson aan de jongvolwassenen om ‘gebedsvol en grondig na

te gaan wat elke titel van [de Heiland] voor [hen] *persoonlijk* betekent’⁹ en zich te vergasten aan de woorden van Christus in de Schriften, in het bijzonder in het Boek van Mormon, zo belangrijk.¹⁰

Een andere betekenis van het woord *nemen* is een persoon in een specifieke rol, of de waarheid van een idee of beginsel aan te nemen. Wanneer we de naam van Christus op ons nemen, nemen we Hem als onze Heiland aan en aanvaarden we zijn leringen telkens weer als de richtlijn voor ons leven. Bij elke belangrijke beslissing die we nemen, kunnen we zijn evangelie als leidraad *nemen* omdat het waar is, en het gehoorzaam met heel ons hart, macht, verstand en kracht naleven.

Het woord *nemen* kan er ook op duiden dat we achter een naam of goed doel gaan staan, dat we stelling nemen. Velen van ons hebben al meegemaakt dat ze op het werk extra verantwoordelijkheid op zich *nemen* of dat ze het werk van een goed doel of organisatie op zich *nemen*. Wanneer we de naam van Christus op ons nemen, nemen we de verantwoordelijkheid van een echte discipel op onze schouders, bepleiten we zijn zaak, en treden we ‘te allen tijde en in alle

dingen en op alle plaatsen waar [we ons] ook [mogen] bevinden, als getuige van [Hem] op’.¹¹ President Nelson heeft ‘*iedere* jongevrouw en *iedere* jongeman [uitgenodigd] om zich aan te melden voor het jeugdbataljon van de Heer om Israël te helpen vergaderen.’¹² En we zijn allemaal dankbaar dat we de profetische oproep op ons kunnen nemen, door de naam van de herstelde kerk, zoals die door de Heiland is geopenbaard, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, te belijden.¹³

Doordat we al doende de naam van de Heiland op ons nemen, gaan we begrijpen dat de zaak van Christus en van zijn kerk een en dezelfde zijn. Ze zijn onlosmakelijk verbonden. Op diezelfde manier zijn ook ons persoonlijke discipelschap en ons actief lidmaatschap in zijn kerk onscheidbaar. Als we wankelen in onze toewijding aan de ene, verzwakt ook onze toewijding aan de andere. Dat is zo zeker als de nacht op de dag volgt.

Er zijn mensen die niet bereid zijn de naam van Jezus Christus op zich te nemen of zijn zaak te volgen, omdat ze die als uitermate beperkend beschouwen. In alle werkelijkheid is de naam van Christus op ons nemen zowel

bevrijdend als verruimend. Die naam wekt het verlangen dat we voelden toen we Gods plan vanwege geloof in de Heiland aanvaardden. Met dit vurig verlangen in ons hart, kunnen we het ware doel van onze door God gegeven gaven en talenten ontdekken, zijn bekrachtigende liefde ervaren, en kan onze bekommernis over het welzijn van anderen toenemen. Door de naam van de Heiland op ons te nemen, maken we waarlijk aanspraak op alle goede dingen en worden wij zoals Hij is.¹⁴

Het is belangrijk dat we niet vergeten dat de naam van de Heiland op ons nemen deel is van bepaalde verbonden – te beginnen met het verbond dat we bij onze doop sluiten. President Nelson heeft gezegd: ‘[Onze] toewijding aan het volgen van de Heiland, door verbonden met Hem te sluiten en [ons] daar aan te houden, zal de deur opendoen naar elk geestelijk voorrecht en elke zegen.’¹⁵ Eén van de mooiste zegeningen die ons vergund is doordat wij bij de doop de naam van de Heiland op ons nemen, is de volgende ordening op ons verbondspad, onze bevestiging. Toen ik één van mijn achtjarige vrienden vroeg wat het betekende om de naam van Christus op haar te nemen, zei ze gewoon: ‘Het betekent dat ik de Heilige Geest bij me kan hebben.’ Ze had gelijk.

Na de ordening van de doop ontvangen wij de gave van de Heilige Geest door bevestiging. Deze gave is het recht en de kans om de Heilige Geest voortdurend als metgezel bij ons te hebben. Als we naar zijn stille, zachte stem luisteren en Hem gehoorzamen, houdt Hij ons op het verbondspad dat we door de doop betreden, waarschuwt Hij ons wanneer we er vanaf willen stappen, en moedigt Hij ons zo nodig aan om ons te bekeren en ons aan te passen. Ons doel na de doop is de Heilige Geest altijd bij ons te houden, zodat we op het verbondspad voorwaarts kunnen blijven gaan. De Heilige Geest kan alleen in de mate dat we rein en zondeloos leven, bij ons zijn.

Daarom heeft de Heer ons een manier gegeven om voortdurend het reinigende effect van onze doop door

een andere verordening te hernieuwen: het avondmaal. Elke week kunnen we opnieuw ‘betuigen dat [wij] *gewillig zijn de naam van [de] Zoon op [ons] te nemen*’¹⁶ door onze hand uit te steken en de zinnebeelden van het lichaam en het bloed van de Heer, het brood en het water, aan te *nemen* en er tot in het diepst van onze ziel van te *nemen*. De Heiland verricht op zijn beurt opnieuw zijn reinigende wonder. Daardoor zijn we de constante invloed van de Heilige Geest weer waardig. Is dit niet het bewijs dat de oneindige barmhartigheid alleen in de naam van Jezus Christus gevonden wordt? Net zoals wij zijn naam op *ons* nemen, neemt *Hij* onze zonden en zorgen op *Zich* en desondanks ‘blijft de arm van [zijn] barmhartigheid [...] uitgestrekt’¹⁷ om ons in de armen van zijn liefde te sluiten.¹⁸

Het avondmaal is een wekelijkse herinnering dat de naam van Jezus Christus op ons *nemen* een actieve en blijvende verbintenis inhoudt. Niet een eenmalige gebeurtenis die alleen op de dag van onze doop plaatsvindt.¹⁹ We kunnen herhaaldelijk en voortdurend ‘voor [de Heer] betuigen dat wij gewillig zijn zijn naam op ons te nemen, te blijven immer rein.’²⁰ Het is dan ook geen wonder dat wanneer de kinderen van God de krachtige geestelijke zegeningen begrijpen die voortvloeien uit de naam van Christus op zich nemen, ze altijd vreugde ervaren en ze altijd

verlangen om een verbond met God te sluiten.²¹

Als we dit door God gebaande verbondspad volgen, zullen onze belofte en inspanningen om de naam van Jezus Christus op ons te nemen, ons de kracht geven ‘[zijn] naam altijd in [ons] hart gegrift te houden’.²² We zullen van God en onze naasten houden en verlangen ze te bedienen. We zullen zijn geboden onderhouden en ernaar verlangen dichter tot Hem te komen door bijkomende verbonden met Hem te sluiten. En wanneer we zwak zijn en niet in staat om aan onze rechtschapen verlangens gevolg te geven, zullen we smeken om de kracht die alleen vanwege zijn naam komt en zal Hij ons te hulp schieten. En als we trouw volharden zullen wij Hem op zekere dag zien en met Hem zijn en zullen we merken dat we zoals Hij zijn geworden. Daardoor zijn we geschikt om in de tegenwoordigheid van onze Vader terug te keren.

Want de belofte van de Heiland is duidelijk: wie ‘in de naam van Jezus Christus [geloven], en de Vader in zijn naam aanbidden, en in geloof in zijn naam volharden tot het einde’,²³ zullen in het koninkrijk van God worden gered. Met u verheug ik mij dat deze weergaloze zegeningen mogelijk worden gemaakt door de naam van Jezus Christus op ons te nemen. Ik getuig van Hem en in zijn naam. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 5:8.
2. Mosiah 3:17.
3. Leer en Verbonden 18:23.
4. Dallin H. Oaks, 'Taking upon Us the Name of Jesus Christ', *Ensign*, mei 1985, 82.
5. Leer en Verbonden 18:24; cursivering toegevoegd.
6. Leer en Verbonden 20:37; cursivering toegevoegd.
7. President Dallin H. Oaks heeft gezegd: 'We nemen de naam van onze Heiland op ons wanneer we lid worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. [...] Als oprechte gelovigen in Christus, als christenen, hebben we zijn naam met blijdschap op ons genomen.' ('Taking upon Us the Name of Jesus Christ', 80.)
8. Op Van Dale Online staan er 15 verschillende definities van het overgankelijke werkwoord *nemen*.
9. Russell M. Nelson, 'Profeten, leiderschap en goddelijke wetten' (wereldwijde devotionaal voor jongvolwassenen, 8 januari 2017), broadcasts.lds.org.
10. Russell M. Nelson, 'Hoe zou ons leven er zonder het Boek van Mormon uitzien?' *Liahona*, november 2017, 60–63.
11. Mosiah 18:9.
12. Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), [HopeofIsrael.lds.org](https://hopeofisrael.lds.org).
13. 'De Heer heeft mij doordrongen van het belang van de naam die Hij voor zijn kerk heeft geopenbaard, namelijk De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. We hebben werk te verrichten om ons naar zijn wil te schikken.' (Russell M. Nelson, 'De naam van de kerk' [officiële verklaring, 16 augustus 2018], <https://www.mormonen-nieuws.org/artikel/de-correcte-naam-van-de-kerk-van-jezus-christus-van-de-heiligen-der-laatste-dagen>).
14. Zie Moroni 7:19.
15. Russell M. Nelson, 'Nu we samen verdergaan', *Liahona*, april 2018, 7.
16. Leer en Verbonden 20:77; cursivering toegevoegd.
17. 3 Nephi 9:14; zie ook Alma 5:33–34.
18. Zie 2 Nephi 1:15.
19. 'Wanneer we van onze *gewilligheid* betuigen om de naam van Jezus Christus op ons te nemen, bevestigen we onze belofte om alles te doen wat we kunnen om het eeuwig leven in het koninkrijk van onze Vader te verkrijgen. We geven blij van onze kandidatuur om vastberaden te streven naar de verhoging in het celestiale koninkrijk. [...] 'Wat we betuigen is niet dat we zijn naam op ons *nemen*, maar dat we *gewillig* zijn dat te doen. In die zin doelt onze betuiging op een toekomstige gebeurtenis of toestand die we niet zelf teweegbrengen, maar die afhankelijk is van het gezag of initiatief van de Heiland zelf.' (Dallin H. Oaks, 'Taking upon Us the Name of Jesus Christ', 82, 83.)
20. 'O God, onz' eeuw'ge Vader', *Lofzangen*, nr. 117.
21. Zie Mosiah 5; 6; 18; 3 Nephi 19.
22. Mosiah 5:12.
23. Leer en Verbonden 20:29.

Ouderling Dieter F. Uchtdorf
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Geloven, liefhebben, doen

We verwezenlijken het overvloedige leven door een ware discipel van Jezus Christus te worden, door in zijn voetsporen te treden en ons voor zijn werk in te zetten.

Lieve broeders en zusters, het is geweldig om met u aan deze fantastische conferentiebijeenkomst deel te nemen en te luisteren naar geïnspireerde boodschappen en naar dit prachtige zendelingenkoor dat de vele duizenden zendelingen in de hele wereld – onze dochters, onze zoons – vertegenwoordigt. Het is vooral geweldig om vandaag als gelovigen verenigd te zijn en onze geliefde president en

profeet, president Russell M. Nelson, het Eerste Presidium en de algemene functionarissen van de kerk te steunen. Wat is het fijn om vandaag bij u te zijn.

Koning Salomo was een van de succesvolste mensen aller tijden.¹ Hij leek alles te hebben: geld, macht, bewonderaars, eer. Maar hoe vatte koning Salomo zijn leven na tientallen jaren van genotzucht en luxe samen?

'Alles is even vluchtig', zei hij.²

Deze man die alles had, werd uiteindelijk ontgoocheld, pessimistisch en ongelukkig, ondanks al het goede in zijn leven.³

Het Duits kent het woord *weltschmerz*. Losjes omschreven verwoordt het een droefheid die ontstaat uit het besef dat de wereld niet is wat zij in ons denken zou moeten zijn.

Misschien lijden we allemaal wel een beetje aan *weltschmerz*.

Als stille smart ons leven binnensluipt; als droefheid onze dagen doordrenkt en onze nachten in duisternis hult; als onheil en onrecht hun intrede in de wereld om ons heen en in het leven van onze dierbaren doen; als we ons eenzame pad van tegenspoed

bewandelen; als pijn onze stilte en onze vrede verstoort – dan komen we in de verleiding om Salomo gelijk te geven dat het leven vluchtig en zinloos is.

Veel hoop

Het goede nieuws is dat er hoop is. Er bestaat een oplossing voor de leegte, zinloosheid en *weltschmerz* van het leven. Er bestaat zelfs een oplossing voor de diepste wanhoop en ontmoediging.

We vinden die hoop in de transformerende kracht van het evangelie van Jezus Christus en in de verlossende kracht van de Heiland die onze ziel geneest.

De Heiland heeft gezegd: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben.'⁴

We verwezenlijken dat overvloedige leven niet door ons op onze eigen behoeften of prestaties te concentreren, maar door een ware discipel van Jezus Christus te worden – door in zijn voetsporen te treden en ons voor zijn werk in te zetten. We vinden het overvloedige leven door onszelf weg te cijferen en het grote werk van Christus te doen.

En wat is het werk van Christus? Het is in Hem geloven, liefhebben zoals Hij dat deed, en doen wat Hij deed.

Jezus ging rond 'terwijl Hij goeddeed'.⁵ Hij begaf Zich onder de armen, de verworpenen, de zieken en de beschaamdten. Hij diende de machtelozen, de zwakken en de eenzamen. Hij bracht tijd met hen door; Hij sprak met hen. 'En Hij genas hen allen.'⁶

Overall waar Hij kwam, verkondigde de Heiland de 'blijde boodschap'⁷ van het evangelie. Hij onderwees in eeuwige beginselen die ons zowel geestelijk als stoffelijk bevrijden.

Wie zich aan Christus' werk wijden, ontdekken dat deze belofte van de Heiland waar is: 'Wie zijn leven zal verliezen om Mij, die zal het vinden.'⁸

Salomo vergiste zich, broeders en zusters. Het leven is niet vluchtig of zinloos. Integendeel, we kunnen er zingeving en gemoedsrust in vinden.

De genezende handen van Jezus Christus zijn naar allen die Hem zoeken uitgestrekt. Ik weet zonder enige twijfel

dat ons hart kan veranderen,⁹ dat ons leed kan worden verzacht en onze ziel met 'buitengewoon grote vreugde'¹⁰ kan worden vervuld, als we God geloven en liefhebben, en Christus volgen.

Geloven, liefhebben, doen

Kennis van het evangelie volstaat uiteraard niet om de geneeskraft ervan te ervaren. We moeten het toepassen. We moeten het met ons karakter en onze daden verweven.

Discipelschap begint volgens mij met drie eenvoudige woorden:

Geloven, liefhebben en *doen*.

Als we God geloven, ontwikkelen we geloof in Hem en vertrouwen in zijn woord. Door dat geloof neemt de liefde voor God en onze naasten in ons hart toe. Neemt die liefde toe, dan willen we het voorbeeld van de Heiland nastreven op onze grote reis op het pad van discipelschap.

'Maar', zult u zeggen, 'dat is nogal simplistisch. De problemen van het leven – mijn problemen – zijn veel te ingewikkeld voor zo'n eenvoudig voorschrift. Je kunt *weltschmerz* niet genezen met de drie eenvoudige woorden *geloven, liefhebben, doen*.'

Het is niet het aforisme dat geneest. Het is de liefde van God die redt, herstelt en doet herleven.

God kent u. U bent zijn kind. Hij heeft u lief.

Zelfs als u denkt dat niemand u kan liefhebben, reikt Hij u de hand.

Hij reikt u nu en altijd de hand. Hij wil u genezen, opbouwen en de leegte in uw hart door blijvende vreugde vervangen. Hij wil de duisternis in uw leven wegvagen en u met het heilige, stralende licht van zijn oneindige heerlijkheid vervullen.

Dat heb ik zelf ervaren.

En ik getuig als apostel van de Heer Jezus Christus dat ieder die tot God komt – ieder die echt *gelooft, liefheeft* en *doet* – hetzelfde kan overkomen.

Wij geloven

In de Schriften staat: 'Zonder geloof is het [...] onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is.'¹¹

Sommigen hebben moeite om te geloven. Onze hoogmoed speelt ons soms parten. We denken misschien dat we vanwege onze intelligentie, opleiding of ervaring niet in God kunnen geloven. En we gaan godsdienst als een dwaze overlevering beschouwen.¹²

De ervaring leert mij dat geloof niet zozeer een schilderij is dat we bekijken en bewonderen, en waarover we graag

discussiëren en theoretiseren. Geloof is eerder een ploeg waarmee we de akker opgaan en in het zweet ons aanschijs de aarde omploegen, zodat we kunnen zaaien en vruchten voortbrengen die blijvend zijn.¹³

Nader tot God, en Hij zal tot u naderen.¹⁴ Iedereen die wil geloven, geniet die belofte.

Wij hebben lief

In de Schriften staat dat hoe meer we God en zijn kinderen liefhebben, hoe gelukkiger we worden.¹⁵ De liefde waarover Christus sprak, is echter niet als een cadeaubon, geen wegwerpliefde, geen 'en nu iets anders'-liefde. Het is geen liefde waarover we spreken en die we dan vergeten. Het is geen 'laat het me weten als ik iets voor je kan doen'-liefde.

De liefde waarover God het heeft, is de soort liefde die we 's morgens voelen als we wakker worden, die de hele dag bij ons blijft, en die 's avonds onder het bidden in ons dankbare hart zwelt.

Dat is de onbeschrijflijke liefde die onze hemelse Vader voor ons heeft.

Het is het onbegrensde medeleven waardoor we de ware aard van anderen zien. We zien hen door de lens van reine liefde als onsterfelijke personen met onbegrensd potentieel en onbegrensde waarde, geliefde zonen en dochters van onze almachtige God.

Als we door die lens gekeken hebben, kunnen we niemand meer kleineren, minachten of discrimineren.

Wij doen

In het werk van de Heiland worden 'grote dingen' vaak 'door kleine en eenvoudige dingen' teweeggebracht.¹⁶

We weten dat oefening kunst baart. Of het nu gaat om klarinet spelen, doelpunten maken, een auto repareren of zelfs leren vliegen, we worden er beter en beter in door te oefenen.¹⁷

De organisatie die onze Heiland op aarde instelde – De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen – stelt ons daartoe in staat. Ze biedt ons de gelegenheid om te oefenen met het naleven van zijn leringen

en het dienen van anderen zoals Hij dat deed.

We krijgen als lid van de kerk roepingen, taken en kansen om met anderen begaan te zijn en hen te dienen.

De kerk heeft onlangs meer nadruk op onze bediening, ofwel het dienen of liefhebben van anderen, gelegd. We hebben lang nagedacht over de naam die we deze bijzondere klemtoon zouden geven.

Eerst dachten we aan *hoedende herders*, een begrip dat aansluit bij de uitnodiging van Christus: 'Hoed Mijn schapen.'¹⁸ Maar hier was een groot nadeel aan verbonden: als we die term gebruikten, zou ik een *Duitse herder* genoemd worden. Ik ben dus erg blij met de term *bediening*.

Dit werk is voor iedereen

Deze nadruk is uiteraard niet nieuw. Het biedt ons alleen een hernieuwde, verfijnde gelegenheid om het gebod van de Heiland om elkaar lief te hebben¹⁹ te oefenen, een verfijnde manier om het doel van de kerk toe te passen en te oefenen.

Denk eens aan zendingswerk; de verkondiging van het evangelie op een moedige, nederige en zelfverzekerde manier is een prachtig voorbeeld van onze bediening aan anderen, waar ze zich ook bevinden, om in hun geestelijke behoeften te voorzien.

Of aan tempelwerk doen – namen van onze voorouders opzoeken en hun eeuwige zegeningen aanbieden. Wat een heerlijk voorbeeld van bediening!

Denk aan het helpen van armen en behoeftigen, het opheffen van slappe handen en het dienen van zieken en bezochten. Is dat niet precies wat de Heer tijdens zijn bediening op aarde deed?

Als u geen lid van de kerk bent, nodig ik u uit: 'Kom en zie.'²⁰ Kom, voeg u bij ons. Als u lid van de kerk bent, maar momenteel niet meer naar de kerk gaat, vraag ik u terug te keren. We hebben u nodig!

Kom, voeg uw kracht bij de onze.

Door uw unieke talenten, gaven en persoonlijkheid zult u ons beter en gelukkiger maken. En wij zullen u op onze beurt beter en gelukkiger maken.

Kom, help ons een cultuur van genezing, vriendelijkheid en barmhartigheid jegens al Gods kinderen te scheppen en te bevorderen. Want we proberen allemaal een nieuwe schepping te worden, waarin 'het oude is voorbijgegaan' en 'alles nieuw [is] geworden'.²¹ De Heiland geeft de richting aan: voorwaarts en opwaarts. Hij zegt: 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht.'²² Laten we allemaal samenwerken om het volk te worden dat God wil dat we worden.

Dat is de cultuur die we in de Kerk van Jezus Christus willen bevorderen. We willen dat de kerk een plek is waar we anderen vergeven. Waar we de verleiding weerstaan om anderen te bekritisieren, neer te halen of over hen te roddelen. Waar we anderen niet op hun fouten wijzen, maar opbouwen en helpen om hun potentieel te bereiken.

Ik nodig u nogmaals uit. Kom en zie. Voeg u bij ons. We hebben u nodig.

Onvolmaakte mensen

U zult merken dat deze kerk fantastische leden heeft. Ze zijn gastvrij, liefdevol, vriendelijk en oprecht. Ze werken hard, zijn bereid offers te brengen, en doen af en toe zelfs heldendaden.

En ze zijn ook pijnlijk onvolmaakt.

Ze begaan fouten.

Ze zeggen af en toe iets wat ze beter niet kunnen zeggen. Ze doen dingen die ze achteraf betreuen.

Maar ze hebben wel iets gemeen: ze willen hun leven beteren en dichtert tot de Heer, onze Heiland, Jezus Christus, komen.

Ze doen hun best.

Ze *geloven*. Ze *hebben lief*. Ze *doen*.

Ze willen minder zelfzuchtig en meer medelevend, meer verfijnd, meer zoals Jezus worden.

De blauwdruk voor ons geluk

Het leven kan inderdaad moeilijk zijn. We kennen allemaal momenten van wanhoop en ontmoediging.

Maar het evangelie van Jezus Christus biedt hoop. En in de Kerk van Jezus Christus voegen we ons bij

anderen die op zoek zijn naar een thuis – een plek van groei waar ze samen kunnen *geloven*, *liefhebben* en *doen*.

Ongeacht onze verschillen trachten we elkaar als zoon of dochter van onze geliefde hemelse Vader te zien.

Ik ben ontzettend dankbaar dat ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ben. En ik weet dat God zijn kinderen zo liefheeft dat hij ons een blauwdruk geeft om in dit leven geluk en zingeving te vinden, en een manier om in het hiernamaals eeuwige vreugde te ervaren.

Ik ben dankbaar dat God ons een manier heeft gegeven om onze ziel en onze *weltschmerz* te genezen.

Ik getuig, en zegen u, dat we genezing, gemoedsrust, geluk en zingeving vinden als we in God *geloven*, Hem met heel ons hart *liefhebben* en zijn kinderen met heel ons hart *liefhebben* en proberen te *doen* wat Hij ons opdraagt. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Volgens msn.com was Salomo de vijfde rijkste man in de geschiedenis. 'Koning

Salomo regeerde volgens de Bijbel van 970 v.C. tot 931 v.C. Hij zou voor elk van die 39 jaren 23 ton goud gekregen hebben, een vermogen dat in 2016 miljarden dollars waard zou zijn. Samen met ondenkbare rijkdommen die hij door belastingen en handel verkreeg, wordt het vermogen van de Bijbelse heerser op het equivalent van twee biljoen dollar geschat.' ('The 20 Richest People of All Time', 25 april 2017, msn.com.)

2. Zie Prediker 1:1–2.
3. Zie Prediker 2:17.
4. Johannes 10:10.
5. Handelingen 10:38.
6. Mattheüs 12:15; zie ook Mattheüs 15:30.
7. Het woord *evangelie* komt van een Grieks woord dat 'blijde boodschap' betekent. (Zie Bible Dictionary, 'Gospels'.)
8. Mattheüs 16:25.
9. Zie Ezechiël 36:26; Jeremia 24:7.
10. 1 Nephi 8:12.
11. Hebreeën 11:6.
12. Zie 2 Nephi 9:28.
13. Zie Johannes 15:16.
14. Zie Jakobus 4:8.
15. Zie 4 Nephi 1:15–16.
16. Alma 37:6.
17. Aristoteles geloofde dat 'de rechtschapen mens door rechtschapen daden gevormd wordt'. (*The Nicomachean Ethics*, vertaling David Ross, revisie Lesley Brown [2009], 28.)
18. Zie Johannes 21:15–17.
19. Zie Johannes 15:12.
20. Johannes 1:40.
21. 2 Korinthe 5:17.
22. Johannes 14:15.

Joy D. Jones
Algemeen jeugdwerkpresidente

Voor Hem

Als we beseffen voor wie en waarom we anderen dienen, begrijpen we dat toewijding aan God de grootste uiting van liefde is.

Op deze gedenkwaardige avond spreek ik mijn liefde en waardering voor ieder van u uit, mijn geliefde zusters. Ongeacht onze leeftijd, woonplaats of situatie zijn we vanavond eensgezind in sterkte, in doel en in het getuigenis dat onze hemelse Vader, onze Heiland, Jezus Christus en onze levende profeet, president Russell M. Nelson van ons houden en ons leiden.

Toen we pas getrouwd waren, werden mijn man en ik door onze bisschop geroepen om een gezin te bedienen dat jarenlang niet naar de kerk was gekomen. We aanvaardden de opdracht en gingen een paar dagen later bij hen op bezoek. Het was meteen duidelijk dat ze niet op bezoekers van de kerk gesteld waren.

Daarom namen we bij ons volgende bezoek chocoladekoekjes mee in de hoop dat die hun hart zouden verzachten. Nee dus. De ouders spraken ons door de hordeur toe en zeiden met nog meer nadruk dat we niet welkom waren. Toen we weer naar huis reden, waren we ervan overtuigd dat koekjes met gepofte rijst ons meer succes zouden hebben opgeleverd.

Door ons gebrek aan geestelijk perspectief raakten we na elke mislukte poging nog meer gefrustreerd. Afgewezen worden, is nooit aangenaam. Na een

tijdje vroegen we ons af: *Waarom* doen we dit eigenlijk? Wat willen we bereiken?

Ouderling Carl B. Cook heeft gezegd: 'Dienen in de kerk kan [...] lastig zijn als we iets te doen krijgen wat ons angst inboezemt, als we het dienen moe zijn of als we geroepen worden iets te doen waar we in eerste instantie niet om staan te springen.'¹ We hadden aan den lijve ondervonden dat ouderling Cook gelijk had, en we besloten om leiding te vragen van Iemand met een beter perspectief dan het onze.

Na veel oprecht gebed en studie ontvingen we antwoord op de vraag *waarom* we moesten dienen. Het was een verandering in ons denken, een verandering van hart, een echte openbaring.² Toen we in de Schriften naar leiding zochten, leerde de Heer ons hoe we anderen op een eenvoudiger en meer zinvolle manier konden dienen. Het volgende vers bracht een verandering van hart en aanpak bij ons teweeg: 'U zult de Heer, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw macht, verstand en kracht, en *u zult Hem dienen* in de naam van Jezus Christus.'³ Hoewel we dit vers goed kenden, leek het ons plots nieuw en belangrijk toe.

We beseften dat we oprecht probeerden dit gezin en onze bisschop te dienen, maar dat we ons moesten afvragen

of we dat wel uit liefde voor de Heer deden. Koning Benjamin heeft het verschil duidelijk uitgelegd. Hij zei: 'Zie, ik zeg u dat hoewel ik u heb gezegd mijn dagen in uw dienst te hebben doorgebracht, ik niet wens te roemen, want *ik ben louter in dienst van God geweest*.'⁴

Wie diende koning Benjamin dus eigenlijk? Onze hemelse Vader en de Heiland. Als we beseffen *voor wie* en *waarom* we anderen dienen, begrijpen we dat toewijding aan God de grootste uiting van liefde is.

Toen we er geleidelijk een andere kijk op kregen, veranderden ook onze gebeden. We gingen naar onze bezoeken aan dat fijne gezin uitkijken vanwege onze liefde voor de Heer.⁵ We deden het voor Hem. Hij zorgde ervoor dat de strijd geen strijd meer was. Nadat ze ons maandenlang op de stoep hadden laten staan, begon het gezin ons binnen te laten. Uiteindelijk baden we geregeld samen en praatten liefdevol over het evangelie. Het was het begin van een jarenlange vriendschap. We aanbaden Hem en hadden Hem lief door zijn kinderen lief te hebben.

Herinnert u zich een gelegenheid waarbij u iemand liefdevol de hand reikte om oprechte hulp te bieden, en het gevoel had dat uw moeite niet werd opgemerkt of gewaardeerd, of zelfs niet gewenst was? Hebt u toen de waarde van uw dienstbetoon in twijfel getrokken? Zo ja, laat deze woorden van koning Benjamin dan de plaats van uw twijfel en zelfs van uw pijn innemen: 'U [bent] louter in dienst van uw God.'⁶

In plaats van wrok te koesteren, kunnen we door dienstbetoon een meer volmaakte band met onze hemelse Vader vormen. Onze liefde en toewijding voor Hem maken erkenning of waardering overbodig, en zorgen ervoor dat zijn liefde in en door ons vloeit.

Soms beginnen we aan ons dienstbetoon vanuit een zeker plichtsbefef, maar zelfs dan kunnen we een edelere hulpbron in onszelf aanboren, waardoor we kunnen dienen op een manier 'die dit alles nog overtreft'.⁷ Denk daarbij aan president Nelsons aansporing tot 'een nieuwere en heiligere manier om voor elkaar te zorgen'.⁸

Als wij voor ogen houden wat God allemaal voor ons heeft gedaan, komt ons dienstbetoon vanuit een dankbaar hart. Als we ons minder druk maken over de status die ons dienstbetoon ons bezorgt, beseffen we dat we met ons dienstbetoon God op de eerste plaats zetten.⁹

President M. Russell Ballard heeft gezegd: ‘Alleen als we God en Christus met heel ons hart, ziel en verstand liefhebben, zullen we in staat zijn om anderen door vriendelijk dienstbetoon in die liefde te laten delen.’¹⁰

In het eerste van de tien geboden wordt deze goddelijke wijsheid aangehaald: ‘Ik ben de Heere, uw God. [...] U zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.’¹¹ Het feit dat dit gebod als eerste genoemd wordt, doet ons inzien dat *als* we Hem de hoogste prioriteit geven, al de rest uiteindelijk op zijn plek zal vallen, zelfs ons dienstbetoon aan anderen. Als wij er bewust voor kiezen Hem op de eerste plaats te zetten, kan Hij onze daden zegenen voor ons welzijn en dat van anderen.

De Heer heeft gezegd: ‘Vertrouw op Mij bij iedere gedachte’.¹² En dat is precies hetgeen waar wij ons elke week

toe verbinden: om ‘Hem altijd indachtig te zijn’.¹³ Kunnen we die focus op het goddelijke overal toepassen? Kunnen we door een alledaags klusje onze liefde en toewijding aan Hem tonen? Ik geloof van wel.

We kunnen bij elk punt op onze to-dolijst de kans aangrijpen om Hem te verheerlijken. We kunnen elk karwei beschouwen als een voorrecht en een kans om Hem te dienen, zelfs als we bedolven worden onder deadlines, plichten of vieze luiers.

Ammon zei: ‘Ja, ik weet dat ik niets ben; wat mijn kracht aangaat, ben ik zwak; daarom zal ik niet op mijzelf roemen, maar ik zal in mijn God roemen, want in zijn kracht vermag ik alle dingen.’¹⁴

Als onze God dienen onze topprioriteit wordt, verliezen we onszelf, en uiteindelijk vinden we onszelf.¹⁵

De Heiland heeft dit beginsel zo eenvoudig en duidelijk verwoord: ‘Laat dan uw licht voor dit volk zo schijnen dat zij uw goede werken kunnen zien en uw Vader die in de hemel is, *verheerlijken*.’¹⁶

Ik wil graag enkele wijze woorden aanhalen die aan de muur van een

weeshuis in Calcutta (India) hingen: ‘Als je vriendelijk bent, zeggen mensen soms dat je zelfzuchtige bijbedoelingen hebt. Blijf tóch vriendelijk. Wat jaren heeft gekost om op te bouwen, kan in één klap worden verwoest. Blijf tóch bouwen. Het goede dat je vandaag doet, zal morgen vergeten zijn. Blijf tóch het goede doen. Geef de wereld het beste van jezelf, en misschien is het nooit genoeg. Blijf de wereld tóch het beste van jezelf geven. Uiteindelijk gaat het toch alleen om jou en je God.’¹⁷

Zusters, het gaat altijd om ons en de Heer. President James E. Faust heeft gezegd: “Waar heeft de wereld het meest behoefte aan? [...] Is het niet de grootste behoefte in de hele wereld dat ieder mens een persoonlijke, groeiende, dagelijkse, blijvende band met de Heiland heeft?” Zo’n band brengt het goddelijke in ons naar boven, en niets kan een groter verschil maken in ons leven dan kennis en begrip van onze goddelijke band met God.’¹⁸

Alma zei ongeveer hetzelfde tegen zijn zoon: ‘Ja, laten al je handelingen tot de Heer zijn, en waarheen je ook gaat, laat het in de Heer zijn; ja, laten al je gedachten tot de Heer uitgaan; ja,

laten de gevoelens van je hart voor eeuwig op de Heer zijn gericht.’¹⁹

En president Russell M. Nelson heeft het zo gezegd: ‘Overdenken wij zijn vrijwillige verzoening, dan wordt elk gevoel van opoffering van onze kant volkomen overschaduwd door een diep gevoel van dankbaarheid voor het voorrecht om Hem te dienen.’²⁰

Zusters, ik getuig dat als Jezus Christus door de macht van de verzoening *aan* en *met* ons werkt, Hij *door* ons gaat werken zodat we anderen tot zegen zijn. Wij dienen hen, maar dat doen we door Hem lief te hebben en te dienen. Dan gebeurt er wat in de Schriften staat beschreven, namelijk dat ‘eenieder het welzijn van zijn [of haar] naaste nastreeft en alle dingen doet met het oog alleen gericht op de eer van God.’²¹

Misschien wist onze bisschop dat dit de les was die mijn man en ik zouden leren uit onze prille, goedbedoelde maar onvolmaakte pogingen om Gods geliefde zonen en dochters te bedienen. Ik getuig met grote zekerheid van de goedheid en liefde die Hij ons laat voelen als wij ernaar streven om voor Hem te dienen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Carl B. Cook, ‘Dienen’, *Liahona*, november 2016, 110.
2. Zie Mosiah 5:2.
3. Leer en Verbonden 59:5; cursivering toegevoegd.
4. Mosiah 2:16; cursivering toegevoegd.
5. Zie 1 Nephi 11:22.
6. Mosiah 2:17.
7. 1 Korinthe 12:31.
8. Russell M. Nelson, ‘Onze bediening’, *Liahona*, mei 2018, 100.
9. Zie Mattheüs 6:1–4, 33.
10. M. Russell Ballard, ‘Vreugde vinden in liefdevol dienstbetoon’, *Liahona*, mei 2011, 47.
11. Exodus 20:2–3.
12. Leer en Verbonden 6:36.
13. Leer en Verbonden 20:77, 79.
14. Alma 26:12.
15. Zie Mattheüs 16:24–25.
16. 3 Nephi 12:16; cursivering toegevoegd.
17. Vaak aan Moeder Theresa toegeschreven; zie Kent M. Keith, *The Paradoxical Commandments* (1968).
18. James E. Faust, ‘A Personal Relationship with the Savior’, *Ensign*, november 1976, 58.
19. Alma 37:36.
20. Russell M. Nelson, ‘De verzoening’, *De Ster*, januari 1997, 34.
21. Leer en Verbonden 82:19.

Michelle D. Craig

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Goddelijke ontevredenheid

Door goddelijke ontevredenheid gaan we in geloof handelen, gaan we in op de uitnodiging van de Heiland om goed te doen, en dragen we ons leven nederig aan Hem over.

Toen ik op de basisschool zat, gingen we altijd naar huis langs een verhard pad dat zigzag de heuvel opliep. Er was ook een onverhard pad dat ‘het jongenspad’ werd genoemd. Het jongenspad was een zandweggetje dat recht de heuvel opliep. Het was korter, maar veel steiler. Als jong meisje wist ik dat ik ieder pad aankon dat de jongens konden begaan. En vooral wist ik dat ik in de laatste dagen leefde en dat ik moeilijke dingen zou moeten doen, net

als de pioniers, en ik wilde voorbereid zijn. Dus af en toe bleef ik wat achter op mijn groepje vriendinnetjes op het verharde pad, trok mijn schoenen uit en volgde het jongenspad blootsvoets. Ik probeerde mijn voeten te harden.

Als jeugdwerkmeisje dacht ik dat ik me zo kon voorbereiden. Nu weet ik dat het anders in elkaar zit! In plaats van blootsvoets bergpaden te begaan, weet ik dat ik mijn voeten kan sterken om het verbondspad te begaan door

naar de aansporingen van de Heilige Geest te luisteren. Want de Heer roept ons bij monde van zijn profeet op om op een 'betere en heiligere manier' te leven en zorg te dragen, en 'op een hoger niveau te komen'.¹

Dergelijke oproepen tot daden, gekoppeld aan ons eigen idee dat we meer kunnen doen en beter kunnen zijn, veroorzaken bij ons soms een gevoel dat ouderling Neal A. Maxwell 'goddelijke ontevredenheid'² noemde. Goddelijke ontevredenheid ontstaat als we 'wat we *zijn*, vergelijken met 'wat we kunnen *worden*'.³ Ieder van ons beseft, als we eerlijk zijn, dat er een kloof is tussen waar en wie we zijn, en waar en wie we willen worden. We snakken ernaar om meer aan te kunnen. We hebben zulke gevoelens omdat we dochters en zoons van God zijn. We zijn geboren met het licht van Christus, maar leven in een gevallen wereld. Die gevoelens worden door God ingegeven en dringen aan tot handelen.

We moeten gevoelens van goddelijke ontevredenheid die ons tot groei stimuleren verwelkomen, maar tegelijkertijd Satans imitatie hiervan – verlammeende ontmoediging – herkennen en mijden. Dat is dure ruimte die Satan maar al te graag wil vullen. We kunnen het edeler pad bewandelen dat ons ertoe brengt God en zijn gemoedsrust en genade te zoeken. Of we kunnen naar Satan luisteren die ons bombardeert met de boodschap dat we nooit goed genoeg zullen zijn: niet rijk genoeg, niet slim genoeg, niet mooi genoeg, wat dan ook niet genoeg. Onze ontevredenheid kan goddelijk of destructief worden.

In geloof handelen

Een manier om goddelijke ontevredenheid van Satans imitatie te onderscheiden is te kijken of er sprake is van handelen in geloof. Goddelijke ontevredenheid is niet een uitnodiging om in onze comfortzone te blijven. Ze zal ons ook niet tot wanhoop brengen. Ik heb gemerkt dat ik, als ik zwelg in gedachten over alles wat ik *niet* ben, geen vooruitgang maak en het veel moeilijker vind om de Geest te voelen en volgen.⁴

Joseph Smith werd zich op jeugdige leeftijd pijnlijk bewust van zijn tekortkomingen en maakte zich zorgen over 'het welzijn van [zijn] eeuwige ziel.' Hij schrijft: 'Mijn geest raakte steeds meer van streek, want ik begon mij bewust te worden van mijn zonden. [...] En ik had het gevoel dat ik mijn eigen zonden en die van de wereld te betreuren had.'⁵ Dit zorgde ervoor dat hij 'tot ernstige bezinning en grote onrust [werd] aangezet'.⁶ Klinkt dit u bekend in de oren? Bent u verontrust of van streek door uw tekortkomingen?

Maar Joseph *deed* er iets aan. Hij schreef: 'Ik vroeg me vaak af: wat staat mij te *doen*?'⁷ Joseph handelde in geloof. Hij pakte de Schriften, las de aansporing in Jakobus 1:5 en bad God om hulp. Het visioen dat hij vervolgens kreeg, luidde de herstelling in. Ik ben heel dankbaar dat Josephs goddelijke ontevredenheid, zijn periode van onbehagen en verwarring, hem tot handelen in geloof aanzette.

Luister naar ingevingen om iets goeds te doen

De wereld laat ons het gevoel van ontevredenheid vaak gebruiken als een excuus om met onszelf bezig te zijn, om onze aandacht naar binnen en op het verleden te richten, en te tobben: wie ben *ik*, wie ben *ik* niet en wat wil

ik. Goddelijke ontevredenheid stimuleert ons om het voorbeeld van de Heiland te volgen, die 'het land doorgaan is, terwijl Hij goeddeed'.⁸ Op het pad van het discipelschap zullen we geestelijke duwtjes krijgen om anderen de hand te reiken.

Door een verhaal dat ik jaren geleden hoorde, leerde ik de ingevingen van de Heilige Geest beter herkennen en er dan naar handelen. Zuster Bonnie D. Parkin, voormalig algemeen ZHV-presidente, vertelde het volgende:

'Susan [...] was een geweldig naaister. President [Spencer W.] Kimball woonde in [haar] wijk. Op een goede zondag viel het Susan op dat hij een nieuw kostuum droeg. Haar vader had haar kort daarvoor een lap zijde van uitzonderlijke kwaliteit gegeven. Susan bedacht dat ze van die stof een prachtige stropdas bij president Kimballs nieuwe kostuum kon maken. Dus naaide ze die op maandag. Ze pakte hem in en ging op weg naar het huis van president Kimball.

'Op het paadje naar de voordeur hield ze opeens stil en dacht: wie denk ik wel dat ik ben, dat ik een stropdas voor de profeet maak? Hij heeft er vast genoeg. Ze overtuigde zichzelf dat ze zich had vergist en keerde onverrichter zake om.

'Op dat moment deed zuster Kimball de voordeur open en zei: "O, Susan!"

‘Struikelend over haar woorden zei Susan: “Ik zag zondag dat president Kimball een nieuw kostuum droeg. Mijn vader had net mooie zijde uit New York voor me meegenomen en dus heb ik een stropdas voor hem genaaid.”

‘Voordat Susan nog een woord uit kon brengen, pakte zuster Kimball haar bij de schouders vast en zei: “Susan, onderdruk een vrijgevege gedachte nooit.”’⁹

Fantastisch! Onderdruk een vrijgevege gedachte nooit. Soms wanneer ik de indruk krijg dat ik iets voor iemand moet doen, vraag ik me af of het een ingeving was of gewoon mijn eigen idee. Maar dan denk ik hieraan: ‘Wat van God is, nodigt uit en verlost om voortdurend goed te doen; daarom is alles wat uitnodigt en verlost om goed te doen en God lief te hebben en Hem te dienen, door God ingegeven.’¹⁰

Of het nu een ingeving is of gewoon een impuls om te helpen, een goede daad is nooit voor niets, want ‘de liefde vergaat nimmermeer’¹¹ en is nooit een verkeerde reactie.

Vaak komt zoiets ongelegen, en we weten zelden wat de uitwerking van onze kleine diensten zijn. Maar af en toe zien we dat we een werktuig in de handen van God zijn geweest en

zijn we dankbaar, omdat het feit dat de Heilige Geest door ons werkt, een teken is van Gods goedkeuring.

Zusters, u en ik kunnen bidden dat de Heilige Geest ons ‘alle dingen zal tonen die [wij behoren] te doen’,¹² zelfs als ons takenlijstje al lang is. Als Hij het ons ingeeft, kunnen we afwas in de gootsteen laten staan of een inbox vol berichten laten wachten om een kind voor te lezen, een vriendin te bezoeken, op de kinderen van de burens te passen of in de tempel te dienen. Vergis u niet, ik maak lijstjes. Ik vind het heerlijk om taken af te strepen. Maar als je beseft dat meer *zijn* niet noodzakelijk hetzelfde is als meer *doen*, dan krijg je vrede. Doordat ik op mijn ontevredenheid reageer met een besluit om aan ingevingen gehoor te geven, verandert mijn denkwijze over ‘mijn tijd’, en zie ik mensen niet als stoorzenders maar als het doel van mijn leven.

Goddelijke ontevredenheid leidt ons tot Christus

Goddelijke ontevredenheid brengt nederigheid teweeg, niet zelfbeklag of de ontmoediging die het gevolg is van vergelijken, want dan schieten we altijd te kort. Vrouwen die hun verbonden nakomen zijn er in alle maten en vormen; hun gezin, hun levenservaring en hun omstandigheden verschillen.

Het hoeft ons niet te verbazen dat we ons goddelijk potentieel niet ten volle benutten. En dat we *alleen* niet goed genoeg zijn, hoeft ook geen betoog. Maar het goede nieuws van het evangelie is dat we met Gods genade goed genoeg *zijn*. Met Christus’ hulp kunnen we alles doen.¹³ In de Schriften staat de belofte dat we ‘genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip’.¹⁴

De verrassende waarheid is dat onze zwakheden ons tot zegen kunnen zijn als we ons verootmoedigen en ons tot Christus wenden.¹⁵ Ontevredenheid wordt goddelijk als we Christus nederig vanuit onze behoefte benaderen in plaats van ons terug te trekken in zelfbeklag.

Sterker nog, de wonderen van Jezus vonden vaak plaats vanwege het

herkennen van een behoefte, falen of gebrek. Weet u nog van de broden en de vissen? De evangelisten beschrijven alle vier hoe Jezus duizenden mensen die Hem volgden op wonderbaarlijke wijze te eten gaf.¹⁶ Maar het verhaal begint met de erkenning door de discipelen dat ze tekortkomen. Ze beseften dat ze maar ‘vijf gerstebroden en twee visjes’ hadden. Ze zeiden: ‘Maar wat betekenen die voor zovelen?’¹⁷ De discipelen hadden gelijk: ze hadden *niet* genoeg eten, maar ze gaven wat ze hadden aan Jezus en toen verrichtte *Hij* het wonder.

Hebt u weleens gemeend dat uw talenten en gaven te klein waren voor de taak waar u voor stond? Ik wel. Maar u en ik kunnen al wat we hebben aan Christus geven en dan zal Hij ons werk verveelvoudigen. Wat u te bieden hebt, is meer dan genoeg, zelfs met al uw menselijke zwakheden en tekortkomingen, *als* u zich op Gods genade verlaat.

In werkelijkheid is ieder van ons slechts één generatie van God verwijderd, en eenieder is een kind van God.¹⁸ En net zoals Hij dat door de eeuwen heen met de profeten en met gewone mannen en vrouwen heeft gedaan, zo wil onze hemelse Vader ons ook veranderen.

C.S. Lewis legde die veranderende macht van God zo uit: ‘Beschouw uzelf als een levend huis. God komt binnen om het huis te verbouwen. In het begin begrijpt u misschien nog wat Hij doet. Hij legt de riolering goed aan en dicht de lekken in het dak enzovoort. U wist dat die dingen gebeuren moesten en verbaast zich er niet over. Maar dan begint Hij het huis ogenschijnlijk zonder reden op vreselijk, pijnlijke wijze op zijn kop te zetten.... Hij bouwt namelijk een heel ander huis dan wat u in gedachte had. [...] U dacht dat u tot een net bungalowtje vertimmerd werd, maar Hij is een paleis aan het bouwen. Hij is van plan daar zelf te komen wonen.’¹⁹

Dankzij het zoenoffer van de Heiland kunnen we geschikt worden gemaakt voor de taken die ons te wachten staan. De profeten hebben

ons geleerd dat we op onze tocht langs het pad van discipelschap door de genade van Christus geheiligd kunnen worden. Door goddelijke ontevredenheid gaan we in geloof handelen, gaan we in op de uitnodiging van de Heiland om goed te doen, en dragen we ons leven nederig aan Hem over. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Cristina B. Franco

Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

NOTEN

1. "The Lord's Message Is for Everyone": President Nelson Talks about Global Tour', Tad Walch, *Deseret News*, 12 april 2018, deseretnews.com.
2. Neal A. Maxwell, 'Becoming a Disciple', *Ensign*, juni 1996, 18.
3. Neal A. Maxwell, 'Becoming a Disciple', 16; cursivering toegevoegd.
4. 'Ontmoediging verzwakt uw geloof. Als u uw verwachtingen naar beneden bijstelt, zal uw succes afnemen, het zal u aan motivatie ontbreken en u zult meer moeite hebben om de Geest te volgen.' ('Wat wordt er van mij als zendeling verwacht?' 'Het evangelie van Jezus Christus', *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2005], lds.org/bc/content/shared/content/dutch/pdf/language-materials/36617_nld.pdf.
5. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 30.
6. Geschiedenis van Joseph Smith 1:8.
7. Geschiedenis van Joseph Smith 1:10; cursivering toegevoegd.
8. Handelingen 10:38.
9. Bonnie D. Parkin, 'Personal Ministry: Sacred and Precious' (Brigham Young University devotional, 13 februari 2007), 1, speeches.byu.edu.
10. Moroni 7:13.
11. 1 Korinthe 13:8.
12. 2 Nephi 32:5.
13. 'Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft' (Filippenzen 4:13).
14. Hebreëen 4:16.
15. 'En indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn *genade* is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik maken dat zwakke dingen sterk voor hen worden' (Ether 12:27; cursivering toegevoegd).
16. Zie Matteüs 14:13–21; Marcus 6:31–44; Lucas 9:10–17; Johannes 6:1–14.
17. Johannes 6:9.
18. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Hoeveel generaties er ook in uw aardse stamboom zijn, van welk ras of volk u ook afstamt, de stamboom van uw geest is op één enkele regel te zetten. U bent een kind van God!' ('To Young Women and Men', *Ensign*, mei 1989, 54.)
19. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1960), 160.

De vreugde van onbaatzuchtig dienstbetoon

Wij hebben onze Vader in de hemel beloofd dat we Hem en anderen met liefde zullen dienen en in alles zijn wil zullen doen.

Na de vorige algemene conferentie vroeg iedereen mij: 'Zitten die stoelen lekker?' Ik antwoordde telkens: 'Die stoelen zitten erg lekker, zolang je geen toespraak hoeft te houden.' Toch? Dit weekend zit mijn stoel niet zo lekker, maar ik voel mij

dankbaar, gezegend en vereerd om u vanavond te mogen toespreken.

Soms brengt ons dienstbetoon ons naar verschillende plekken. Sommige plekken zijn comfortabel en andere niet, maar wij hebben onze Vader in de hemel beloofd dat we Hem en anderen met liefde zullen dienen en in alles zijn wil zullen doen.

Enkele jaren geleden leerde de jeugd van de kerk dat 'als je "in dienst van God begeeft" [Leer en Verbonden 4:2], je de reis van je leven onderneemt. Je neemt aan de bespoediging van Gods werk deel, en dat is een prachtige, vreugdevolle en wonderbare ervaring.'¹ Die reis is voor alle leeftijden beschikbaar, en ze leidt ons op wat onze geliefde profeet 'het verbondspad' heeft genoemd.²

We leven helaas in een zelfzuchtige wereld waarin mensen voortdurend vragen: 'Wat levert het mij op?' in plaats van: 'Wie kan ik vandaag helpen?' of 'Hoe kan ik in mijn roeping de Heer beter dienen?' of 'Geef ik mij helemaal aan de Heer?'

Zuster Victoria Antonietti is voor mij een groot voorbeeld van onbaatzuchtig dienstbetoon. Toen ik jong was, gaf Victoria les in het jeugdwerk in mijn gemeente in Argentinië. Elke dinsdagmiddag bracht ze chocoladecake mee naar onze jeugdwerkklass. Iedereen was dol op die cake – behalve ik. Ik had een hekel aan chocoladecake! En hoewel ze mij altijd een stukje cake wilde geven, sloeg ik haar aanbod altijd af.

Toen ze op een dag weer alle andere kinderen een stukje cake had gegeven, vroeg ik haar: ‘Waarom brengt u niet eens een andere smaak mee, zoals sinaasappel of vanille?’

Ze lachte een beetje en vroeg: ‘Waarom wil *jij* geen hapje proeven? Er zit een bijzonder ingrediënt in deze cake, en ik weet zeker dat je het lekker zult vinden als je het proeft.’

Ik keek om mij heen, en tot mijn verbazing zag ik dat iedereen lekker van de cake zat te eten. Ik besloot het ook eens te proberen. Kunt u raden wat er gebeurde? Ik vond het heerlijk! Dat was de eerste keer dat ik chocoladecake lekker vond.

Pas jaren later kwam ik te weten wat het bijzondere ingrediënt in de chocoladecake van zuster Antonietti was. Mijn kinderen en ik gingen elke week bij mijn moeder op bezoek. Op een keer aten we een plak chocoladecake, en ik vertelde mijn moeder

hoe en wanneer ik van cake was gaan houden. Ze vertelde mij toen de rest van het verhaal.

Mijn moeder zei: ‘Weet je, Cris, Victoria en haar gezin hadden het niet breed. Elke week moest ze kiezen: ofwel met haar vier kinderen de bus naar het jeugdwerk nemen, ofwel ingrediënten kopen om voor haar jeugdwerkklass een chocoladecake te bakken. Ze koos altijd voor de chocoladecake, nooit voor de bus, en zij en haar kinderen legden de 3 km in weer en wind te voet af.’

Die dag kreeg ik nog meer waardering voor haar chocoladecake. En bovendien kwam ik te weten dat het geheime ingrediënt in Victoria’s cake de liefde was die ze koesterde voor wie ze diende, en haar onbaatzuchtige offer voor ons.

Victoria’s cake doet mij denken aan het onbaatzuchtige offer in de tijdloze lessen die onze Heiland zijn discipelen leerde toen Hij naar de offerkist in de tempel liep. U kent het verhaal. Ouderling James E. Talmage heeft uitgelegd dat er dertien kisten waren, ‘waarin de mensen hun bijdragen stortten voor de verschillende doeleinden zoals op elke kist stond aangegeven’. Jezus zag de rij gevers van alle rangen en standen. Sommigen gaven met ‘oprecht oogmerk’, anderen gooiden er ‘grote sommen aan goud en zilver’ in om gezien

en opgemerkt te worden, en geprezen omwille van hun schenking.

‘Onder al die mensen was een arme weduwe, die [...] twee kleine bronzen munten, samen een quadrans uitmakend, in een van de schatkisten [wierp]. Haar bijdrage zou in ons geld minder dan een halve cent zijn. De Heer riep zijn discipelen tot zich, vestigde hun aandacht op de arme weduwe en wat zij deed, en zei: “Voorwaar, Ik zeg u dat deze arme weduwe er meer ingeworpen heeft dan allen die iets in de schatkist geworpen hebben. Want zij allen hebben van hun overvloed erin geworpen; maar deze heeft van haar armoede alles wat zij had, erin geworpen, heel haar levensonderhoud” (Markus 12:43–44).’³

De weduwe bekleedde geen belangrijke positie in de maatschappij. Ze had iets belangrijkers: haar bedoelingen waren zuiver, en ze gaf alles wat ze had. Misschien gaf ze minder dan anderen, onopvallender dan anderen, anders dan anderen. Wat ze gaf, leek voor sommigen onbetekenend, maar in de ogen van de Heiland, de ‘onderscheider [...] van de gedachten en overleggingen van het hart’,⁴ gaf ze alles wat ze had.

Zusters, geven wij alles wat we hebben onvoorwaardelijk aan de Heer? Zetten we onze tijd en onze talenten bereidwillig in, zodat de opkomende generatie de Heer kan leren liefhebben en zijn geboden onderhouden? Zijn we zorgzaam en ijverig in onze bediening jegens onze naasten en hen die ons zijn toevertrouwd, en offeren we daarbij tijd en energie op die we anders zouden kunnen besteden? Leven we de twee grote geboden na, namelijk God lief te hebben en zijn kinderen lief te hebben?⁵ Die liefde komt vaak tot uiting in onze dienstbaarheid.

President Dallin H. Oaks heeft gezegd: ‘Onze Heiland wijdde Zich aan onbaatzuchtig dienstbetoon. Hij vroeg ieder van ons Hem daarin te volgen door onze zelfzuchtige belangen op te geven om anderen te dienen.’

Hij zei verder:

‘Een vertrouwd voorbeeld van mensen die zich in dienst van anderen

verliezen [...] ligt in de offers die ouders voor hun kinderen brengen. Moeders lijden pijn en geven persoonlijke prioriteiten en gemakken op om ieder kind te baren en op te voeden. Vaders passen hun leven en prioriteiten aan om in het onderhoud van het gezin te voorzien. [...]

'We verheugen ons ook in hen die voor gehandicapte familieleden en bejaarde ouders zorgen. In geen van die gevallen wordt gevraagd: "Wat levert het mij op?" In al die gevallen moeten we ons persoonlijke gemak opzij zetten om onbaatzuchtig te kunnen dienen. [...]

'Uit dit alles blijkt het eeuwige beginsel dat we gelukkiger en tevredener zijn als we ons concentreren op wat we kunnen geven, niet op wat we kunnen krijgen.

'Onze Heiland leert ons Hem te volgen door de offers te brengen die nodig zijn om onszelf te verliezen in onbaatzuchtige hulp aan anderen.'⁶

President Thomas S. Monson heeft het zo gezegd: 'Misschien zal ons, als we voor het aangezicht van onze Schepper staan, niet worden gevraagd:

"Hoeveel functies heb je bekleed?" maar "Hoeveel mensen heb je geholpen?" In werkelijkheid kun je de Heer eigenlijk niet liefhebben tot je Hem dient door zijn kinderen te dienen.'⁷

Het zal dus niet uitmaken, zusters, of we in de comfortabele stoelen zaten, dan wel of we de bijeenkomst op een roestig vouwstoeltje op de laatste rij uitzaten. Het zal zelfs niet uitmaken of we in de gang stonden om een huilende baby te troosten. Wat wél uitmaakt, is

ons verlangen om te dienen, of we naar onze toegewezen bedieningszusters uitkijken en ze hartelijk begroeten, en dat we kennismaken met de anderen op onze rij vouwstoeltjes. Of we ze met vriendschap bejegenen, ook al horen ze *niet* tot onze bedieningstaak. En het zal zeker uitmaken of we aan alles wat we doen het bijzondere ingrediënt dienstbaarheid, gecombineerd met liefde en toewijding, toevoegen.

Ik weet nu dat we geen chocoladecake hoeven te bakken om een geslaagde of toegewijde jeugdwerk-leerkracht te zijn, omdat het niet om de cake ging. Het ging om de liefde die erachter zat.

Ik getuig dat die liefde wordt geheiligd door opoffering – het offer van een leerkracht, en vooral het ultieme, eeuwige offer van de Zoon van God. Ik getuig dat Hij leeft! Ik houd van Hem, en ik wil mijn zelfzuchtige verlangens opzij schuiven om lief te hebben en te bedienen zoals Hij. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Algemeen jongemannepresidium, 'Dit wonderbaar werk', *Liahona*, januari 2015, 49.
2. Russell M. Nelson, 'Nu we samen verdergaan', *Liahona*, april 2018, 7.
3. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 561.
4. Leer en Verbonden 33:1.
5. Zie Mattheüs 22:37, 39.
6. Dallin H. Oaks, 'Onbaatzuchtig dienstbetoon', *Liahona*, mei 2009, 93, 96.
7. Thomas S. Monson, 'Great Expectations' (toespraak in een devotionaal aan de Brigham Young University, 11 januari 2009), 6; speeches.byu.edu.

President Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

De rol van de vrouw in het evangelieonderricht thuis

De Heiland laat u door zijn volmaakte voorbeeld zien hoe u een belangrijke rol zult spelen in zijn focus op de evangeliestudie thuis.

Lieve zusters, het is fijn om bij u te zijn. Het is een opwindende tijd in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De Heer stort zoals beloofd kennis over zijn kerk uit.

U herinnert zich vast dat Hij het volgende gezegd heeft: 'Hoelang kunnen stromende wateren onrein blijven? Welke kracht zal de hemelen weerhouden? De mens zou evengoed zijn nietige arm kunnen uitstrekken om de Missouri in haar beschikte loop te stuiten, of haar stroomopwaarts te keren, als om de Almachtige te verhinderen kennis uit te storten vanuit de hemel op het hoofd van de heiligen der laatste dagen.'¹

De Heer stort momenteel steeds sneller eeuwige waarheid op het hoofd en in het hart van zijn volk uit. Hij heeft duidelijk verklaard dat de dochters van onze hemelse Vader een belangrijke rol in die wonderbare versnelling zullen spelen. Zo heeft Hij zijn levende profeet geïnspireerd om het evangelieonderricht thuis en in gezinsverband te beklemtonen.

Nu vraagt u zich misschien af wat dat te maken heeft met trouwe zusters die de Heer helpen om kennis op de heiligen uit te storten. De Heer beantwoordt die vraag in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'. U kent de woorden, maar misschien zullen ze een nieuwe betekenis voor u krijgen en zult

u beseffen dat de Heer de opwindende veranderingen die nu plaatsvinden, voorzien heeft. Hij heeft in de proclamatie de moeder de belangrijkste evangelieonderwijzer in het gezin gemaakt. Daarin staat namelijk: 'De taak van de moeder is op de eerste plaats de zorg voor de kinderen.'² Die zorg houdt ook in dat ze haar kinderen met evangeliebeginselen en -kennis voedt.

We lezen verder: 'Vader en moeder hebben de plicht om elkaar als gelijkwaardige partners met deze heilige taken te helpen.'³ Ze zijn gelijkwaardige partners, gelijkwaardig in hun potentieel tot geestelijke groei en het verkrijgen van kennis. En ze worden één door elkaar te helpen. Ze zijn gelijkwaardig in hun goddelijke bestemming om samen verhoogd te worden. Man en vrouw kunnen zelfs niet zonder elkaar verhoogd worden.

Waarom is een dochter van God in een eensgezinde, gelijkwaardige relatie dan de hoofdverantwoordelijke voor het voeden van haar kinderen met de allerbelangrijkste voedingsstof die we allemaal nodig hebben, namelijk hemelse kennis? Voor zover ik weet, is dat de wijze van de Heer sinds de schepping van het gezin.

Eva ontving bijvoorbeeld de kennis dat Adam van de vrucht van de boom van kennis moest nemen, zodat ze al Gods geboden konden onderhouden en een gezin konden stichten. Ik

weet niet waarom Eva die kennis eerst kreeg, maar Adam en Eva waren volkomen eensgezind toen die ook over Adam werd uitgestort.

Een ander voorbeeld waarbij de Heer de onderwijsgevaven van vrouwen gebruikte, is de manier waarop Hij de zonen van Helaman sterkte. Mijn gemoed schiet vol als ik dat verhaal lees en denk aan de geruststellende woorden die mijn moeder uitte toen ik in het leger ging.

Helaman schrijft het volgende:

‘Hun moeders hadden hun geleerd dat als zij niet twijfelden God hen zou bevrijden.

‘En zij gaven de woorden van hun moeders voor mij weer en zeiden: Wij twijfelen er niet aan dat onze moeders het wisten.’⁴

Hoewel ik niet alle redenen ken waarom de Heer u, trouwe zusters, in de eerste plaats voor de zorg voor uw kinderen verantwoordelijk stelt, vermoed ik dat het iets met uw vermogen om lief te hebben te maken heeft. Het vergt grote liefde om andermans behoeften voor te laten gaan. Dat is de reine liefde van Christus voor de persoon voor wie u zorgt. Iemand die met de zorg voor anderen belast is en in aanmerking komt voor de invloed van de verzoening van Jezus Christus, heeft die naastenliefde. Het thema van de zustershulpvereniging, waarin mijn

moeder uitblonk, lijkt me geïnspireerd: ‘De liefde vergaat nimmermeer.’

Als dochter van God hebt u een aangeboren groot vermogen om de behoeften van anderen te zien en om lief te hebben. Daardoor bent u ontvankelijk voor de influisteringen van de Geest. De Geest kan u dan bij de zorg voor anderen in uw gedachten, woorden en daden leiden, zodat de Heer kennis, waarheid en moed over hen kan uitstorten.

Zusters, u bevindt zich allemaal in een uniek stadium van uw levensreis. Sommigen van u zijn meisjes die hun eerste algemene vrouwenbijeenkomst bijwonen. Sommigen zijn jongevrouwen die zich voorbereiden om volgens Gods wil zorg te verlenen. Sommigen zijn pasgetrouwd en hebben nog geen kinderen; anderen zijn jonge moeders met één of meerdere kleintjes. Sommigen zijn moeders van tieners, en anderen hebben kinderen die op zending zijn. Sommigen hebben kinderen van wie het geloof verzwakt is en die ver van huis zijn. Sommigen staan er alleen voor. Sommigen zijn grootmoeders.

Maar ongeacht uw omstandigheden maakt u deel uit – een belangrijk deel – van Gods gezin en van uw eigen gezin, of dat nu in de toekomst, in dit leven of in de geestenwereld is. God geeft u de opdracht om zoveel leden van zijn en uw gezin op te bouwen als u met

uw liefde en geloof in de Heer Jezus Christus kunt.

De uitdaging is te weten wie, hoe en wanneer u die voeding moet geven. Daar hebt u de hulp van de Heer voor nodig. Hij kent het hart van andere mensen en weet wanneer ze voor uw zorg openstaan. Uw gelovig gebed is de sleutel tot succes. U kunt erop vertrouwen dat u zijn leiding zult ontvangen.

Hij spoort u als volgt aan: ‘Bid de Vader in mijn naam in vertrouwen, gelovende dat u zult ontvangen, en u zult de Heilige Geest hebben, die alle dingen openbaart die voor de mensenkinderen nuttig zijn.’⁵

Naast gebed zal echte Schriftstudie uw vermogen om geestelijk te voeden vergroten. U hebt deze belofte: ‘Evenmin moet u zich van tevoren bezorgd maken over wat u zult zeggen; maar verzamel de woorden van het leven steeds als een schat in uw gedachten, en op dat moment zal u het deel worden gegeven dat eenieder moet worden toegemeten.’⁶

U zult dus meer tijd in gebed, overpeinzing en meditatie over geestelijke kwesties steken. Dan zal er kennis over u uitgestort worden en zult u groeien in uw vermogen om uw gezinsleden op te bouwen.

Soms zult u het gevoel hebben dat u weinig vooruitgang maakt in die vaardigheid. Het vergt geloof om het vol te houden. De Heiland geeft u deze bemoediging:

‘Welnu, word niet moe goed te doen, want u legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort.

‘Zie, de Heer verlangt het hart en een gewillige geest; en de gewilligen en de gehoorzamen zullen in deze laatste dagen het goede van het land Zion eten.’⁷

Door uw aanwezigheid vandaag geeft u aan dat u bereid bent om gehoor te geven aan de uitnodiging van de Heer om anderen op te bouwen. Dat geldt zelfs voor de jongsten onder u. Jullie kunnen weten wie in je familie je moet versterken. Als je oprecht bidt, zul je een naam of gezicht

en voor uw gezinsleden bidt, zult u uw liefde en de liefde van de Heiland voor hen voelen. Naarmate u naar die geestelijke gave streeft, zal die toenemen. Uw gezinsleden zullen voelen dat u met meer geloof bidt.

Wanneer u als gezin bijeenkomt om in de Schriften te lezen, zult u ze al gelezen hebben en erover gebeden hebben om u voor te bereiden. U zult gebeden hebben dat de Geest uw verstand mag verlichten. En als het uw beurt is om voor te lezen, zullen uw gezinsleden uw liefde voor God en voor zijn woord voelen. Dan worden ze door Hem en door zijn Geest gevoed.

U kunt diezelfde uitstorting in elke gezinsbijeenkomst voelen als u erom bidt en ze plant. Dat vergt misschien tijd en moeite, maar het zal wonderen teweegbrengen. Ik moet denken aan een les die mijn moeder me leerde toen ik jong was. Ik zie in gedachten nog de gekleurde kaart die ze van de reizen van Paulus gemaakt had. Ik vraag me af waar ze de tijd en energie vandaan haalde. Maar haar liefde voor die trouwe apostel is me nog steeds tot zegen.

Ieder van u zal manieren vinden om aan de uitstorting van waarheid over uw gezin in de herstelde kerk van de Heer bij te dragen. Ieder van u zal bidden, studeren en nadenken om te weten wat uw unieke bijdrage kan zijn. Maar één ding is zeker: ieder van u zal, in een gelijk span met zonen van God, een belangrijke rol spelen in het wonder van evangeliestudie en -beleving, dat de vergadering van Israël zal bespoedigen en Gods gezin op de heerlijke wederkomst van de Heer Jezus Christus zal voorbereiden. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 121:33.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, mei 2017, 145.
3. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', 145.
4. Alma 56:47-48.
5. Leer en Verbonden 18:18.
6. Leer en Verbonden 84:85.
7. Leer en Verbonden 64:33-34.
8. Zie 2 Nephi 19:12, 21.
9. 3 Nephi 10:4.

in gedachten krijgen. Als je bidt om te weten wat je moet doen of zeggen, zul je het antwoord voelen. Telkens als je er gehoor aan geeft, neemt je vermogen om op te bouwen toe. Zo bereid je je voor op de tijd dat je voor je eigen kinderen moet zorgen.

Moeders van tieners kunnen bidden om te mogen weten hoe ze een zoon of dochter kunnen versterken die niet voor die zorg openstaat. U kunt bijvoorbeeld bidden om te weten wie de geestelijke invloed kan hebben die uw kind nodig heeft en zou aanvaarden. God hoort en verhoort zulke innige gebeden van bezorgde moeders. En Hij stuurt hulp.

Grootmoeders hebben het misschien moeilijk vanwege de stress en beproevingen van hun kinderen en kleinkinderen. U kunt moed en leiding uit de ervaringen van gezinnen in de Schriften putten.

Vanaf de tijd van Eva en Adam via vader Israël, en zo verder tot elk gezin in het Boek van Mormon vinden we één onbetwistbare les over wat we

moeten doen als onze kinderen die niet willen luisteren ons verdriet bezorgen: blij altijd liefhebben.

We hebben het bemoedigende voorbeeld van de Heiland die voor de opstandige geestkinderen van zijn hemelse Vader zorgde. Zelfs als zij en wij de Heiland verdriet doen, blijft zijn hand uitgestrekt.⁸ Hij spreekt in 3 Nephi over zijn geestelijke zusters en broeders die Hij tevergeefs had geprobeerd te verzorgen: 'O, volk [...] van het huis van Israël [...], hoe dikwijls heb Ik u vergaderd zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert, en heb Ik u verzorgd.'⁹

Zusters in alle fasen van het leven, alle gezinsomstandigheden en alle culturen, de Heiland laat u door zijn volmaakte voorbeeld zien hoe u een belangrijke rol zult spelen in zijn focus op de evangeliestudie thuis en in gezinsverband.

U zult met uw aangeboren naastenliefde wijzigingen in gezinsactiviteiten en -tradities doorvoeren. Dat zal tot meer geestelijke groei leiden. Als u met

President Dallin H. Oaks
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ouders en kinderen

Dankzij het grote plan van geluk van onze hemelse Vader weet u wie u bent en wat het doel van uw leven is.

Lieve zusters, het is prachtig dat we deze nieuwe algemene conferentie-bijeenkomst voor vrouwen van de kerk vanaf acht jaar hebben. We hebben inspirerende boodschappen van de leiders en van president Henry B. Eyring gehoord. President Eyring en ik werken graag onder de leiding van president Russell M. Nelson en we zijn benieuwd naar zijn profetische toespraak.

I.

Kinderen zijn onze kostbaarste gave van God – ons eeuwige

nakomelingschap. Toch leven we in een tijd waarin veel vrouwen geen kinderen wensen te krijgen en groot te brengen. Veel jongvolwassenen stellen een huwelijk uit tot ze er financieel klaar voor denken te zijn. Onze kerkleden trouwen tegenwoordig gemiddeld meer dan twee jaar later en het aantal kinderen in een gezin neemt af. Deze geboorteafname betekent voor de Verenigde Staten en enkele andere landen dat er in de toekomst niet voldoende aanwas op de arbeidsmarkt is om de ouderdagsvoorziening voor

ouderen te garanderen.¹ Ruim veertig procent van de pasgeborenen in de Verenigde Staten heeft een ongehuwde moeder. Die kinderen zijn kwetsbaar. Elk van die trends werkt het goddelijke heilsplan van onze Vader tegen.

II.

Vrouwen in de kerk beseffen dat het moederschap hun hoogste prioriteit, hun ultieme vreugde is. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Vrouwen vinden doorgaans thuis en in hun gezin de meeste vervulling en hun grootste geluk. God heeft in de vrouw iets goddelijks geplaatst dat tot uitdrukking komt in stille kracht, beschaafdheid, vrede, goedheid, deugdzaamheid, waarheid en liefde. En al deze opmerkelijke eigenschappen komen in hun zuiverste en overtuigendste vorm in het moederschap tot uitdrukking.'

Hij vervolgt: 'Het belangrijkste werk dat welke vrouw dan ook ooit zal doen, is haar kinderen in rechtschapenheid en waarheid koesteren, onderrichten, opbouwen, aanmoedigen en opvoeden. Al het andere, wat ze ook doet, verbleekt daarbij.'²

Moeders, geliefde zusters, wij houden van u om wie u bent en wat u voor ons allemaal doet.

President Russell M. Nelson heeft in 2015 in zijn belangrijke toespraak 'Een oproep aan mijn zusters' gezegd:

'Het koninkrijk van God is niet en kan niet compleet zijn zonder vrouwen die heilige verbonden sluiten en vervolgens nakomen, vrouwen die met de macht en het gezag van God kunnen spreken!

'Vandaag [hebben] we vrouwen nodig [...] die weten hoe ze door hun geloof belangrijke dingen tot stand brengen, en die moedige verdedigsters van deugdzaamheid en gezinnen zijn in een wereld die ziek is van zonde. Wij hebben vrouwen nodig die zich toewijden aan het begeleiden van Gods kinderen op het verbondspad naar de verhoging; vrouwen die weten hoe ze persoonlijke openbaring ontvangen, die de kracht en vrede van de tempelbegiftiging begrijpen; vrouwen die weten hoe ze de machten van de

een hemelse Vader die van jullie houdt. Jullie kennen vast wel onze geweldige lofzang 'Dierb're kind'ren, God is met u'. Hier is het eerste vers dat we allemaal weleens hebben gezongen en geloven:

*Dierb're kind'ren, God is met u.
Hij houdt dag en nacht de wacht,
en Hij wil u gaarne zeeg'nen,
als gij 't goede steeds betracht.⁵*

Dat vers bevat twee leringen: ten eerste dat God met ons is en dag en nacht over ons waakt. Denk daar eens over na! God houdt van ons, Hij is met ons en Hij waakt over ons. Ten tweede wil Hij ons graag zegenen als wij het 'goede steeds betracht[en]'. Wat een troost als we met zorgen en moeilijkheden kampen!

Ja, jongevrouwen, jullie zijn gezegend en jullie zijn geweldig, maar jullie moeten wel net als alle kinderen van onze Vader het 'goede steeds betracht[en]'.⁵

Ik zou jullie over allerlei zaken advies kunnen geven, maar ik heb er maar twee uitgekozen.

Mijn eerste advies betreft mobiele telefoons. Uit een recente landelijke enquête blijkt dat meer dan de helft van de tieners in de Verenigde Staten naar eigen zeggen te veel tijd op hun mobiele telefoon doorbrengt. Meer dan veertig procent gaf aan dat ze zonder mobiele telefoon van streek raken.⁶ Dat was vaker bij meisjes dan bij jongens het geval. Jonge zusters – en ook volwassen zusters – het zal jullie tot zegen zijn als je je mobiele telefoon vaker weglegt.

Mijn tweede advies is nog belangrijker. Wees vriendelijk voor anderen. Onze jeugd is over het algemeen vriendelijk. Sommige groepen jongeren in bepaalde gemeenschappen hebben ons allemaal het goede voorbeeld gegeven. We zijn geïnspireerd door de vriendelijke daden van onze jonge mensen voor wie liefde en hulp nodig hebben. Jullie bieden die hulp en tonen die liefde op vele manieren aan elkaar. We zien graag dat iedereen jullie voorbeeld volgt.

Maar we weten ook dat de tegenstander ons allemaal tot onvriendelijke

hemel aanroepen om kinderen en gezinnen te beschermen en te sterken; vrouwen die onverschrokken onderwijzen.³

Deze geïnspireerde leringen zijn allemaal gebaseerd op 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'. Daarin bevestigt de kerk leerstellingen en gebruiken die centraal staan in het plan van de Schepper voordat Hij de aarde schiep.

III.

Nu richt ik me tot de jongere zusters onder u. Lieve jonge zusters, jullie kennis van het herstelde evangelie van Jezus Christus maakt jullie uniek. Dankzij die kennis zullen jullie de moeilijkheden die bij het opgroeien horen, goed kunnen doorstaan. Jullie hebben van jongs af aan deelgenomen aan projecten en programma's waardoor je talenten zoals schrijven, spreken en plannen hebt ontwikkeld. Jullie hebben verantwoordelijk gedrag geleerd en hoe je de verleiding kunt weerstaan om te liegen, te sjoemelen, te stelen, of alcohol of drugs te gebruiken.

In een onderzoek van de University of North Carolina naar Amerikaanse tieners en religie werd jullie uniekheid

onderkend. Een artikel in de *Charlotte Observer* had de titel 'Mormon teens cope best: Study finds they top peers at handling adolescence' [Mormoonse tieners doen het goed: onderzoek wijst uit dat ze beter met de tienertijd omgaan dan andere leeftijdsgenoten]. De conclusie van dit artikel luidde: 'Mormonen weten riskant gedrag het beste te vermijden, doen het beter op school en zien de toekomst zonniger tegemoet.' Een van de onderzoekers, die de meesten van onze jongeren had geïnterviewd, zegt: 'Bijna elke onderzochte categorie liet een duidelijk patroon zien: mormonen scoorden het hoogst.'⁴

Waarom gaan jullie het beste met de moeilijkheden die bij het opgroeien horen om? Jongevrouwen, dat komt omdat jullie het grote plan van geluk van onze hemelse Vader begrijpen. Daardoor weten jullie wie je bent en wat het doel van jullie leven is. Jongeren met dat begrip zijn goed in het oplossen van problemen en kiezen eerder de goede weg. Jullie weten dat de Heer je terzijde staat, zodat je alle moeilijkheden kunt overwinnen die bij het opgroeien horen.

Jullie zijn ook zo effectief omdat jullie weten dat jullie kinderen zijn van

daden verleidt. Daar zijn helaas nog steeds veel voorbeelden van, ook onder kinderen en jongeren. Aanhoudend onvriendelijk gedrag heeft vele namen, zoals pesten, tegen iemand samenspannen of klikjes vormen om anderen buiten te sluiten. Daarmee doe je klasgenoten of vriend(inn)en opzettelijk pijn. Jonge zusters, de Heer is niet blij als we wreed of gemeen naar anderen zijn.

Hier is een voorbeeld. Een jongeman hier in Utah, een vluchteling, werd gepest omdat hij anders was en onder meer zijn moedertaal soms sprak. Hij werd door een groep bevoorrechte jongeren vervolgd, tot hij wraak nam en ruim zeventig dagen in de cel belandde en het gevaar liep uitgezet te worden. Ik weet niet wat deze groep jongeren, velen lid van de kerk zoals jullie, ertoe aanzette, maar ik zie wel het effect van hun gemeenschap: een hele nare ervaring met grote impact voor een van Gods kinderen. Kleine onvriendelijke daden kunnen vernietigende gevolgen hebben.

Toen ik dat verhaal hoorde, vergeleek ik het met wat onze profeet, president Nelson, in zijn recente wereldwijde devotionaal voor jongeren heeft gezegd. Hij riep jullie en alle andere jongeren op om Israël te helpen vergaderen en 'om op te vallen'. Hij zei: 'Wees anders dan de wereld. Jij en ik weten dat je een licht voor de wereld moet zijn. Daarom wil de Heer dat je er uitziet, klinkt, handelt en je kleedt als een echte discipel van Jezus Christus.'⁷

De deelnemers aan het jeugdbataljon dat president Nelson voor ogen heeft, zijn zeker niet *gemeen* tegen elkaar. Zij volgen de lering van de Heiland om anderen een liefdevolle en zorgzame hand te reiken, zelfs de andere wang toe te keren als anderen ons misschien gekrenkt hebben.

In een algemene conferentie-toespraak enige tijd geleden gehouden, toen velen van jullie net geboren waren, prees president Gordon B. Hinckley de 'prachtige jongevrouwen die ernaar streven om het evangelie na te leven'. Hij beschreef ze, net zoals ik jullie nu wil beschrijven:

'Zij zijn mild voor elkaar. Zij streven ernaar om elkaar te sterken. Zij strekken hun ouders en het gezin waaruit zij komen tot eer. Zij zijn bijna vrouw en zullen de rest van hun leven de idealen met zich meenemen die hen momenteel drijven.'⁸

Als dienstknecht van de Heer zeg ik tegen jullie, jongevrouwen: onze wereld heeft jullie goedheid en liefde nodig. Wees vriendelijk voor elkaar. Jezus heeft ons geleerd dat we elkaar lief moeten hebben en anderen zo moeten behandelen als wij zelf behandeld willen worden. Als we proberen vriendelijk te zijn, komen we dicht bij Hem en zijn liefdevolle invloed.

Lieve zusters, als u in wat voor opzicht ook gemeen of bekrompen bent – als persoon of met een groep – besluit dan nu om te veranderen en anderen tot verandering aan te moedigen. Dit is mijn raad, die ik u als dienstknecht van de Heer Jezus Christus geef – want zijn Geest heeft mij ingegeven om over dit belangrijke onderwerp tot u te spreken. Ik getuig van Jezus

Christus, onze Heiland, die ons leerde elkaar lief te hebben zoals Hij ons liefheeft. Ik bid dat we dat zullen doen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Sara Berg, 'Nation's Latest Challenge: Too Few Children', *AMA Wire*, 18 juni 2018, wire.ama-assn.org.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 387, 390; zie ook M. Russell Ballard, 'Moeders en dochters', *Liahona*, mei 2010, 18 (in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* [2011], 169).
3. Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', *Liahona*, november 2015, 96; zie ook Russell M. Nelson, 'Children of the Covenant', *Ensign*, mei 1995, 33.
4. Het onderzoek werd gepubliceerd door de Oxford University Press als Christian Smith en Melinda Lundquist Denton, *Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers* (2005).
5. 'Dierb're kind'ren, God is met u', *Lofzangen*, nr. 61.
6. Zie 'In Our Opinion: You Don't Need to Be Captured by Screen Time', *Deseret News*, 31 augustus 2018, deseretnews.com.
7. Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), 8, HopeofIsrael.lds.org.
8. Gordon B. Hinckley, 'De noodzaak van meer vriendelijkheid', *Liahona*, mei 2006, 60–61.

President Russell M. Nelson

Deelname van de zusters aan de vergadering van Israël

Ik doe een profetische oproep aan u, de vrouwen van de kerk, om de toekomst vorm te geven door het verstrooide Israël te helpen vergaderen.

Het is geweldig om in uw midden te zijn, lieve en dierbare zusters. Een recent voorval illustreert misschien mijn gevoelens voor u en de goddelijke eigenschappen waarmee u begiftigd bent.

Ik sprak onlangs een groep leden in Zuid-Amerika toe. In mijn grote enthousiasme over mijn onderwerp zei ik op een cruciaal moment: ‘Als *moeder* van tien kinderen kan ik u zeggen dat [...]’, waarna ik mijn boodschap vervolgde.

Ik had niet door dat ik het woord *moeder* gezegd had. Mijn tolk ging ervan uit dat ik mij versprak en veranderde het woord *moeder* in *vader*, zodat de aanwezigen niet doorhadden dat ik mezelf als *moeder* betiteld had. Maar mijn vrouw, Wendy, verkneuterde zich wel in mijn Freudiaanse verspreking.

Het diepe verlangen van mijn hart om iets voor de wereld te betekenen – wat alleen een moeder zo sterk heeft – borrelde uit mijn hart op. Mensen hebben mij door de jaren heen gevraagd waarom ik ervoor *gekozen* heb om arts te worden. Mijn antwoord

was dan steevast: ‘Omdat ik er niet voor kon *kies*zen een moeder te worden.’

Ik zeg erbij dat ik met het woord *moeder* niet alleen vrouwen bedoel die in dit leven kinderen gekregen of geadopteerd hebben. Ik bedoel daarmee *alle* volwassen dochters van onze hemelse Ouders. *Iedere* vrouw is

op grond van haar eeuwige, goddelijke bestemming een moeder.

Vanavond bid ik dan ook als *vader* van tien kinderen – *nege*n dochters en één zoon – en als president van de kerk, dat u mijn diepe gevoelens voor u op waarde zult schatten – voor wie u bent en al het goede dat u doet. Niemand kan doen wat een rechtschapen vrouw kan doen. Niemand kan aan de invloed van een moeder tippen.

Mannen kunnen de liefde van onze hemelse Vader en de Heiland vaak wel aan anderen overbrengen. Maar vrouwen hebben daar een bijzondere gave voor – een hemelse begiftiging. U hebt het vermogen om aan te voelen wat iemand nodig heeft – en *wanneer* hij of zij het nodig heeft. U kunt iemand precies op het juiste moment hulp bieden, troosten, onderwijzen en sterken.

Vrouwen kijken anders tegen dingen aan dan mannen en, o, wat hebben we uw perspectief hard nodig! Door uw natuur denkt u *eerst* aan anderen, aan het effect dat een bepaalde aanpak op anderen zal hebben.

Zoals president Eyring heeft uitgelegd, was het onze illustere moeder Eva die met haar verreikende visie van het plan van onze hemelse Vader de zogeheten ‘val’ in gang zette. Dankzij haar wijze en moedige keuze en Adams besluit om haar daarin te steunen, trad de volgende stap in Gods plan van geluk in werking. Zo kregen wij

allemaal de kans op aarde te komen, een lichaam te krijgen en te bewijzen dat we *nu* ook voor Jezus Christus zullen kiezen, zoals we dat in het voorsterfelijk bestaan gedaan hadden.

Lieve zusters, u hebt unieke geestelijke gaven en vermogens. Ik spoor u vanavond met alle hoop van mijn hart aan dat u zult bidden om inzicht in *uw geestelijke gaven* – om ze meer dan ooit te ontwikkelen, te gebruiken en uit te breiden. U zult de wereld daardoor veranderen.

Als vrouw bent u een inspiratiebron en voorbeeld voor anderen. Ik zal u iets over de aanleiding van de twee grote aankondigingen in de vorige algemene conferentie vertellen. U, lieve zusters, stond daarbij centraal.

Ten eerste: de bediening. De ultieme norm voor onze bediening is die van onze Heiland, Jezus Christus. Vrouwen zitten en zaten over het algemeen dichtertegen die norm aan dan mannen. U volgt bij echte bediening uw gevoelens om iemand de liefde van de Heiland meer te laten ervaren. Rechtschapen vrouwen hebben een aangeboren talent tot bedienen. Ik ken vrouwen die elke dag bidden: ‘Wie kan ik vandaag voor U helpen?’

Sommige mannen hadden vóór de bekendmaking in april 2018 over de hogere en heiligere manier van zorgen voor anderen de neiging om hun huisonderwijstaak af te vinken en dan naar de volgende taak te gaan.

Maar wanneer *u* merkte dat een zuster die u bezocht hulp nodig had, speelde u daar meteen op in en bleef u dat de hele maand doen. Dus de *manier waarop* u huisbezoek deed, heeft ons tot het verhevener bedieningswerk geïnspireerd.

Ten tweede: in de afgelopen algemene conferentie hebben we ook de Melchizedekse-priesterschapsquorums geherstructureerd. We zochten naar manieren om de mannen van de kerk te helpen doeltreffender in hun taken te zijn. Daarbij keken we goed naar het voorbeeld van de zustershulpvereniging.

In de ZHV komen vrouwen van verschillende leeftijden in allerlei

levensfasen bijeen. Elke levensfase kent zijn eigen uitdagingen en toch komt *u* week na week samen. U bespreekt het evangelie, maakt samen vooruitgang en betekent echt iets voor de wereld.

Nu zijn Melchizedeks-priesterschapsdragers, naar uw voorbeeld, lid van het ouderlingenquorum. Deze mannen zijn tussen de 18 en 98 jaar (of misschien ouder) en lopen ook in hun ervaring in het priesterschap en de kerk sterk uiteen. Deze broeders kunnen hun broederschap nu versterken, samen leren en anderen doeltreffender tot zegen zijn.

U weet dat mijn vrouw en ik afgelopen juni de jongeren van de kerk hebben toegesproken. We riepen ze op zich voor het jeugdbataljon van de Heer aan te melden om Israël aan beide kanten van de sluier te helpen vergaderen. Deze vergadering is de *grootste* uitdaging, het *grootste* doel en het *grootste* werk op aarde in deze tijd!¹

In dit werk zijn vrouwen keihard nodig, want vrouwen geven de toekomst vorm. Ik doe vanavond dan ook een profetische oproep aan u, de vrouwen van de kerk, om de toekomst vorm te geven door het verstrooide Israël te helpen vergaderen.

Waar kunt u beginnen?

Ik vraag u *vier dingen* te doen:

Ten eerste, doe mee aan een 10-daagse vastenperiode waarin u geen sociale media en andere media gebruikt die negatieve en onreine gedachten bij u opwekken. Bid om inzicht welke invloeden u tijdens uw vasten uit kunt schakelen. Het effect van uw 10-daagse vastenperiode zal u misschien verrassen. Wat merkt u op nadat u de gezichtspunten van de wereld die uw geest hebben aangetast een tijdje losgelaten hebt? Wilt u uw tijd en energie *nu* ergens anders aan besteden? Zijn uw prioriteiten veranderd, ook al is het maar een beetje? Ik spoor u aan om elke ingeving op te schrijven en op te volgen.

Ten tweede, lees het Boek van Mormon tussen nu en het eind van het jaar. Dat lijkt met alles wat u al te doen hebt misschien onmogelijk. Maar als u deze uitnodiging met een volmaakt voornemen van hart aanneemt, zal de Heer u een manier laten vinden om het te volbrengen. Als u het onder gebed bestudeert, beloof ik dat de hemelen voor u geopend zullen worden. De Heer zal u met meer inspiratie en openbaring zegenen.

Ik moedig u aan om elk vers dat over de Heiland gaat of naar Hem verwijst te markeren. Ga vervolgens

bewust over Christus spreken, u in Christus verheugen en Christus prediken in uw familie- en vriendenkring.² U en zij zullen daardoor dichter tot de Heiland komen. Er zullen ook veranderingen, wonderen zelfs, plaatsvinden.

Vanochtend is er een nieuw zondags kerkschema en een thuisgericht en kerkgesteund leerplan aangekondigd. U, lieve zusters, speelt een cruciale rol in het succes van deze nieuwe, evenwichtige en gecoördineerde werkwijze voor het evangelieonderricht.

Maak uw dierbaren deelgenoot van wat u uit de Schriften leert. Leer ze hoe ze zich tot de Heiland kunnen wenden voor zijn genezende en reinigende macht wanneer ze zondigen. Leer ze ook dat ze dagelijks een beroep op zijn versterkende macht kunnen doen.

Ten derde, maak een gewoonte van regelmatig tempelbezoek. Misschien moet u er iets meer offers voor brengen. Als u de tempel met meer regelmaat bezoekt, kan de Heer u leren zijn priesterschapsmacht aan te boren waarmee u in zijn tempel begiftigd bent. Wie van u niet dicht bij een tempel woont, spoor ik aan u onder gebed in tempels te verdiepen aan de hand van de Schriften en de woorden van levende profeten. Streef naar meer *kennis*, meer *begrip* en meer *gevoel* aangaande tempels dan u ooit hebt gehad.

In onze wereldwijde devotionaal voor jongeren van afgelopen juni sprak ik over een jongeman wiens leven veranderde toen zijn ouders zijn smartphone voor een ouderwets mobieltje omruilden. De moeder van deze jongeman is een onverschrokken gelovige vrouw. Ze zag haar zoon

naar keuzes afzakken die hem van een zending konden weerhouden. Ze zond haar smeekbeden in de tempel op om te weten hoe ze haar zoon het beste kon helpen. Vervolgens zette ze elke ingeving in daden om.

Ze zei: 'De Geest spoorde me aan om de telefoon van mijn zoon op bepaalde tijdstippen op bepaalde zaken te controleren. Ik weet niet hoe die smartphones precies werken, maar de Geest leidde me door alle sociale media die ik zelf niet eens gebruik! Ik weet dat de Geest ouders helpt die leiding zoeken om hun kinderen te beschermen. [Eerst] was mijn zoon woedend op mij. [...] Maar na drie dagen bedankte hij me al! Hij kon het verschil voelen.'

Het doel van de zustershulpvereniging

De ZHV bereidt vrouwen voor op de zegeningen van het eeuwige leven, doordat ze de kans krijgen:

- Hun geloof in onze hemelse Vader, in Jezus Christus en in zijn verzoening te vergroten.
- Personen en gezinnen door verordeningen en verbonden te sterken.
- Mensen in nood eensgezind te helpen.

Exemplaren kunnen op lds.org/callings/relief-society/purposes of op store.lds.org worden aangeschaft.

Het gedrag en de houding van haar zoon veranderden drastisch. Hij stak zijn handen thuis meer uit de mouw, glimlachte vaker en had zijn aandacht er in de kerk beter bij. Hij genoot van zijn dienstbetoon in de doopruijme van een tempel en bereidt zich nu voor op een zending.

Mijn vierde uitnodiging voor de zusters die oud genoeg zijn, is om volop aan de ZHV deel te nemen. Ik spoor u aan om het doel van de zustershulpvereniging te bestuderen. Dat is inspirerend. Het kan u ertoe aanzetten om uw eigen levensdoel op te stellen. Ik spoor u ook aan de waarheden in de ZHV-verklaring te koesteren, die bijna twintig jaar geleden is gepubliceerd.³ Op het kantoor van het Eerste Presidium hangt een ingelijst exemplaar van deze verklaring. Ik word er *telkens* weer door opgebouwd. Er staat in wie u bent en wat de Heer in *deze* tijd van u verwacht terwijl u *uw* deel doet om het verstrooide Israël te helpen vergaderen.

Lieve zusters, wij hebben *u* nodig! Wij 'hebben *uw* kracht, *uw* bekering, *uw* overtuiging, *uw* leidinggevende kwaliteiten, *uw* wijsheid en *uw* inbreng nodig.'⁴ Wij kunnen Israël gewoon niet zonder u vergaderen.

Ik heb u lief en dank u, en zegen u nu met het vermogen om de wereld achter u te laten terwijl u aan dit cruciale en dringende werk deelneemt. Samen kunnen wij alles doen wat onze hemelse Vader van ons verwacht om de wereld op de wederkomst van zijn geliefde Zoon voor te bereiden.

Jezus is de Christus. Dit is zijn kerk. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotionaal voor jongeren, maandag 3 juni 2018), [HopeofIsrael.Lds.org](https://hopeofisrael.lds.org).
2. Zie 2 Nephi 25:26.
3. Deze documenten zijn online beschikbaar. Voor de doelen van de zustershulpvereniging, zie lds.org/callings/relief-society/purposes. Voor de ZHV-verklaring, zie Ellen Smoot, 'Verheugt u, gij dochter van Sion', *Liahona*, januari 2000, 111-114.
4. Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', *Liahona*, november 2015, 96; cursivering toegevoegd.

Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Dallin H. Oaks
Eerste raadgever

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godby

ALGEMENE ZEVENTIGERS

(namen in alfabetische volgorde)

Marcos A. Alibekatis	Valeri V. Corodin	Jose L. Alonso	J. Devi Cornish	Wilford W. Andersen	Ian S. Arden	Steven R. Bangenter	W. Mark Bassett	David S. Baxter	Randall K. Bennett	Shayne M. Bowen	Mark A. Bragg	Matthew L. Carpenter	Yoon Hwan Choi	Craig C. Christensen	Kim B. Clark	Weatherford T. Clayton	Lawrence E. Conbridge
Taylor G. Goboy	James B. Martino	Richard J. Maynes	Richard J. Maynes	Richard J. Maynes	Peter F. Meaus	Hugo Montoya	Marcus B. Nash	K. Brett Nattress	S. Gifford Nielsen	Brent H. Nielsen	Adrian Ochoa	S. Mark Palmer	Adilson de Paula Parrella	Kevin W. Pearson	Anthony D. Perkins	Paul B. Peper	Hugo E. Martinez
Ratael E. Pino	Larry Y. Wilson	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins	Kazumiko Yamashita	Gary B. Sabain	Evan A. Schmutz	Joseph W. Shabi	Steven E. Snow	Vern P. Stanfill	Brian K. Taylor	Michael John U. Ueh	Juan A. Uceda	Amulio Valenzuela	Juan Pablo Villar	Takashi Wada	Ianiela B. Vekolo	Scott C. Whiting

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Dean M. Davitts Eerste raadgever	Gerald Causse Presiderende bisschop	W. Christopher Vaidelli Ivweede raadgever

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

Devin G. Duriant Eerste raadgever	Tad R. Callister President	Brian K. Ashton Ivweede raadgever	Michelle D. Craig Eerste raadgever	Bonnie H. Gordon Presidente	Becky Craven Ivweede raadgever	Sharon Eubaik Eerste raadgever	Jean B. Bingham Presidente	Reyna L. Aburto Ivweede raadgever	Lisa L. Hakkruss Eerste raadgever	Joy D. Jones Presidente	Cristina B. Franco Ivweede raadgever	Douglas D. Holmes Eerste raadgever	Stephen W. Owen President	W. Joseph Brough Ivweede raadgever

President M. Russell Ballard

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het visioen over de verlossing van de doden

Ik getuig dat het visioen dat president Joseph F. Smith ontving waar is. Ik getuig dat iedereen te weten kan komen dat het waar is.

Broeders en zusters, ik heb deze toespraak enige tijd vóór het overlijden van mijn lieve vrouw, Barbara, voorbereid. Mijn gezin en ik danken u voor uw liefde en medeleven. Ik bid dat de Heer mij zal zegenen nu ik u deze morgen toespreek.

In oktober 1918, 100 jaar geleden, ontving president Joseph F. Smith een heel bijzonder visioen. Na bijna 65 jaar toegewijde dienst aan de Heer in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en maar een paar weken voor zijn dood op 19 november 1918, overpeinsde hij in zijn kamer het zoenoffer van Christus en las hij Petrus' beschrijving van de bediening van de Heiland in de geestenwereld na zijn kruisiging.

Hij schrijft: 'Onder het lezen werd ik zeer getroffen [...]. Terwijl ik deze dingen [...] overpeinsde, werden de ogen van mijn begrip geopend en de Geest des Heren rustte op mij en ik zag de scharen der doden.'¹ De volledige tekst van het visioen staat in Leer en Verbonden afdeling 138.

Ik wil graag met wat achtergrondinformatie illustreren hoe Joseph F. zijn hele leven op dit opmerkelijke visioen is voorbereid.

Als president van de kerk bezocht hij in 1906 Nauvoo en dacht terug aan een moment toen hij nog maar vijf jaar was. Hij zei: 'Dit is precies de plek waar ik stond toen [Joseph, mijn oom, en mijn vader Hyrum] op weg naar Carthage langsreden. Zonder van zijn paard af te komen, leunde vader voorover in zijn zadel en pakte me van de grond op. Hij gaf me een afscheidskus en zette me neer. Ik keek hoe hij wegreed.'²

De volgende keer dat Joseph F. hen zag, tilde zijn moeder Mary Fielding Smith hem op om de martelaars te zien, die na hun gewelddadige dood in de gevangenis in Carthage op 27 juni 1844 naast elkaar lagen.

Twee jaar later vertrok Joseph F. met zijn broers, zussen en trouwe moeder, Mary Fielding Smith, uit Nauvoo naar Winter Quarters. Hij was nog geen 8 jaar oud, maar moest een span ossen

van Montrose (Iowa) naar Winter Quarters menen, en later naar de Salt Lake Valley. Hij was bijna 10 toen ze daar aankwamen. Jongens en jongemannen, ik hoop dat jullie luisteren en beseffen hoeveel verantwoordelijkheid en verwachtingen Joseph F. al in zijn jeugd opgelegd werden.

Slechts vier jaar later, in 1852, toen hij 13 was, overleed zijn dierbare moeder. Joseph en zijn broers en zussen waren nu weeskinderen.³

In 1854, toen Joseph F. 15 was, werd hij op zending naar Hawaï geroepen. Die zending, die meer dan drie jaar duurde, was het begin van een leven van dienstbetoon in de kerk.

Na zijn terugkeer in Utah trouwde Joseph F. in 1859.⁴ De daaropvolgende jaren bestond zijn leven uit werk, gezinstaken en nog eens twee zendingen. Op 1 juli 1866, toen hij 27 was, veranderde het leven van Joseph F. voorgoed toen hij door Brigham Young tot apostel werd geordend. In oktober van het daaropvolgende jaar vulde hij een vacature in de Raad der Twaalf.⁵ Hij was raadgever van Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff, en Lorenzo Snow voordat hij zelf in 1901 president werd.⁶

In een heerlijk visioen in oktober 1918 zag president Joseph F. Smith zijn vader Hyrum en de profeet Joseph Smith.

Het eerste kindje van Joseph F. en zijn vrouw Julina was Mercy Josephine.⁷ Ze was slechts tweeënhalftoeen toen ze overleed. Kort daarna schreef Joseph F.: ‘Gisteren was het een maand geleden dat [...] mijn lieveling Josephine overleed. Ach! Had ik haar maar kunnen redden en een volwassen vrouw zien worden. Ik mis haar elke dag en voel me eenzaam. [...] Als het verkeerd is om zoveel van mijn kleintjes te houden, hoop ik dat God mijn zwakheid vergeeft.’⁸

Gedurende zijn leven verloor president Smith zijn vader, moeder, een broer, twee zussen, twee vrouwen en dertien kinderen. Hij kende het verdriet van het verlies van dierbaren.

Toen zijn zoon Albert Jesse overleed, schreef Joseph F. aan zijn zus Martha Ann dat hij de Heer had gesmeekt hem te behouden en vroeg: ‘Waarom gebeurt dit? O God, waarom moest dit gebeuren?’⁹

Ondanks zijn gebeden in die tijd kreeg Joseph F. hierop geen antwoord.¹⁰ Hij zei Martha Ann dat ‘de hemel wel een koperen muur boven ons hoofd’ leek te zijn als het ging om de dood en de geestenwereld. Maar

zijn geloof in de eeuwige beloften van de Heer was sterk en standvastig.

Op de tijd van de Heer kreeg president Smith dankzij het magnifieke visioen in oktober 1918 meer inzicht in de geestenwereld, waar hij veel troost uit wist te putten.

Met name dat jaar was erg pijnlijk voor hem. Hij was diep getroffen door het dodental in de Eerste Wereldoorlog, dat opliep tot meer dan 20 miljoen slachtoffers. Ook was er een wereldwijde griep epidemie, die naar schatting 100 miljoen levens eiste.

Dat jaar verloor president Smith ook nog eens drie dierbare familieleden. Ouderling Hyrum Mack Smith van het Quorum der Twaalf Apostelen, zijn oudste zoon en mijn grootvader, overleed plotseling aan een opengebarsten blindedarm.

President Smith schreef: ‘Ik ben sprakeloos, [verdoofd] van verdriet! [...] Mijn hart is gebroken, het leven is eruit! [...] O God, wat heb ik van hem gehouden! [...] Ik zal eeuwig van hem blijven houden. Zo is het en zo zal het altijd zijn met mijn zoons en dochters, maar hij is mijn eerstgeboren zoon, de eerste die mij de vreugde en hoop van

een eeuwige, erbare naam onder de mensen gaf. Vanuit de diepten van mijn ziel dank ik God voor hem! Maar ... o! wat had ik hem nodig! We hadden hem allemaal nodig! Hij betekende zoveel voor de kerk. [...] En nu ... ach! Wat moet ik toch! ... O God, help mij!’¹¹

De daaropvolgende maand overleed ook president Smiths schoonzoon, Alonzo Kesler, in een tragisch ongeluk.¹² President Smith schreef in zijn dagboek: ‘Dit vreselijke en hartverscheurende, fatale ongeluk heeft wederom een zware deken van rouw over heel mijn familie geworpen.’¹³

Zeven maanden later, in september 1918, overleed president Smiths schoondochter en mijn grootmoeder, Ida Bowman Smith, na de geboorte van haar vijfde kind, mijn oom Hyrum.¹⁴

En zo gebeurde het op 3 oktober 1918, na diep verdriet om de miljoenen in de wereld die door oorlog en ziekte waren omgekomen en ook de sterfgevallen in zijn eigen familie, dat president Smith de hemelse openbaring ontving die bekendstaat als ‘het visioen van de verlossing van de doden’.

De volgende dag zinspeelde hij op die openbaring in de openingsbijeenkomst van de algemene oktoberconferentie. President Smiths gezondheid was slecht, maar toch sprak hij kort: ‘Ik zal niet proberen, ik durf niet te spreken over wat er deze ochtend allemaal in mij omgaat. Ik stel het uit totdat, als God het wil, ik u iets kan vertellen over wat er in mijn gedachten en hart leeft. Ik heb de [laatste] vijf maanden niet alleen doorgebracht. Ik heb ze in de geest van gebed, smeekbeden, geloof en vastberadenheid doorgebracht. En ik ben voortdurend met de Geest van de Heer in contact geweest.’¹⁵

De openbaring die hij op 3 oktober ontving, gaven hem diepe troost en een antwoord op veel van zijn vragen. Door deze openbaring te bestuderen en te overpeinzen wat die voor ons dagelijkse leven betekent, kunnen ook wij troost vinden en meer te weten komen over wat er met ons gebeurt wanneer wij en onze dierbaren overlijden en naar de geestenwereld gaan.

Een van de vele dingen die president Smith zag, was het bezoek van de Heiland aan de getrouwen in de geestenwereld na zijn eigen dood aan het kruis. Uit het visioen citeer ik:

‘Maar zie, uit de rechtvaardigen stelde Hij zijn heerscharen samen en wees boodschappers aan, bekleed met macht en gezag, en machtigde hen om uit te gaan en het licht van het evangelie aan hen te brengen die zich in de duisternis bevonden, ja, aan alle geesten van de mensen [mannen en vrouwen];¹⁶ en zo werd het evangelie gepredikt tot de doden. [...]

‘Dezen werd geloof in God geleerd, bekering van zonde, de plaatsvervangende doop tot vergeving van zonden, de gave van de Heilige Geest door handoplegging,

‘en alle andere beginselen van het evangelie die zij moesten kennen om in staat te zijn geoordeeld te worden naar de mens in het vlees, maar te leven naar God in de geest. [...]

‘Want de doden hadden de lange afwezigheid van hun geest uit hun lichaam als een gevangenschap beschouwd.

‘Dezen onderwees de Heer, en Hij gaf hun macht om tevoorschijn te komen, na zijn opstanding uit

de doden, om het koninkrijk van zijn Vader binnen te gaan en daar gekroond te worden met onsterfelijkheid en het eeuwige leven,

‘en van die tijd af hun werk voort te zetten, zoals door de Heer was beloofd, en deelgenoot te zijn van alle zegeningen die waren voorbehouden aan hen die Hem liefhebben.’¹⁷

In het visioen zag president Smith zijn vader Hyrum en de profeet Joseph Smith. 74 jaar eerder had hij hen als kleine jongen in Nauvoo voor het laatst gezien. We kunnen alleen maar gissen hoe blij hij was om zijn dierbare vader en oom te zien. Hij moet geïnspireerd en getroost zijn door de kennis dat alle geesten eruit blijven zien zoals zij er in hun sterfelijk leven uitzagen en dat ze reikhalzend uitkijken naar de dag van hun beloofde opstanding. Het visioen liet nog duidelijker zien hoe groots en veelomvattend het plan van onze hemelse Vader voor zijn kinderen en Christus’ verlossende liefde en de weergalozes macht van zijn verzoening zijn.¹⁸

Op dit bijzondere eeuwfeest nodig ik u uit deze openbaring grondig en bedachtzaam te lezen. Moge de Heer u daarbij zegenen dat u Gods liefde en zijn plan voor de verlossing en het

geluk van zijn kinderen vollediger zult begrijpen en koesteren.

Ik getuig dat het visioen dat president Joseph F. Smith ontving waar is. Ik getuig dat iedereen het kan lezen en te weten kan komen dat het waar is. Zij die deze kennis niet in dit leven ontvangen, zullen zeker weten dat het waar is als ze in de geestenwereld zijn gekomen. Daar zal iedereen God en de Heer Jezus Christus liefhebben en prijzen om het grote heilsplan en de zegen van de beloofde opstanding als lichaam en geest herenigd worden om nooit meer gescheiden te worden.¹⁹

Ik ben dankbaar dat ik weet waar mijn dierbare Barbara is en dat we weer samen zullen zijn, voor alle eeuwigheid met onze familie. Mag de Geest van de Heer ons nu en voor eeuwig nabij zijn, is mijn nederig gebed, in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 138:6, 11.
2. Joseph F. Smith, in Preston Nibley, *The Presidents of the Church* (1959), 228.
3. Zie Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith* (1938), 13.
4. Hij trouwde in 1859 met Levira Clark, in 1866 met Julina Lambson, in 1868 met Sarah Richards, in 1871 met Edna Lambson, in 1883 met Alice Kimball en in 1884 met Mary Schwartz.

5. Joseph F. Smith werd geroepen als extra raadgever in het Eerste Presidium (Brigham Young, Heber C. Kimball en Daniel H. Wells). Hij was ook van drie kerkpresidenten tweede raadgever in het Eerste Presidium: John Taylor, Wilford Woodruff en Lorenzo Snow.
6. Joseph F. Smith was raadgever in het Eerste Presidium toen Brigham Young president was, en tweede raadgever in het Eerste Presidium toen John Taylor, Wilford Woodruff en Lorenzo Snow president waren. Hij was de eerste president van de kerk die in het Eerste Presidium had gediend voor hij als president werd geroepen.
7. Mercy Josephine, het eerste kind van Joseph F., is op 14 augustus 1867 geboren en op 6 juni 1870 overleden.
8. Joseph F. Smith, dagboek, 7 juli 1870, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Salt Lake City, Utah, VS.
9. Joseph F. Smith aan Martha Ann Smith Harris, 26 augustus 1883, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis; zie Richard Neitzel Holzapfel en David M. Whitchurch, *My Dear Sister: The Letters between Joseph F. Smith and His Sister Martha Ann* (2018), 290–291.
10. Joseph F. Smith heeft in zijn leven en bediening als apostel en president van de kerk vaak de leiding van de Heer gevoeld in de vorm van geïnspireerde dromen, openbaringen en visioenen. Die kostbare gaven van de Heer vonden in veel gevallen de weg naar zijn dagboeken, toespraken, herinneringen en officiële verslagen van de kerk.
11. Joseph F. Smith, dagboek, 23 januari 1918, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis; zie Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith*, 473–474.
12. Zie 'A. [P.] Kesler Is Killed in Fall from a Building', *Ogden Standard*, 5 februari 1918, 5.
13. Joseph F. Smith, dagboek, 4 februari 1918, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis.
14. Zie 'Ida Bowman Smith', *Salt Lake Herald-Republican*, 26 september 1918, 4.
15. Joseph F. Smith, in Conference Report, oktober 1918, 2.
16. Zie de verwijzing naar 'onze heerlijke moeder Eva' en de 'getrouwde dochters die [...] de ware en levende God [hebben] vereerd' (Leer en Verbonden 138:39).
17. Leer en Verbonden 138:30, 33–34, 50–52.
18. De tekst van het visioen verscheen voor het eerst in de *Deseret News* van 30 november 1918, elf dagen nadat president Smith op 19 november was overleden. Het werd afgedrukt in de *Improvement Era* van december 1918 en de uitgaven van januari 1919 van het *Relief Society Magazine*, het *Utah Genealogical and Historical Magazine*, het *Young Women's Journal* en de *Millennial Star*.
19. Hoewel zonen des verderfs opstaan, mogen zij onze hemelse Vader en Jezus Christus niet liefde en lof geven zoals zij die een koninkrijk van heerlijkheid ontvangen. Zie Alma 11:41; Leer en Verbonden 88:32–35.

Bonnie H. Cordon
Algemeen jongevrouwenpresidente

Een herder worden

Ik hoop dat de mensen die u bedient u als hun vriend zullen zien, en dat ze aan u een pleitbezorger en vertrouweling hebben.

Een jaar geleden ontmoette ik in Chili een leuk jeugdwerkkind. Hij zei: 'Hoi, ik ben David. Ga je in de algemene conferentie over mij praten?'

Soms denk ik aan Davids onverwachte groet. We willen allemaal erkenning. We willen belangrijk zijn, herinnerd worden en ons geliefd voelen.

Zusters en broeders, u bent belangrijk. Ook als er in de algemene conferentie niet over u wordt gepraat, kent de Heiland u en houdt Hij van u. Als u daaraan twijfelt, bedenk dan dat Hij 'u in [zijn] handpalmen [heeft] begraven'.¹

Het besef dat de Heiland van ons houdt, doet ons afvragen hoe we het beste onze liefde voor Hem kunnen tonen.

De Heiland vraagt Petrus: 'Hebt gij Mij waarlijk lief?'

Petrus antwoordde: 'Ja, Heere, U weet dat ik van U houd. Hij zei tegen hem: Weid Mijn lammeren.'

Toen hij die vraag 'Hebt u mij lief?' een tweede en derde keer kreeg, was Petrus bedroefd, maar hij bevestigde zijn liefde: 'Heere, U weet alle dingen, U weet dat ik van U houd. Jezus zei tegen hem: *Weid Mijn schapen.*'²

Had Petrus al niet bewezen dat hij een liefdevolle volgeling van Christus was? Bij hun eerste ontmoeting langs de kust liet hij 'meteen' zijn netten

achter om de Heiland te volgen.³ Petrus werd een ware visser van mensen. Hij vergezelde de Heiland tijdens zijn bediening en onderwees anderen in het evangelie van Jezus Christus.

De herrezen Heer wist echter dat Hij niet meer aan Petrus' zijde zou staan om hem te tonen hoe en wanneer hij kon dienen. Zonder de Heiland moest Petrus de leiding van de Geest zoeken, zelf openbaring ontvangen, en voldoende moed en geloof hebben om ernaar te handelen. De Heiland was bezorgd om zijn schapen, en Hij wilde

dat Petrus deed wat Hij zou doen als Hij er was. Hij vroeg Petrus een herder te worden.

In april van dit jaar vroeg president Russell M. Nelson ons iets vergelijkbaars. Hij vroeg ons de schapen van onze Vader op een heiliger manier te weiden door onze bediening.⁴

Om dat goed te doen, moeten we een herdershart ontwikkelen en de behoeften van de schapen van de Heer begrijpen. Hoe worden we dus de herders die de Heer voor ogen heeft?

Zoals bij alle vragen ligt het antwoord bij onze Heiland, Jezus Christus, de goede Herder. De schapen van de Heiland waren gekend en geteld. Er werd over hen gewaakt en ze maakten deel uit van Gods kudde.

Gekend en geteld

Als we het voorbeeld van de Heiland willen volgen, moeten we zijn schapen eerst kennen en tellen. We hebben specifieke personen en gezinnen onder onze hoede gekregen, zodat de voltallige kudde van de Heer ondergebracht is en niemand wordt vergeten. Het gaat bij het tellen echter niet om de aantallen. Het gaat erom dat *ieder* mens de liefde van de Heiland voelt, doordat iemand *voor* Hem dient. Zo weten allen dat ze door een liefdevolle Vader in de hemel zijn gekend.

Onlangs maakte ik kennis met een jongevrouw die als dienende zuster was toegewezen aan een zuster die bijna vijf keer zo oud was als zij. Ze ontdekten dat ze allebei van muziek hielden. Als de jongevrouw op bezoek gaat, zingen ze samen en luisteren ze naar elkaars lievelingsliedjes. Ze smeden vriendschapsbanden die hun allebei tot zegen zijn.

Ik hoop dat de mensen die u bedient u als hun vriend zullen zien, en dat ze aan u een pleitbezorger en vertrouweling hebben, iemand die hun omstandigheden kent en hun dromen en doelen steunt.

Ik ben sinds kort de dienende zuster van een zuster die mijn collega en ik niet goed kenden. Toen ik overlegde met Jess, mijn 16-jarige bedieningscollega, zei ze wijselijk: 'We moeten haar leren kennen.'

We besloten meteen dat we een selfie moesten nemen en ons met een sms'je voorstellen. Ik hield de telefoon vast en Jess drukte op de knop. Ons eerste bedieningswerk was een gezamenlijke inspanning.

Tijdens ons eerste bezoekje vroegen we onze zuster of we voor haar om iets konden bidden. Ze vertelde met welk gevoelig probleem ze zat en zei dat ze onze gebeden goed kon gebruiken. Door haar eerlijkheid en vertrouwen gingen we meteen van haar houden. Het is een aangenaam voorrecht om zijn schapen in ons dagelijks gebed te gedenken.

Terwijl u bidt, voelt u de liefde van Jezus Christus voor de mensen die u bedient. Maak hen deelgenoot van die liefde. Er is toch geen betere manier om zijn schapen te weiden dan hun zijn liefde te laten voelen – *door u?*

Waken

Een tweede manier om een herdershart te ontwikkelen is over Jezus' schapen te waken. De leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen kunnen zo'n beetje alles verhuizen, opknappen, monteren en repareren. We bieden met plezier een helpende hand of staan met een trommel koekjes voor de deur. Maar kunnen we nog meer doen?

Weten onze schapen dat we liefdevol over hen waken en klaarstaan om te helpen?

In Mattheüs 25 staat:

'Kom, gezegenden van mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is. [...]

'Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. [...]

'Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig *gezien* en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven?

'Wanneer hebben wij U als een vreemdeling *gezien* en gastvrij onthaald, of naakt en hebben U gekleed?'⁵

Broeders en zusters, het sleutelwoord is *gezien*. De rechtvaardigen zagen wie in nood was omdat ze keken en opletten. Ook wij kunnen met een wakend oog hulp en troost bieden, successen meevieren en zelfs meedromen. Als we dat doen, geldt de belofte in Mattheüs voor ons: 'Voor zover u dit voor een van de geringste [...] gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.'⁶

Een vriend die ik John zal noemen, vertelde wat er kan gebeuren als we oog hebben voor de verborgen noden van een ander: 'Een zuster in mijn wijk deed een zelfmoordpoging. Twee maanden later kwam ik erachter dat

niemand van mijn quorum met haar man over die traumatische ervaring had gesproken. Helaas had ik ook niets gedaan. Uiteindelijk gingen haar man en ik samen lunchen. Hij was verlegen en eerder gereserveerd. Maar toen ik zei: “Je vrouw wilde zelfmoord plegen. Dat moet verschrikkelijk zijn. Wil je erover praten?”, begon hij te huilen. We hadden een goed, openhartig gesprek, en na enkele minuten ontstond er een opmerkelijke vertrouwensband.’

John voegde eraan toe: ‘Ik denk dat we vaak liever koekjes meeneemen dan ons af te vragen hoe we op zo’n moment eerlijk en liefdevol kunnen zijn.’⁷

Misschien zijn onze schapen gekwetst, verloren of opzettelijk weggelopen, maar als hun herder kunnen we als eerste hun behoeften zien. We kunnen luisteren en liefhebben zonder te oordelen, en hoop en hulp bieden door de opmerkelijke leiding van de Heilige Geest.

Zusters en broeders, uw geïnspireerde goede werken brengen meer hoop en vreugde in de wereld. Als u de Heer vraagt hoe u zijn liefde het beste kunt overbrengen en hoe u oog krijgt voor de noden van de mensen die u bedient, zal Hij uw ogen openen.

Uw heilige bedieningstaak geeft u het goddelijke recht op inspiratie. U kunt die inspiratie vol vertrouwen zoeken.

In Gods kudde opgenomen

Ten derde willen we dat onze schapen in Gods kudde worden opgenomen. Daarvoor moeten we weten waar op het verbondspad ze zich bevinden, en bereid zijn hen op het pad van hun geloof te vergezellen. Het is een heilig voorrecht om hun hart te leren kennen en hen in de richting van de Heiland te wijzen.

Zuster Josivini uit Fiji kon het verbondspad dat voor haar lag moeilijk zien – letterlijk. Haar vriendin zag dat ze niet goed genoeg kon zien om de Schriften te lezen. Ze zorgde voor een nieuwe bril en gaf Josivini een felgeel potlood om elke verwijzing naar Jezus Christus in het Boek van Mormon te markeren. Een eenvoudig verlangen om te dienen en te helpen met Schriftstudie leidde ertoe dat Josivini 28 jaar na haar doop voor het eerst naar de tempel ging.

Of onze schapen nu sterk of zwak, blij of verdrietig zijn, wij kunnen ervoor zorgen dat niemand alleen hoeft te lopen. We kunnen van hen houden op het punt waar ze geestelijk staan, en hen steunen en aanmoedigen bij

hun volgende stap. Als we bidden en moeite doen om hen te begrijpen, getuig ik dat onze hemelse Vader ons zal leiden en dat zijn Geest met ons zal zijn. Wij kunnen de ‘engelen [...] rondom [hen]’ zijn terwijl Hij voor hun aangezicht uit gaat.⁸

De Heer vraagt ons zijn schapen te weiden, om te weiden zoals Hij dat zou doen. Hij roept ons op herders voor elke natie en elk land te zijn. (En ja, ouderling Uchtdorf, we houden van Duitse herders.) En Hij wil dat zijn jongeren daaraan meewerken.

Onze jongeren kunnen de sterkste herders zijn. Zoals president Russell M. Nelson zei, behoren zij ‘tot de besten die de Heer ooit naar deze wereld heeft gestuurd.’ Zij zijn ‘edele geesten’, ‘onze beste spelers’, en zij volgen de Heiland.⁹ Kunt u zich voorstellen met wat een kracht die herders voor zijn schapen zullen zorgen? Als we zij aan zij met deze jongeren bedienen, zien we wonderen gebeuren.

Jongevrouwen en jongemannen, we hebben jullie nodig! Als je nog geen bedieningstaak hebt, ga dan naar je ZHV-presidente of je quorumpresident ouderlingen. Ze zullen blij zijn dat je ervoor wilt zorgen dat zijn schapen gekend en geteld zijn, dat er over hen gewaakt wordt, en dat ze in Gods kudde worden opgenomen.

Als de dag komt waarop we aan de voeten van onze geliefde Heiland neerknielen en zijn kudde hebben gevoed, bid ik dat we net als Petrus kunnen antwoorden: ‘Ja, Heere, U weet dat ik van U houd.’¹⁰ Uw schapen zijn *geliefd*, ze zijn *veilig*, en ze zijn *thuis*. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Nephi 21:16.
2. Zie Johannes 21:15–17; cursivering toegevoegd.
3. Zie Mattheüs 4:20.
4. Zie Russell M. Nelson, ‘Onze bediening’, *Liahona*, mei 2018, 100.
5. Mattheüs 25:34–35, 37–38; cursivering toegevoegd.
6. Mattheüs 25:40.
7. Privécorrespondentie.
8. Leer en Verbonden 84:88.
9. Russell M. Nelson, ‘Hoop van Israël’ (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), HopeofIsrael.lds.org.
10. Johannes 21:15.

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een bediening van verzoening

Ik getuig van de zielenrust die verzoening met God en met elkaar brengt als wij mild en moedig genoeg zijn om die na te streven.

Afgelopen april, toen president Russell M. Nelson het begrip bediening introduceerde, beklemtoonde hij dat het een manier was om de grote geboden, God en elkaar liefhebben, te onderhouden.¹ Wij, de autoriteiten van de kerk, applaudisseren voor u en feliciteren u dat u uw bediening zo geweldig hebt opgepakt. Ga door met het geweldige werk dat u in navolging van onze profeet bent begonnen en wacht niet op veel meer instructies. Spring gewoon in het diepe en begin te zwemmen. Zwem toe naar wie uw hulp nodig hebben. Blijf niet hangen op de vraag of u op de rug of op de buik moet zwemmen. Als we de onderwezen basisbeginselen volgen, priesterschaps-sleutels respecteren en ons openstellen voor de leiding van de Heilige Geest, kunnen we het niet fout doen.

Vanochtend wil ik het hebben over een nog persoonlijker manier van bedienen die niet wordt opgedragen, niet wordt besproken in een bedieningsgesprek, en niet wordt gerapporteerd, dan alleen aan de hemel. Ik geef een heel alledaags voorbeeld van die vorm van bediening.

Grant Morrell Bowen was een hardwerkende, toegewijde echtgenoot en vader die het, net als velen op het platteland, financieel slecht kreeg toen de aardappeloogst tegenviel. Hij en zijn vrouw Norma zochten ander werk, verhuisden naar een andere stad en werkten hard om de eindjes weer aan elkaar te knopen. Maar in een uiterst ongelukkig voorval werd broeder Bowen diep gekwetst toen de bisschop in een tempelgesprek enigszins sceptisch reageerde toen Morrell zei dat hij een volledige tiende had betaald.

Ik weet niet wie van deze mannen die dag de meest correcte cijfers had, maar ik weet wel dat zuster Bowen die dag een nieuwe tempelaanbeveling kreeg, maar dat broeder Bowen zo boos werd dat hij 15 jaar uit de kerk wegbleef.

Wie ook gelijk had over de tiende, blijkbaar vergat zowel Morrell als de bisschop de opdracht van de Heiland om zich zo snel mogelijk welwillend op te stellen² en de raad van Paulus om de zon niet over uw verbolgenheid te laten ondergaan.³ Feit is dat ze zich *niet* welwillend opstelden en dat de zon *wel* over broeder Bowens boosheid onderging. Eerst dagen, toen weken, toen jaren. Daarmee kreeg een van de wijste Romeinen vanouds gelijk, die zei: 'Onbeteugelde woede is vaak [destructiever] dan de grief die deze uitlokt.'⁴ Maar er is altijd nog het wonder van verzoening. Hij hield van zijn gezin en wist dat de kerk waar was. Daarom kwam Morrell Bowen terug naar de kerk. Ik zal u kort vertellen hoe dat in z'n werk ging.

Broeder Bowens zoon Brad is een goede vriend van ons en een toegewijde gebiedszeventiger in het zuiden van Idaho. Toen dit incident plaatsvond, was Brad 11 jaar. 15 jaar lang zag hij hoe zijn vader de kerk steeds meer losliet en was hij getuige van de verschrikkelijke oogst als woede en onbegrip worden gezaaid. Er moest iets gebeuren. Dus in 1977, vlak voor Thanksgiving, toen Brad 26 was en aan de Brigham Young University

studeerde, stapten hij en zijn vrouw Valerie met hun nieuwe baby'tje Mic in hun studentenversie van een auto en trotseerden het slechte weer op weg naar Billings (Montana, VS). Zelfs niet een botsing met een sneeuwhoop bij West Yellowstone hield dit drietal af van hun bedieningsbezoek aan broeder Bowen sr.

Na aankomst vroegen Brad en zijn zus Pam of ze even met hun vader mochten spreken. 'U bent een geweldige vader,' begon Brad een beetje geëmotioneerd, 'en we weten hoeveel u van ons houdt. Maar er is iets mis, en dat is al heel lang zo. Omdat u eens pijn gedaan bent, lijdt dit hele gezin al jaren pijn. Wij zijn stuk, en u bent de enige die ons kan repareren. Kunt u zich er alstublieft, alstublieft, na al die tijd, toe brengen om nu eindelijk dat vervelende voorval met die bisschop te laten voor wat het is en dit gezin voor te gaan in het evangelie zoals u vroeger deed?'

Het was doodstil. Toen keek broeder Bowen op naar deze twee kinderen van hem, been van zijn beenderen en vlees van zijn vlees,⁵ en zei heel stil: 'Ja. Ja, dat doe ik.'

Dolgelukkig maar verrast door dat onverwachte antwoord keken Brad Bowen en zijn gezin hoe hun echtgenoot en vader naar zijn huidige

bisschop ging. Hij wilde dingen weer goedmaken. In een perfecte reactie op dit moedige maar totaal onverwachte bezoek sloeg de bisschop, die broeder Bowen meerdere keren had uitgenodigd om terug te komen, zijn armen om Morrell heen en hield hem een heel, heel, heel lange tijd vast.

Het duurde maar een paar weken – het hoeft echt niet lang te duren – voordat broeder Bowen helemaal actief in de kerk was en weer naar de tempel kon. Kort daarna aanvaardde hij een roeping om een piepkleine gemeente met maar 25 leden te presideren. Die groeide uit tot een bloeiende gemeenschap van meer dan 100. Dit gebeurde allemaal bijna een halve eeuw geleden, maar de bediening en smeekbede van een zoon en dochter aan hun eigen vader en de bereidheid van die vader om te vergeven en zijn leven ondanks de onvolmaaktheden van anderen weer op te pakken, brengen de familie Bowen nu – en een eeuwigheid – veel zegeningen.

Broeders en zusters, Jezus vraagt ons om 'in liefde met elkaar [te] leven'⁶ zonder 'woordenstrijd onder u'.⁷ 'Hij die de geest van twisten heeft, is niet van mij', waarschuwde Hij de Nephieten.⁸ Inderdaad wordt onze relatie met Christus in hoge mate bepaald (of in ieder geval beïnvloed) door onze relatie met elkaar.

'Indien u [...] verlangt tot Mij te komen,' zei Hij, 'en u herinnert zich dat uw broeder iets tegen u heeft –

'ga dan naar uw broeder toe, en *verzoen u eerst met [hem], en kom dan tot Mij met een volmaakt voornemen van hart, en Ik zal u aannemen.*'⁹

We kunnen allemaal een eindeloze lijst opnoemen van oude littekens, verdriet en pijnlijke herinneringen die tot op de dag van vandaag de gemoedrust in iemands hart of familie of buurt aantasten. Of we die pijn nu hebben veroorzaakt of die pijn hebben onderhouden, die wonden moeten genezen, zodat het leven zo goed kan zijn als God het bedoeld heeft. Net als het eten in uw koelkast dat uw kleinkinderen zorgvuldig voor u controleren, is de houdbaarheidsdatum van die oude grieten al lang verstreken. Laat ze alstublieft niet meer de kostbare ruimte in uw ziel innemen. Zoals Prospero in *De storm* tegen de berouwvolle Alonso zei: 'Laten we onze herinnering niet bezwaren met een last die achter ons ligt.'¹⁰

'Laat los en u zult losgelaten worden',¹¹ predikte Christus in nieuwtestamentische tijden. En in deze tijd: 'Ik, de Here, zal vergeven wie Ik wil vergeven, maar het is van u vereist alle mensen te vergeven.'¹² Maar voor u die met echt zielenleed leven, is het belangrijk om op te merken wat Hij *niet* zei. Hij zei *niet*: 'U mag geen hartezer of echt verdriet voelen door het diepe leed dat u door

anderen is aangedaan.’ Ook zei Hij *niet*: ‘Om volledig te vergeven, moet u een schadelijke relatie weer toestaan of terugkeren naar een situatie waar u misbruikt wordt en kapot gaat.’ Maar hoe verschrikkelijk het ook is wat ons wordt aangedaan, we kunnen alleen boven onze pijn uitstijgen als we onze voeten op het pad van ware genezing zetten. Dat pad is er een van vergeving, belopen door Jezus van Nazareth, die ieder van ons toeroept: ‘Kom, [volg] Mij.’¹³

Met die uitnodiging om zijn discipel te zijn en te proberen te doen wat Hij heeft gedaan, vraagt Jezus ons om werktuigen van zijn genade te zijn: om ‘gezanten van Christus’ te zijn in ‘de bediening van de verzoening’, zoals Paulus het de Korinthiërs omschreef.¹⁴ De Genezer van elke wond, Hij die elke misstand rechtzet, vraagt ons om samen met Hem vrede te stichten in een wereld die deze vrede op geen enkele andere manier zal vinden.

Dus zoals Phillips Brooks schrijft: ‘U die dwaze misverstanden jaar na jaar laat voortslepen, met de bedoeling ze ooit recht te zetten; u die onbenullige ruzies in stand houdt omdat u niet kunt besluiten dat het nu de tijd is om uw trots opzij te zetten en ze [bij te leggen]; u die nors anderen op straat voorbijloopt, geen woord met ze wisselt

vanwege een armzalige rancune [...]; u die [iemand’s] hart laat hunkeren naar een woord van waardering of medeleven, die u van plan bent [...] ooit [...] te geven, ga nú direct datgene doen waar u misschien nooit meer de kans voor krijgt.’¹⁵

Geliefde broeders en zusters, ik getuig dat grieven vergeven en verzaaken, uit heden of verleden, centraal staat in de grootsheid van de verzoening van Jezus Christus. Ik getuig dat alleen onze goddelijke Verlosser een dergelijke geestelijke reparatie kan doen, Hij die zich ‘met genezing onder zijn vleugels’¹⁶ naar ons toespoedt. Wij danken Hem, en onze hemelse Vader die Hem gezonden heeft, dat herstel en wedergeboorte, een toekomst vrij van oude smarten en voorbijge foute n, niet alleen mogelijk zijn, maar al gekocht en betaald zijn tegen een ontzagwekkende prijs, gesymboliseerd door het bloed van het Lam dat het heeft vergoten.

Met het apostolisch gezag, mij door de Heiland van de wereld gegeven, getuig ik van de zielenrust die verzoening met God en met elkaar brengt als wij mild en moedig genoeg zijn om die na te streven. ‘Houd op met elkaar te twisten’, smeekte de Heiland.¹⁷ Heeft u vroeger iets misdaan? Zet het dan recht. Zorg voor elkaar in liefde.

Geliefde vrienden, in onze gezamenlijke bediening van verzoening vraag ik u om een vredestichter te zijn: vrede lief te hebben, vrede na te streven, vrede te scheppen en vrede te koesteren. Ik smeed u dat in de naam van de Vredevorst, die alles weet van geslagen worden ‘in het huis van hen die [Hem] liefhebben’,¹⁸ maar toch de kracht vond om te vergeven en vergeten – en te genezen – en gelukkig te zijn. Daar bid ik om, voor u en voor mij, in de naam van de Heer, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Matteüs 22:36–40; Lukas 10:25–28.
2. Matteüs 5:25.
3. Efeze 4:26.
4. Seneca, in Tryon Edwards, *A Dictionary of Thoughts* (1891), 21.
5. Zie Genesis 2:23.
6. Leer en Verbonden 42:45.
7. 3 Nephi 11:22; zie ook 3 Nephi 11:28.
8. 3 Nephi 11:29.
9. 3 Nephi 12:23–24; cursivering toegevoegd.
10. Naar William Shakespeare, *The Tempest*, vijfde bedrijf, eerste toneel, regels 199–200.
11. Lukas 6:37.
12. Leer en Verbonden 64:10.
13. Lukas 18:22.
14. Zie 2 Korinthe 5:18–20.
15. Phillips Brooks, *The Purpose and Use of Comfort* (1906), 329.
16. Maleachi 4:2; zie ook 2 Nephi 25:13; 3 Nephi 25:2.
17. Leer en Verbonden 136:23.
18. Zacharia 13:6; zie ook Leer en Verbonden 45:52.

Ouderling Shayne M. Bowen
van de Zeventig

De rol van het Boek van Mormon bij bekering

We vergaderen Israël voor de laatste keer en doen dat met het Boek van Mormon, een van de krachtigste middelen tot bekering.

Veel mensen zetten vraagtekens bij het bestaan van God en onze relatie tot Hem. Velen weten weinig of helemaal niets over zijn grote plan van geluk. President Ezra Taft Benson heeft meer dan dertig jaar geleden gezegd: 'Een groot gedeelte van de [...] wereld van vandaag verwerpt de goddelijke natuur van de Heiland. Men trekt zijn miraculeuze geboorte, zijn volmaakte leven en zijn glorierijke opstanding in twijfel.'¹

In deze tijd worden niet alleen vraagtekens gezet bij onze Heiland maar ook bij zijn kerk – De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen – die Hij door toedoen van de profeet Joseph Smith heeft hersteld. Die vraagtekens betreffen vaak de geschiedenis, leringen of gebruiken van de kerk van de Heiland.

Het Boek van Mormon versterkt ons getuigenis

In *Predik mijn evangelie* staat: 'Vergeet [...] niet dat onze kennis [van onze hemelse Vader en zijn plan van geluk] bij hedendaagse profeten vandaan komt – Joseph Smith en zijn opvolgers – die rechtstreekse openbaring van

God ontvangen. De eerste vraag die iemand daarom moet beantwoorden, is of Joseph Smith een profeet was. Die vraag kan hij of zij beantwoorden door het Boek van Mormon te bestuderen en erover te bidden.'²

Ik heb een sterker getuigenis van de goddelijke roeping van Jezus Christus gekregen door het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus gebedvol te bestuderen.

Ik heb Moroni's aansporing gevolgd om 'God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen' en zo achter de waarheid van het Boek van Mormon te komen.³ Ik getuig dat ik weet dat het waar is. Die kennis heb ik verkregen zoals u die ook kunt verkrijgen, 'door de macht van de Heilige Geest'.⁴

In de inleiding tot het Boek van Mormon staat: 'Zij die dit goddelijk getuigenis [van het Boek van Mormon] door de Heilige Geest ontvangen, zullen door diezelfde macht ook te weten komen dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is, dat Joseph Smith zijn openbaarder en profeet in deze laatste dagen is, en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het koninkrijk van de Heer is, wederom op aarde gevestigd ter voorbereiding op de wederkomst van de Messias'.⁵

Ik ben in mijn jonge jaren naar Chili op zending geroepen en leerde toen een indringende les over de bekeringskracht van het Boek van Mormon. Meneer Gonzalez was vele jaren in een respectabele positie in zijn kerk werkzaam. Hij was godsdienstig uitstekend onderlegd en had een theologiediploma op zak. Hij liet zich nogal voorstaan op zijn kennis van de Bijbel. We zagen duidelijk dat hij een godsdienstgeleerde was.

Hij zag de zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen regelmatig aan het werk

in zijn woonplaats Lima (Peru). Hij wilde altijd al eens met ze praten om ze kennis van de Bijbel bij te brengen.

Op een dag spraken twee zendingen hem op straat aan, wat hij bijna als een geschenk uit de hemel beschouwde. Ze vroegen hem of ze bij hem thuis over de Schriften mochten komen praten. Zijn droom ging in vervulling! Zijn gebeden waren verhoord. Hij kon deze misleide jongens eindelijk op het rechte pad brengen. Hij zei dat hij graag bij hem thuis met ze over de Schriften in gesprek wilde gaan.

Hij kon nauwelijks wachten tot ze kwamen. Hij was er klaar voor om hun geloofsopvattingen op grond van de Bijbel te weerleggen. Hij wist zeker dat de Bijbel hun dwalingen helder en duidelijk aan de kaak zou stellen. Op de afgesproken avond stonden de zendingen bij hem voor de deur. Hij was opgetogen. Zijn moment was eindelijk gekomen.

Hij deed de deur open en liet de zendingen binnen. Een van de zendingen gaf hem een blauw boek en getuigde oprecht dat hij wist dat het boek het woord van God bevatte. De tweede zending getuigde eveneens krachtig van het boek. Hij getuigde dat het door een hedendaagse profeet van God, Joseph Smith genaamd, vertaald was en over Christus ging. De zendingen gaven daarna aan dat ze helaas weg moesten.

Meneer Gonzalez was diep teleurgesteld. Maar hij sloeg het boek open en begon er doorheen te bladeren. Hij las de eerste pagina. Hij las pagina na pagina na pagina en stopte pas laat in de middag de volgende dag. Hij las het hele boek en wist dat het waar was. Hij wist wat hem te doen stond. Hij belde de zendingen op, kreeg de lessen en gaf zijn vertrouwde leven op om lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te worden.

Die beste man was mijn leerkracht in het opleidingscentrum voor zendingen in Provo (Utah). Het bekeeringsverhaal van broeder Gonzalez en de kracht van het Boek van Mormon maakten grote indruk op mij.

Toen ik in Chili aankwam, raadde mijn zendingspresident, president Royden J. Glade, ons aan om elke week het getuigenis van de profeet Joseph Smith, opgetekend in de Geschiedenis van Joseph Smith, te lezen. Hij vertelde ons dat een getuigenis van het eerste visioen direct in verband zou staan met ons eigen getuigenis van het evangelie en ons getuigenis van het Boek van Mormon.

Ik nam zijn advies serieus. Ik heb de beschrijvingen van het eerste visioen gelezen; ik heb het Boek van Mormon gelezen. Ik heb op aanwijzing van Moroni gebeden en ‘God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus’⁶ gevraagd of het Boek van Mormon waar is. Ik getuig vandaag dat ik weet dat het Boek van Mormon, zoals de profeet Joseph Smith heeft gezegd, ‘het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichterbij God komt door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook.’⁷ De profeet Joseph Smith heeft ook gezegd: ‘Haal het Boek van Mormon en de openbaringen weg, en wat blijft er van onze godsdienst over? Niets.’⁸

Persoonlijke bekering

Naarmate we onze identiteit en de doelen van het Boek van Mormon beter begrijpen, wordt onze bekering dieper en vaster. We worden gesterkt in onze belofte om de verbonden na te komen die we met God gesloten hebben.

Een belangrijk doel van het Boek van Mormon is de vergadering van het verstrooide Israël. Deze vergadering biedt alle kinderen van God de gelegenheid om het verbondspad te betreden en, door die verbonden na te leven, naar de Vader terug te keren. Als we bekering prediken en bekeerlingen dopen, vergaderen we het verstrooide Israël.

Het Boek van Mormon bevat 108 verwijzingen naar het huis van Israël. Nephi schreef in het begin van het Boek van Mormon: ‘Want mijn gehele oogmerk is de mensen ertoe te bewegen tot de God van Abraham, en de God van Izak, en de God van Jakob te komen en te worden gered.’⁹ De God van Abraham, Izak en Jakob is Jezus Christus, de God van het Oude Testament. We worden gered als we tot Christus komen door zijn evangelie na te leven.

Nephi schreef later:

‘Ja, mijn vader sprak veel over de andere volken, en ook over het huis van Israël, dat het zou worden vergeleken met een olijfboom, waarvan de takken zouden worden afgebroken en verstrooid over het gehele aardoppervlak. [...]

‘En nadat het huis van Israël was verstrooid, zou het wederom worden bijeenvergaderd; of kortom, nadat de andere volken de volheid van het evangelie hadden ontvangen, zouden de natuurlijke takken van de olijfboom, ofwel de overblijfselen van het huis van Israël, erop worden geënt, ofwel tot de kennis komen aangaande de ware Messias, hun Heer en hun Verlosser.’¹⁰

Zo herinnert de profeet Moroni ons aan het eind van het Boek van Mormon ook aan onze verbonden. Hij zegt: ‘Opdat u niet meer verward wordt, opdat de verbonden van de eeuwige Vader, die Hij met u, o huis van Israël, heeft gesloten, zullen worden vervuld.’¹¹

De verbonden van de eeuwige Vader

Wat zijn de door Moroni genoemde ‘verbonden van de eeuwige Vader’? In het boek Abraham staat:

‘Mijn naam is Jehova en Ik ken het einde vanaf het begin; daarom zal mijn hand over u zijn.

‘En Ik zal van u een grote natie maken en Ik zal u bovenmatig zegenen en uw naam grootmaken onder alle natiën en u zult een zegen zijn voor uw nakomelingen na u, zodat zij deze bediening en dit priesterschap in hun handen naar alle natiën zullen brengen.’¹²

President Russell M. Nelson heeft in een recente wereldwijde uitzending gezegd: ‘Dit zijn *echt* de laatste dagen. De Heer is het tempo van de vergadering van Israël aan het versnellen. Die vergadering is het belangrijkste wat er nu op aarde gebeurt. Niets is zo veelomvattend, niets is zo belangrijk, niets is zo majestueus. En als je ervoor kiest, als je wilt, kun jij er een groot aandeel

in hebben. Je kunt deel uitmaken van iets groots, iets indrukwekkends, iets majestueus!

‘Als we het over de *vergadering* hebben, hebben we het over deze fundamentele waarheid: ieder kind van onze hemelse Vader, aan beide kanten van de sluier, verdient het om de boodschap van het herstelde evangelie te horen. Ze bepalen zelf of ze er meer van willen weten.’¹³

Dat is wat we als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen doen: we willen de wereld tot begrip van – en bekering tot – het evangelie van Jezus Christus brengen. Wij zijn de ‘bijeengbrengers van de laatste dagen’.¹⁴ Onze zending is duidelijk. Broeder en zusters, laten wij bekend staan als mensen die Moroni’s belofte ter harte genomen hebben, gebeden hebben en een antwoord gekregen hebben om te weten dat het Boek van Mormon waar is, en die kennis dan in woord en vooral in daad aan anderen uitdragen.

De rol van het Boek van Mormon bij bekering

Het Boek van Mormon bevat de volheid van het evangelie van Jezus Christus.¹⁵ Het voert ons tot de verbonden van de Vader, die ons bij getrouwheid van zijn grootste gave, namelijk het eeuwige leven, verzekeren.¹⁶ Het Boek van Mormon is de sluitsteen tot de bekering van alle zonen en dochters van onze hemelse Vader.

Ik citeer president Nelson wederom: ‘Als je elke dag in het Boek van Mormon leest, leer je wat de vergadering inhoudt, leer je waarheden over Jezus Christus, zijn verzoening en de volheid van zijn evangelie die je niet in de Bijbel vindt. Het Boek van Mormon staat in de vergadering van Israël centraal. De beloofde vergadering zou niet plaatsvinden als er geen Boek van Mormon was.’¹⁷

Ik besluit met de woorden van de Heiland tot de Nephtieten aangaande de beloofde zegeningen: ‘U bent kinderen van de profeten; en u bent van het huis van Israël; en u bent van

het verbond dat de Vader met uw vaderen heeft gesloten toen Hij tot Abraham zei: En in uw nageslacht zullen alle geslachten van de aarde worden gezegend.’¹⁸

Ik getuig dat wij zonen en dochters van God, het nageslacht van Abraham, het huis van Israël zijn. We vergaderen Israël voor de laatste keer en doen dat met het Boek van Mormon – een boek dat, in combinatie met de Geest van de Heer, het krachtigste middel tot bekering is. Wij worden door de profeet van God geleid, president Russell M. Nelson, die de vergadering van Israël in deze tijd aanstuurt. Het Boek van Mormon is waar. Het heeft mijn leven veranderd. Ik beloof u, net zoals Moroni en vele profeten door de eeuwen heen gedaan hebben, dat het uw leven ook kan veranderen.¹⁹ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Ezra Taft Benson* (2014), 138.
2. ‘Wat is de rol van het Boek van Mormon?’ *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk*, herziene editie (2018), lds.org/manual/missionary.
3. Moroni 10:4.
4. Moroni 10:4.
5. Inleiding tot het Boek van Mormon.
6. Moroni 10:4.
7. Inleiding tot het Boek van Mormon.
8. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 211.
9. 1 Nephi 6:4.
10. 1 Nephi 10:12, 14.
11. Moroni 10:31.
12. Abraham 2:8–9.
13. Russell M. Nelson, ‘Hoop van Israël’ (wereldwijde devotionale voor jongeren, 3 juni 2018), 4, HopeofIsrael.Lds.org.
14. Zie Jakob 5:72.
15. President Ezra Taft Benson heeft gezegd: ‘De Heer zelf heeft verklaard dat het Boek van Mormon “de volheid van het evangelie van Jezus Christus” bevat (LV 20:9). Dat wil niet zeggen dat het elke leerstelling bevat die ooit geopenbaard is. Het betekent veeleer dat wij in het Boek van Mormon alle leerstellingen vinden die nodig zijn voor ons eeuwig heil. En ze worden duidelijk en eenvoudig uiteengezet, zodat zelfs kinderen de weg tot heil en verhoging kunnen leren.’ (*Leringen: Ezra Taft Benson*, 139–140.)
16. Zie Leer en Verbonden 14:7.
17. Russell M. Nelson, ‘Hoop van Israël’, 7.
18. 3 Nephi 20:25.
19. Zie bijvoorbeeld Henry B. Eyring, ‘Het Boek van Mormon zal uw leven veranderen’, *Liahona*, februari 2004, 12–16.

Ouderling Neil L. Andersen
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Verwond

*Volhard geduldig in de smeltkroes van aardse beproevingen.
Dan zal de geneeskracht van de Heiland u licht, inzicht, gemoedsrust
en hoop brengen.*

Op 22 maart 2016, net voor 8 uur 's morgens, vond er op de luchthaven van Zaventem een terreuraanslag plaats, waarbij twee bommen ontploften. De ouderlingen Richard Norby, Mason Wells en Joseph Empey hadden zuster Fanny Clain naar de luchthaven gebracht omdat ze naar Cleveland (Ohio, VS) op zending ging. 32 mensen kwamen om en de vier zendingelingen raakten gewond.

De 66-jarige ouderling Richard Norby, die samen met zijn vrouw, zuster Pam Norby, op zending was, was er het ergst aan toe.

Richard Norby herstelt in het ziekenhuis.

Ouderling Norby heeft er het volgende over gezegd:

‘Ik wist gelijk wat er gebeurd was.

‘Ik zette het op een lopen, maar viel meteen neer. [...] Mijn linkerbeen was er erg aan toe. Ik [zag] zwarte roet als draden van een spinnenweb aan mijn beide handen hangen. Ik trok er voorzichtig aan en besepte dat het geen roet was; het was mijn verbrande huid. Mijn witte overhemd kleurde rood door een wond op mijn rug.

‘Terwijl het besef van wat er net gebeurd was tot me doordrong, [kwam] er een duidelijke gedachte bij me op: [...] de Heiland wist waar ik was, wat er net plaatsgevonden had, en [wat] ik op dat moment doormaakte.’¹

Er lagen voor Richard Norby en zijn vrouw, Pam, moeilijke dagen in het verschiet. Hij werd in een kunstmatige coma gebracht en veelvuldig geopereerd. Er traden ontstekingen en veel onzekerheid op.

Richard Norby overleefde het, maar hij zou nooit meer dezelfde zijn. Nu, twee en een half jaar later, zijn de wonden nog steeds niet genezen. Een brace vervangt het ontbrekende stuk van zijn been; elke stap is anders dan vóór die dag in Zaventem.

Richard en Pam Norby.

Waarom moest dit Richard en Pam Norby overkomen?² Ze kwamen hun verbonden na. Ze hadden vóór deze zending een zending in Ivoorkust vervuld en een fijn gezin gesticht. We zouden het goed begrijpen als iemand zei: 'Het is niet eerlijk! Het is gewoon niet eerlijk! Ze wijdden hun leven aan het evangelie van Jezus Christus toe. Waarom moest dit hun overkomen?'

Dit is het sterfelijk leven

Aangezien dit het sterfelijk leven is, krijgen we allemaal met tragedies en onverwachte lichamelijke en geestelijke beproevingen te maken, ook al zijn die voor iedereen anders.

Toen ik vanochtend aan de sprekers in deze conferentiebijeenkomst dacht, besepte ik dat twee van hen kinderen en drie van hen kleinkinderen verloren hebben die onverwachts naar hun hemelse huis teruggekeerd zijn. Ze hebben allen ziekte en verdriet door-gemaakt. En deze week nog is, zoals we gehoord hebben, zuster Barbara Ballard, een engel die we allemaal liefhebben, zachtjes door de sluier gestapt. President Ballard, we zullen uw getuigenis van vanochtend nooit vergeten.

We zijn op zoek naar geluk. We verlangen naar gemoedsrust. We hopen op liefde. En de Heer stort zijn zegeningen overvloedig over ons uit. Maar u kunt ervan op aan dat u naast vreugde en geluk ook momenten, uren, dagen en soms zelfs jaren zult kennen waarin uw ziel doorwond is.

In de Schriften staat dat we het bittere en het zoete zullen proeven³

en dat er 'tegenstelling in alle dingen'⁴ zal zijn. Jezus heeft gezegd: 'Uw Vader [...] laat Zijn zoon opgaan over slechte en goede mensen, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.'⁵

Verwondingen van de ziel komen niet alleen bij rijken of bij armen voor. Ze treden niet slechts in één bepaalde cultuur, één land of één generatie op. Iedereen krijgt ze. Ze maken deel uit van de leerschool van dit aardse leven.

De rechtschapenen zijn niet immuun

Ik richt mij vandaag vooral tot leden die Gods geboden onderhouden, hun beloftes aan God nakomen en die, net als de familie Norby en veel andere mannen, vrouwen of kinderen in dit wereldwijde publiek, met onverwachte, pijnlijke beproevingen en moeilijkheden geconfronteerd worden.

Onze verwondingen kunnen het gevolg zijn van een natuurramp of een ongeluk. Ze ontstaan wanneer een ontrouwe huwelijkspartner het leven van zijn of haar rechtschapen partner en kinderen op zijn kop zet. We lopen onze verwondingen door de duisternis en somberheid van depressie op, door onverwachte ziekte, door de pijn van de vroegtijdige dood van een dierbare, het verdriet dat door een afvallig familielid veroorzaakt wordt, de eenzaamheid die we voelen als we geen eeuwige metgezel kunnen vinden, en honderden andere hartverscheurende, pijnlijke smarten 'waar [we] de reden niet van [kennen]'.⁶

We beseffen allemaal dat beproevingen deel van dit leven uitmaken, maar wanneer ze ons overkomen, staan we er soms perplex van. We hoeven niet te vrezen, maar we moeten ons wel voorbereiden. De apostel Petrus heeft gezegd: 'Laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam.'⁷ De donkere draadjes van beproeving en tragedie zijn met de felle kleuren van geluk en vreugde in het plan van onze Vader verweven. Hoewel deze beproevingen moeilijk zijn, vormen ze vaak de beste leerschool.⁸

Als we het wonderbaarlijke verhaal van Helamans 2060 jonge strijders vertellen, vinden we deze Schrifttekst geweldig: 'Door Gods goedheid, en tot onze grote verbazing, en ook tot vreugde van ons gehele leger, was er van hen niet één ziel omgekomen.'

Maar de zin gaat verder: 'En er was niet één ziel onder hen die niet vele verwondingen had opgelopen.'⁹ Ze hadden alle 2060 veel verwondingen opgelopen. Ieder van ons raakt net als zij in de strijd van het leven gewond, of dat nu lichamenlijk, geestelijk of beide is.

Jezus Christus is onze barmhartige Samaritaan

Geef het nooit op. Hoe diep de verwondingen van uw ziel ook zijn, waar of wanneer u ze ook oploopt, en hoe kort of hoe lang u ze ook hebt, het is niet de bedoeling dat u er geestelijk aan ten onder gaat. Het is de bedoeling

dat u geestelijk overleeft en in uw geloof en vertrouwen in God gedijt.

Het is niet Gods bedoeling dat onze geest onafhankelijk van Hem is. Onze Heer en Heiland, Jezus Christus, redt ons door zijn onmetelijke verzoening van de dood, biedt ons vergeving van zonde als we ons bekeren, en staat klaar om ons van het verdriet en de pijn van onze verwonde ziel te redden.¹⁰

De Heiland is onze barmhartige Samaritaan¹¹ die gezonden is 'om te genezen wie gebroken van hart zijn'.¹² Hij komt naar ons toe wanneer anderen ons voorbijgaan. Hij brengt met mededogen zijn helende balsem op onze wonden aan en verbindt ze. Hij schraagt ons. Hij zorgt voor ons. Hij nodigt ons uit om tot Hem te komen zodat Hij ons kan genezen.¹³

'En [Jezus] zal [...] pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken doorstaan; [...] opdat [...] Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen. [...] Hij [neemt onze] zwakheden op Zich [...] met barmhartigheid.'¹⁴

Komt, gij vermoeiden, o, talmt toch langer niet, komt tot des Heren troon, knielt need'rig neer; stort uit uw harte hier, zegt Hem uw groot verdriet, voor d'aardse smarten biedt troost onze Heer.¹⁵

In een erg pijnlijke periode in het leven van de profeet Joseph, zei de Heer tot hem: 'Al deze dingen [zullen] u ondervinding geven en voor uw bestwil [...] zijn.'¹⁶ Hoe kunnen pijnlijke verwondingen voor ons bestwil zijn? Volhard geduldig in de smeltkroes van aardse beproevingen. Dan zal de geneeskracht van de Heiland u licht, inzicht, gemoedsrust en hoop brengen.¹⁷

Geef het nooit op

Bid met heel uw hart. Sterk uw geloof in Jezus Christus, in zijn waarachtigheid en in zijn genade. Vertrouw op zijn woorden: 'Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.'¹⁸

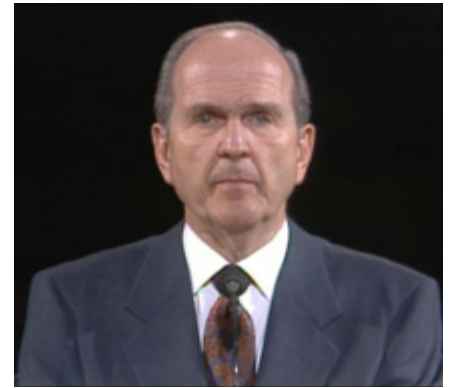
Vergeet niet dat bekering een krachtig geestelijk geneesmiddel is.¹⁹ Onderhoud de geboden, wees het gezelschap van de Trooster waardig, en houd de belofte van de Heiland in gedachten: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe.'²⁰

De vrede van de tempel is een verzachtende balsem voor de doorwonde ziel. Ga zo vaak mogelijk met uw verwonde hart en uw familienamen naar de tempel. De tempel projecteert onze kortstondige sterfelijkheid op het grote scherm van de eeuwigheid.²¹

Bedenk dat u in uw voorsterfelijke staat uw trouw al bewezen hebt. U bent een dapper kind van God. Met zijn hulp kunt u in de veldslagen van deze gevallen wereld zegevieren. Dat hebt u al gedaan en dat kunt u nogmaals doen.

Blik vooruit. Uw problemen en verdriet zijn echt, maar ze zijn niet blijvend.²² Uw donkere nacht zal voorbijgaan omdat 'de Zoon [...] met genezing onder zijn vleugels'²³ opgestaan is.

Broeder en zuster Norby zeiden tegen me: 'Teleurstelling steekt soms de kop op, maar we zetten ons eroverheen.'²⁴ De apostel Paulus heeft gezegd: 'Wij worden [...] verdrukt, maar niet in het nauw gebracht; wij zijn in twijfel, maar niet vertwijfeld; wij worden vervolgd, maar niet verlaten; neergeworpen, maar niet te gronde gericht.'²⁵ U bent misschien uitgeput, maar geef het nooit op.²⁶

In de algemene aprilconferentie in 1995 getuigde president Russell M. Nelson dat Jezus Christus de sleutels van de opstanding bezit, toen hij over het recente overlijden van zijn dochter Emily sprak.

U zult ondanks uw eigen pijnlijke verwondingen anderen instinctief de hand reiken en op de belofte van de Heiland vertrouwen: 'Wie zijn leven zal verliezen om Mij, die zal het vinden.'²⁷ De gewonden die de wonden van anderen verzorgen, zijn Gods engelen op aarde.

Over enkele minuten kunnen we luisteren naar onze geliefde profeet, president Russell M. Nelson, een man met onverschrokken geloof in Jezus Christus, een man met hoop en gemoedsrust. God heeft hem lief, maar ook hij loopt verwondingen van de ziel op.

In 1995 kreeg zijn zwangere dochter Emily te horen dat ze kanker had. Ze beviel van een gezonde baby, waardoor er even hoop en geluk was. Maar de kanker keerde terug. Emily verruilde

'Door Gods geboden te onderhouden,' vertelde president Nelson de heiligen in Porto Rico, 'kunnen we zelfs in de hachelijkste omstandigheden vreugde vinden.'

twee weken na haar 37e verjaardag het aardse leven voor het hiernamaals, en liet daarbij haar liefhebbende man en vijf jonge kinderen achter.

Kort na haar overlijden vertrouwde president Nelson ons in de algemene conferentie toe: 'Ik heb tranen van verdriet gelaten en innig gewenst dat ik meer voor onze dochter [...] had kunnen doen. Als ik de macht van de opstanding had, had ik ertoe verleid kunnen worden [haar] terug te brengen. [Maar] Jezus Christus bezit die sleutels en zal ze op de tijd van de Heer ten behoeve van Emily [...] en alle mensen aanwenden.'²⁸

Toen president Nelson afgelopen maand de heiligen in Puerto Rico bezocht en op de verwoesting door de orkaan van afgelopen jaar terugkwam, sprak hij met liefde en medeleven:

'[Dit] is een onderdeel van het leven. Daarom zijn we hier. We zijn hier om een lichaam te krijgen en te worden beproefd. Sommige beproevingen zijn lichamelijk, andere geestelijk. De uwe zijn beide geweest.'²⁹

'U hebt het niet opgegeven. We zijn [erg] trots op u. U, trouwe heiligen, hebt erg veel verloren, maar ondanks alles hebt u uw geloof in de Heer Jezus Christus gekoesterd.'³⁰

'Door Gods geboden te onderhouden, kunnen we zelfs in de hachelijkste omstandigheden vreugde vinden.'³¹

Alle tranen zullen afgewist worden

Broeders en zusters, ik beloof u dat uw kracht en hoop zullen toenemen als u meer geloof in de Heer Jezus Christus oefent. De Heelmeester van onze ziel zal op zijn tijd en zijn manier alle wonden van de rechtschapenen genezen.³² De vertroosting, gemoedsrust en blijvende hoop van Hem wiens open armen en doorwonde handen ons in zijn tegenwoordigheid zullen verwelkomen, maken alles goed: alle onrecht, vervolging, beproeving, verdriet, harteer, leed en alle wonden – hoe diep, groot of pijnlijk die ook zijn. De apostel Johannes getuigt dat de rechtschapenen op die dag 'uit de grote verdrukking [zullen] komen'³³ en 'met witte gewaden [...] vóór de troon van God' zullen staan. Het Lam zal in ons midden wonen en 'God zal alle tranen van [uw] ogen afwissen.'³⁴ Die dag zal komen. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Persoonlijk gesprek, 26 januari 2018.
2. Richard Norby vertelde me eerder dit jaar: 'We moeten omgaan met de beproevingen die op ons pad komen.' Dit is een uittreksel uit zijn dagboek: 'De beproevingen die we doormaken, bieden ons de gelegenheid en het voorrecht om de Heiland beter te leren kennen en meer inzicht in zijn zoenoffer te krijgen. Hij is degene op wie we steunen. Hij is degene tot wie we ons wenden. Hij is degene op wie we ons verlaten. Hij is degene op wie we vertrouwen. Hij is degene die we met heel ons hart zonder voorbehoud liefhebben. De verzoening van de Heiland dekt alle fysieke en emotionele pijn die we op aarde te verduren hebben. Hij neemt onze pijn op Zich. Hij absorbeert ons verdriet.'
3. Zie Leer en Verbonden 29:39.
4. 2 Nephi 2:11.
5. Mattheüs 5:45.
6. 'U wil ik volgen, Heer', *Lofzangen*, nr. 153.
7. 1 Petrus 4:12.
8. 'Wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden' (Abraham 3:25; zie ook Leer en Verbonden 101:4–5).

9. Alma 57:25.
10. Uit een brief van een vriend: 'Een bijna vijf jaar durende strijd tegen "duisternis en somberheid" in verschillende gradaties brengt je tot het uiterste van je vermogen, wilskracht, geloof en geduld. Na dagenlang "lijden" ben je moe. Na wekenlang "lijden" ben je uitgeput. Na maandenlang "lijden" ga je achteruit. Na jarenlang "lijden" aanvaard je dat er een kans is dat je nooit meer beter wordt. Hoop wordt dan de meest waardevolle en minst makkelijk te verkrijgen gave. Kortom, ik weet niet hoe ik deze beproeving doorstaan heb. Het moet dankzij [de Heiland] geweest zijn. Dat is de enige mogelijkheid. Ik kan niet uitleggen hoe ik dit weet, maar ik weet het. Ik heb dit dankzij Hem doorstaan.'
11. Zie Lukas 10:30–35.
12. Lukas 4:18; zie ook Jesaja 61:1.
13. Zie 3 Nephi 18:32.
14. Alma 7:11–12. 'Hij [is] onder alle dingen neergedaald, waardoor Hij alle dingen doorgrondde' (Leer en Verbonden 88:6).
15. 'Komt, gij vermoeiden', *Heilige lofzangen*, nr. 30.
16. Leer en Verbonden 122:7.
17. 'Je [kent] de grootheid van God; en Hij zal je ellende voor je welzijn heiligen' (2 Nephi 2:2). 'Ik weet dat wie ook hun vertrouwen in God stellen, zullen worden geschraagd in hun beproevingen en in hun moeilijkheden en in hun benauwingen, en ten laatsten dage zullen worden verhoogd' (Alma 36:3).
18. 2 Korinthe 12:9.
19. Zie Neil L. Andersen, 'The Joy of Becoming Clean', *Ensign*, april 1995, 50–53.
20. Johannes 14:18.
21. 'Als wij alleen voor dit leven op Christus onze hoop gevestigd hebben, zijn wij de meest beklagenswaardige van alle mensen' (1 Korinthe 15:19).
22. Nephi zegt in het eerste vers van het Boek van Mormon dat hij 'in de loop van [zijn] dagen veel ellende [heeft] ondervonden' (1 Nephi 1:1). 'Niettemin', schrijft hij later, 'vertrouwde ik op mijn God en ik loofde Hem de gehele dag; en ik morde niet tegen de Heer wegens mijn ellende' (1 Nephi 18:16).
23. 3 Nephi 25:2.
24. Persoonlijk gesprek, 26 januari 2018.
25. 2 Korinthe 4:8–9.
26. President Hugh B. Brown werd tijdens een bezoek aan Israël gevraagd waarom Abraham zijn zoon moest offeren. Hij antwoordde: 'Abraham moest iets over Abraham leren.' (In Truman G. Madsen, *Joseph Smith the Prophet* [1989], 93.)
27. Mattheüs 16:25.
28. Russell M. Nelson, 'Children of the Covenant', *Ensign*, mei 1995, 32.
29. Russell M. Nelson, in Jason Swensen, 'Better Days Are Ahead for the People of Puerto Rico', *Church News*, 9 september 2018, 4.
30. Russell M. Nelson, in Swensen, 'Better Days Are Ahead', 3.
31. Russell M. Nelson, in Swensen, 'Better Days Are Ahead', 4.
32. Zie Russell M. Nelson, 'Jezus Christus, de grote Geneesheer', *Liahona*, november 2005, 85–88.
33. Openbaring 7:14.
34. Zie Openbaring 7:13, 15, 17.

President Russell M. Nelson

De correcte naam van de kerk

Jesus Christus heeft ons opgedragen om de kerk bij zijn naam te noemen, omdat zij zijn kerk is en ze met zijn macht vervuld is.

Geliefde broeders en zusters, op deze prachtige sabbatdag verheugen wij ons samen in onze vele zegeningen van de Heer. Wij zijn dankbaar voor uw getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus, voor de opofferingen die u zich hebt getroost om op het verbondspad te blijven of terug te komen, en voor uw toegewijde dienstbetoon in zijn kerk.

Ik heb het gevoel dat ik vandaag een belangrijke kwestie met u moet bespreken. Enkele weken geleden heb ik een verklaring uitgegeven over een koerswijziging wat de naam van de kerk betreft.¹ Ik deed dat omdat de Heer mij ingaf hoe belangrijk de naam is die Hij voor deze kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, heeft vastgesteld.²

Zoals te verwachten was, liepen de reacties op die verklaring en de bijgewerkte stijlguides³ uiteen. Veel leden corrigeerden onmiddellijk de naam van de kerk in hun blog en hun profiel op sociale media. Anderen vroegen zich af waarom het, met alles wat er in de wereld gaande was, nodig was om op zoiets 'onbeduidends' nadruk te leggen. En sommige mensen zeiden dat het

onmogelijk was, dus waarom het dan zelfs maar proberen? Ik zal uitleggen waarom we deze kwestie zo belangrijk vinden. Maar laat ik eerst verklaren wat dit *niet* is:

- Het is geen naamswijziging.
- Het is geen huisstijlwijziging.
- Het is geen cosmetische verbetering.
- Het is geen gril.
- En het is niet onbeduidend.

Het is *wél* een correctie. Het *is* het gebod van de Heer. Joseph Smith gaf de kerk die door zijn toedoen werd hersteld niet haar naam. Mormon ook niet. Het was de Heiland zelf die zei: 'Want aldus zal mijn kerk in de laatste dagen heten, ja, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'⁴

Lang daarvoor, in het jaar 34 na Christus, gaf onze herrezen Heer een soortgelijke instructie aan de leden van zijn kerk die Hij in Amerika bezocht. Hij zei toen:

'U [moet] de kerk met mijn naam aanduiden; [...]

'En hoe kan het mijn kerk zijn, indien die niet met mijn naam wordt aangeduid? Want indien een kerk met de naam van Mozes wordt aangeduid, dan is het de kerk van Mozes; of indien die met de naam van een mens wordt aangeduid, dan is het de kerk van een mens; maar indien die met mijn naam wordt aangeduid, dan is het mijn kerk.'⁵

Daarom staat de naam van de kerk niet ter discussie. Als de Heiland duidelijk zegt hoe de naam van de kerk moet luiden, en vooraf nog zegt: 'Zo zal mijn kerk heten', dan meent Hij het. En als we toestaan dat er bijnamen worden gebruikt, en die misschien zelf nog overnemen of aanmoedigen ook, mishaagt dat Hem.

Wat maakt een naam, of in dit geval een bijnaam, eigenlijk uit? In bijnamen van de kerk, zoals 'de HLD-kerk', de

‘mormoonse kerk’ of ‘de kerk van de heiligen der laatste dagen’ schittert één element door afwezigheid: de naam van de Heiland staat er *niet* in. De naam van de Heer weglaten uit de naam van de kerk van de Heer is een grote overwinning voor Satan. Als we de naam van de Heiland *laten vallen*, is dat een subtiele manier om al wat Jezus Christus voor ons heeft gedaan – zelfs zijn verzoening – *gering te schatten*.

Bekijk het eens van zijn kant: in het voorsterfelijk leven was Hij Jehova, de God van het Oude Testament. Op aanwijzing van zijn Vader schiep Hij deze en andere werelden.⁶ Hij besloot om zijn wil aan die van de Vader te onderwerpen en iets voor al Gods kinderen te doen dat niemand anders kon! Hij verwaardigde Zich om als de Eniggeborene van de Vader in het vlees naar de aarde te komen, waar Hij gehoond, bespot, bespuwd en gegeseld werd. In de hof van Gethsémané nam onze Heiland *elke* pijn, *elke* zonde en *elke* kwelling op Zich van u en mij en iedereen die *ooit* heeft geleefd of zal leven. Onder het gewicht van die ondraaglijke last, bloedde Hij uit elke porie.⁷ Al dit lijden werd heviger toen Hij op Golgotha wreed gekruisigd werd.

Door deze uiterst pijnlijke ervaringen, zijn opstanding en zijn oneindige verzoening verleende Hij alle mensen onsterfelijkheid en verlost ons van de gevolgen van zonde, op voorwaarde van bekering.

Na de opstanding van de Heiland en de dood van zijn apostelen verviel de wereld eeuwenlang tot duisternis. En toen verschenen in het jaar 1820 God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, aan de profeet Joseph Smith om de herstelling van de kerk van de Heer in gang te zetten.

Na al wat Hij had doorstaan, en na al wat Hij voor de mens had gedaan, besepte ik tot mijn grote spijt dat wij onbewust hadden toegestaan dat de herstelde kerk van de Heer andere namen kreeg, waarin stuk voor stuk de heilige naam van Jezus Christus was weggelaten!

Elke zondag dat we aan het avondmaal deelnemen, beloven we onze hemelse Vader opnieuw plechtig dat we gewillig zijn de naam van zijn Zoon, Jezus Christus, op ons te nemen.⁸ We beloven Hem te volgen, zijn geboden te onderhouden en Hem *altijd* indachtig te zijn.

Als we zijn naam uit die van zijn kerk weglaten, dan verwijderen we per

ongeluk *Hem* uit het middelpunt van ons leven.

De naam van de Heiland op ons nemen, houdt onder meer in dat we dit aan anderen verklaren, en dat we er met onze daden en woorden van getuigen dat Jezus de Christus is. Zijn we zo bang geweest om iemand te *beledigen* die ons ‘mormonen’ noemde dat we verzuimd hebben om de Heiland te *verdedigen*, voor Hem op te komen, al is het maar door het gebruik van de naam die zijn kerk is gegeven?

Als wij gezamenlijk als leden, maar ook individueel, toegang tot de verzoening van Jezus Christus willen – om ons te reinigen en te genezen, te sterken en groot te maken, en uiteindelijk te verhogen – moeten we Hem duidelijk als de bron van die kracht erkennen. We kunnen beginnen met zijn kerk te noemen bij de naam die Hij haar heeft gegeven.

Voor een groot deel van de wereld is de kerk van de Heer momenteel vermomd als de ‘mormoonse kerk’. Maar wij als leden van de kerk van de Heer weten wie er aan het hoofd staat: Jezus Christus zelf. Helaas denken veel mensen die de term *mormoon* horen dat we Mormon aanbidden. Maar dat is niet zo! We eren en respecteren die grote profeet uit het oude Amerika.⁹ Maar wij zijn *geen* discipelen van Mormon. Wij zijn discipelen van de Heer.

In de begintijd van de herstelde kerk werden termen zoals *mormoonse kerk* en *mormonen*¹⁰ vaak als wrede, spottende bijnamen gebruikt, met de bedoeling om Gods hand in de herstelling van de Kerk van Jezus Christus in deze laatste dagen te verhullen.¹¹

Broeders en zusters, er zijn veel wereldse argumenten tegen het in ere herstellen van de juiste naam van de kerk. Omdat we in een digitale wereld leven, en omdat we door zoekmachine-optimalisatie bijna onmiddellijk de informatie vinden die we nodig hebben – inclusief informatie over de kerk van de Heer – zeggen critici dat het onverstandig is om nu nog een correctie aan te brengen. Anderen vinden dat we, omdat we wijd en zijd bekend staan als

‘mormonen’ en als ‘mormoonse kerk’, we er het beste van moeten maken.

Als dit een discussie over het promoten van de merknaam van een door mensen opgerichte organisatie was, zouden die argumenten misschien doorslaggevend zijn. Maar in deze cruciale zaak zien wij op naar Hem wiens kerk dit is, en erkennen we dat de wegen van de Heer niet die van de mens zijn, en dat ook nooit zullen worden. Als we geduldig en goed ons deel doen, zal de Heer ons met deze belangrijke taak helpen. Tenslotte weten we dat de Heer hen helpt die ernaar streven zijn wil te doen, zoals Hij Nephi hielp met de bouw van een schip om de oceaan over te steken.¹²

We moeten bij het corrigeren van deze fouten hoffelijk en geduldig zijn. De verantwoordelijke media zullen sympathiek op ons verzoek reageren.

Ouderling Benjamin De Hoyos heeft het hier tijdens een eerdere algemene conferentie al over gehad. Hij zei:

“Toen ik enkele jaren geleden voor het kantoor van de afdeling public affairs van de kerk in Mexico werkte, kregen [een collega en ik] een uitnodiging voor een praatprogramma op de radio. [...] [Een van de programma-leiders] vroeg [ons]: “Waarom heeft de kerk zo’n lange naam [...]”

‘Mijn collega en ik glimlachten om die uitstekende vraag en legden uit

dat de naam van de kerk niet door de mens gekozen was. Hij was door de Heiland [gegeven]. [...] Waarop de presentator onmiddellijk vol respect antwoordde: “Dan zullen we die naam met groot plezier gebruiken.”¹³

In die ervaring kunnen we een patroon herkennen. Ieder van ons zal zijn uiterste best moeten doen om de fouten te corrigeren die er in de loop der jaren in zijn geslopen.¹⁴ Het is aan de rest van de wereld om wel of niet de correcte naam te gebruiken. Maar het is niet logisch om gefrustreerd te raken omdat de wereld de kerk en haar leden bij de verkeerde naam noemt terwijl we dat zelf óók doen.

Onze bijgewerkte stijlguide is nuttig. Daarin staat: ‘Bij de eerste vermelding wordt de voorkeur gegeven aan de volledige naam van de kerk: “De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.” Als u [bij een latere vermelding] een verkorte naam wilt gebruiken, moedigen wij u aan om termen als “de kerk” of “de Kerk van Jezus Christus” te bezigen. De “herstelde kerk van Jezus Christus” is tevens juist en we moedigen het gebruik ervan aan.’¹⁵

Als iemand vraagt: ‘Bent u mormoon?’, zou u kunnen antwoorden: ‘Als u vraagt of ik lid ben van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ja, dat ben ik!’

Als iemand vraagt: ‘Bent u heilige der laatste dagen?’,¹⁶ zou u kunnen antwoorden: ‘Ja, dat ben ik. Ik geloof in Jezus Christus en ben lid van zijn herstelde kerk.’

Mijn geliefde broeders en zusters, ik beloof u dat als we ons best doen om de juiste naam van de kerk van de Heer in ere te herstellen, Hij van wie deze kerk is, zijn macht en zegeningen op de hoofden van de heiligen der laatste dagen zal uitstorten,¹⁷ overvloediger dan we ooit hebben meegemaakt. Dan hebben we Gods kennis en macht om ons te helpen met het brengen van de zegeningen van het herstelde evangelie van Jezus Christus aan elke natie, tong en taal, en met het voorbereiden van de wereld op de wederkomst van de Heer.

Dus wat maakt een naam uit? Als het op de naam van de kerk van de Heer aankomt, is het antwoord: ‘Alles!’ Jezus Christus heeft ons opgedragen om de kerk bij zijn naam te noemen, omdat zij zijn kerk is en ze met zijn macht vervuld is.

Ik weet dat God leeft. Jezus is de Christus. Hij leidt zijn kerk in deze tijd. Dat getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘De Heer heeft mij doordrongen van het belang van de naam die Hij voor zijn kerk heeft geopenbaard, namelijk De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. We hebben werk te verrichten om ons naar zijn wil te schikken. In de afgelopen weken hebben verschillende kerkleiders en -afdelingen de eerste noodzakelijke stappen in die richting gezet. In de komende maanden zal er over deze belangrijke zaak meer informatie worden vrijgegeven.’ (Russell M. Nelson, ‘De naam van de kerk’ [officiële verklaring, 16 augustus 2018], <https://www.mormonen-nieuws.org/artikel/de-correcte-naam-van-de-kerk-van-jezus-christus-van-de-heiligen-der-laatste-dagen>).
2. Vroegere presidenten van de kerk hebben soortgelijke verzoeken gedaan. President George Albert Smith heeft bijvoorbeeld gezegd: ‘Laat de Heer niet in de steek door dit de mormoonse kerk te noemen. Hij heeft het niet de mormoonse kerk genoemd.’ (Conference Report, april 1948, 160–161.)
3. Zie ‘De correcte naam van de kerk’, <https://www.mormonen-nieuws.org/artikel/de-correcte-naam-van-de-kerk-van-jezus-christus-van-de-heiligen-der-laatste-dagen>.
4. Leer en Verbonden 115:4.
5. 3 Nephi 27:7–8.
6. Zie Mozes 1:33.

7. Zie Leer en Verbonden 19:18.
8. Zie Moroni 4:3; Leer en Verbonden 20:37, 77.
9. Mormon was een van de vier voornaamste auteurs van het Boek van Mormon. De andere waren Nephi, Jakob en Moroni. Zij waren allen ooggetuigen van de Heer. En zijn geïnspireerde vertaler, de profeet Joseph Smith, ook.
10. Ooit was zelfs het woord *Mormonites* [mormonieten] een spotnaam voor leden van de kerk (zie *History of the Church*, 2:62–63, 126).
11. Andere benamingen schijnen in de tijd van het Nieuwe Testament voorgekomen te zijn. Toen de apostel Paulus door Felix werd berecht, werd van hem gezegd dat hij 'een van de voornaamste leiders van de sekte van de Nazoreeërs' was (Handelingen 24:5). Een commentator heeft over deze aanduiding 'van de Nazoreeërs' geschreven: 'Dit was de naam die men de christenen meestal uit minachting gaf. Ze werden zo genoemd omdat Jezus uit Nazareth kwam.' (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], 313.)
In een ander commentaar staat: 'Daar de Heer vol minachting "de Nazarener" (Matteüs 26:71) werd genoemd, werden de discipelen door de Joden "Nazareners" [of Nazoreeërs] genoemd. Ze wilden niet toegeven dat zij christenen, of met andere woorden discipelen van de Messias, waren.' (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, red. H.D.M. Spence en Joseph S. Exell [1884], 2:231.)
Ouderling Neal A. Maxwell heeft hierover gezegd: 'Door de hele Schriftuurgeschiedenis heen zien we herhaalde pogingen om profeten neerbuigend te behandelen om hun belang van de hand te wijzen – ze een etiket op te plakken om ze te bagatelliseren. Maar ze werden door hun tijdgenoten en de godsdienstige geschiedenis vooral eenvoudigweg genegeerd. Tenslotte werden de eerste christenen slechts "de sekte van de Nazarener" genoemd. (Handelingen 24:5.) ('Out of Obscurity', *Ensign*, november 1984, 10.)
12. Zie 1 Nephi 18:1–2.
13. Benjamin De Hoyos, 'Tot heiligen geroepen', *Liahona*, mei 2011, 106.
14. Hoewel we niet in de hand hebben wat andere mensen ons noemen, hebben wij volledig in de hand hoe wij onszelf noemen. Hoe kunnen wij verwachten dat anderen de juiste naam van de kerk gebruiken als wij, haar leden, dat zelf niet doen?
15. 'Stijlgids – de naam van de kerk', <https://www.mormonen-nieuws.org/artikel/de-correcte-naam-van-de-kerk-van-jezus-christus-van-de-heiligen-der-laatste-dagen>.
16. In de Bijbel wordt de term *heilige* vaak gebruikt. Bijvoorbeeld, in de brief van Paulus aan Efeze gebruikte hij het woord *heilige* ten minste in elk hoofdstuk een keer. Een heilige is iemand die in Jezus Christus gelooft en Hem probeert te volgen.
17. Zie Leer en Verbonden 121:33.

President Henry B. Eyring

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Doe het, doe het, doe het

De Heiland grift zijn naam in uw hart. En u voelt de reine liefde van Christus voor anderen en voor uzelf.

Mijn geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik tot u mag spreken. Deze conferentie heeft me opgebeurd en opgebouwd. De muziek en het gesproken woord zijn door de Heilige Geest tot in ons hart gevoerd. Ik bid dat diezelfde Geest mijn woorden ook op u zal overbrengen.

Vele jaren geleden was ik eerste raadgever van een districtspresident in het oosten van de Verenigde Staten. Hij zei onderweg naar onze kleine gemeentes meer dan eens: 'Hal, behandel mensen die je ontmoet alsof ze ernstige problemen hebben. Dan zul je in ruim de helft van de gevallen gelijk

hebben.' Daar had hij niet alleen gelijk in, maar ik ben er in de loop der jaren achter gekomen dat zijn schatting te laag was. Vandaag wil ik u in uw moeilijkheden bemoedigen.

Het sterfelijk leven van ieder van ons is door een liefhebbende God als groeiproces en toetssteen uitgedacht. U zult zich herinneren wat God bij de schepping van de wereld over zijn kinderen zei: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'¹

Vanaf het begin is geen enkele toets makkelijk geweest. We staan voor beproevingen omdat we een sterfelijk lichaam hebben. We leven allemaal in een wereld waarin Satans strijd tegen de waarheid en tegen ons individuele geluk steeds heviger wordt. Het kan u toeschijnen dat de wereld en uw leven steeds roeriger worden.

Ik wil u geruststellen: de liefhebbende God die uw toetsen toeliet, zorgde er ook voor dat u er absoluut voor kunt slagen. Onze hemelse Vader had de wereld zo lief dat Hij zijn eniggeboren Zoon zond om ons te helpen.² Zijn Zoon, Jezus Christus, heeft zijn leven voor ons gegeven. Jezus Christus nam in de hof van Gethsémané en aan het kruis de last van al onze zonden op Zich. Hij

ondervond alle verdriet, pijn en gevolgen van onze zonden, zodat Hij ons bij al onze toetsen kon troosten en sterken.³

U herinnert zich vast wel dat de Heer tegen zijn dienstknechten zei:

‘De Vader en Ik zijn één. Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij; en omdat u Mij aangenomen hebt, bent u in Mij en ben Ik in u.

‘Welnu, Ik ben in uw midden, en Ik ben de goede herder, en de steenrots van Israël. Wie op deze rots bouwt, zal nimmer vallen.’⁴

Onze profeet, president Russell M. Nelson, heeft ons diezelfde verzekering gegeven. Bovendien heeft hij een manier beschreven om op die rots te bouwen en de naam van de Heer in ons hart te dragen zodat Hij ons door onze beproevingen heen kan leiden.

Hij heeft gezegd: ‘Als u soms ontmoedigd bent, bedenk dan dat het leven niet bedoeld is om makkelijk te zijn. We moeten beproevingen en verdriet ondergaan. Bedenk dat “geen ding [...] bij God onmogelijk [zal] zijn” (Lukas 1:37) en weet dat Hij uw Vader is. U bent een zoon of dochter die naar zijn beeld geschapen is, en als u dit waardig bent, hebt u recht op openbaring om u met uw rechtschapen inspanningen te helpen. U kunt de heilige naam van de Heer op u nemen. U

kunt ervoor in aanmerking komen om in de heilige naam van God te spreken (zie LV 1:20).’⁵

De woorden van president Nelson herinneren ons aan de belofte in het avondmaalsgebed, die onze hemelse Vader inlost als wij doen wat wij op onze beurt beloven.

Luister naar de woorden: ‘O God, eeuwige Vader, wij vragen U in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, dit brood te zegenen en te heiligen voor de zielen van allen die ervan nemen, opdat zij het mogen eten ter gedachtenis van het lichaam van uw Zoon, en U, o God, eeuwige Vader, betuigen dat zij gewillig zijn de naam van uw Zoon op zich te nemen en Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden die Hij hun heeft gegeven, opdat zij zijn Geest altijd bij zich mogen hebben. Amen.’⁶

Telkens als we *amen* op dat gebed zeggen dat namens ons wordt uitgesproken, betuigen we dat we, door van het brood te nemen, gewillig zijn de heilige naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. In ruil wordt ons beloofd dat wij altijd zijn Geest bij ons zullen hebben. Vanwege die belofte is de Heiland de rots waarop wij veilig en onbevreesd stand

kunnen houden in alle stormen die over ons heenkomen.

Bij mijn overpeinzingen van de formulering van het verbond en de beloofde zegeningen, heb ik me afgevraagd wat het betekent om gewillig te zijn de naam van Jezus Christus op ons te nemen.

President Dallin H. Oaks legt uit: ‘Het is [opmerkelijk] dat, wanneer we van het avondmaal nemen, we niet betuigen dat we de naam van Jezus Christus *op ons nemen*. We betuigen dat we *gewillig* zijn om dat te doen. (Zie LV 20:77.) Het feit dat we alleen gewilligheid betuigen, impliceert dat er nog iets moet gebeuren, voordat we die heilige naam daadwerkelijk in de belangrijkste zin op ons nemen.’⁷

De uitspraak dat wij ‘gewillig zijn de naam van uw Zoon op’ ons te nemen, zegt ons dat de kwestie van de naam van de Heiland op ons nemen bij onze doop daarmee niet was afgedaan. We moeten er voortdurend aan werken om zijn naam op ons te nemen, onder meer als we tijdens het avondmaal onze verbonden hernieuwen, en als we in de heilige tempel van de Heer verbonden sluiten.

Dus dan worden de twee volgende vragen cruciaal voor ons: ‘Wat moet ik doen om zijn naam op mij te nemen?’

en 'Hoe weet ik dat ik daar vooruitgang in maak?'

We kunnen uit de uitspraak van president Nelson één nuttig antwoord afleiden. Hij zei dat wij de naam van Christus op ons kunnen nemen en namens Hem kunnen spreken. Als we namens Hem spreken, dienen we Hem. 'Want hoe kent iemand de meester die hij niet heeft gediend, en die een vreemde voor hem is, en ver is van de gedachten en overleggingen van zijn hart?'⁸

Namens Hem spreken vergt een gelovig gebed. Er is een vurig gebed tot onze hemelse Vader voor nodig om te vernemen wat we zouden kunnen zeggen dat de Heiland bij zijn werk zou helpen. We moeten voor deze belofte in aanmerking komen: 'Hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde.'⁹

Maar zijn naam op ons nemen, vergt meer dan alleen namens Hem spreken. Om zijn dienstknecht te zijn, moeten we bepaalde gevoelens in ons hart hebben.

De profeet Mormon geeft aan met welke gevoelens we aan die vereiste voldoen en zijn naam op ons kunnen nemen. Dat zijn geloof, hoop en

naastenliefde, wat de reine liefde van Christus is.

Mormon heeft uitgelegd:

'Van u heb ik een beter beeld, want wegens uw zachtmoedigheid meen ik dat u in Christus gelooft; want indien u niet in Hem gelooft, dan bent u niet geschikt om onder het volk van zijn kerk te worden gerekend.

'En voorts, mijn geliefde broeders, wil ik tot u spreken aangaande hoop. Hoe kunt u geloof verwerven, tenzij u hoop hebt?

'En waar zult u op hopen? Zie, ik zeg u dat u door de verzoening van Christus en de kracht van zijn opstanding zult hopen tot het eeuwige leven te worden opgewekt, en wel wegens uw geloof in Hem volgens de belofte.

'Daarom, indien een mens geloof heeft, moet hij wel hoop hebben; want zonder geloof kan er geen hoop zijn.

'En voorts, zie, ik zeg u dat hij geen geloof en hoop kan hebben, tenzij hij zachtmoedig en nederig van hart is.

'Anders zijn zijn geloof en hoop tevergeefs, want niemand is aannemelijk voor God dan alleen de zachtmoedigen en nederigen van hart; en indien een mens zachtmoedig en nederig van hart is en door de macht van de Heilige Geest belijdt dat Jezus de Christus is, moet hij wel naastenliefde hebben; want als hij geen naastenliefde heeft, is hij niets; daarom moet hij wel naastenliefde hebben.'

Na zijn beschrijving van naastenliefde, zegt Mormon verder:

'Maar de naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn.

'Welnu, mijn geliefde broeders, bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat u met die liefde – die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus – vervuld zult zijn, opdat u zonen van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is. Amen.'¹⁰

Het is mijn getuigenis dat de Heiland zijn naam in uw hart grift. Velen van u hebben toenemend geloof in Hem. U krijgt meer hoop en optimisme. En u voelt de reine liefde van Christus voor anderen en voor uzelf.

Ik zie dit in zendelingen over de hele wereld. Ik zie het in leden die met hun vrienden en familieleden over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen spreken. Mannen, vrouwen, jonge mensen en zelfs kinderen dienen hun naasten uit liefde voor de Heiland.

Bij de eerste berichten over rampen waar dan ook in de wereld bedenken leden ongevraagd hoe ze te hulp kunnen schieten, en steken daar soms zelfs oceanen voor over. Soms vinden ze het moeilijk om te wachten tot ze het getroffen gebied in kunnen.

Ik besef dat sommigen van u die vandaag luisteren menen dat uw geloof en hoop door uw moeilijkheden verdrongen worden. En u smacht misschien naar liefde.

Broeders en zusters, de Heer biedt u in uw eigen omgeving kansen om zijn liefde te voelen en door te geven. U kunt vol vertrouwen bidden dat de Heer u naar iemand zal leiden die u namens Hem kunt liefhebben. Hij verhoort de gebeden van deemoedige vrijwilligers zoals u. U zult Gods liefde voor u voelen, en voor degene die u namens Hem dient. Helpt u Gods kinderen in hun moeilijkheden, dan zullen de lasten van uw eigen moeilijkheden lichter schijnen. Uw geloof en hoop worden dan gesterkt.

Ik heb zelf gezien dat dit waar is. Mijn vrouw heeft haar hele leven namens de Heer gesproken en haar medemensen voor Hem gediend. Zoals ik eerder vertelde, zei een van onze bisschoppen eens tegen me: 'Ik sta versteld. Telkens als ik hoor dat er iemand in de wijk in moeilijkheden verkeert, haast ik me er naartoe om te helpen. Maar tegen de tijd dat ik arriveer, lijkt uw vrouw er al te zijn.' Dat ging zo in alle plaatsen waar we de afgelopen 56 jaar hebben gewoond.

Nu kan ze nog slechts enkele woorden per dag zeggen. De mensen

die ze namens de Heer heeft liefgehad, bezoeken haar. Elke avond en ochtend zing ik lofzangen en bid ik met haar. Ik moet zelf de gebeden uitspreken en de liederen zingen. Soms kan ik zien dat ze met haar lippen geluidloos de woorden van de lofzangen vormt. Ze heeft een voorkeur voor kinderliedjes. Ze lijkt vooral het liedje 'Ik wil graag als Jezus worden' fijn te vinden.¹¹

Laatst hadden we het refrein gezongen: 'Houd van elkaar zoals Jezus van jou; doe voor een ander wat Hij doen zou', en ze zei zachtjes maar duidelijk: 'Doe het, doe het, doe het.' Ik denk dat ze, als ze Hem ziet, zal merken dat onze Heiland zijn naam in haar hart gegrift heeft en dat ze net zoals Hij is geworden. Hij helpt haar nu door haar moeilijkheden heen zoals Hij u door de uwe heen zal helpen.

Ik geef u mijn getuigenis dat de Heiland u kent en u liefheeft. Hij weet hoe u heet, net zoals u weet hoe Hij heet. Hij kent uw moeilijkheden. Hij heeft ze zelf ondervonden. Hij heeft met zijn verzoening de wereld overwonnen. Door gewillig te zijn om zijn naam op u te nemen, zult u de lasten van talloze anderen verlichten. En u zult na verloop van tijd merken dat u de Heiland beter kent en dat u Hem meer liefhebt. Zijn naam zal in uw hart gegrift en in uw geheugen gebrand zijn. U zult bij die naam genoemd worden. Dat getuig ik, vol dankbaarheid voor zijn goederdierenheid voor mij, mijn dierbaren en u. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Abraham 3:25.
2. Zie Johannes 3:16–17.
3. Zie Alma 7:11–12.
4. Leer en Verbonden 50:43–44.
5. Russell M. Nelson, 'With God Nothing Shall Be Impossible', *Ensign*, mei 1988, 35.
6. Leer en Verbonden 20:77.
7. Dallin H. Oaks, 'Taking upon Us the Name of Jesus Christ', *Ensign*, mei 1985, 81.
8. Mosiah 5:13.
9. Leer en Verbonden 1:38.
10. Moroni 7:39–44, 47–48.
11. Zie 'Ik wil graag als Jezus worden', *Kinderliedjes*, 40–41.

Brian K. Ashton

Tweede raadgever in het algemeen zondagsschoolpresidium

De Vader

Wij bezitten allen het potentieel om zoals de Vader te worden. Om dat te verwezenlijken, moeten we de Vader in de naam van de Zoon aanbidden.

Mijn vrouw, Melinda, probeert al heel haar leven een trouwe discipel van Jezus Christus te zijn. Als jong meisje dacht ze echter dat ze de liefde en zegeningen van haar hemelse Vader niet waard was, omdat ze zijn aard niet begreep. Gelukkig bleef Melinda ondanks haar droefheid de geboden onderhouden. Enkele jaren geleden maakte ze een en ander mee waardoor ze Gods aard beter ging begrijpen, zoals zijn liefde voor zijn kinderen en zijn dankbaarheid voor

onze onvolmaakte pogingen om zijn werk te doen.

Ze legt uit hoe dit haar heeft beïnvloed: 'Ik weet nu zeker dat het plan van de Vader werkt, dat Hij persoonlijk met ons succes begaan is, en dat Hij ons van de lessen en ervaringen voorziet die we nodig hebben om bij Hem terug te keren. Nu zie ik mezelf en anderen meer zoals God ons ziet. Ik kan met meer liefde en minder angst mijn taak als ouder doen, onderwijzen en dienen. Ik heb gemoedsrust en

zelfvertrouwen in plaats van angst en onzekerheid. Ik voel me niet bekritiseerd, maar gesteund. Mijn geloof is zekerder geworden. Ik voel de liefde van mijn Vader vaker en intenser.¹

'Een *juist* begrip van het karakter, de volmaaktheden en eigenschappen [van onze hemelse Vader]' is onmisbaar voor een geloof dat naar verhoging leidt.² Als wij het karakter van onze hemelse Vader begrijpen, gaan we onszelf en anderen anders zien, en krijgen we meer begrip voor Gods onmetelijke liefde voor zijn kinderen en zijn grote verlangen om ons te helpen meer zoals Hij te worden. Als we zijn aard verkeerd inschatten, kunnen we het idee krijgen dat we nooit meer in zijn aanwezigheid kunnen wonen.

Ik wil vandaag enkele belangrijke leerstellingen over de Vader aanhalen die ons allen, maar vooral hun die zich afvragen of God van hen houdt, meer inzicht geven in zijn ware aard, en die ons geloof in Hem, zijn Zoon en zijn plan voor ons vergroten.

Het voorsterfelijk leven

In de voorsterfelijke wereld werden we geboren als geestkinderen van onze hemelse Ouders en hoorden we bij hun gezin.³ Zij kenden ons, onderwezen ons en hielden van ons.⁴ Wij wilden erg graag op onze hemelse

Vader lijken. We wisten echter dat we daarvoor iets moesten doen:

1. Een verheerlijkt, onsterfelijk lichaam verkrijgen;⁵
2. Trouwen en een gezin stichten door de verzegelbevoegdheid van het priesterschap;⁶ en
3. Alle kennis, macht en goddelijke eigenschappen verwerven.⁷

Daartoe werkte de Vader een plan uit waardoor wij onder bepaalde voorwaarden⁸ een stoffelijk lichaam konden krijgen dat in de opstanding onsterfelijk en verheerlijkt zou worden. Wij konden tijdens ons sterfelijk leven trouwen en een gezin stichten, of, als we trouw bleven en niet die kans kregen, na ons sterfelijk leven.⁹ Wij konden vooruitgang maken op weg naar volmaking, en uiteindelijk bij onze hemelse Ouders en ons gezin terugkeren, in een staat van verhoging en eeuwig geluk.¹⁰

In de Schriften wordt dit het heilsplan genoemd.¹¹ Wij waren zo dankbaar voor dat plan dat we van vreugde juichten toen het ons werd uitgelegd.¹² Ieder van ons heeft de voorwaarden van dat plan aanvaard, waaronder de ervaringen en beproevingen van het sterfelijk leven waardoor wij goddelijke eigenschappen kunnen ontwikkelen.¹³

Het sterfelijk leven

Onze hemelse Vader geeft ons in ons sterfelijk leven de omstandigheden die we nodig hebben om vooruitgang te maken binnen zijn plan. De Vader gewon Jezus Christus in het vlees¹⁴ en gaf Hem goddelijke hulp om zijn aardse zending te vervullen. Als wij ernaar streven zijn geboden te onderhouden, zal onze hemelse Vader ook ieder van ons helpen.¹⁵ De Vader geeft ons keuzevrijheid.¹⁶ Ons leven ligt in zijn handen, onze 'dagen zijn bekend' en 'zullen niet verminderd worden'.¹⁷ En Hij zorgt ervoor dat alle dingen uiteindelijk meewerken ten goede voor hen die Hem liefhebben.¹⁸

Onze hemelse Vader geeft ons ons dagelijks brood,¹⁹ waarmee letterlijk voedsel wordt bedoeld, maar ook de kracht die we nodig hebben om zijn geboden te onderhouden.²⁰ De Vader geeft ons goede gaven.²¹ Hij hoort en verhoort onze gebeden.²² Als we dat toelaten, verlost onze hemelse Vader ons van het kwade.²³ Hij huilt voor ons als wij lijden.²⁴ Uiteindelijk komen al onze zegeningen van de Vader.²⁵

Onze hemelse Vader leidt ons, en geeft ons de ervaringen die we nodig hebben op basis van onze sterke punten, onze zwakheden en keuzes, zodat we goede vruchten voortbrengen.²⁶ De Vader kastijdt ons zo nodig, omdat Hij van ons houdt.²⁷ Hij is een 'Raadsman'²⁸ die ons raad geeft als wij daarom vragen.²⁹

Het is onze hemelse Vader die ons de invloed en de gave van de Heilige Geest schenkt.³⁰ Door de gave van de Heilige Geest, kan de heerlijkheid – ofwel intelligentie, licht en macht – van de Vader in ons wonen.³¹ Als we ernaar streven meer licht en waarheid te verwerven tot ons oog alleen op Gods heerlijkheid is gericht, zal onze hemelse Vader ons de Heilige Geest van de belofte sturen om het eeuwige leven op ons te verzegelen en zijn gelaat voor ons te ontsluiten, hetzij in dit leven, hetzij in het hiernamaals.³²

Het nasterfelijk leven

In de nasterfelijke geestenwereld blijft onze hemelse Vader de heilige Geest uitstorten en zendelingen sturen naar hen die behoefte aan het evangelie hebben. Hij verhoort gebeden en helpt mensen zo nodig om de plaatsvervangende heilsverordeningen te ontvangen.³³

De Vader verwekte Jezus Christus en gaf Hem de macht om de opstanding teweeg te brengen,³⁴ zodat wij een onsterfelijk lichaam verkrijgen. De verlossing en opstanding van de Heiland brengen ons terug in de tegenwoordigheid van de Vader, en daar zullen we door Jezus Christus worden geoordeeld.³⁵

Wie vertrouwt op 'de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias',³⁶ zal een verheerlijkt lichaam krijgen zoals de Vader,³⁷ en met Hem 'in een staat van nimmer eindigend geluk' wonen.³⁸ Dan zal de Vader tranen van onze ogen afwissen³⁹ en ons blijven bijstaan in ons streven om zoals Hij te worden.

Het is duidelijk dat onze hemelse Vader altijd voor ons klaar zal staan.⁴⁰

Het karakter van de Vader

Als wij zoals de Vader willen worden, moeten we ons zijn karaktereigenschappen eigen maken. De volmaaktheden en eigenschappen van onze hemelse Vader zijn onder meer:

- De Vader is 'Eindeloos en Eeuwig'.⁴¹
- Hij is volmaakt rechtvaardig, barmhartig, geduldig, en Hij wil alleen het beste voor ons.⁴²
- Onze hemelse Vader is liefde.⁴³
- Hij komt zijn verbonden na.⁴⁴
- Hij verandert niet.⁴⁵
- God kan niet liegen.⁴⁶
- De Vader is geen aannemer des persoons.⁴⁷
- Hij weet alles – het verleden, het heden en de toekomst – vanaf het begin.⁴⁸
- Onze hemelse Vader is intelligenter⁴⁹ dan wij allen.⁵⁰
- De Vader heeft alle macht⁵¹ en doet alles wat Hem na aan het hart ligt.⁵²

Broeders en zusters, wij kunnen op de Vader vertrouwen en ons op Hem verlaten. Omdat Hij vanuit een eeuwig perspectief kijkt, ziet onze hemelse Vader wat wij niet kunnen zien. Zijn vreugde, werk en heerlijkheid is onze onsterfelijkheid en ons eeuwig leven tot stand te brengen.⁵³ Alles wat Hij doet, is voor ons welzijn. Hij 'verlangt ons' eeuwig geluk nog meer dan [wijzelf].⁵⁴ En Hij laat 'ons' geen seconde langer problemen doormaken dan absoluut noodzakelijk is voor [ons] welzijn of dat van [onze] dierbaren'.⁵⁵ Daarom gaat het Hem erom dat Hij ons helpt om vooruitgang te maken, niet dat Hij ons veroordeelt en verdoemt.⁵⁶

Zoals onze Vader worden

Als geestzonen en -dochters van God bezitten wij allen het potentieel om zoals de Vader te worden. Om dat te verwezenlijken, moeten we de Vader in de naam van de Zoon aanbidden.⁵⁷ Dat doen we door naar gehoorzaamheid aan de wil van de Vader te streven, zoals de Heiland,⁵⁸ en door ons voortdurend te bekeren.⁵⁹ Als we dat doen, zullen we 'genade voor genade ontvangen' tot we van de volheid van de Vader ontvangen,⁶⁰ en met 'zijn karakter, volmaaktheid en eigenschappen' worden begiftigd.⁶¹

Omdat wij als stervelingen nog zo ver verwijderd zijn van wat onze hemelse Vader is geworden, is het geen wonder dat sommigen denken dat ze

onmogelijk zoals de Vader kunnen worden. Nochtans zijn de Schriften hier duidelijk over. Als wij Christus in geloof aankleven, ons bekeren, en door gehoorzaamheid naar Gods genade streven, zullen we uiteindelijk zoals de Vader worden. Ik vind het een hele geruststelling dat wie naar gehoorzaamheid streven, 'genade voor genade [zullen] ontvangen' en uiteindelijk 'van zijn volheid ontvangen'.⁶² Wij zullen met andere woorden niet op eigen houtje als de Vader worden.⁶³ Dat zal eerder gebeuren door gaven van genade die soms groot maar meestal klein zijn, en op elkaar voortbouwen tot we een volheid hebben. Maar, broeders en zusters, het zal gebeuren!

Ik spoor u aan om erop te vertrouwen dat uw hemelse Vader weet hoe Hij u kan verhogen. Roep dagelijks zijn hulp en steun in, en streef voorwaarts met geloof in Christus, zelfs als u Gods liefde niet kunt voelen.

We weten nog lang niet alles van hoe we als de Vader kunnen worden.⁶⁴ Maar ik getuig met zekerheid dat ons streven om meer als de Vader te worden elk offer waard is.⁶⁵ De offers die we tijdens ons sterfelijk leven brengen, hoe groot die ook zijn, wegen niet op tegen de onmetelijke vreugde, het geluk en de liefde die we in de tegenwoordigheid van God zullen ervaren.⁶⁶ Als u moeilijk kunt geloven dat de offers die van u worden gevraagd de moeite waard zijn, denk dan aan de uitnodiging van de Heiland: 'U hebt nog niet begrepen welke grote zegeningen de Vader [...] voor u heeft bereid; [...] u kunt nu niet alle dingen verdragen; niettemin, wees welgemoed, want Ik zal u voortleiden.'⁶⁷

Ik getuig dat uw hemelse Vader van u houdt en wil dat u bij Hem terugkeert. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Notities in het bezit van de auteur; zie ook D. Melinda Ashton, 'The Holy Ghost: Direction, Correction, and Warning' (toespraak gehouden tijdens een vrouwenconferentie aan de Brigham Young University, 28 april 2016), byutv.org.
2. *Lectures on Faith* (1985), 38.
3. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, mei 2017, 145; 'Moeder

in de hemel', Evangelieverhandelingen, topics.lds.org.

4. De apostel Paulus zei dat we de Vader zo goed kennen dat onze ziel ernaar smacht om Hem *Abba* te noemen, wat 'papa' betekent. Die naam gebruiken we voor een vader met wie we zeer vertrouwd zijn (zie Romeinen 8:15).
5. Zie Leer en Verbonden 130:22.
6. Zie Leer en Verbonden 132:19–20.
7. Zie Mattheüs 5:48; zie ook 2 Petrus 1:3–8.
8. Deze voorwaarden zijn onder meer: onze eerste staat behouden (zie Abraham 3:26) en vervolgens in het sterfelijk leven geloof in Jezus Christus en zijn verzoening oefenen, ons bekeren, ons door onderdompeling laten dopen door iemand met het priesterschapsgesag van God, de gave van de Heilige Geest ontvangen, en tot het einde toe volharden (zie 3 Nephi 27:16–20).
9. President Dallin H. Oaks heeft gezegd: 'Sommigen die naar deze boodschap luisteren, zullen ongetwijfeld zeggen: "En ik dan?" Wij weten dat vele goede en getrouwe heiligen der laatste dagen het op het ogenblik moeten stellen zonder de ideale omstandigheden of de essentiële voorwaarden voor hun vooruitgang. Ongehuwd zijn, kinderloosheid, dood en echtscheiding verijdelen idealen en betekenen uitstel van beloofde zegeningen. [...] Maar die teleurstellingen zijn van tijdelijke aard. De Heer heeft beloofd dat zijn zonen en dochters in de eeuwigheid geen enkele zegening zullen ontberen wanneer zij zijn geboden onderhouden, trouw hun verbonden nakomen en het goede verlangen te doen.' ('Het grote plan van gelukzaligheid', *De Ster*, januari 1994, 68.)
10. Zie Mosiah 2:41.
11. Zie Alma 42:5; het wordt ook het verlossingsplan (zie bijvoorbeeld Jakob 6:8) en het plan van geluk (zie Alma 42:8, 16) genoemd.
12. Zie Job 38:4–7.
13. Zie bijvoorbeeld Hebreëen 5:8; 12:11; Ether 12:27. Voor ons beperkt begrip kan het, althans in het begin, lijken alsof de beproevingen in ons sterfelijk leven het ons onmogelijk maken de beloofde zegeningen waar we zo naar verlangen te verkrijgen. Ondanks deze schijnbare tegenstelling zal God ons elke beloofde zegening schenken als wij trouw blijven.
14. Zie Lukas 1:31–35; Johannes 1:14; 1 Nephi 11:18–21; Gids bij de Schriften, 'Jezus Christus', scriptures.lds.org.
15. Zie Leer en Verbonden 93:4–5, 16–17, 19–20.
16. Zie Mozes 7:32.
17. Leer en Verbonden 122:9.
18. Zie Romeinen 8:28.
19. Zie Mattheüs 6:11.
20. Zie N. Eldon Tanner, 'The Importance of Prayer', *Ensign*, augustus 1974, 339.
21. Zie Lukas 11:10–13; Jakobus 1:17.
22. Zie Lukas 11:5–10; 3 Nephi 13:6.
23. Zie Mattheüs 6:13.
24. Zie Mozes 7:31–40.
25. Zie Jakobus 1:17.
26. Zie Johannes 15:1–2; Leer en Verbonden 122:6–7.

27. Zie Hebreëen 12:5–11; Leer en Verbonden 95:1.
28. Mozes 7:35.
29. Zie Alma 37:12, 37.
30. Zie Johannes 14:26; 2 Nephi 31:12.
31. Zie Johannes 17:21–23, 26; Leer en Verbonden 93:36.
32. Zie Leer en Verbonden 76:53; 88:67–68.
33. Zie 1 Petrus 4:6. Ouderling Melvin J. Ballard vertelde waarom een man die hij had gedoopt, bij de kerk was gekomen: 'Ik kwam te weten dat zijn voorouders in de geestenwereld het evangelie jaren geleden hadden aanvaard, en hadden gebeden dat iemand van hun familie op aarde de deur voor hen zou openen. Hun gebeden hadden geholpen, en de Heer had de zendelingen naar die man gestuurd.' (In Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard, Crusader for Righteousness* [1966], 250).
34. Zie Mormon 7:5–6; zie ook Johannes 5:21, 26; 1 Korinthe 6:14; 2 Nephi 9:11–12; Alma 40:2–3; 3 Nephi 27:14.
35. Zie Johannes 5:22; Jakob 6:9; Alma 11:44; Helaman 14:15–18. De verzoening van Christus overwint alle gevolgen van de val van Adam, waaronder de lichamelijke en de geestelijke dood, die wij beide moeten overwinnen om in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terug te kunnen keren. Wie zich van hun zonden hebben bekeerd, zullen voor eeuwig bij de Vader en de Zoon wonen. Wie zich echter niet hebben bekeerd, zullen de tweede dood ondergaan, en daar zijn hun eigen zonden de oorzaak van (zie Helaman 14:15–18).
36. 2 Nephi 2:8.
37. Zie Leer en Verbonden 76:56; 88:28–29.
38. Mosiah 2:41.
39. Zie Openbaring 7:17.

40. Zie Mozes 7:30. Onze hemelse Vader blijft door de bediening van Jezus Christus en andere celestiale personen zelfs over de mensen in het terrestriale koninkrijk waken, en voor hen zorgen (zie Leer en Verbonden 76:77, 87). Voor de mensen in het telestiale koninkrijk zorgt Hij door de bediening van de Heilige Geest en engelen (zie Leer en Verbonden 76:86, 88).
41. Mozes 7:35; zie ook Psalmen 90:2.
42. Zie Psalmen 103:6–8; Lukas 6:36; Mozes 7:30.
43. Zie 1 Johannes 4:16.
44. Zie Leer en Verbonden 84:40.
45. Zie Jakobus 1:17.
46. Zie Numeri 23:19.
47. Zie Handelingen 10:34–35.
48. Zie 1 Nephi 9:6; Leer en Verbonden 130:7.
49. Volgens Van Dale Online betekent *intelligentie* 'verstandelijk vermogen'; 'schrandtheid'; 'kennis'.
50. Zie Abraham 3:19. Als verheerlijkt, volmaakt wezen is Jezus Christus intelligenter dan wij allemaal.
51. Zie Openbaring 21:22.
52. Zie Abraham 3:17.
53. Zie Mozes 1:39.
54. Richard G. Scott, 'Vertrouw op de Heer', *De Ster*, januari 1996, 16.
55. Richard G. Scott, 'Vertrouw op de Heer', 15.
56. Zie Johannes 5:22; Mozes 1:39. Satan is het die ons aanklaagt en veroordeeld, maar we veroordelen ook onszelf (zie Openbaring 12:10; Alma 12:14).
57. Zie Johannes 4:23; Leer en Verbonden 18:40; 20:29.
58. Zie 3 Nephi 11:11; Leer en Verbonden 93:11–19.
59. Bekering is het proces waardoor we onze aard zo veranderen dat we zoals God worden. Daarom moeten we ons voortdurend bekeren, en niet alleen als we 'iets verkeerd doen'.
60. Zie Leer en Verbonden 93:19–20.
61. *Lectures on Faith*, 38; zie ook Moroni 7:48; 10:32–33; Leer en Verbonden 76:56, 94–95; 84:33–38.
62. Leer en Verbonden 93:20; cursivering toegevoegd.
63. Zie Moroni 10:32–33; Leer en Verbonden 76:69, 94–95.
64. Waarom kan of wil God niet meer openbaren over het proces waardoor we zoals Hij kunnen worden? Ik weet niet wat alle redenen zijn. Maar ik begrijp er minstens twee. Ten eerste zijn sommige dingen gewoon onbegrijpelijk in onze sterfelijke staat (zie Leer en Verbonden 78:17). Het zou zijn alsof je het internet wilde uitleggen aan iemand die in de middeleeuwen leefde. We hebben gewoon niet de juiste context of het perspectief. En ten tweede ontvangen we gaven van genade juist omdat we in onwetendheid hebben geworsteld.
65. De offers die van ons worden gevraagd, zijn wellicht cruciaal voor het bereiken van volmaaktheid. (In de Joseph Smith Translation, Hebreëen 11:40, staat dat God uit hun benauwingen iets beters voor hen voorzien had, want zonder benauwingen konden zij niet tot de volmaaktheid komen.)
66. Zie Romeinen 8:18.
67. Leer en Verbonden 78:17–18.

Ouderling Robert C. Gay
van het Presidium der Zeventig

De naam van Jezus Christus op ons nemen

Mogen wij de naam van Jezus Christus getrouw op ons nemen - door naar de dingen te kijken zoals Hij dat doet, te dienen zoals Hij diende en erop te vertrouwen dat zijn genade genoeg is.

Medebroeders en -zusters, toen ik onlangs de oproep van president Russell M. Nelson overdacht om de geopenbaarde naam van de kerk te gebruiken, sloeg ik de tekst op waarin de Heiland de Nephieten instructies over de naam van de kerk geeft.¹ Het trof mij dat de Heiland onder meer tegen de mensen zegt dat 'u de naam van Christus [...] op u moet nemen'.² Ik ben mezelf daardoor de vraag gaan stellen: neem ik de naam van de Heiland op mij zoals Hij dat van mij verwacht?³ Ik wil het vandaag over enkele indrukken hebben die ik als antwoord op die vraag heb gekregen.

Ten eerste: de naam van Christus op ons nemen, betekent de werkelijkheid zo goed mogelijk proberen te zien zoals God die ziet.⁴ Hoe kijkt God naar de dingen? Joseph Smith heeft gezegd: "Terwijl het ene deel van het mensdom het andere onbarmhartig beoordeelt en veroordeelt, ziet de Vader van het heelal met vaderlijke zorg en ouderlijke

genegenheid op de hele mensheid neer", want 'zijn liefde [is] onpeilbaar'.⁵

Mijn oudere zus is een paar jaar geleden overleden. Haar leven ging niet over rozen. Ze had moeite met het

evangelie en was nooit echt actief. Haar man scheidde van haar en liet haar met vier jonge kinderen achter. Ik gaf haar op de avond van haar overlijden een zegen dat ze vreedzaam huiswaarts zou keren. Haar kinderen waren er ook bij. Op dat moment besepte ik dat ik het leven van mijn zus te vaak had gezien in termen van haar problemen en inactiviteit. Toen ik die avond mijn handen op haar hoofd legde, wees de Geest mij ernstig terecht. Ik zag opeens haar goedheid en kreeg haar te zien zoals God haar zag - niet als iemand die moeite met het evangelie en het leven had, maar als iemand die met moeilijke zaken om moest gaan die ik niet kende. Ik zag haar als een geweldige moeder die, ondanks grote obstakels, vier prachtige, fantastische kinderen had grootgebracht. Ik zag haar als steun en toeverlaat voor onze moeder nadat onze vader was overleden.

Ik geloof dat God mij op die laatste avond met mijn zus vroeg: 'Zie je niet dat iedereen om je heen een heilig wezen is?'

Brigham Young heeft gezegd:

'Ik wil de heiligen op het hart drukken [...] om mannen en vrouwen te begrijpen zoals zij zijn en ze niet te begrijpen zoals u bent.'⁶

'Hoe dikwijls wordt er niet gezegd: "Die en die persoon heeft iets verkeerd

bekeren,¹⁶ tot bekering komen,¹⁷ en liefhebben zoals Hij liefheeft.¹⁸ De Heiland heeft ons gevraagd: ‘Want als u hen liefhebt die u liefhebben, wat voor loon hebt u dan?’¹⁹

Ik hoorde onlangs wat er zich in het leven van ouderling James E. Talmage had voorgedaan. Daardoor ging ik stilstaan bij de wijze waarop ik mensen om mij heen liefheb en van dienst ben. Ouderling Talmage kwam als jonge hoogleraar – hij was nog geen apostel – toen de dodelijke difterie-epidemie van 1892 het hevigst was, in aanraking met een onbekend gezin dat bij hem in de buurt woonde. Ze waren geen lid van de kerk en door de ziekte geveld. Niemand wilde het risico nemen om de besmette woning te betreden. Maar ouderling Talmage ging meteen naar de woning toe. Hij trof vier kinderen aan: eentje van tweeënhalf dood op bed, eentje van vijf en eentje van tien met hevige pijn, en een verzwakte dertienjarige. De ouders waren bedroefd en uitgeput.

Ouderling Talmage kleepte de overledene en de levenden, veegde de kamers schoon en verbrandde de vuile lompjes waarin de ziekte zat. Hij werkte de hele dag en keerde daarna de volgende morgen terug. De tienjarige was die nacht overleden. Hij nam de vijfjarige in zijn armen. Ze hoestte bloederig slijm in zijn gezicht en over zijn kleren. Hij schreef: ‘Ik kon haar gewoon niet neerzetten’ en hij hield haar in zijn armen tot ze stierf. Hij hielp met de begrafenis van de drie kinderen en regelde voedsel en schone kleren voor de rouwende, overblijvende gezinsleden. Thuis deed broeder Talmage zijn kleren weg. Hij baadde zich in een zinkoplossing, zonderde zich af van zijn gezin en doorstond een milde aanval van de ziekte.²⁰

Er staan zoveel levens om ons heen op het spel. Heiligen nemen de naam van de Heiland op zich door heilig te worden en allen van dienst te zijn, waar of hoe ze ook in het leven staan. Daardoor worden levens gered.²¹

Tot slot, naar mijn idee kunnen we zijn naam alleen op ons nemen als we Hem vertrouwen. Een jonge vrouw stelde in een zondagse bijeenkomst

gedaan; hij kan geen heilige zijn.” [...] We horen dat sommigen vloeken en liegen [of] de sabbat niet heiligen. [...] Vel geen oordeel over zulke mensen, want u weet niet wat de Heer met hen van plan is. [...] Heb [dus] geduld met ze.⁷

Kunt u zich voorstellen dat onze Heiland u en uw lasten ongemerkt aan Zich voorbij laat gaan? De Heiland keek met dezelfde ogen naar de Samaritaan, de overspelige, de tollenaar, de melaatse, de geesteszieke en de zondaar. Ze waren allemaal kinderen van zijn Vader. Ze waren allemaal te redden.

Kunt u zich voorstellen dat Hij Zich afkeert van iemand die twijfelt aan zijn plaats in Gods koninkrijk of van iemand die op wat voor manier ook wordt gekweld?⁸ Ik niet. In de ogen van Christus is iedere ziel van oneindige waarde. Niemand is voorbestemd om te falen. Het eeuwige leven is voor iedereen mogelijk.⁹

De terechtwijzing door de Geest aan het bed van mijn zus heeft me een

grote les geleerd: als we naar de dingen kijken zoals Hij ze ziet, hebben we een dubbele zege behaald – verlossing van wie we bijstaan en verlossing van onszelf.

Ten tweede: om de naam van Christus op ons te nemen, moeten we niet alleen de dingen zien zoals God ze ziet, maar ook zijn werk doen en dienen zoals Hij heeft gediend. We leven de twee grote geboden na, onderwerpen ons aan Gods wil, vergaderen Israël en laten ons licht ‘schijnen voor de mensen’.¹⁰ We ontvangen en leven naar de verbonden en verordeningen van zijn herstelde kerk.¹¹ Doen we dat, dan begiftigt God ons met de macht om onszelf, onze familie en anderen tot zegen te zijn.¹² Stel uzelf maar eens de vraag: ken ik iemand die de machten van de hemel niet nodig heeft?

God zal wonderen onder ons verrichten als we onszelf heiligen.¹³ We moeten onszelf heiligen door ons hart te zuiveren.¹⁴ We zuiveren ons hart als we Hem horen,¹⁵ ons van onze zonde

die ik bijwoonde een vraag in de volgende trant: 'Mijn vriend en ik zijn pas uit elkaar gegaan en hij heeft besloten de kerk te verlaten. Hij zegt dat hij nog nooit zo gelukkig is geweest. Hoe kan dat?'

De Heiland heeft die vraag beantwoord toen Hij tegen de Nephieten zei: 'Maar indien [uw leven] niet op mijn evangelie is gebouwd, maar op de werken van mensen is gebouwd, of op de werken van de duivel, voorwaar, Ik zeg u, [u hebt] enige tijd vreugde in [uw] werken, maar weldra komt het eind.'²² Er bestaat gewoonweg geen blijvende vreugde buiten het evangelie van Jezus Christus.

Ik moest in die bijeenkomst wel denken aan de vele goede mensen die ik ken die onder grote lasten gebukt gaan en met geboden worstelen die op zijn best een hele opgave voor hen zijn. Ik vroeg me af: wat zou de Heiland nog meer tot ze zeggen?²³ Ik denk dat Hij zou vragen: 'Vertrouw je Mij?'²⁴ Tot de vrouw die bloedvloeïngen had, zei Hij: 'Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede.'²⁵

Een van mijn lievelingsteksten is Johannes 4:4. Daarin staat: 'En Hij moest door Samaria gaan.'

Waarom houd ik van die Schrifttekst? Omdat Jezus niet naar Samaria

hoefde te gaan. De Joden keken in die tijd op de Samaritanen neer en namen een weg om Samaria heen. Maar Jezus verkoos er doorheen te trekken om aan de hele wereld voor het eerst te verklaren dat Hij de beloofde Messias was. Hij koos voor deze boodschap niet alleen een groep verschoppelingen uit, maar ook nog eens een vrouw – en niet zomaar een vrouw, maar een vrouw die in zonde leefde, iemand die in die tijd als de minste van de minsten beschouwd werd. Ik geloof dat Jezus dit deed zodat ieder van ons altijd kan begrijpen dat zijn liefde groter is dan onze angsten, onze wonden, onze verslavingen, onze twijfels, onze verleidingen, onze zonden, onze ontwrichte gezinnen, onze neerslachtigheid en zorgen, onze chronische ziekte, onze armoede, ons misbruik, onze wanhoop en onze eenzaamheid.²⁶ Hij wil iedereen laten weten dat er niets of niemand is waarvoor dankzij Hem geen genezing en blijvende vreugde mogelijk zijn.²⁷

Zijn genade is genoeg.²⁸ Hij alleen is onder alle dingen neergedaald. De kracht van zijn verzoening is de kracht om al onze moeilijkheden te overwinnen.²⁹ De boodschap van de vrouw bij de bron is dat Hij onze levensomstandigheden kent³⁰ en dat wij altijd met

Hem kunnen optrekken, waar we ons ook bevinden. Tot haar en tot ieder van ons zegt Hij: 'Wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Maar [hij] zal [...] een bron [hebben] van water dat opwelt tot in het eeuwige leven.'³¹

Waarom zou u zich op uw levensreis ooit van de enige Heiland willen afkeren die alle macht bezit om u te genezen en te verlossen? Elke prijs die u moet betalen om Hem te vertrouwen, is het waard. Broeders en zusters, laten we ervoor kiezen om ons geloof in onze hemelse Vader en onze Heiland, Jezus Christus, te vergroten.

Vanuit het diepst van mijn hart getuig ik dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de kerk van de Heiland is, door de levende Christus bij monde van een ware profeet geleid. Ik bid dat wij de naam van Jezus Christus getrouw op ons zullen nemen – door naar de dingen te kijken zoals Hij dat doet, door te dienen zoals Hij diende, en door erop te vertrouwen dat zijn genade genoeg is om ons thuis en blijvende vreugde te brengen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie 3 Nephi 27:3–8.
2. Zie 3 Nephi 27:5–6; zie ook Leer en Verbonden 20:77 en het avondmaalsverbond.
3. Zie Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998) voor een uitgebreide verhandeling over de naam van Jezus Christus op ons nemen en getuige van die naam zijn.
4. Zie Mosiah 5:2–3. Een deel van de grote verandering in het hart van het volk van koning Benjamin dat de naam van Christus op zich nam, was dat hun ogen voor 'een groots beeld' geopend werden. Zij die het celestiale koninkrijk beërven, zijn personen die 'zien zoals zij worden gezien' (Leer en Verbonden 76:94).
5. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 42.
6. Brigham Young, in *Journal of Discourses*, deel 8, 37.
7. *Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe (1954), 278.
8. Zie 3 Nephi 17:7.
9. Zie Johannes 3:14–17; Handelingen 10:34; 1 Nephi 17:35; 2 Nephi 26:33; Leer en Verbonden 50:41–42; Mozes 1:39. Ouderling D. Todd Christofferson heeft ook gezegd: 'Met vertrouwen getuigen wij dat de verzoening van Jezus Christus alle

- ontberingen en verliezen heeft voorzien en uiteindelijk alles zal rechtzetten voor wie zich tot Hem wenden. Niemand is voorbestemd om minder te ontvangen dan alles wat de Vader voor zijn kinderen heeft.' ('Waarom een huwelijk, waarom een gezin', *Liahona*, mei 2015, 52.)
10. Zie Mattheüs 5:14–16; 22:35–40; Mosiah 3:19; Leer en Verbonden 50:13–14; 133:5; zie ook Russell M. Nelson, 'De vergadering van het verstrooide Israël', *Liahona*, november 2006, 79–81.
 11. Zie Leviticus 18:4; 2 Nephi 31:5–12; Leer en Verbonden 1:12–16; 136:4; Geloofsartikelen 1:3–4.
 12. Zie Leer en Verbonden 84:20–21; 110:9.
 13. Zie Jozua 3:5; Leer en Verbonden 43:16; zie ook John 17:19. De Heiland heiligde Zichzelf zodat Hij de macht zou hebben om ons te zegenen.
 14. Zie Helaman 3:35; Leer en Verbonden 12:6–9; 88:74.
 15. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:17, het eerste gebod dat God in een visioen aan de profeet Joseph Smith gaf; zie ook 2 Nephi 9:29; 3 Nephi 28:34.
 16. Zie Markus 1:15; Handelingen 3:19; Alma 5:33; 42:22–23; Leer en Verbonden 19:4–20. Overpeins ook eens deze twee gedachten over zonde. Ten eerste schrijft Hugh Nibley: 'Zonde is verspilling. Het is iets doen terwijl u andere en betere dingen behoort te doen waarvoor u de capaciteiten hebt.' (*Approaching Zion*, red. Don E. Norton [1989], 66.) De moeder van John Wesley, Susanna Wesley, schreef aan haar zoon: 'Volg deze regel. Alles wat je verstand verzwakt, de gevoeligheid van je geweten aantast, je gevoel voor God verduistert, je van geestelijke zaken verwijderd en de macht van het lichaam over de geest vergroot, is zonde voor je, hoe onschuldig het op zich ook lijkt.' (*Susanna Wesley: The*

Complete Writings, red. Charles Wallace jr. [1997], 109.)

17. Zie Lukas 22:32; 3 Nephi 9:11, 20.
 18. Zie Johannes 13:2–15, 34. Op de avond vóór zijn verzoening waste de Heiland de voeten van iemand die Hem verraadde, een ander die Hem verloochende en nog weer anderen die in slaap vielen op zijn moeilijkste momenten. Vervolgens zei Hij: 'Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt[,] zoals Ik u liefgehad heb.'
 19. Mattheüs 5:46.
 20. Zie John R. Talmage, *The Talmage Story: Life of James E. Talmage – Educator, Scientist, Apostle* (1972), 112–114.
 21. Zie Alma 10:22–23; 62:40.
 22. 3 Nephi 27:11.
 23. In Mattheüs 11:28, 30 zegt de Heer: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. [...] Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.' Overweeg ook 2 Korinthe 12:7–9: Paulus beschreef dat hij last had van een flinke 'doorn in het vlees'. Hij had gebeden dat die weggenomen mocht worden. Christus zei tegen hem: 'Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.' Zie ook Ether 12:27.
 24. Zie Mosiah 7:33; 29:20; Helaman 12:1; Leer en Verbonden 124:87.
 25. Zie Lukas 8:43–48; Markus 5:25–34. De bloedvloeiende vrouw was wanhopig en zag geen uitweg meer. Ze leed al twaalf jaar, had al haar middelen aan dokters uitgegeven en haar kwaal verergerde alleen maar. Ze was door haar volk en familie verstoten en baande zich een weg door de menigte naar de Heiland toe. Haar geloof en vertrouwen in de Heiland waren compleet, en Hij voelde haar aanraking aan de zoom van zijn kleding. Hij genas haar dankzij dat geloof direct en volkomen. Hij noemde haar daarna 'dochter'. Ze was geen
- verschopping meer maar behoorde tot Gods gezin. Haar genezing was lichamelijk, sociaal, emotioneel en geestelijk. Moeilijkheden houden soms jaren of een leven lang aan, maar zijn belofte van genezing staat absoluut vast.
26. Zie Lukas 4:21; Johannes 4:6–26. Lukas, niet Johannes, tekent op dat Jezus aan het begin van zijn bediening naar zijn eigen synagoge in Nazareth ging, een passage uit Jesaja met een profetie over de Messias voorlas en vervolgens verklaarde: 'Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan.' Dit is de eerste vermelding waarin de Heiland over Zichzelf als de Messias spreekt. Johannes vermeldt echter dat Jezus zijn Messiaschap bij de bron van Jakob voor het eerst in het openbaar bekendmaakt. Aangezien de Samaritanen als niet-Joden werden beschouwd, gaf Jezus in deze situatie ook aan dat zijn evangelie voor iedereen, zowel Joden als de andere volken, was. Hij legde deze verklaring op het 'zesde uur', oftewel het middaguur, af. De aarde krijgt dan het volste licht van de zon. De bron van Jakob bevindt zich ook in het dal nabij de precieze plek waar het oude Israël ceremonieel met de Heer een verbond sloot nadat men het land van belofte was ingegaan. Het is interessant dat zich aan de ene kant van het dal een dorre berg bevindt en aan de andere kant een berg vol bronnen met levengendend water.
 27. Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'Wanneer we ons in stressvolle situaties afvragen of we nog wel meer kunnen geven, kunnen we troost putten uit de wetenschap dat God, die perfect weet wat we aankunnen, ons hier heeft gebracht om te slagen. Niemand is voorgeordend om te falen of om goddeloos te zijn. [...] Wanneer we ons overmand voelen, laten we dan geruststellend bedenken dat God ons niet zal overbelasten.' ('Meeting the Challenges of Today' [devotional aan de Brigham Young University, 10 oktober 1978], 9, speeches.byu.edu.)
 28. President Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Je zult op een dag voor de Heiland verschijnen. Je zult tot tranen toe geroerd zijn om in zijn heilige nabijheid te vertoeven. Je zult Hem stamelend bedanken dat Hij voor je zonden geboet heeft, dat Hij je van je onvriendelijkheid jegens anderen vergeven heeft, dat Hij je van alle wonden en onrecht van dit leven genezen heeft. Je zult Hem bedanken voor de kracht om het onmogelijke te doen, voor zwakheden die sterk gemaakt zijn en voor de mogelijkheid om eeuwig met je familie bij Hem te wonen. Zijn identiteit, verzoening en eigenschappen krijgen voor jou een diepe, persoonlijke betekenis.' ('Profeten, leiderschap en goddelijke wetten' [wereldwijde devotional voor jongvolwassenen, 8 januari 2017], broadcasts.lds.org.)
 29. Zie Jesaja 53:3–5; Alma 7:11–13; Leer en Verbonden 122:5–9.
 30. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:17; Elaine S. Dalton, 'Hij kent je bij naam', *Liahona*, mei 2005, 109–111.
 31. Johannes 4:14.

Ouderling Matthew L. Carpenter
van de Zeventig

Wilt u gezond worden?

Het is op grond van zijn verzoening dat Jezus Christus ons geestelijk zal genezen, mits we ons bekeren en ons hart volledig op Hem richten.

Onze jongste zoon was een paar maanden op zending en rondde net zijn evangeliestudie met zijn zendingscollega af, toen hij een doffe pijn in zijn hoofd voelde. Dat voelde heel vreemd aan. Eerst had hij geen controle meer over zijn linkerarm, en toen had hij geen gevoel meer in zijn tong. De linkerkant van zijn gezicht hing scheef. En hij had moeite met praten. Hij wist dat er iets mis was. Maar hij wist niet dat hij een ernstige beroerte in drie gedeelten van zijn hersenen had. Hij werd heel bang omdat hij gedeeltelijk verlamd raakte. Hoe sneller een slachtoffer van een beroerte hulp krijgt, hoe groter de kans op genezing is. Zijn trouwe collega trad kordaat op. Hij belde direct 112 en gaf hem daarna een zegen. Gelukkig was de ambulance er binnen vijf minuten.

In het ziekenhuis stelde het medisch personeel snel een diagnose. Ze besloten hem een medicijn te geven dat de verlamingsverschijnselen op termijn in principe teniet kon doen.¹ Maar als het geen beroerte was, zou het medicijn ernstige bijwerkingen kunnen veroorzaken, zoals een hersenbloeding. De keuze was aan onze zoon. Hij koos voor het medicijn. Hoewel meerdere operaties nodig waren en vele maanden van revalidatie, keerde onze zoon

uiteindelijk, toen de gevolgen van de beroerte grotendeels teniet waren gedaan, terug naar zijn zendingsgebied.

Onze hemelse Vader is almachtig en alwetend. Hij kent onze lichamelijke problemen. Hij weet wat voor lichamelijke pijnen ziekte, ouderdom, ongevallen of geboorteafwijkingen teweegbrengen. Hij is Zich bewust van onze emotionele problemen, zoals angst, eenzaamheid, depressie of psychische aandoeningen. Hij kent iedereen die door onrecht of

mishandeling te lijden heeft. Hij kent onze zwakheden, haast onbedwingbare neigingen en verleidingen waar we mee kampen.

In het sterfelijk leven worden we beproefd om te zien of we het goede boven het kwade verkiezen. Wie zijn geboden onderhouden, zullen 'in een staat van nooit eindigend geluk' bij Hem wonen.² Onze hemelse Vader heeft alle macht en kennis aan zijn Zoon, Jezus Christus, gegeven, omdat Hij wil dat we in die mate vooruitgang maken dat we zoals Hij zullen worden. Er is geen lichamelijke, emotionele of geestelijke aandoening die niet door Christus kan worden genezen.³

In de Schriften lezen we over de vele wonderbaarlijke gebeurtenissen tijdens de aardse bediening van de Heiland, waarbij Jezus Christus zijn goddelijke macht gebruikte om mensen met lichamelijke aandoeningen te genezen.

In het evangelie van Johannes staat het verhaal van een man die al 38 jaar verlamd was.

'Jezus zag hem liggen en omdat Hij wist dat hij al lange tijd ziek was, zei Hij tegen hem: Wilt u gezond worden?'

De verlamde man antwoordde dat er niemand was die bij machte was om te helpen.

'Jezus zei tegen hem: Sta op, neem uw ligmat op en ga lopen.'

‘En *meteen* werd de man gezond, nam zijn ligmat op en ging lopen’⁴

We lezen dat deze man al heel lang verlamd was – maar liefst 38 jaar – en hoe snel hij werd genezen toen de Heiland erbij betrokken werd. De genezing was ‘*meteen*’.

In een ander voorbeeld was er ‘een vrouw die al twaalf jaar bloedvloeïingen had en die al haar bezit aan dokters uitgegeven had; [ze] kwam van achteren naar Hem toe en raakte de zoom van Zijn bovenkleed aan. *Onmiddellijk* hield het vloeien van haar bloed op. [...]

‘Jezus zei: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt dat er kracht van Mij uitgegaan is.

‘Toen de vrouw zag dat zij niet onopgemerkt was, [...] vertelde zij voor heel het volk [...] dat zij *onmiddellijk* genezen was.’⁵

Tijdens zijn bediening verkondigde Christus dat Hij macht over het stof-felijk lichaam had. Wij kunnen niet bepalen wanneer Christus ons van onze lichamelijke aandoeningen zal genezen. Genezing vindt volgens zijn wil en wijsheid plaats. In de Schriften hebben sommige mensen tientallen jaren geleden; en anderen hun hele leven. Lichamelijke aandoeningen kunnen ons verfijnen en kunnen ons vertrouwen in God vergroten. Maar als we Christus erbij betrekken, zal Hij ons altijd geestelijk sterken, zodat we onze lasten beter kunnen dragen.

We weten dat alle lichamelijke aandoeningen, kwalen of onvolmaakt-heden uiteindelijk in de opstanding worden genezen. Dat is een gave aan alle mensen, dankzij de verzoening van Jezus Christus.⁶

Jezus Christus kan meer genezen dan ons lichaam. Hij kan ook onze geest genezen. In de Schriften lezen we hoe Christus de mensen met een zwakke geest hielp en ze genas.⁷ Als we over die verhalen nadenken, krijgen we meer hoop en geloof in de genezingskracht van de Heiland. Jezus Christus kan een verandering in ons hart teweegbrengen, ons genezen van de pijnen van onrecht of mishandeling. Hij is het die ons bijstaat wanneer verlies en smart ons overvallen, die ons vrede schenkt in tijden van beproeving en ons emotioneel geneest.

Christus kan ons ook van onze zonden genezen. We zondigen als we een van Gods wetten opzettelijk overtreden.⁸ Als we zondigen, wordt onze ziel onrein. Niets onreins kan in Gods tegenwoordigheid verkeren.⁹ ‘Van zonden gereinigd worden is een vorm van geestelijke genezing.’¹⁰

God de Vader weet dat we zullen zondigen, maar Hij heeft voor ons de weg bereid, zodat we verlost kunnen worden. Ouderling Lynn G. Robbins heeft gezegd: ‘Bekering is niet [Gods] reserveplan voor als we zouden falen. Bekering *is* zijn plan, in de wetenschap

dat we zullen falen.’¹¹ Als we zondigen, krijgen we de kans om voor het goede of het kwade te kiezen. We kiezen voor het goede als we ons vervolgens bekeren. Als we ons bekeren, kunnen we door Jezus Christus en zijn zoenoffer van onze zonden verlost worden en in de tegenwoordigheid van God de Vader terugkeren. Geestelijke genezing is geen eenrichtingsverkeer. Daar zijn de verlossende macht van de Heiland én de oprechte bekering van de zondaar voor nodig. Wie zich niet bekeren, verwerpen de genezende macht die Christus hun biedt. Voor hen is het alsof er geen verlossing heeft plaatsgevonden.¹²

Uit mijn adviesgesprekken met mensen die zich wilden bekeren, bleek tot mijn verbazing dat wie in zonde leefden veel moeite hadden om goede beslissingen te nemen. De Heilige Geest had hen verlaten, en ze vonden het vaak moeilijk om de juiste keuzen te doen waardoor ze dichter tot God konden komen. Ze streden vaak maanden- of jarenlang. Ze schaamden zich of waren bang voor de gevolgen van hun zonden. Ze hadden vaak het gevoel dat ze nooit konden veranderen of vergeving konden ontvangen. Ze spraken vaak over hun angst dat hun dierbaren niet meer van hen zouden houden of hen zouden verlaten als ze te weten kwamen wat ze gedaan hadden. Door die gedachtegang kwamen ze tot de conclusie dat ze maar beter hun mond konden houden en hun bekering uitstellen. Ze hadden ten onrechte het gevoel dat het beter was om zich niet te bekeren dan hun dierbaren pijn te doen. In hun gedachten was het beter om na dit leven te lijden dan nu het bekeringsproces te voltooien. Broeders en zusters, het is *nooit* een goed idee om onze bekering uit te stellen. De tegenstander gebruikt vaak angst om ons ervan te weerhouden om meteen met ons geloof in Jezus Christus in actie te komen.

Dierbaren willen de boetvaardige zondaar, hoewel ze zich diep gekwetst zullen voelen over het zondige gedrag, vaak helpen om zich te veranderen en zich met God te verzoenen.

De geestelijke genezing zal sneller gaan als de zondaar zich bekeert en wordt omringd door mensen die hem liefhebben en helpen om zijn zonden te verzaken. Bedenk alstublieft dat Jezus Christus het vermogen heeft om onschuldige slachtoffers van zonde, die zich tot Hem wenden, te genezen.¹³

President Boyd K. Packer heeft gezegd: ‘Onze geest wordt geschaad als we fouten en zonden begaan. Maar in tegenstelling tot ons stoffelijk lichaam blijven er na onze bekering dankzij de verzoening van Jezus Christus geen littekens achter. De belofte luidt: ‘Zie, wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan’ (Leer en Verbonden 58:42).¹⁴

Als we ons ‘met een volmaakt voornemen van hart’¹⁵ bekeren, ‘zal het grote plan van verlossing onmiddellijk op [ons] worden toegepast.’¹⁶ De Heiland zal ons genezen.

De zendingscollega en de artsen die onze zoon hielpen, kwamen snel in actie. Onze zoon koos voor een medicijn dat de schade van de beroerte kon herstellen. De schadelijke gevolgen van zijn beroerte, die hem voor de rest van zijn aardse leven hadden kunnen achtervolgen, werden tenietgedaan. En hoe sneller wij ons bekeren en de verzoening van Jezus Christus toepassen, hoe sneller we van de gevolgen van zonde genezen.

President Russell M. Nelson heeft ons aangemoedigd: ‘Als u het pad hebt verlaten, [...] moedig ik u aan [...] om terug te keren. Wat uw bezwaren of moeilijkheden ook zijn, er is een plek voor u in deze kerk, de kerk van de Heer. U, en nog ongebornen generaties, zullen gezegend worden als u nu terugkeert op het verbondspad.’¹⁷

Door onze geestelijke genezing worden we ertoe aangezet om ons te onderwerpen aan de voorwaarden die onze Heiland heeft gesteld. We mogen niet uitstellen! We moeten nu in actie komen! We moeten nu in actie komen zodat de geestelijke verlamming onze eeuwige vooruitgang niet zal beletten. Als u tijdens mijn toespraak het gevoel hebt gekregen dat u iemand

om vergeving moet vragen, moedig ik u aan om dat ook te doen. Zeg wat u hebt gedaan. Vraag hen om vergeving. Als u een zonde hebt begaan waardoor uw tempelwaardigheid in het gedrang komt, moedig ik u aan om meteen met uw bisschop te praten. Stel het niet uit.

‘Broeders en zusters, God is onze dierbare Vader in de hemel. Hij heeft alle macht en kennis aan zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, gegeven. Door Hem zullen alle mensen op enig moment van alle lichamelijke aandoeningen worden genezen. Het is op grond van zijn verzoening dat Jezus Christus ons geestelijk zal genezen, mits we ons bekeren en ons hart volledig op Hem richten. Dat genezingsproces kan meteen beginnen. De keus is aan ons. *Willen we gezond worden?*

Ik getuig dat Jezus Christus de losprijs heeft voldaan, zodat wij gezond kunnen worden. Maar dan moeten we die genezing wel aanvaardden. Doe dat vandaag nog. Stel het niet uit. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Dat medicijn wordt tPa (tissue plasminogen activator) genoemd.
2. Mosiah 2:41.
3. Zie Mattheüs 4:24. Christus genas de zieken, waaronder hen die ‘door allerlei ziekten en pijnen bevangen waren, en die door demonen bezeten waren, en maanzieken en verlamden’.
4. Zie Johannes 5:5–9; cursivering toegevoegd.
5. Zie Lukas 8:43–47; cursivering toegevoegd.
6. Zie Alma 40:23; Helaman 14:17.
7. Zie Lukas 5:20, 23–25; (in de Joseph Smith Translation, Lukas 5:23, vraagt de Heiland wat meer *macht* vergt: zonden vergeven of zieken laten opstaan en lopen).
8. Zie 1 Johannes 3:4.
9. Zie 3 Nephi 27:19.
10. ‘Het evangelie van Jezus Christus’, *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* [2005], lds.org/bc/content/shared/content/dutch/pdf/language-materials/36617_nld.pdf.
11. Lynn G. Robbins, ‘Tot zeventig maal zeven maal’, *Liahona*, mei 2018, 22.
12. Zie Mosiah 16:5.
13. Ik heb vaak gezien dat mensen sneller genezen als familieleden achter iemand die beloften van trouw en geloof heeft verbroken, gaan staan. Die mensen boden hulp, zodat ze zich tot de Heiland en zijn genezende kracht konden wenden. Als de persoon die zich echt bekeert oprecht veranderingen probeert aan te brengen, merken familieleden die hulp bieden met evangeliestudie, oprechte gebeden en zorgzame hulp, dat niet alleen de zondaar verandert, maar dat er voor hen ook een deur naar vollediger genezing door Christus opengaat. Indien gepast kunnen onschuldige slachtoffers de zondaar helpen door naar geestelijke leiding te streven om te bepalen wat ze samen kunnen bestuderen, hoe ze kunnen dienen, en hoe ze familieleden erbij kunnen betrekken, zodat de boetvaardige ziel de steun en kracht krijgt om zich te veranderen en van de verlossende macht van Jezus Christus te profiteren.
14. Boyd K. Packer, ‘Het plan van geluk’, *Liahona*, mei 2015, 28.
15. 3 Nephi 18:32.
16. Alma 34:31; cursivering toegevoegd.
17. Russell M. Nelson, ‘Nu we samen verdergaan’, *Liahona*, april 2018, 7.

Ouderling Dale G. Renlund
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Kies dan nu

De omvang van ons eeuwig geluk is afhankelijk van onze keuze voor de levende God en onze deelname aan zijn werk.

De denkbeeldige figuur Mary Poppins is een typisch Engelse gouvernante – die ook nog eens kan toveren.¹ Ze komt met de oostenwind aanwaaien om het probleemgezin van de heer Banks te helpen, dat op nummer 17 in Cherry Tree Lane in het Edwardiaanse Londen woont. Ze krijgt de kinderen, Jane en Michael, onder haar hoede. Ze begint ze vastberaden maar vriendelijk waardevolle lessen te leren, die allemaal een betoverend aspect hebben.

Jane en Michael maken aanzienlijke vooruitgang, maar Mary besluit dat het tijd is om op te stappen. In de toneeluitvoering probeert Bert, de schoorsteenveger die Mary's vriend is, haar over te halen om te blijven. Hij betoogt: 'Maar het zijn brave kinderen, Mary.'

Mary antwoordt: 'Zou ik moeite voor ze doen als ze dat niet waren? Maar ik kan ze niet helpen als ze dat niet toelaten, en niemand is zo moeilijk te onderwijzen als een kind dat alles weet.'

Bert vraagt: 'Dus?'

Mary antwoordt: 'Dus moeten ze het volgende stuk zelf doen.'²

Broeders en zusters, net als Jane en Michael Banks zijn wij 'brave kinderen' die de moeite waard zijn. Onze hemelse Vader wil ons helpen en zegenen, maar wij staan dat niet altijd

toe. Soms doen we alsof we alles zelf al weten. En ook wij moeten 'het volgende stuk' zelf doen. Daarom zijn we uit ons vooraardse, hemelse thuis naar de aarde gekomen. Ons 'stuk' heeft veel met keuzes te maken.

Het doel van onze hemelse Vader voor de opvoeding is niet zozeer om zijn kinderen het goede te laten *doen*, als wel om zijn kinderen voor het goede te laten *kies* en uiteindelijk te worden zoals Hij is. Als Hij alleen maar

gehoorzaamheid van ons verlangde, zou Hij ons gedrag met onmiddellijke beloningen en straffen beïnvloeden.

Maar God wil niet dat zijn kinderen alleen maar getrainde en gehoorzame 'huisdieren' worden die in de celestiale woonkamer niet op zijn sloffen kauwen.³ Nee, God wil dat zijn kinderen geestelijk opgroeien en Hem in zijn familiebedrijf terzijde staan.

God heeft een plan ingesteld waarmee we erfgenamen in zijn koninkrijk kunnen worden, met een verbondspad dat ons ertoe brengt om op Hem te gaan lijken, het leven te krijgen dat Hij heeft, en eeuwig in familieverband bij Hem te wonen.⁴ Onze persoonlijke keuzes waren en zijn essentieel in dit plan, waar ons in ons voorsterfelijk bestaan over verteld is. We namen het plan aan en besloten naar de aarde te gaan.

Om ervoor te zorgen dat we geloof zouden oefenen en zouden leren om onze keuzevrijheid goed te gebruiken, werd er een sluier van vergetelheid over ons verstand gelegd zodat we ons Gods plan niet zouden herinneren. Zonder die sluier zouden Gods doeleinden niet bereikt worden, want dan konden we geen vooruitgang maken en de betrouwbare erfgenamen worden die Hij beoogt.

De profeet Lehi heeft gezegd: 'Daarom stond de Here God de mens toe zelfstandig te handelen. Welnu, de mens kon niet zelfstandig handelen, tenzij hij door het een of het ander werd verlokt.'⁵ Op een fundamenteel niveau, staat Jezus Christus, de Eerstgeborene van de Vader, voor de ene optie. Satan, Lucifer, die de keuzevrijheid wil vernietigen en zichzelf macht wil toeëigenen, staat voor de andere optie.⁶

Met Jezus Christus 'hebben [wij] een Voorspraak bij de Vader.'⁷ Toen Jezus zijn zoenoffer voltooid had, voer Hij 'ten hemel [...] om bij de Vader aanspraak te maken op zijn recht op barmhartigheid dat Hij jegens de mensenkinderen heeft.' En toen Hij aanspraak op zijn recht op barmhartigheid had gemaakt, 'bep[le]it[te] Hij de zaak van de mensenkinderen'.⁸

Bij het bepleiten van onze zaak bij de Vader spreekt Christus zijn Vader

niet tegen. Jezus Christus, die zijn wil op liet gaan in die van de Vader,⁹ zou nooit iets voorstaan dat de Vader niet sowieso wilde. Onze hemelse Vader juicht ongetwijfeld onze successen toe.

Dat Christus onze zaak bepleit is ten minste deels bedoeld om ons eraan te herinneren dat Hij voor onze zonden heeft geboet en dat niemand van het bereik van Gods barmhartigheid wordt uitgesloten.¹⁰ De Heiland vergeeft, geneest en pleit voor wie in Jezus Christus gelooft, zich bekeert, zich laat dopen en volhardt tot het einde – een proces dat tot verzoening leidt.¹¹ Hij is onze Helper, Trooster en Bemiddelaar – Hij wettigt en waarborgt onze verzoening met God.¹²

Lucifer, daarentegen, is een aanklager. Johannes de Openbaarder heeft de uiteindelijke nederlaag van Lucifer beschreven: 'En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus.' Waarom? Omdat 'de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen. En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis.'¹³

Lucifer is die aanklager. In het voorsterfelijk bestaan pleitte hij tegen ons en

hij blijft ons in dit leven hekelen. Hij is erop uit om ons neer te halen. Hij wil ons eindeloze ellende bezorgen. Hij is degene die ons zegt dat we incapabel zijn, degene die ons zegt dat we niet goed genoeg zijn, degene die ons zegt dat er geen weg terug van een vergissing is. Hij is de grootste plaaggeest, degene die ons natrapt als we zijn gevallen.

Als Lucifer een kind zou leren lopen en het kind struikelde, zou hij tegen het kind schreeuwen, het straffen en zeggen dat het beter kan opgeven. Lucifers aanpak levert uiteindelijk áltijd ontmoediging en wanhoop op. Deze vader van de leugen is de allergrootste verspreider van onwaarheid¹⁴ en zorgt sluw voor onze misleiding en afleiding, 'want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf'.¹⁵

Als Christus een kind zou leren lopen en het kind struikelde, zou Hij het kind helpen opstaan, en zou Hij het kind aanmoedigen om de volgende stappen te zetten.¹⁶ Christus is de Helper en de Trooster. Zijn aanpak geeft uiteindelijk áltijd vreugde en hoop.

Gods plan bevat aanwijzingen voor ons. In de Schriften worden die geboden genoemd. Die geboden zijn niet grillig, noch zijn ze een verzameling willekeurig opgelegde regels die alleen maar bedoeld zijn om ons te

leren gehoorzaam te zijn. Zij hebben te maken met onze ontwikkeling van goddelijke eigenschappen, onze terugkeer naar onze hemelse Vader, en het ontvangen van blijvende vreugde. Gehoorzaamheid aan zijn geboden is niet blind; we kiezen bewust voor God en zijn pad naar huis. Het patroon dat Hij ons heeft gegeven is hetzelfde als dat van Adam en Eva, waarbij 'God hun geboden [gaf], na hun het verlossingsplan te hebben bekendgemaakt'.¹⁷ Hoewel God wil dat wij op het verbondspad blijven, laat Hij ons in onze waardigheid door ons de keus te geven.

Ja, God verlangt, verwacht en beveelt dat ieder van zijn kinderen zelf kiest. Hij zal ons niet dwingen. God staat zijn kinderen met de gave van keuzevrijheid toe om 'zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen'.¹⁸ Door onze keuzevrijheid kunnen we zelf kiezen of we het pad begaan, of niet. Daardoor kunnen we ervan afwijken, of niet. Net zoals we niet gedwongen kunnen worden om gehoorzaam te zijn, kunnen we ook niet gedwongen worden om ongehoorzaam te zijn. Niemand kan ons zonder onze medewerking van het pad af halen. (Niet te verwarren met hen van wie de keuzevrijheid geschonden is. Zij bevinden zich niet naast het pad;

zij zijn slachtoffers. Zij krijgen begrip, liefde en mededogen van God.)

Als we van het pad af gaan, doet dit God verdriet, want Hij weet dat dit altijd uiteindelijk tot een vermindering van geluk leidt, en tot een verlies van zegeningen. In de Schriften wordt afwijken van het pad zonde genoemd, en de vermindering van geluk en het verlies aan zegeningen die daaruit voortvloeien heet straf. Maar in die zin bestraft God ons niet; de straf is een gevolg van onze keuzes, niet de zijne.

Als we ontdekken dat we niet meer op het pad zijn, kunnen we dat zo laten, of we kunnen vanwege de verzoening van Jezus Christus ervoor kiezen om op onze schreden terug te keren en het pad weer op te gaan. In de Schriften wordt de procedure om van richting te veranderen en op het pad terug te keren bekering genoemd. Als we ons niet bekeren, betekent het dat we ervoor kiezen om onszelf uit te sluiten van de zegeningen die God ons wil geven. Als wij 'niet bereid waren datgene te genieten wat [wij] hadden kunnen ontvangen', zullen wij 'naar [onze] eigen plaats terugkeren, om datgene te genieten wat [wij] bereid zijn te ontvangen'¹⁹ – en dat is onze keus, niet die van God.

Hoe lang we ook van het pad af zijn, of hoe ver we ook zijn

afgedwaald, op het moment dat we besluiten om te veranderen, helpt God ons om terug te keren.²⁰ Als we eenmaal op het pad terug zijn, door oprechte bekering en standvastig voorwaarts streven, is het vanuit Gods oogpunt alsof we nooit van het pad af zijn geweest.²¹ De Heiland heeft voor onze zonden geboet en Hij bevrijdt ons van de dreigende teruggang in geluk en zegeningen. Dat wordt in de Schriften vergeving genoemd. Na de doop glijden alle leden wel eens van het pad af, en sommige springen er zelfs vanaf. Daarom zijn het oefenen van geloof in Jezus Christus, ons bekeren, zijn hulp ontvangen en vergeving krijgen geen eenmalige gebeurtenissen, maar processen die zich blijven herhalen. Dat is de manier waarop wij 'tot het einde volhard[en]'.²²

We moeten kiezen wie we zullen dienen.²³ De omvang van ons eeuwig geluk is afhankelijk van onze keuze voor de levende God en onze deelname aan zijn werk. In ons streven om 'het volgende stuk' zelf te doen, oefenen we het juiste gebruik van onze keuzevrijheid. Zoals twee voormalige algemeen ZHV-presidentes hebben gezegd, moeten we 'geen baby [zijn] die steeds maar vertoeteld en terechtgewezen moet worden'.²⁴ Nee, God wil

dat wij volwassen worden en onszelf zelfstandig besturen.

Het plan van de Vader volgen, is de enige manier om erfgenaam in zijn koninkrijk te worden. Alleen dan kan Hij erop vertrouwen dat wij niets zullen vragen dat tegen zijn wil indruist.²⁵ Maar we moeten onthouden dat 'niemand zo moeilijk te onderwijzen is als een kind dat alles weet.' En dus moeten we bereid zijn om door de Heer en zijn dienstknechten in zijn plan onderricht te worden. We kunnen erop vertrouwen dat onze hemelse Ouders²⁶ van ons houden en dat ze ons 'de moeite waard' vinden. We moeten ervan overtuigd zijn dat 'zelf' doen nooit betekent dat we er 'alleen' voor staan.

Met de woorden van de profeet Jakob uit het Boek van Mormon:

'Daarom, wees welgemoed en bedenk dat u vrij bent om naar eigen inzicht te handelen: om de weg te kiezen van de eeuwigdurende dood of de weg van het eeuwige leven.

'Welnu, mijn geliefde broeders [en zusters], verzoen u met de wil van God en niet met de wil van de duivel [...]; en bedenk, wanneer u met God bent verzoend, dat u alleen in en door de genade van God wordt behouden.'²⁷

Dus kies voor geloof in Christus; kies voor bekering; kies voor de doop en de gave van de Heilige Geest; kies ervoor om u bewust voor te bereiden op het avondmaal en er waardig aan deel te nemen; kies voor tempelverbonden; en kies ervoor de levende God en zijn kinderen te dienen. Met onze keuzes bepalen we wie we zijn en wie we zullen worden.

Ik besluit met de rest van de zegen van Jakob: 'Welnu, moge God u opwekken [...] uit de eeuwigdurende dood door de kracht van de verzoening, opdat u in het eeuwige koninkrijk van God zult worden ontvangen.'²⁸ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. De denkbeeldige figuur Mary Poppins is tot leven gebracht in de schrijfsels van P.L. Travers. Op haar boeken waren de film van Walt Disney uit 1964 en een latere toneeluitvoering van de film gebaseerd.

2. De beschreven scène komt voor in het toneelstuk. Zie *Libretto to Mary Poppins: The Broadway Musical*, 70.
3. Zie Spencer W. Kimball, conferentieverlag gebied Brisbane 1976, 19. President Kimball stelde: ‘Het allereerste wat de Heer zei voordat Hij aan onze wereld begon, was: “Ik zal u keuzevrijheid geven. Ik wil dat man en vrouw sterk zijn, want het is goed om sterk te zijn. Ik wil geen zwakkelingen die alleen maar rechtschapen zijn omdat ze dat moeten.”’
4. Zie bijvoorbeeld Russell M. Nelson, ‘Nu we samen verdergaan’, *Liahona*, april 2018, 7. Het verbondspad wordt ook wel het plan van geluk (zie Alma 42:8, 16) en een plan van verlossing genoemd (zie Alma 12:25–35).
5. 2 Nephi 2:16.
6. Zie Mozes 4:3.
7. 1 Johannes 2:1; zie ook Bijbelvertaling van Joseph Smith, 1 Johannes 2:1 (in de tripelcombinatie).
8. Moroni 7:27, 28.
9. Zie Mosiah 15:7.
10. Zie 1 Johannes 2:2.
11. Zie 2 Korinthe 5:16–21; Kolossenzen 1:19–23; 2 Nephi 10:24.
12. Het Griekse woord voor voorspraak (*paraklētōs*) betekent bemiddelaar, helper of trooster (zie 1 Johannes 2:1, voetnoot b; *The New Strong’s Expanded Exhaustive Concordance of the Bible* [1984], afdeling Grieks woordenboek, 55; 2 Nephi 10:23–25; Leer en Verbonden 45:3–5).
13. Openbaring 12:10–11.
14. Zie Ether 8:25.
15. 2 Nephi 2:27; zie ook 2 Nephi 2:6–8, 16, 26.
16. Zie Fiona en Terryll Givens, *The Christ Who Heals* (2017), 29, 124. Zie voor het oorspronkelijke citaat Anthony Zimmerman, *Evolution and the Sin in Eden* (1998), 160, die Denis Minns citeert uit *Irenaeus* (2010), 61.
17. Alma 12:32.
18. 2 Nephi 2:26; zie ook 2 Nephi 2:16.
19. Leer en Verbonden 88:32.
20. Zie Alma 34:31.
21. Zie 2 Nephi 31:20; Mosiah 26:29–30; Leer en Verbonden 58:42–43; Boyd K. Packer, ‘Het plan van geluk’, *Liahona*, mei 2015. President Packer heeft gezegd: ‘Na onze bekering [blijven er] dankzij de verzoening van Jezus Christus geen littekens achter.’
22. 2 Nephi 31:20.
23. Zie Jozua 24:15.
24. Julie B. Beck, ‘Op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten’, *Liahona*, mei 2010; zuster Beck haalde de woorden van Eliza R. Snow uit een toespraak tot de ZHV in Lehi aan, 27 oktober 1869, wijk Lehi, ring Alpine (Utah, VS), in Relief Society, Minute Book, 1868–1879, Bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City, 26–27.
25. Zie 2 Nephi 4:35; Helaman 10:5.
26. Zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, mei 2017, 145.
27. 2 Nephi 10:23–24.
28. 2 Nephi 10:25.

Ouderling Jack N. Gerard
van de Zeventig

Doe het nu

Als er in uw leven iets is waar u nog eens goed over na moet denken, doe dat dan nu.

Eenkele jaren geleden kreeg ik, vlak voordat ik op zakenreis vertrok, pijn op mijn borst. Mijn vrouw besloot uit voorzorg met me mee te gaan. De pijn werd tijdens het eerste gedeelte van onze vliegreis erger. Op een gegeven moment werd ademen zelfs moeilijk. Na de landing gingen we naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis. Daar verklaarde de dienstdoende arts, na meerdere tests, dat we onze reis veilig konden vervolgen.

We keerden naar de luchthaven terug en namen de vlucht naar onze

eindbestemming. Tijdens het dalen vroeg de piloot via de intercom om mij kenbaar te maken. De stewardess kwam naar me toe en zei dat ze net een noodoproep hadden ontvangen. Ze vertelde dat er bij de luchthaven een ambulance klaarstond die me naar het ziekenhuis zou brengen.

We stapten de ambulance in en werden snel naar de spoedeisende hulp gereden. Daar werden we door twee bezorgde artsen opgewacht. Ze legden uit dat er een verkeerde diagnose was gesteld en dat ik een ernstige

longembolie, oftewel een bloedprop in mijn longen, had. Ik had dringend medische hulp nodig. De artsen zeiden dat veel patiënten deze aandoening niet overleven. Omdat ze niet wisten hoe wij zo ver van huis met deze ingrijpende gebeurtenis zouden omgaan, zeiden ze ook dat als er iets in ons leven was waar we nog eens goed over na moesten denken, we dat nu moesten doen.

Ik weet nog goed hoe mijn hele kijk op het leven op dat zorgwekkende moment vrijwel meteen veranderde. Wat nog maar pas daarvoor zo belangrijk leek, was nu totaal onbelangrijk. Mijn gedachten verplaatsten zich snel van het gerief en de zorgen van dit leven naar een eeuwig perspectief – gedachten aan familie, kinderen, mijn vrouw, en uiteindelijk een evaluatie van mijn leven.

Hoe stonden we er als gezin en als mens voor? Was ons leven in overeenstemming met de verbonden die we gesloten hadden en met de verwachtingen van de Heer? Of hadden de zorgen van de wereld ons misschien onbedoeld afgeleid van wat er het meeste toe doet?

Ik vraag u om bij een belangrijke les uit deze gebeurtenis stil te staan: om afstand te nemen van de wereld en uw leven onder de loep te nemen. Of in de woorden van de arts: als er iets in uw leven is waar u nog eens goed over na moet denken, doe dat dan nu.

Ons leven onder de loep nemen

We leven in een wereld met een lawine van informatie, waarin we in steeds meer afleidingen vast komen te zitten. Die maken het ons steeds moeilijker om de drukte van dit leven uit te filteren en ons op dingen van eeuwige waarde te richten. We worden dagelijks bedolven onder schreeuwende nieuwskoppen, uitgerold door technologisch steeds geavanceerdere media.

We moeten de tijd voor reflectie nemen, anders beseffen we misschien niet welke impact deze hectische omgeving op ons dagelijks leven en onze keuzes heeft. Ons leven kan grotendeels in beslag worden genomen door allerlei informatie verpakt in memes, video's en opringerige nieuwskoppen. Ze zijn misschien wel interessant en amusant, maar de meeste

hebben weinig met onze eeuwige vooruitgang van doen. Toch vormen ze onze kijk op ons sterfelijk leven.

Deze wereldse afleidingen zijn met die in Lehi's droom te vergelijken. Bij onze voortgang op het verbondspad met onze hand stevig om de roede van ijzer geklemd, horen en zien we mensen vanuit het grote en ruime gebouw 'spottende gebaren [maken] en w[ij]zen met hun vinger' (1 Nephi 8:27). We zijn er ons misschien niet bewust van, maar soms staan we stil om te zien waar alle commotie om gaat. Sommigen laten mogelijk zelfs de roede van ijzer los om een en ander van dichtbij te bekijken. Anderen vallen misschien helemaal weg 'wegens hen die de spot met hen dreven' (1 Nephi 8:28).

De Heiland waarschuwde ons: 'Wees op uw hoede dat uw hart niet op enig moment bezwaard wordt door [...] zorgen over de alledaagse dingen' (Lukas 21:34). Hedendaagse openbaring herinnert ons eraan dat velen worden geroepen, maar weinigen gekozen. Zij worden niet gekozen 'omdat hun hart [...] op de dingen van deze wereld is gezet en naar de eer van mensen streeft' (Leer en Verbonden 121:35; zie ook vers 34). Wanneer we ons leven onder de loep nemen, biedt dat ons de kans afstand van de wereld te nemen en na te gaan waar we ons op het verbondspad bevinden. Indien nodig brengen we dan veranderingen aan om onze grip te verstevigen en onze blik voorwaarts te richten.

President Russell M. Nelson vroeg de jongeren onlangs in een wereldwijde devotionaal om afstand van de wereld te nemen en een 'vastenweek' te houden door zeven dagen geen sociale media te gebruiken. En gisteravond nog deed hij een dergelijke oproep aan de zusters tijdens de vrouwenbijeenkomst van de conferentie. Hij vroeg de jongeren ook te kijken of ze verschil zouden merken in hoe ze zich dan voelden, wat ze dachten en zelfs hoe ze dachten. Hij vroeg ze daarna 'om met de Heer je leven grondig onder de loep te nemen [...] om te kijken of je voeten stevig op het evangeliepad staan.' Hij moedigde ze aan dat

als dingen in hun leven verandering behoeften, 'vandaag het perfecte moment [is] om te veranderen'.¹

We kunnen onszelf bij het evalueren van wat er in ons leven anders zou moeten, een praktische vraag stellen: hoe ontstijgen we aan de afleidingen van deze wereld en blijven we gefocust op de visie van de eeuwigheid die vóór ons ligt?

President Dallin H. Oaks heeft in 2007 in zijn conferentietoespraak 'Goed, beter, best' gezegd hoe we, ondanks de vele eisen die de wereld aan ons stelt, onze keuzes kunnen rangschikken. Hij heeft de raad gegeven: 'We moeten sommige goede dingen laten lopen om andere te kiezen die beter of het beste zijn, omdat ze geloof in de Heer Jezus Christus bevorderen en ons gezin sterken.'²

Ik stel dat het beste in dit leven draait om Jezus Christus en om begrip van de eeuwige waarheden van wie Hij is en wie wij in onze relatie met Hem zijn.

Waarheid zoeken

Als we de Heiland willen leren kennen, kunnen we niet voorbijgaan aan de fundamentele waarheid van wie we zijn en waarom we hier zijn. Amulek wijst ons erop dat 'dit leven [...] de tijd [is] om [ons] erop voor te bereiden God te ontmoeten', de tijd 'die ons is gegeven om ons op de eeuwigheid voor te bereiden' (Alma 34:32-33). Een bekende stelling luidt: 'We zijn geen menselijke wezens die het spirituele ervaren. We zijn spirituele wezens die het menselijke ervaren.'³

Begrip van onze goddelijke oorsprong is essentieel voor onze eeuwige vooruitgang en kan ons van de afleidingen in dit leven vrijmaken. De Heiland heeft gezegd:

'Als u in Mijn woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen,

'en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:31-32).

President Joseph F. Smith heeft verklaard: 'De grootste prestatie die de mens in deze wereld kan leveren, is zich op de hoogte te stellen van de goddelijke waarheid, en dat zo grondig

en volmaakt te doen dat het voorbeeld of gedrag van geen enkel levend wezen in de wereld hem ooit kan afkeren van de kennis die hij verkregen heeft.'⁴

Het debat over waarheid heeft in de huidige wereld een kookpunt bereikt. Alle partijen beweren de waarheid te hebben alsof het een relatief denkbeeld betreft dat voor individuele interpretatie openstaat. De jonge Joseph Smith merkte dat 'de verwarring en de twist' in zijn tijd 'zo groot waren', 'dat het onmogelijk was [...] om met enige zekerheid uit te maken wie er gelijk had en wie ongelijk' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:8). 'Te midden van deze woordenstrijd en botsende meningen' zocht hij goddelijke leiding door naar de waarheid te zoeken (Geschiedenis van Joseph Smith 1:10).

President Nelson heeft in de april-conferentie gezegd: 'Als we enige hoop hebben om de vele stemmen en filosofieën van mensen die de waarheid aanvallen uit te filteren, dan moeten we openbaring leren ontvangen.'⁵ We moeten op de Geest van de waarheid leren vertrouwen, die 'de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet' (Johannes 14:17).

Deze wereld schuift snel op naar alternatieve werkelijkheden. We moeten dan ook de woorden van Jakob in gedachten houden: 'De Geest spreekt

de waarheid en liegt niet. Daarom spreekt Hij van de dingen zoals ze werkelijk zijn en van de dingen zoals ze werkelijk zullen zijn; daarom worden deze dingen ons duidelijk geopenbaard voor het behoud van onze ziel' (Jakob 4:13).

Laten we afstand van de wereld nemen en ons leven onder de loep nemen, zodat duidelijk wordt welke veranderingen we nu moeten aanbrenge. We kunnen grote hoop putten uit de kennis dat ons Voorbeeld, Jezus Christus, ook hierin de weg heeft aangegeven. Hij maakte de mensen om zich heen vóór zijn dood en opstanding zijn goddelijke rol duidelijk. Daarbij zei Hij tegen ze dat 'u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen' (Johannes 16:33). Van Hem getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), [HopeofIsrael.Lds.org](https://www.hopeofisrael.lds.org).
2. Dallin H. Oaks, 'Goed, beter, best', *Liahona*, november 2007, 107.
3. Vaak toegeschreven aan Pierre Teilhard de Chardin.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), 42.
5. Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', *Liahona*, mei 2018, 96.

Ouderling Gary E. Stevenson
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Zielen hoeden

We helpen anderen met liefde omdat de Heiland ons dat geboden heeft.

Toen ik onlangs met een vriend sprak, vertelde hij me dat hij zich jaren geleden als jong pasgedoopt lid van de kerk plots niet meer in zijn wijk thuis voelde. De zendelingen die hem onderwezen hadden, waren overgeplaatst en hij had het gevoel dat hij er niet bij hoorde. Aangezien hij in de wijk geen vrienden had, zocht hij zijn oude vrienden op en nam deel aan activiteiten waardoor hij niet naar de kerk kon gaan. Hij begon van de kudde af te dwalen. Hij beschreef met tranen in de ogen hoe dankbaar hij was toen een lid van zijn wijk aandacht aan hem besteedde en hem hartelijk uitnodigde om weer naar de kerk te komen. In luttele maanden bevond hij zich weer veilig bij de kudde, waar hij zichzelf en anderen opbouwde. Zijn we niet dankbaar dat deze jonge man, ouderling Carlos A. Godoy, dankzij die Braziliaanse herder nu als lid van het Presidium der Zeventig achter mij zit?

Is het niet merkwaardig dat zulke kleine daden eeuwige gevolgen kunnen hebben? Dat beginsel vormt de kern van het bedieningswerk van de kerk. Onze hemelse Vader kan van onze eenvoudige dagelijkse inspanningen iets wonderbaarlijks maken. Amper een half jaar geleden kondigde president Russell M. Nelson aan dat

‘de Heer belangrijke aanpassingen [had] aangebracht in onze manier van zorg dragen voor elkaar’.¹ Hij legde uit: ‘Wij [introduceren] een nieuwere en heiligere manier om voor anderen te zorgen. We noemen deze manier gewoon “onze bediening”’.²

President Nelson zei ook: ‘Een kenmerk van de ware en levende kerk van de Heer is dat zij zich altijd georganiseerd en gericht zal inzetten om Gods kinderen en hun gezin te dienen. Omdat het zijn kerk is, dienen wij als zijn dienstknechten het individu, net als Hij dat deed. Onze bediening is in zijn

naam, met zijn macht en gezag, en met zijn liefde.’³

Uw reactie op de aankondiging is fantastisch! We hebben bijna van elke ring in de hele wereld vernomen dat het doorvoeren van deze wijzigingen, zoals onze levende profeet gevraagd heeft, een groot succes was. Dienende broeders en zusters zijn aan gezinnen toegewezen; koppels zijn gevormd, waarvan sommige met een jongeman of een jongevrouw; en er vinden bedieningsgesprekken plaats.

Ik denk niet dat het toeval is dat een half jaar voorafgaand aan de openbaring van gisteren – ‘een nieuwe balans en verbinding tussen het evangelie-onderricht thuis en het evangelie-onderricht in de kerk’⁴ – de openbaring inzake bediening bekend is gemaakt. Nu we vanaf januari een uur minder in de kerk doorbrengen, zal alles wat we in onze bediening hebben geleerd, ons helpen om die lacune weer in balans te brengen door een hoger en heiliger thuisgerichte sabbatviering met familieleden en dierbaren.

Nu deze organisatiestructuren op hun plek liggen, kunnen we ons afvragen: hoe weten we of we op de wijze van de Heer dienen? Helpen we de goede Herder zoals Hij dat wil?

Toen ik onlangs met president Henry B. Eyring sprak, prees hij de heiligen voor het doorvoeren van deze bijzondere wijzigingen. Maar hij hoopte ook echt dat de leden beseften dat onze bediening meer inhoudt dan ‘gewoon vriendelijk zijn’. Dat wil niet zeggen dat vriendelijk zijn onbelangrijk is, maar leden die de ware bedieningsgeest begrijpen, beseffen dat onze bediening veel meer inhoudt dan vriendelijk zijn. Bedieningswerk dat op de wijze van de Heer wordt gedaan, kan verstrekkende, zelfs eeuwige gevolgen hebben. Kijk maar naar ouderling Godoy.

‘De Heiland heeft ons een goed voorbeeld van bedienen gegeven door anderen uit liefde [...] te dienen. Hij [...] onderwees ze, bad voor ze, troostte en zegende ze, en nodigde allen uit om Hem te volgen. [...] Kerkleden streven er onder gebed naar om te

dienen zoals Hij dat zou doen: “hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben”, “altijd over de kerk te waken”, “elk lid thuis [te] bezoeken” en elkaar te helpen om een waar discipel van Jezus Christus te worden.”⁵

We weten dat een ware herder van zijn schapen houdt, elk bij naam kent, en ‘persoonlijke interesse’ in hen heeft.⁶

Een oude vriend van mij heeft zijn hele leven hard gewerkt als veehouder. Hij hield zijn hele leven runderen en schapen in de ruige Rocky Mountains. Hij vertelde me op een dag over de moeilijkheden en gevaren van de schapenteelt. Hij zei dat hij zijn kudde van circa tweeduizend schapen aan het begin van de lente, wanneer de sneeuw in de uitgestrekte bergketen grotendeels gesmolten was, in de bergen liet grazen. Daar waakte hij dan tot het eind van de herfst over zijn schapen, waarna hij ze van de zomerweide in de bergen naar een winterweide in de woestijn bracht. Hij vertelde hoe arbeidsintensief het hoeden van een grote kudde schapen was. Het was werken van vóór zonsopgang tot lang na zonsondergang. Hij kon de klus onmogelijk alleen klaren.

Hij kreeg bij het hoeden van de kudde hulp van zowel ervaren boerenknechten als jongere knechten die veel leerden van hun wijze collega's. Hij maakte ook gebruik van twee oude paarden, twee veulens in opleiding, twee oude herdershonden en twee à drie herderpups. Mijn vriend en zijn schapen trotseerden in de loop van de zomer wind en stortregen, ziekte, kwetsuren, droogte en zo'n beetje elk ongemak dat je maar kunt bedenken. Ze moesten soms de hele zomer water halen om de schapen in leven te houden. Aan het eind van de herfst, wanneer het winterweer dreigde en hij de schapen van de berg haalde en ze telde, ontbraken er meestal meer dan tweehonderd.

De kudde van tweeduizend schapen die in het begin van de lente de berg op ging, telde minder dan 1800. De meeste schapen waren *niet* door ziekte omgekomen of een natuurlijke dood gestorven; ze waren aan

roofdieren zoals poema's of coyotes ten prooi gevallen. De roofdieren vonden meestal de lammetjes die van de veilige kudde afgedwaald waren en niet meer door hun herder beschermd werden. Bekijk de situatie die ik geschetst heb even in een geestelijke context. Wie is de herder? Wie zijn de schapen? Wie zijn de helpers van de herder?

De Heer Jezus Christus heeft zelf gezegd: 'Ik ben de goede Herder en Ik ken de Mijnen [...] en Ik geef Mijn leven voor de schapen.'⁷

De profeet Nephi heeft gezegd: '[Jezus] zal zijn schapen voeden, en in Hem zullen zij weide vinden.'⁸ Weten dat de Heer *mijn* Herder is⁹ en dat Hij ieder van ons kent en voor ons zorgt, geeft mij blijvende gemoedsrust. Wanneer wij de wind en de stortregen, de ziektes, kwetsuren en droogte van het leven trotseren, zorgt de Heer – onze Herder – voor ons. Hij geneest onze ziel.

Net zoals mijn vriend zijn schapen met de hulp van jonge en oude knechten, paarden en herdershonden hoedde, heeft de Heer ook hulp nodig bij zijn zware taak om de schapen in *zijn* kudde te hoeden.

Als kinderen van onze liefdevolle hemelse Vader en als schapen in zijn kudde, genieten wij de zegen van persoonlijke bediening van Jezus Christus. Het is tegelijkertijd ook onze taak om als herder voor de mensen om ons heen te zorgen. We geven gehoor aan de woorden van de Heer om Hem te dienen, in zijn naam uit te gaan en zijn schapen bijeen te vergaderen.¹⁰

Wie zijn er allemaal een herder? Iedere man, iedere vrouw en ieder kind in het koninkrijk van God is een herder. U hebt daar geen roeping voor nodig. Op het moment dat we uit het water van de doop komen, zijn we met dit werk belast. We helpen anderen met liefde omdat de Heiland ons dat geboden heeft. Alma stelde nadrukkelijk: 'Want welke herder onder u die vele schapen heeft, waakt niet over hen, opdat de wolven niet binnendringen en zijn kudde verslinden? [...] Verdriift hij hem dan niet?'¹¹ Als onze naasten in materiële of geestelijke nood verkeren, snellen we ze te hulp. We dragen elkaars lasten, opdat zij licht zullen zijn. We treuren met hen die treuren. We vertroosten hen die vertroosting nodig hebben.¹² De Heer

Een vastberaden herdershond leidt verloren schapen terug naar de veiligheid van de herder en de kudde.

verwacht dat liefdevol van ons. En de dag komt waarop we verantwoording moeten afleggen voor onze bediening van zijn kudde.¹³

Mijn vriend de herder legde nog een belangrijk aspect van schapen hoeden op de weide uit. Hij vertelde me dat vooral verloren schapen erg kwetsbaar voor roofdieren waren. Samen met zijn knechten wijdde hij tot wel 15 procent van zijn tijd aan het zoeken naar verloren schapen. Hoe sneller ze een verloren schaap vonden, vóór het te ver van de kudde afgedwaald was, hoe kleiner de kans was dat het iets overkwam. Het zoeken naar verloren schapen vergde veel geduld en discipline.

Enkele jaren geleden las ik in een plaatselijke krant een artikel dat ik zo boeiend vond dat ik het bewaard heb. De krantenkop luidde: 'Hond weigert verloren schapen achter te laten.'¹⁴ Het artikel ging over een klein aantal schapen van een boerderij dicht bij die van mijn vriend. De schapen waren op de een of andere manier op hun zomerweide achtergelaten. Twee à drie

maanden later waren ze in de bergen ingesneeuwd. Toen de schapen waren achtergelaten, was de herdershond bij ze gebleven, want het was zijn taak om over de schapen te waken en ze te beschermen. Hij verliet zijn post niet! Hij bleef maandenlang in de kou en de sneeuw om de schapen heen draaien. Hij beschermde ze tegen coyotes, poema's en alle andere roofdieren die op de loer lagen. Hij bleef tot hij de schapen terug naar de veiligheid van de herder en de kudde kon leiden. Op de foto die op de voorpagina bij dit artikel was geplaatst, kon je karakter in de ogen en in de houding van deze herdershond zien.

In het Nieuwe Testament vinden we een gelijkenis en instructies van de Heiland die ons meer inzicht in onze taak als herders, dienende zusters en broeders, van verloren schapen geven:

'Welk mens onder u die honderd schapen heeft en er één van verliest, verlaat niet de negenennegentig in de woestijn en gaat achter het verlorene aan, totdat hij het vindt?

'En als hij het gevonden heeft, legt hij het vol blijdschap op zijn schouders.

'En als hij thuiskomt, roept hij zijn vrienden en buren bijeen en zegt tegen hen: Wees blij met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was.'¹⁵

Vatten we de boodschap in deze gelijkenis samen, dan vinden we deze waardevolle raad:

1. We moeten vaststellen welke schapen verloren zijn.
2. We zoeken ze tot we ze gevonden hebben.
3. Het kan zijn dat we ze op onze schouders moeten leggen om ze naar huis te brengen.
4. Bij hun terugkeer omringen we ze met vrienden.

Broeders en zusters, onze bediening aan verloren schapen kan heel lastig zijn, maar ons ook de grootste beloningen opleveren. De leden van de kerk in het Boek van Mormon 'waakten [...] over hun volk en voedden hen met dingen die verband hielden met de gerechtigheid'.¹⁶ We kunnen hun voorbeeld volgen en onthouden dat onze bediening 'door de Geest geleid, [...] flexibel, en [...] aangepast aan de behoeften van elk lid' moet zijn. Het is ook van essentieel belang dat we ernaar streven 'om individuele leden en gezinnen te helpen met hun voorbereiding op hun volgende verordening, [en ze te helpen om] zich aan hun verbonden te houden en zelfredzaam te worden'.¹⁷

Iedere ziel is waardevol voor onze hemelse Vader. Zijn persoonlijke uitnodiging tot bediening is voor Hem van het allergrootste belang, want het is zijn werk en heerlijkheid. Het is letterlijk het werk van de eeuwigheid. Ieder van zijn kinderen heeft in zijn ogen een oneindig potentieel. U hebt geen idee hoeveel Hij van *u* houdt. Net als de trouwe herdershond blijft de Heer op de berg en trotseert Hij wind, stortregen, sneeuw en *meer* om *u* te beschermen.

President Nelson heeft in de vorige conferentie gezegd: 'Onze boodschap

aan de wereld [en ik voeg daar “onze bedieningskudde” aan toe] is eenvoudig en oprecht: we nodigen alle kinderen van God aan *beide zijden van de sluier* uit om tot de Heiland te komen, de zegeningen van de heilige tempel te ontvangen, blijvende vreugde te genieten en in aanmerking te komen voor het eeuwige leven.’¹⁸

Laten we ons op deze profetische visie afstemmen, zodat we mensen naar de tempel en uiteindelijk naar onze Heiland, Jezus Christus, kunnen leiden. Hij verwacht geen wonderen van ons. Hij vraagt ons alleen om onze broeders en zusters tot Hem te brengen, want *Hij* heeft de macht om hun ziel te verlossen. Doen we dat, dan zal Hij deze belofte inlossen: ‘En als de Opperherder verschijnt, zult u de onverwelkbare krans van de heerlijkheid verkrijgen.’¹⁹ Daarvan getuig ik – en van Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser – in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Wij gaan voort, steeds voort’, *Liahona*, mei 2018, 118.
2. Russell M. Nelson, ‘Onze bediening’, *Liahona*, mei 2018, 100.
3. Russell M. Nelson, ‘Onze bediening met Gods macht en gezag’, *Liahona*, mei 2018, 69.
4. Russell M. Nelson, ‘Openingswoord’, *Liahona*, november 2018, 8.
5. ‘Bedienen met een sterker Melchizedeks-priesterschapsquorum en een sterkere zustershulpvereniging’, bijlage bij de brief van het Eerste Presidium, gedateerd 2 april 2018, 3, ministering.lds.org/nld; Mosiah 18:9; Leer en Verbonden 20:51, 53; zie ook Johannes 13:35.
6. Zie James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 417.
7. Johannes 10:14–15.
8. 1 Nephi 22:25.
9. Zie Psalmen 23:1.
10. Zie Mosiah 26:20.
11. Alma 5:59.
12. Zie Mosiah 18:8–9.
13. Zie Mattheüs 25:31–46.
14. Zie John Wright, ‘Safe or Stranded? Determined Dog Won’t Abandon Lost Sheep’, *Logan Herald Journal*, 10 januari 2004, hjnews.com.
15. Lukas 15:4–6.
16. Mosiah 23:18.
17. ‘Bedienen met een sterker Melchizedeks-priesterschapsquorum en een sterkere zustershulpvereniging’, 4, 5, ministering.lds.org/nld.
18. Russell M. Nelson, ‘Wij gaan voort, steeds voort’, 118–119; cursivering toegevoegd.
19. 1 Petrus 5:4.

President Russell M. Nelson

Voorbeeldige heiligen der laatste dagen worden

Ik schenk u mijn liefde en zegen dat u zich zult vergasten aan de woorden van Christus en zijn leringen in uw leven zult toepassen.

Dit is een inspirerende en historische conferentie geweest. We zien de toekomst met enthousiasme tegemoet. We zijn gemotiveerd het beter te *doen* en beter te *zijn*. De geweldige toespraken die door onze algemene autoriteiten en functionarissen zijn gehouden en de muziek die ten gehore is gebracht, waren van hoog gehalte! Ik spoor u aan om die toespraken te bestuderen, en daar al in de komende week mee te beginnen.¹ Zij verwoorden de zin en wil van de Heer voor zijn volk in deze tijd.

Het nieuwe, thuisgerichte en kerkgesteunde, geïntegreerde leerplan zal in elk gezin dat zijn woning bewust en zorgvuldig in een heiligdom van geloof verandert, krachten vrijmaken. ‘Ik belof u dat *uw* sabbat, als u uw woning ijverig tot een centrum voor evangeliestudie omvormt, in de loop van de tijd een verlustiging zal worden. *Uw* kinderen zullen maar wat graag de leringen van de Heiland leren en naleven. De invloed van de tegenstander in *uw* leven en *uw* gezin zal afnemen. De veranderingen in

(Californië, VS); Phnom Penh (Cambodja); Praia (Kaapverdië); Yigo (Guam); Puebla (Mexico); Auckland (Nieuw-Zeeland); Lagos (Nigeria); Davao (Filipijnen); San Juan (Porto Rico) en Washington County (Utah, VS).

De bouw en het onderhoud van tempels hoeft uw leven niet te veranderen, maar de tijd die u in de tempel doorbrengt wel. Wie al een tijd niet naar de tempel is geweest, moedig ik aan zich voor te bereiden en zo spoedig mogelijk weer te gaan. En dan nodig ik u uit in de tempel te dienen en te bidden dat u de oneindige liefde van de Heiland voor u zult voelen, en dat ieder van u een getuigenis zal krijgen dat Hij dit heilige en tijdloze werk leidt.⁴

Broeders en zusters, ik wil u danken voor uw geloof en toegewijde inspanningen. Ik schenk u mijn liefde en zegen dat u zich zult vergasten aan de woorden van Christus en zijn leringen in uw leven zult toepassen. Ik verzeker u dat de kerk openbaring blijft ontvangen en dat altijd zal blijven ontvangen 'totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht.'⁵

Ik zegen u met meer geloof in Hem en in zijn heilige werk, en met het geloof en het geduld om uw persoonlijke problemen op te lossen. Ik zegen u dat u voorbeeldige heiligen der laatste dagen zult worden. Ik zegen u daarmee, en geef u mijn getuigenis dat God leeft! Jezus is de Christus! Dit is zijn kerk. Wij zijn zijn volk, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie de algemene conferentie online op LDS.org en in de app Evangeliebibliotheek. Het verloop van de conferentie verschijnt in de *Ensign* en de *Liahona*. De kerktijdschriften, met inbegrip van de *New Era* en de *Vriend*, die u per post ontvangt of online downloadt, zijn een belangrijk deel van uw evangeliebibliotheek thuis.
2. Zie bijvoorbeeld, Exodus 28; 29; Leviticus 8.
3. Zie Mosiah 4:29.
4. Zie Wilford Woodruff, 'The Law of Adoption', toespraak gehouden in de algemene conferentie van de kerk, 8 april 1894. President Woodruff sprak: 'We hebben nog niet alle openbaring ontvangen. We zijn nog niet klaar met het werk van God. [...] Er zal geen eind aan dit werk komen totdat het vervolmaakt is.' (*Deseret Evening News*, 14 april 1894, 9.)
5. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 153.

uw gezin zullen indrukwekkend en bestendig zijn.

In deze conferentie hebben we ons stellig voorgenomen om ons best te doen eer te geven aan de Heer Jezus Christus, *elke* keer als we de naam van zijn kerk gebruiken. Ik beloof u dat u in uw geloof zult worden gesterkt als u zorgvuldig aandacht schenkt aan het gebruik van de correcte naam van zijn kerk en haar leden. De leden van zijn kerk zullen meer geestelijke kracht hebben.

Laten we het nu over tempels hebben. We weten dat onze tijd in de tempel zowel voor onszelf als voor ons gezin van wezenlijk belang is voor ons heil en verhoging.

Als we onze eigen tempelverordeningen hebben ontvangen en heilige verbonden met God hebben gesloten, heeft ieder van ons de constante geestelijke versterking en het persoonlijke onderricht nodig, die we *alleen* in het huis des Heren krijgen. En onze voorouders zijn van ons afhankelijk. Wij moeten dit werk plaatsvervangend voor hen doen.

Overweeg de grote barmhartigheid en billijkheid van God, die al vóór de grondlegging van de wereld voorzieningen trof om de mensen die zonder kennis van het evangelie stierven de tempelzegeningen te geven. Die heilige tempelruten stammen uit de oudheid. Dat ze al heel oud zijn, vind ik fantastisch en voor mij is dat het bewijs dat ze authentiek zijn.²

Geliefde broeders en zusters, de aanvallen van de tegenstander nemen exponentieel toe, zowel in intensiteit als in verscheidenheid.³ Het is nog nooit zo belangrijk geweest dat we op geregelde basis in de tempel zijn. Ik smeed u gebedvol na te gaan hoe u met uw tijd omgaat. Investeer uw tijd in uw toekomst en in die van uw gezin. Als u niet al te ver van een tempel af woont, verzoek ik u dringend geregeld een afspraak met de Heer te maken om naar zijn heilige huis te gaan. Houd u daarna exact en blij aan die afspraak. Ik beloof u dat de Heer de wonderen tot stand brengt waarvan Hij weet dat u ze nodig heeft, als u offers brengt om in zijn tempel te dienen.

Momenteel hebben we 159 ingewijde tempels. De juiste zorg en het juiste onderhoud van die tempels zijn heel belangrijk voor ons. Na verloop van tijd kan het niet anders dat tempels toe zijn aan renovatie en vernieuwing. Daarom worden er momenteel plannen ontwikkeld om de Salt Laketempel en andere tempels uit de tijd van de pioniers te renoveren en moderniseren. De bijzonderheden van deze projecten zullen later, als ze vaste vorm krijgen, worden bekendgemaakt.

Het doet ons genoegen dat we de bouw van nog eens twaalf tempels kunnen aankondigen. Die tempels worden op de volgende locaties gebouwd: Mendoza (Argentinië); Salvador (Brazilië); Yuba City

De volgende verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld, kunnen van pas komen bij uw evangeliestudie, de gezinsavond en ander onderwijs. De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.

Spreker	Verhaal
Neil L. Andersen	(83) In het besef dat de Heiland zijn lijden kent, overwint een trouwe zending teleurstelling, terwijl hij van wonden herstelt die hij tijdens een terroristische bomaanslag heeft opgelopen. Na de dood van zijn dochter vertrouwt Russell M. Nelson erop dat Jezus Christus zijn sleutels van de opstanding ten behoeve van allen die overlijden zal gebruiken. Russell M. Nelson getuigt tot de leden van Porto Rico dat 'we zelfs in de hachelijkste omstandigheden vreugde [kunnen] vinden'.
Brian K. Ashton	(93) De vrouw van Brian K. Ashton begint Gods karakter en zijn liefde en dankbaarheid voor zijn kinderen beter te begrijpen.
M. Russell Ballard	(71) Nadat hij diep verdriet had geleden om de sterfgevallen in zijn familie en de miljoenen die door oorlog en ziekte waren omgekomen, ontving Joseph F. Smith 'het visioen over de verlossing van de doden'.
Steven R. Bangerter	(15) De kleinkinderen van Steven R. Bangerter begraven stenen die Jezus Christus als fundament van een gelukkig leven voorstellen. President Russell M. Nelson herinnert ouders aan hun verantwoordelijkheid om hun kinderen te onderwijzen. De zoon van Steven R. Bangerter biedt zijn ouders zijn hulp aan bij hun voorbereiding op een zending. De Heilige Geest leidt een oudere man terug naar de kerk en de geestelijke geborgenheid van zijn kinderjaren.
Shayne M. Bowen	(80) Het verhaal van een man die zich door de kracht van het Boek van Mormon tot de kerk bekeert, maakt grote indruk op Shayne M. Bowen.
M. Joseph Brough	(12) M. Joseph Brough ontdekt tijdens een avontuur in Alaska (VS) dat met God niets onmogelijk is. Een ringpresident ontdekt dat gemoedsrust als gevolg van vergiffenis door de verzoening van Jezus Christus komt. Door haar verlangen een zending te vervullen, leert de dochter van M. Joseph Brough hem om moeilijke dingen te doen.
Matthew L. Carpenter	(101) De zoon van Matthew L. Carpenter voltooit zijn voltijdzending nadat hij van een beroerte is hersteld.
D. Todd Christofferson	(30) Ondanks verdrukking blijven vier leden van de kerk trouw aan hun geloof in Christus en ontvangen ze zijn blijvende steun.
Quentin L. Cook	(8) <i>Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen</i> versterkt het geloof, getuigenis en evangeliebegrip van een Braziliaans gezin.
Bonnie H. Cordon	(74) Een jongevrouw en een oudere zuster beginnen een vriendschap die hun tot zegen is. Bonnie H. Cordon en haar bedieningscollega houden meteen van een zuster die ze gaan bezoeken. Een dienende broeder krijgt een vertrouwensband met een broeder wiens vrouw zelfmoord wilde plegen.
Michelle D. Craig	(52) Camilla Kimball vertelt een wijklid: 'Onderdruk een vrijgeve gedachte nooit.'
Dean M. Davies	(34) President Gordon B. Hinckley zag waar de Vancouvertempel (British Columbia) gebouwd moest worden.
Henry B. Eyring	(58) Henry B. Eyring vraagt zich af hoe zijn moeder de tijd en energie vond om een kaart van de reizen van de apostel Paulus te maken. (90) Henry B. Eyring leert mensen zo te behandelen alsof ze 'ernstige problemen hebben'. De Heiland draagt de vrouw van Henry B. Eyring in haar beproevingen.
Cristina B. Franco	(55) Cristina B. Franco ontdekt dat de geheime ingrediënten in de chocoladecake van haar jeugdwerklerares liefde en offerbereidheid waren.
Robert C. Gay	(97) De Heilige Geest helpt Robert C. Gay zijn oudere zuster te zien zoals God haar ziet. James E. Talmage bedient een familie die door difterie is getroffen.
Jack N. Gerard	(107) Nadat bij Jack N. Gerard een ernstige medische aandoening is vastgesteld, bekijkt hij het leven vanuit een eeuwig perspectief.
Gerrit W. Gong	(40) Ouderlingen Richard G. Scott en Gerrit W. Gong spreken over geloof terwijl ze een aquarel van een kampvuur schilderen. Een priesterschapsdrager helpt een minderactief koppel naar de kerk terug te komen.
Jeffrey R. Holland	(77) De bediening en smeekbede van zijn kinderen helpen een vader om te vergeven en naar de kerk terug te keren, waardoor zijn familie veel zegeningen ontvangt.
Joy D. Jones	(50) Joy D. Jones en haar echtgenoot sluiten een jarenlange vriendschap met een minderactief gezin nadat ze hebben geleerd uit liefde voor de Heer te dienen.
Russell M. Nelson	(6) Een moeder vindt het fijn om in haar eigen huis naar de kerk te gaan, omdat het haar echtgenoot, die iedere zondag thuis het avondmaal zegent, ertoe aanzet beter op zijn taalgebruik te letten. (68) Russell M. Nelson noemt zich per ongeluk een moeder. Een zoon dankt zijn moeder, die op aanwijzing van de Heilige Geest zijn smartphone voor een ouderwets mobieltje heeft omgeruild. (87) Benjamin De Hoyos legt aan een programmaleider van de radio uit dat de lange naam van de kerk door de Heiland is gekozen.
Dallin H. Oaks	(61) Een jonge vluchteling belandt in de cel, nadat hij wraak had genomen op jongeren die hem hadden gepest.
Paul B. Pieper	(43) Een meisje, dat zich op haar doop voorbereidt, zegt dat de naam van Jezus Christus op haar nemen, betekent 'dat ik de Heilige Geest bij me kan hebben'.
Ronald A. Rasband	(18) De dochter en schoonzoon van Ronald A. Rasband overwinnen hun angst om kinderen in deze goddeloze wereld te krijgen.
Gary E. Stevenson	(110) Een wijklid besteedde aandacht aan Carlos A. Godoy toen hij afdwaalde. Een veehouder verliest gewoonlijk tweehonderd schapen van zijn kudde aan roofdieren. Een herdershond leidt verloren schapen terug naar veiligheid.

President Nelson baant de weg

President Russell M. Nelson heeft ieder van ons aangeraden vriendelijker, zoals Christus, en geestelijker te zijn als we anderen bedienen. Hij heeft zelf het voorbeeld gegeven door zijn wijze van bediening sinds de vorige algemene conferentie.

Kort na de algemene aprilconferentie van 2018 vertrok president Nelson op een reis die hem en zijn vrouw Wendy, samen met ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen en diens vrouw Patricia, naar Engeland, Israël, Kenia, Zimbabwe, India, Thailand, China en Hawaï (VS) bracht.

Op volgende reizen sprak president Nelson met leden, zendelingen, leiders en vrienden van de kerk in westelijk, centraal en oostelijk Canada; Seattle (Washington, VS); en de Dominicaanse Republiek. Daar sprak hij uitvoerig in het Spaans. Dat was de allereerste keer dat een president van de kerk een lange toespraak in een andere taal dan het Engels heeft gehouden.

In bijeenkomsten en tijdens haardvuuravonden sprak president Nelson over de juiste naam van de kerk; predikte hij het evangelie; koesterde hij het Boek van Mormon; leerde hij hoe het evangelie naleven ons leven verbetert; hoe de wijze

van Christus de wijze van vreugde en geluk is, zowel nu als in de eeuwigheid; sprak hij over gebed; over ons thuis een heiligdom voor kinderen maken; over keuzevrijheid gebruiken om verleidingen te weerstaan en de Heiland te volgen; over zorg voor anderen; en spoorde hij de mensen aan zich voor te bereiden en de zegeningen van de tempel te ontvangen.

President en zuster Nelson spraken op 3 juni 2018 ook tijdens een wereldwijde devotionaal voor jongeren. President Nelson zei daar dat jongeren die zich bij 'het jeugdbataljon van de Heer' aansluiten om Israël te helpen vergaderen, de kans krijgen om 'deel uit [te] maken van iets groots, iets indrukwekkends, iets majestueus!' Hij moedigde jongeren aan om niet meer zo afhankelijk van sociale media te zijn, wat tijd aan de Heer te geven, hun leven met de Heer grondig onder de loep te nemen, dagelijks te bidden dat alle kinderen van God het evangelie mogen ontvangen, en een licht voor de wereld te zijn. ■

*Voor meer informatie over de bediening van president Russell M. Nelson bezoekt u **prophets.lds.org**. U kunt de hele uitzending voor de jeugd op **HopeofIsrael.lds.org** bekijken.*

Tempelnieuws

President Russell M. Nelson kondigde in zijn slottoespraak op de algemene conferentie aan dat de kerk van plan is twaalf nieuwe tempels te bouwen (zie pagina 113). Hij kondigde ook plannen aan om de Salt Laketempel en andere tempels uit de tijd van de pioniers te renoveren. Hij vermeldde dat nadere details later zouden volgen.

Er worden op de volgende locaties tempels gebouwd: Mendoza (Argentinië); Salvador (Brazilië); Yuba City (Californië, VS); Phnom Penh (Cambodja); Praia (Kaapverdië); Yigo (Guam); Puebla (Mexico); Auckland (Nieuw-Zeeland); Lagos (Nigeria); Davao (Filipijnen); San Juan (Porto Rico) en Washington County (Utah, VS).

Vier tempels worden binnenkort ingewijd: de Concepciontempel (Chili) op 28 oktober; de Barranquillatempel (Colombia) op 9 december; de Rometempel (Italië) in de week van 10 tot 17 maart 2019; en de Kinshasatempel (Democratische Republiek Kongo) op 14 april 2019.

En twee tempels werden onlangs opnieuw ingewijd: de Houstontempel (Texas) is op 22 april 2018 opnieuw ingewijd, en de Jordan Rivertempel (Utah) op 20 mei 2018. ■

*Meer informatie staat op **temples.lds.org**.*

Wijzigingen zorgen voor balans tussen het evangelieonderricht thuis en het evangelieonderricht in de kerk

Om de heiligen der laatste dagen te helpen 'meer begrip van de kerkleer, een groter geloof en een diepere persoonlijke aanbidding' te bereiken, heeft president Russell M. Nelson onder meer aanpassingen aangekondigd die voor een betere balans zorgen, en een verbinding maken tussen de unieke en belangrijke manieren waarop leden het evangelie van de Heiland thuis en in de kerk vieren, bestuderen en naleven.

De leiders van de kerk hebben wijzigingen in het zondagse kerkschema aangekondigd, die vanaf januari 2019 van kracht zijn, in verband met een

nieuw leerplan dat thuisgericht en kerkgesteund is. Deze en andere wijzigingen bouwen verder op verschillende eerdere projecten die de kerk de voorbije jaren in gang heeft gezet, met het doel de leden te helpen om hun leven beter op hun hemelse Vader en Jezus Christus te richten en hun geloof in Hen te verdiepen. Deze initiatieven leggen de focus op thuis op een zinnvollere manier het evangelie bestuderen, de Heer eren door de sabbat te heiligen, en onder leiding van de Geest voor elkaar zorgen zoals de Heiland dat zou doen.

Deze wijzigingen, die zijn bedoeld om het volk van de Heer op zijn

wederkomst voor te bereiden, zijn erop gericht de persoonlijke bekering te verdiepen, zo legde ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen uit toen hij de wijzigingen toelichtte in de zaterdagmorgenbijeenkomst van de algemene conferentie.

'We weten welke krachtige geestelijke invloed en diepe en blijvende bekering er thuis mogelijk zijn [...]', zei hij. 'Ons doel is een dusdanige balans tussen de kerk- en de gezinsbeleving teweeg te brengen dat geloof en spiritualiteit en diepe bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus enorm toenemen.'

Aanpassingen thuis

De kerkelijke leiders sporen aan tot meer focus op meer deelname aan godsdienstbeleving thuis, zowel persoonlijk als in het gezin. Daar hoort evangelieonderricht thuis op zondag en doordeweeks bij, en het leidt ook tot aanpassingen aan de gezinsavond.

Ons huis is zowel een klaslokaal als een laboratorium, een belangrijk centrum van evangeliestudie en -beleving. De evangeliestudie in het gezin of van het individuele lid op zondag en doordeweeks biedt de gelegenheid om op dagelijkse basis geestelijke kracht op te doen en laat meer flexibiliteit voor persoonlijkere studie en openbaring toe. Uitsluitend leunen op de beperkte tijd voor evangelieonderricht in de kerk zorgt voor een onevenwichtige situatie waarbij de nodige diepe en blijvende bekering onwaarschijnlijk wordt.

'Wij zijn zelf verantwoordelijk voor onze eigen geestelijke groei', zei president Nelson. 'En de Schriften maken duidelijk dat het de ouders zijn die de primaire taak hebben om hun kinderen in de leer te onderwijzen.'

Een van de wijzigingen is de introductie van een nieuw lesboek voor

personen en gezinnen voor evangeliestudie thuis. Personen en gezinnen kunnen, als ze dat willen, het nieuwe *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen* als leidraad voor hun evangeliestudie buiten de kerk gebruiken. Het nieuwe lesboek gaat samen met de aanvullende leermiddelen voor de zondagsschool en het jeugdwerk, zodat de zondagse lessen aansluiten op Schriftstudie thuis en de ideeën voor de thuisavond.

De leiders van de kerk moedigen niet alleen evangeliestudie aan, maar hernieuwden ook hun oproep aan iedereen om op de sabbat – en doordeweeks – aan gezinsraden, thuisavonden, familiegeschiedenis en tempelwerk, bediening, persoonlijke aanbidding, en vreugdevolle activiteiten in het gezin deel te nemen.

In het materiaal dat naar de leden en leiders is gestuurd, staat dat de kerkleiders de leden aansporen op de sabbat een thuisavond te houden en het evangelie te bestuderen – of op een ander moment dat de personen of gezinnen kiezen. Een gezin kan dan op maandag of op een andere dag een activiteitenavond houden. Daarom dienen er op de maandagavond nog steeds geen kerkbijeenkomsten en -activiteiten plaats te vinden. De tijdsduur van de thuisavond, evangeliestudie, en activiteiten kan, afhankelijk van de omstandigheden, per gezin of persoon verschillen.

In de kerk God aanbidden, deelnemen aan heilige verordeningen, en bijeenkomen om elkaar te onderwijzen, versterken en dienen zijn belangrijke elementen om geloof te verdiepen en persoonlijke bekering te bewerkstelligen. De tijd die in de kerk wordt doorgebracht inkorten, kan averechts werken als personen en gezinnen hun thuis niet doelbewust gaan versterken.

President Nelson heeft gezegd: ‘Als heiligen der laatste dagen zijn we eraan gewend geraakt om de “kerk” te zien als iets wat in onze kerkgebouwen gebeurt en wordt gesteund door wat er thuis gebeurt. We moeten dat patroon bijstellen. Het is tijd voor een *thuisgerichte kerk*, gedragen door het kerkleven in onze wijk- en ringgebouwen.’

Wijzigingen in de kerk

Wijzigingen in de kerkgang zijn bedoeld om meer evangeliestudie en -beleving thuis te steunen. Bij deze wijzigingen wordt ook het zondagse kerkschema als volgt aangepast:

- Avondmaalsdienst van 60 minuten,
- Pauze van 10 minuten,
- Lesperiode van 50 minuten, volgens het onderstaande voorbeeldschema.

ZONDAGS KERKSHEMA VANAF JANUARI 2019	
60 minuten	Avondmaalsdienst
10 minuten	Naar klassen
50 minuten	Lesperiode voor volwassenen; lesperiode voor jongeren; jeugdwerk

De lesperiode van 50 minuten voorziet wekelijks in jeugdwerk voor de kinderen. Voor de jongeren en volwassenen zal deze lesperiode om de week als volgt wisselen:

- Eerste en derde zondag: zondagsschool.
- Tweede en vier zondag: priesterschapsquorums, zustershulpvereniging, en jongevrouwen.
- Vijfde zondag: bijeenkomsten van jongeren en volwassenen op aanwijzing van de bisschop.

Als het jeugdwerk groot genoeg is om te worden gesplitst in jeugdwerk voor jongere kinderen en jeugdwerk voor oudere kinderen, draaien de leidinggevendenden het volgende schema om voor de helft van de kinderen en passen ze de tijd waar nodig aan.

JEUGDWERKSHEMA VANAF JANUARI 2019	
25 minuten	Gebed, Schrifttekst of geloofsartikel, toespraak (5 minuten). Zangperiode: muziek die de bestudeerde Schriftteksten steunt (20 minuten)
5 minuten	Naar klassen
20 minuten	Les uit <i>Kom dan en volg Mij – voor het jeugdwerk</i>

Wijzigingen in het leerplan

Deze aanpassing in het kerkschema sluit naadloos aan op het nieuwste deel van het kerkelijke leerplan *Kom dan en volg Mij*. Vanaf januari zal dit thuisgerichte en kerkgesteunde leerplan datgene wat volwassenen, jongeren en kinderen in de zondagsschool en tijdens het jeugdwerk leren, op elkaar afstemmen. Daardoor kunnen gezinnen doordeweeks thuis makkelijker samen studeren.

Instructies, lesschema's en leermiddelen vindt u in:

- *Kom dan en volg Mij – voor het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging* (dit staat in de *Liahona* van november 2018)
- *Kom dan en volg Mij – Aäronisch priesterschap*
- *Kom dan en volg Mij – jongevrouwen*
- *Kom dan en volg Mij – voor de zondagsschool*
- *Kom dan en volg Mij – voor het jeugdwerk*

Zie comefollowme.lds.org voor meer informatie.

Andere belangrijke wijzigingen zijn onder meer:

- De leerkrachtenraad wordt eenmaal per kwartaal in plaats van maandelijks gehouden.
- Het lesschema van het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging bevatten geen raadsvergadering op de eerste zondag of een specifiek onderwerp op de vierde zondag meer. Tijdens de lessen worden recente conferentietoespraken behandeld.
- De zangperiode vervangt de participatieperiode. Het *Overzicht participatieperiode* komt te vervallen.
- De klas evangeliebeginselen komt te vervallen. Alle leden en belangstellende vrienden worden uitgenodigd hun respectievelijke zondagschoolklas voor volwassenen of jongeren bij te wonen.
- Facultatieve lessen – zoals de lessen om het huwelijk en het gezin te versterken, voorbereiding op tempelbezoek, voorbereiding op een zending, en familiegeschiedenis – worden niet tijdens de zondagsschoolperiode gehouden. Deze lessen mogen op andere tijden voor personen, gezinnen of groepen worden gehouden naargelang de plaatselijke omstandigheden en op aanwijzing van de bisschop.

Het doel van deze wijzigingen

Leiders van de kerk proberen een nieuwe balans en een sterker verband tussen de unieke kracht van de ervaring thuis en in de kerk te bereiken en hebben daarbij specifieke doelen in gedachten.

‘Deze aanpassing houdt evenwel zoveel meer in dan het inkorten van het

zondagse kerkschema [...]’, heeft ouderling Cook gezegd. ‘De doeleinden en zegeningen die met deze aanpassing en andere recente veranderingen verband houden, zijn de volgende:

- ‘Bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus verdiepen, en geloof in Hen versterken.
- ‘Personen en gezinnen versterken door middel van een thuisgericht en kerkgesteund leerplan dat bijdraagt tot een vreugdevolle evangeliebeleving.
- ‘De sabbat heiligen, met nadruk op de verordening van het avondmaal.
- ‘Alle kinderen van onze hemelse Vader aan beide zijden van de sluier helpen, door zendingswerk te doen

en de verordeningen en verbonden, en de zegeningen van de tempel beschikbaar te stellen.’

Voor de aankondiging van deze veranderingen, leest u Russell M. Nelson, ‘Openingswoord’, op pagina 6 van dit tijdschrift; Quentin L. Cook, ‘Diepe en blijvende bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus’ op pagina 8. Voor meer informatie over deze wijzigingen raadpleegt u sabbath.lds.org. Daar staan een brief van het Eerste Presidium, antwoorden op veelgestelde vragen, en aanvullende hulpmiddelen om personen en gezinnen te helpen de sabbat te heiligen. ■

Wees betrokken bij het nieuwe zangboek, liedjesboek

De kerk is aan nieuwe edities van zowel *Lofzangen* als *Kinderliedjes* aan het werken en vraagt alle kerkleden om suggesties en inzendingen in te sturen.

Op **NieuweMuziek.lds.org** kunt u:

Suggesties insturen - uw huidige lievelingslofzangen of -kinderliedjes, lofzangen of kinderliedjes van de kerk of van buiten de kerk die in aanmerking komen, huidige lofzangen of liedjes om eruit te laten, problemen met de huidige muziekboeken, en andere opmerkingen.

Origineel materiaal insturen - lofzangen, kinderliedjes, of teksten voor lofzangen en kinderliedjes. De muziek dient gepast voor erediensten te zijn. Inzendingen worden ongeacht de taal en culturele stijl voor opname overwogen. Personen onder de achttien mogen iets inzenden als ze toestemming van een ouder of voogd meesturen. Inzendingen moeten uiterlijk 1 juli 2019 binnen zijn. ■

Ouderling Brook P. Hales

Algemeen zeventiger

Toen ouderling Brook P. Hales acht of negen jaar was, zat hij in een vasten-en-getuigenisdienst waar zijn vader als bisschop presideerde. Zijn vader vroeg de aanwezigen om hun getuigenis te geven en bijna iedereen gaf zijn of haar getuigenis. 'Het was misschien wel de eerste keer dat ik voelde hoe de Geest mij betuigde dat het evangelie waar is', herinnert ouderling Hales zich.

Hij heeft dat getuigenis sindsdien nog vaak gevoeld, vooral sinds hij in 2008 als secretaris van het Eerste Presidium ging werken. Toen president Thomas S. Monson als profeet en president van de kerk werd gesteund, en nogmaals toen president Russell M. Nelson werd gesteund, was hij beide keren getuige dat 'de mantel van de profeet op [...] deze mannen viel, en ik wist zonder enige twijfel dat zij voor die periode als president van de kerk gekozen en geroepen waren.'

Ouderling Hales is op 17 mei 2018 als algemeen zeventiger geroepen en is op 6 oktober 2018 gesteund. Hij zal zijn werk als secretaris van het Eerste Presidium voortzetten.

Hij is op 7 april 1956 in Ogden (Utah, VS) geboren. Zijn ouders zijn Klea en Glenn Phillip Hales. Ouderling Hales studeerde in 1980 af in financieel management aan het Weber State College (nu de Weber State University). Na zijn opleiding werkte hij bij commerciële banken en in de afdeling financiën en verslagen van de kerk. Hij trouwde in 1981 met Denise Imlay Hales. Ze hebben vier kinderen. Ouderling Hales was werkzaam als voltijdzending in het zendingsgebied Parijs (Frankrijk), raadgever in een bisschop, groepsleider hogepriesters, bisschop, ringpresident, organist in de priesterschapsvergadering, zondagsschoolleerkracht, en verzegelaar in de tempel.

Op die dag, toen hij nog een kind was, heeft ouderling Hales zijn getuigenis niet gegeven. Maar het is sinds die dag blijven groeien. 'Het evangelie van Jezus Christus is door de profeet Joseph Smith hersteld, het Boek van Mormon is waar, God heeft ons volmaakt lief en wil ons graag zegenen, Jezus is onze Heiland, en we worden met het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest gezegend zolang we het waardig blijven', zegt hij. ■

KOM DAN EN VOLG MIJ

voor het ouderlingen-
quorum en de
zustershulpvereniging

Oktober 2018

*Deze informatiebronnen staan in
de app Evangeliebibliotheek en op
comefollowme.lds.org.*

Waarom komen we als quorum en zustershulpvereniging bijeen?

In deze laatste dagen heeft God het priesterschap hersteld, en de priesterschapsquorums en de zustershulpvereniging ingesteld, om zijn heilswerk tot stand te helpen brengen. Daarom komen we elke zondag bij elkaar in het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging om te bespreken en te plannen hoe we Gods werk tot stand kunnen helpen brengen. Willen deze vergaderingen effectief zijn, dan moeten ze meer zijn dan een les. Ze bieden de gelegenheid om te overleggen over het heilswerk, aan de hand van de leringen van de kerkleiders samen te leren wat dat werk inhoudt, en dan plannen te maken om het uit te voeren.

Schema voor oktober–december 2018

In 2018 houden het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging zich op zondag aan het volgende maandschema:

Eerste zondag: Overleg plegen over plaatselijke taken, mogelijkheden en obstakels, en plannen maken om het werk uit te voeren.

Tweede en derde zondag: Recente conferentieboodschappen bestuderen, uitgekozen door leden van het presidium of, bij gelegenheid, door de bisschop of ringpresident.

Vierde zondag: Een onderwerp bespreken dat door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen is uitgekozen. Van oktober tot en met december 2018 is het onderwerp individuele Schriftstudie en Schriftstudie in gezinsverband.

Vijfde zondag: Op aanwijzing van de bisschop.

'We vertrouwen erop dat u overleg pleegt en u verlaat op openbaring om deze aanpassingen door te voeren.

[Het nieuwe kerk-schema zal] resulteren in grote zegeningen voor hen die [het] enthousiast omarmen en de leiding van de Heilige Geest nastreven.

We zullen dichter bij onze hemelse Vader en onze Heer en Heiland, Jezus Christus, komen.'

Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen

Nieuw schema voor 2019

Vanaf januari 2019 komen het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging alleen op de tweede en vierde zondag van de maand bijeen. In deze bijeenkomsten ligt de nadruk op boodschappen uit de meest recente algemene conferentie. U vindt lessuggesties voor deze bijeenkomsten in de conferentienummers (mei en november) van de *Liahona* en in de app Evangeliebibliotheek.

Vanaf 2019 is er ook van de volgende veranderingen sprake:

- Er vinden geen raadsvergaderingen op de eerste zondag meer plaats. In het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging kan men tijdens een bijeenkomst op de tweede of vierde zondag wel deels naar behoefte over een belangrijk onderwerp overleggen.
- Aäronische-priesterschapsquorums en het Melchizedekse-priesterschapsquorum openen niet meer gezamenlijk. De ZHV-zusters en de jongevrouwen houden evenmin een gezamenlijk openingsprogramma.
- De bijeenkomsten van het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging beginnen niet meer met een openingslied en -gebed, maar eindigen met een slotgebed.

Leren van conferentieboodschappen (2018 en 2019)

De leringen van hedendaagse profeten, zieners en openbaarders kunnen geïnspireerde aanwijzingen verschaffen voor het werk van het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging. Het quorumpresidium ouderlingen of het ZHV-presidium kiest voor de weken waarin conferentieboodschappen bestudeerd worden op basis van de behoeften van de leden een relevante conferentietoespraak uit. De bisschop of ringpresident kan bij gelegenheid ook een boodschap voorstellen. Leidinggevenden dienen de nadruk te leggen op toespraken van de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. Leden van het presidium mogen evenwel naar de behoeften van plaatselijke heiligen en onder inspiratie van de Geest elke gepaste boodschap uit de meest recente conferentie kiezen.

Leidinggevenden en leerkrachten moedigen de leden aan om de uitgekozen boodschappen van te voren te lezen. Ze moedigen de leden aan voorbereid naar bijeenkomsten te komen om te vertellen welke evangelie-inzichten ze hebben opgedaan en hoe we die beginselen kunnen toepassen. Met de onderstaande leeractiviteiten, die op beginselen in *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland* zijn gebaseerd, kunnen de leden meer uit de conferentieboodschappen halen.

tussen evangeliebeginselen en kerkelijke programma's als een touw of als afvinklijstje van losse onderwerpen en taken zien. Moedig de leden aan om in de voorbeelden in ouderling Bednars boodschap naar inzichten te zoeken. Wat betekent 'alles in Christus bijeenbrengen'? (Zie Efeze 1:10.) Wat kunnen wij doen om de belofte aan het eind van ouderling Bednars boodschap te ontvangen?

Dallin H. Oaks, *'Waarheid en het plan'*

Hoe kunnen we baat hebben bij 'herstelde evangeliewaarheden' wanneer we op ons geloof en onze gebruiken aangevallen worden? De leden kunnen voorbeelden van fundamentele waarheden in deel II van president Oaks' boodschap doornemen voor antwoorden op deze vraag. Ze kunnen ook voorbeelden doornemen van hoe deze waarheden toegepast worden (zie deel III). Laat de leden desgewenst een rollenspel doen en kritiek op een lering of gebruik van de kerk met sommige van deze fundamentele waarheden pareren.

D. Todd Christofferson, *'Onwrikbaar en standvastig in het geloof in Christus'*

U kunt een bespreking van deze boodschap beginnen door een lijn op het bord te tekenen met *Sociaal gemotiveerd* aan het ene uiteinde en *Toewijding zoals Christus* aan het andere uiteinde. Laat de leden de alinea

Quentin L. Cook, *'Diepe en blijvende bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus'*

De leden zijn vast benieuwd naar de eerste reacties van anderen toen ze in ouderling Cooks toespraak over de aangekondigde veranderingen hoorden. Als een vriend of vriendin van een ander geloof zou vragen waarom de kerk deze aanpassingen doorvoert, wat zouden ze dan zeggen? Moedig ze aan om in ouderling Cooks boodschap naar mogelijke antwoorden te zoeken. Wat kunnen wij individueel, als gezin, en als quorum of ZHV doen zodat we met de veranderingen het oogmerk van de Heer verwezenlijken? Bespreek eventueel ook inzichten uit president Nelsons openingswoord die leden inspireren om deze veranderingen 'enthousiast [te] omarmen'.

Ronald A. Rasband, *'Wees niet verontrust'*

Ouderling Rasband haalt in zijn boodschap diverse Schriftteksten aan die ons kunnen helpen om mogelijke angsten met betrekking tot de zware tijden waarin we leven te verdrijven. Laat de leden in deze Schriftteksten naar raad zoeken waarmee ze iemand met angst voor de toekomst gerust kunnen stellen. Wat kunnen ze nog meer uit ouderling Rasbands boodschap aanhalen? Hoe kan angst 'het perspectief van Gods kinderen beperk[en]'? Vraag de leden hoe ze hebben geleerd om met hun angsten om te gaan en in geloof te leven.

David A. Bednar, *'Alles in Christus bijeenbrengen'*

Laat desgewenst een touw en een afvinklijstje zien. Laat de leden het verschil bespreken

lezen die begint met 'De meesten van ons bevinden zich momenteel ergens op een continuüm' en overdenken waar ze zich naar hun gevoel op dit continuüm bevinden. Wat leren we uit de voorbeelden in ouderling Christoffersons boodschap waardoor we onwrikbaar en standvastig willen blijven in tijden van ellende? (Zie ook Alma 36:27–28.) Vraag de leden naar voorbeelden van mensen die ze kennen die ook in tijden van ellende zoals Christus toewijding aan het evangelie hebben getoond.

Ulisses Soares, 'Eén in Christus'

In welke opzichten is de rivier de Amazone volgens ouderling Soares met leden van de herstelde kerk van Jezus Christus te vergelijken? Wat leren we uit deze vergelijking over de invloed die nieuwe leden op de kerk kunnen hebben? Hoe kunnen we als quorum of ZHV ouderling Soares' raad opvolgen om nieuwe leden te bemoedigen, te steunen en lief te hebben? (Zie Moroni 6:4–5.) Vraag enkele leden wat voor moeilijkheden ze als nieuw lid van de kerk zoal ondervonden en hoe ze door andere leden geholpen zijn. U kunt ook bespreken hoe nieuwe leden uw wijk of gemeente versterkt hebben.

Gerrit W. Gong, 'Het kampvuur van ons geloof'

Laat desgewenst een afbeelding van een kampvuur zien en vraag iemand wanneer hij

of zij dankbaar voor een kampvuur was. Laat de leden bespreken wat ouderling Gong met een 'kampvuur van geloof' bedoelt. Verdeel de leden vervolgens in groepen en laat elke groep een van de vijf manieren doornemen en bespreken waarop een 'kampvuur van geloof' ons volgens ouderling Gong kan bemoedigen. Laat de leden overdenken hoe zij hun eigen geloof, of het geloof van iemand die zij kennen, kunnen versterken.

Dieter F. Uchtdorf, 'Geloven, liefhebben, doen'

Schrijf de woorden *Wanhoop* en *Geluk* op het bord om een bespreking te beginnen. Laat de leden in de boodschap naar houdingen en opvattingen zoeken die wanhoop en geluk in de hand werken. Zet hun reacties op het bord. Vraag de leden naar het geluk dat ze ervaren hebben door te geloven, lief te hebben en te doen zoals ouderling Uchtdorf dat aangeeft. Laat de leden een bemoedigend citaat uit de boodschap bij hen thuis ophangen of met een vriend(in) bespreken.

Joy D. Jones, 'Voor Hem'

Vertel het verhaal aan het begin van zuster Jones' boodschap en vraag de leden wanneer hun moeite om te dienen naar hun idee 'niet werd opgemerkt of gewaardeerd, of zelfs niet gewenst was'. Zet na de bespreking van het verhaal op het bord: *Waarom behoren we te dienen?* Laat de leden deze vraag

beantwoorden door inzichten uit de rest van zuster Jones' boodschap op te doen (zie ook Leer en Verbonden 59:5). Hoe kan zuster Jones' raad verandering brengen in de manier waarop we bedienen en voor elkaar zorg dragen?

Michelle D. Craig, 'Goddelijke ontevredenheid'

Zuster Craig zegt 'dat er een kloof is tussen waar en wie we zijn, en waar en wie we willen worden.' Hoe moeten we ons volgens God over deze kloof voelen? Welk gevoel wil Satan ons erover laten hebben? Elk lid kan in een van de drie onderdelen van zuster Craigs boodschap naar antwoorden op deze vragen zoeken. Hoe kunnen wij ervoor zorgen dat onze 'goddelijke ontevredenheid' geen 'verlammeende ontmoediging' wordt?

Cristina B. Franco, 'De vreugde van onbaatzuchtig dienstbetoon'

Zuster Franco maakt aan de hand van twee verhalen duidelijk dat 'liefde wordt geheiligd door opoffering'. Eén verhaal gaat over Victoria en het andere over een weduwe. Vraag desgewenst twee leden van tevoren wat ze uit deze verhalen over liefde en opoffering leren. Wat voor ervaringen hebben wij waaruit hetzelfde beginsel spreekt? Een video vertonen waarin de Heiland anderen dient (zoals 'Verlicht de wereld – volg het voorbeeld van Jezus Christus' op LDS.org), kan een bespreking op gang brengen over de vraag hoe we zijn voorbeeld van 'dienstbaarheid, gecombineerd met liefde en toewijding' kunnen volgen.

Henry B. Eyring, 'De rol van de vrouw in het evangelieonderricht thuis'

Schriftteksten en citaten uit 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' die president Eyring in zijn boodschap gebruikt, bieden inzicht in de belangrijke invloed van vrouwen in het gezin. De leden kunnen deze Schriftteksten en citaten samen opzoeken en bespreken wat ze ervan opsteken. Waartoe nodigt president Eyring ons uit? Welke beloften doet hij? Misschien kan samen een

lofzang over het gezin zingen of lezen, zoals 'Als een hemel op aarde' (*Lofzangen*, nr. 194), de bespreking ten goede komen.

Dallin H. Oaks, *'Ouders en kinderen'*

Bedenk bij uw voorbereiding welk gedeelte van president Oaks' boodschap het meest relevant is voor de mensen in uw quorum of ZHV. Hier zijn mogelijke vragen die u kunt stellen om een bespreking over zijn boodschap op gang te brengen: hoe werken de hedendaagse trends die president Oaks in deel I van zijn boodschap noemt het plan van onze hemelse Vader tegen? Welke voorbeelden van trouwe vrouwen kennen wij die de uitspraken over vrouwen in deel II belichamen? Hoe kunnen wij de jongevrouwen die we kennen, aanmoedigen om president Oaks' specifieke raad aan hen in deel III op te volgen?

President Russell M. Nelson,

'Deelname van de zusters aan de vergadering van Israël'

Als u de ZHV-zusters onderwijst, verdeel ze dan eventueel in vier groepen en laat elke groep een van de vier uitnodigingen in president Nelsons boodschap lezen. De groepen kunnen bespreken wat ze uit de uitnodiging halen, welke ervaringen ze met

de uitvoering ervan gehad hebben, en wat voor ideeën ze hebben om er in de toekomst meer mee te doen. Elke groep kan vervolgens aan de anderen vertellen waar ze over gesproken hebben. Als u priesterschapsdragers onderwijst, kunt u ze naar uitspraken in president Nelsons boodschap laten zoeken die aangeven wat onze hemelse Vader voor zijn dochters voelt. Wat kunnen wij doen om deelname van de zusters aan de vergadering van Israël te ondersteunen en aan te moedigen?

M. Russell Ballard, *'Het visioen over de verlossing van de doden'*

U kunt de leden stimuleren om op president Ballards aansporing in te gaan en vóór uw bespreking Leer en Verbonden 138 te lezen. Vraag de leden tijdens de bijeenkomst naar hun ervaringen met, en hun inzichten in, deze afdeling. Door vragen als de volgende kunnen de leden het belang van deze openbaring beter begrijpen: hoe kunnen we troost uit deze openbaring putten? En: wat kan deze openbaring 'voor ons dagelijkse leven beteken[en]?'

Bonnie H. Cordon, *'Een herder worden'*

Laat de leden overdenken hoe ze hun bedieningswerk op een hoger peil kunnen

brengen. Verdeel ze daartoe bijvoorbeeld in drie groepen en laat elke groep een van de drie onderdelen van zuster Cordons boodschap lezen. Vraag ze welke beginselen ze voor hun bediening geleerd hebben. Hoe kunnen we met deze beginselen als leidraad 'de herders [worden] die de Heer voor ogen heeft'? Vraag de leden wanneer zij door de bediening van een ander zijn gaan beseffen dat de Heiland ze kent en liefheeft.

Jeffrey R. Holland, *'Een bediening van verzoening'*

U kunt een bespreking over ouderling Hollands boodschap beginnen door de leden aan een relatie in hun leven te laten denken die genezing of verzoening behoeft. Laat ze vervolgens in ouderling Hollands boodschap opzoeken hoe Brad en Pam Bowen hun vader konden helpen genezen. Wat voor zegeningen kwamen daaruit voort? Welke inzichten doen de leden op waardoor hun eigen relaties beter kunnen genezen?

Neil L. Andersen, *'Verwond'*

Lees ter inleiding van ouderling Andersens boodschap samen Lukas 10:30-35 of bekijk de video 'De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan' (LDS.org). In welk opzicht lijken we allemaal op de man die in de handen van rovers viel? In welke zin is Jezus Christus volgens ouderling Andersen 'onze barmhartige Samaritaan'? Hoe kunnen we zijn genezing aannemen? Vraag de leden hoe de Heiland hun wonden of de wonden van dierbaren genezen heeft. Ze kunnen ook in ouderling Andersens woorden zoeken naar een bemoedigende boodschap voor iemand die verwond is.

Russell M. Nelson, *'De correcte naam van de kerk'*

Jezus Christus heeft het gebod gegeven dat de kerk met zijn naam aangeduid moet worden. U kunt de leden stimuleren om dit gebod nog beter na te komen door ze in president Nelsons boodschap naar redenen te laten zoeken waarom 'de naam van de kerk niet ter discussie' staat. Laat ze vervolgens

aan het eind van president Nelsons boodschap naar beloften zoeken die in vervulling gaan als we eraan werken om 'de juiste naam van de kerk van de Heer in ere te herstellen'. Wat kunnen wij in dat opzicht doen?

Henry B. Eyring, *'Doe het, doe het, doe het'*

President Eyring stelt twee cruciale vragen: 'Wat moet ik doen om [de] naam [van de Heiland] op mij te nemen?' En: 'Hoe weet ik dat ik daar vooruitgang in maak?' Schrijf deze vragen op het bord en vraag de leden naar hun inzichten die ze uit president Eyrings boodschap en zuster Eyrings voorbeeld opdoen. President Eyring verwijst ook naar het lied 'Ik wil graag als Jezus worden' (*Kindersliedjes*, 40–41). Wat voegen de woorden van dit lied aan de bespreking toe?

Dale G. Renlund, *'Kies dan nu'*

Laat de leden denken aan iemand die ze willen aanmoedigen om het plan van onze hemelse Vader te volgen, zoals een familielid of iemand die zij bedienen. Laat ze daarna in ouderling Renlunds boodschap ontdekken wat onze hemelse Vader en Jezus Christus voor ons voelen. Hoe helpen Zij ons om voor gehoorzaamheid te kiezen? Hoe kunnen wij naar aanleiding van hun voorbeeld beter in ons gezin en onze bediening functioneren?

Gary E. Stevenson, *'Zielen hoeden'*

De mensen die u onderwijst, hebben zich misschien ook wel de volgende vraag uit ouderling Stevensons toespraak gesteld: 'Hoe weten we of we op de wijze van de Heer dienen?' Het zou nuttig kunnen zijn om ze mogelijke antwoorden op deze vraag in de boodschap op te laten zoeken en die te bespreken. U kunt ook een plaat van de Heiland als herder laten zien (zie *Evangelieplatenboek* [2009], nr. 64). Vraag de leden iets uit ouderling Stevensons boodschap te noemen waar de plaat aan refereert. De leden kunnen dan vertellen waartoe ze zich door de bespreking aangezet voelen.

Bijeenkomsten op de vierde zondag (oktober–december 2018)

INDIVIDUELE SCHRIFTSTUDIE EN SCHRIFTSTUDIE IN GEZINSVERBAND

Op de vierde zondagen in 2018 bespreken het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging individuele Schriftstudie en Schriftstudie in gezinsverband. Leidinggevend en leerkrachten kunnen een bespreking over een of meer van de volgende beginselen leiden.

Individuele Schriftstudie

Inspireer de leden om de Schriften regelmatig te bestuderen. Laat ze daartoe naar keuze een van de volgende Schriftteksten lezen: Jozua 1:8; 2 Timotheüs 3:15–17; 1 Nephi 15:23–25; 2 Nephi 32:3; Leer en Verbonden 11:22–23; 33:16–18. Laat ze erover nadenken en daarna aan iemand anders in het lokaal vertellen wat ze in hun tekst over Schriftstudie te weten komen.

U kunt de leden ook vragen om te getuigen van de zegeningen die uit hun Schriftstudie voortvloeien. De leden hebben er ook baat bij om van elkaar te horen hoe zij hun individuele Schriftstudie

zinnig aanpakken. (Zie enige voorbeelden in 'Ideeën om uw individuele Schriftstudie te verbeteren' in *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen*.) U kunt ook aanhalen wat ouderling Quentin L. Cook heeft gezegd over 'de doeleinden en zegeningen die met [de aanpassing in het zondagse kerkschema] en andere recente veranderingen verband houden'. (Zie 'Diepe en blijvende bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus', *Liahona*, november 2018.) Laat de leden desgewenst bespreken hoe we die doeleinden met een betere aanpak van onze Schriftstudie kunnen verwezenlijken.

De volgende video's op LDS.org kunnen de leden ook inspireren: 'De zegen van Schriftuur' en 'Dagelijks brood: patroon'.

Consequente evangeliestudie

Ouderling David A. Bednar vergelijkt consequente Schriftstudie in gezinsverband en andere rechtschappen gewoonten met kleine penseelstreken die samen een prachtig schilderij vormen. Laat zo mogelijk een schilderij zien waarin de penseelstreken van de kunstenaar zichtbaar zijn, zodat de leden beter begrijpen wat ouderling Bednar bedoelt. Laat de leden vervolgens ouderling Bednars analogie in 'Thuis ijveriger zijn en meer betrokken' (*Liahona*, november 2009, 19-20) lezen en bespreken in welk opzicht de penseelstreken in dit schilderij op Schriftstudie lijken. Wat heeft ons geholpen om de obstakels voor consequente evangeliestudie te overwinnen, of we nu individueel of in gezinsverband studeren? Wat belooft president Russell M. Nelson aan wie hun 'woning ijverig tot een centrum voor evangeliestudie omvorm[en]?' (Zie 'Voorbeeldige heiligen der laatste dagen worden', *Liahona*, november 2018.) Geef de leden de tijd om na te denken en te vertellen waartoe ze zich geïnspireerd voelen door wat zij vandaag hebben geleerd.

Evangeliebesprekingen thuis en in de kerk

U zou een ouder en kind kunnen vragen 'Leer mij te wand'len in 't licht van de Heer' (*Lofzangen*, nr. 198) te zingen om voor de leden het belang van evangeliebesprekingen thuis en in de kerk te verduidelijken. Wat komen we door de interactie tussen het kind en de ouder in de tekst van dit lied over het evangelie leren te weten? Misschien willen enkele leden vertellen hoe we evangeliebesprekingen naar hun idee een natuurlijk en regelmatig onderdeel van het gezinsleven kunnen maken. De volgende Schriftteksten zijn daarbij wellicht verhelderend: Deuteronomium 11:18-20; 1 Petrus 3:15; Mosiah 18:9; Moroni 6:4-5, 9; Leer en Verbonden 88:122. Hoe kunnen onze besprekingen thuis en in de kerk ons dichter tot onze hemelse Vader en Jezus Christus brengen?

IDEEËN VOOR DE ONDERSTEUNING VAN SCHRIFTSTUDIE THUIS IN 2019

Alle wijkleden bestuderen in 2019 thuis, in de zondagsschool en in het jeugdwerk het Nieuwe Testament. Leidinggeevenden en leerkrachten dienen de leden in de quorum- en ZHV-bijeenkomsten te herinneren aan de geplande Schriftteksten voor de komende week in Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen die zij thuis kunnen bestuderen. Deze eenvoudige herinnering kan schriftelijk en/of mondeling plaatsvinden.

Leidinggeevenden en leerkrachten in het ouderlingenquorum en de zustershulpvereniging kunnen deze Schriftstudie stimuleren door in de quorum- en ZHV-bijeenkomsten inzichten uit het Nieuwe Testament aan te dragen. Zij kunnen dat bijvoorbeeld als volgt doen:

- Opmerken hoe verhalen of leerstellingen uit hun Schriftstudie op een quorum- of ZHV-les van toepassing zijn. Leidinggeevenden en leerkrachten kunnen dit inzicht in een zondagse bijeenkomst aandragen.
- Aan de leden vertellen hoe verhalen of leerstellingen uit het Nieuwe Testament op hun taken in het ouderlingenquorum of de zustershulpvereniging van toepassing zijn.
- De leden deelgenoot maken van positieve ervaringen die ze bij hun studie van het Nieuwe Testament hebben gehad en de leden daartoe ook aanmoedigen.

'Onze Heer en Heiland, Jezus Christus, redt ons door zijn onmetelijke verzoening van de dood, biedt ons vergeving van zonde als we ons bekeren, en staat klaar om ons van het verdriet en de pijn van onze verwonde ziel te redden.

De Heiland is onze barmhartige Samaritaan, die gezonden is 'om te genezen wie gebroken van hart zijn' [Lukas 4:18]. Hij komt naar ons toe waar anderen ons voorbijgaan. Hij brengt met mededogen zijn helende balsem op onze wonden aan en verbindt ze. Hij schraagt ons. Hij zorgt voor ons. Hij nodigt ons uit: Kom tot Mij en Ik zal u genezen. [Zie 3 Nephi 18:32.]

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Verwond', 84–85.

Barmhartige Samaritaan,
Annie Henrie Nader

'Het nieuwe, thuisgerichte en kerkgesteunde, geïntegreerde leerplan zal in elk gezin dat zijn woning bewust en zorgvuldig in een heiligdom van geloof verandert, krachten vrijmaken', sprak president Russell M. Nelson in de slotbijeenkomst van de 188e algemene oktoberconferentie van de kerk. 'Ik beloof u dat *uw* sabbat, als u uw woning ijverig tot een centrum voor evangeliestudie omvormt, in de loop van de tijd een verlustiging zal worden. *Uw* kinderen zullen maar wat graag de leringen van de Heiland leren en naleven. De invloed van de tegenstander in *uw* leven en *uw* gezin zal afnemen. De veranderingen in uw gezin zullen indrukwekkend en bestendig zijn.'

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

